

Uradni list

Evropske unije

L 171

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 59

29. junij 2016

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) 2016/1012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zootehniških in genealoških pogojih za rejo, trgovino s čistopasemskimi plemenskimi živalmi, hibridnimi plemenskimi prašiči in njihovim zarodnim materialom ter za njihov vstop v Unijo ter o spremembi Uredbe (EU) št. 652/2014, direktiv Sveta 89/608/EGS in 90/425/EGS ter razveljavitvi določenih aktov na področju reje živali („Uredba o reji živali“) ⁽¹⁾ 66
- ★ Uredba (EU) 2016/1013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o spremembi Uredbe (ES) št. 184/2005 o statistiki Skupnosti glede plačilne bilance, mednarodne trgovine s storitvami in neposrednih tujih naložb ⁽¹⁾ 144
- ★ Uredba (EU) 2016/1014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede izjem za trgovce z blagom ⁽¹⁾ 153

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2016/1011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 8. junija 2016

o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Oblikovanje cen številnih finančnih instrumentov in finančnih pogodb je odvisno od točnosti in celovitosti referenčnih vrednosti. Primeri resnih manipulacij referenčnih obrestnih mer, kot sta LIBOR in EURIBOR, ter navedbe, da so bile manipulacijam podvržene referenčne vrednosti za energijo, nafto in devizno poslovanje, dokazujejo, da so referenčne vrednosti lahko podvržene navzkrižju interesov. Uporaba diskrecijske pravice in sistem šibkega upravljanja povečata možnost, da so referenčne vrednosti podvržene manipulacijam. Napake oziroma dvomi v zvezi s točnostjo in celovitostjo indeksov, uporabljenih kot referenčne vrednosti, lahko ogrozijo zaupanje v trge, potrošnikom in vlagateljem povzročijo izgube ter izkrivljajo realno gospodarstvo. Zato je treba zagotoviti točnost, trdnost in celovitost referenčnih vrednosti ter procesov njihovega določanja.
- (2) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ vsebuje nekatere zahteve glede zanesljivosti referenčnih vrednosti, ki se uporabljajo pri določanju cen uvrščenih finančnih dokumentov. Direktiva 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ vsebuje nekatere zahteve o referenčnih vrednostih, ki jih uporabljajo izdajatelji. Direktiva

⁽¹⁾ UL C 113, 15.4.2014, str. 1.⁽²⁾ UL C 177, 11.6.2014, str. 42.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 28. aprila 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 17. maja 2016.⁽⁴⁾ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).⁽⁵⁾ Direktiva 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje in o spremembi Direktive 2001/34/ES (UL L 345, 31.12.2003, str. 64).

2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ vsebuje nekatere zahteve o uporabi referenčnih vrednosti s strani kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP). Uredba (EU) št. 1227/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ vsebuje nekatere določbe, ki prepovedujejo manipulacije referenčnih vrednosti, ki se uporabljajo pri veleprodajnih energetskih proizvodih. Vendar navedeni zakonodajni akti zajemajo le nekatere vidike nekaterih referenčnih vrednosti in ne obravnavajo vseh pomanjkljivosti v postopku zagotavljanja vseh referenčnih vrednosti, prav tako pa ne zajemajo vseh vrst uporabe finančnih referenčnih vrednosti v finančni industriji.

- (3) Referenčne vrednosti so bistvene za določanje cen čezmejnih transakcij ter tako omogočajo učinkovito delovanje notranjega trga najrazličnejših finančnih instrumentov in storitev. Številne referenčne vrednosti, ki se uporabljajo kot referenčne stopnje v finančnih pogodbah, zlasti hipotekah, so določene v eni državi članici, vendar jih uporabljajo kreditne institucije in potrošniki v drugih državah članicah. Hkrati take kreditne institucije pogosto zagotovijo varovanje pred tveganjem ali pridobivajo finančna sredstva za zagotavljanje teh finančnih pogodb na čezmejnem medbančnem trgu. Čeprav je nacionalna pravila o referenčnih vrednostih sprejelo le nekaj držav članic, se v njihovih pravnih okvirih o referenčnih vrednostih že kažejo razlike v zvezi z vidiki, kot je področje uporabe. Poleg tega je Mednarodno združenje nadzornikov trga vrednostnih papirjev (IOSCO) dogovorilo načela o finančnih referenčnih vrednostih 17. julija 2013 (v nadaljnjem besedilu: načela IOSCO za finančne referenčne vrednosti), načela za agencije za sporočanje cen nafte 5. oktobra 2012 (načela IOSCO za agencije za sporočanje cen nafte) (v nadaljnjem besedilu skupaj: načela IOSCO) in glede na to, da navedena načela zagotavljajo določeno stopnjo prožnosti glede njihovega natančnega področja uporabe in načinov izvajanja, bodo države članice verjetno sprejele pravila na nacionalni ravni, ki bi povzročila različno izvajanje teh načel.
- (4) Ti različni pristopi bi lahko privedli do razdrobljenosti notranjega trga, saj bi za upravljavce in uporabnike referenčnih vrednosti v različnih državah članicah veljala različna pravila. Tako referenčnih vrednosti, določenih v eni državi članici, morda ne bi bilo mogoče uporabljati v drugih državah članicah. Brez usklajenega okvira za zagotavljanje točnosti in celovitosti referenčnih vrednosti, ki se uporabljajo v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah, ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov v Uniji, bodo torej razlike v pravu držav članic verjetno ovirale nemoteno delovanje notranjega trga za zagotavljanje referenčnih vrednosti.
- (5) Pravila Unije o varstvu potrošnikov ne obravnavajo posebnega vprašanja ustreznih informacij o referenčnih vrednosti v finančnih pogodbah. Zaradi pritožb potrošnikov in sporov v zvezi z uporabo referenčnih vrednosti v več državah članicah bodo verjetno na nacionalni ravni sprejeti različni ukrepi za varstvo potrošnikov, ki bodo temeljili na upravičenih pomislekih glede varstva potrošnikov, kar bi lahko povzročilo razdrobljenost notranjega trga zaradi različnih pogojev konkurence, povezanih z različnimi ravni varstva potrošnikov.
- (6) Zato je za zagotovitev pravilnega delovanja notranjega trga in izboljšanje pogojev njegovega delovanja, zlasti kar zadeva finančne trge, ter zagotovitev visoke ravni varstva potrošnikov in vlagateljev primerno določiti regulativni okvir za referenčne vrednosti na ravni Unije.
- (7) Ustrezno in potrebno je, da je ta okvir urejen v obliki uredbe, za zagotovitev, da se določbe, ki neposredno nalagajo obveznosti osebam, ki so vključene pri zagotavljanju in uporabi referenčnih vrednosti ali k njim prispevajo, uporabljajo na enoten način po vsej Uniji. Ker pravni okvir za zagotavljanje referenčnih vrednosti nujno vključuje ukrepe, ki določajo natančne zahteve v zvezi z vsemi različnimi vidiki, povezanimi s takim zagotavljanjem referenčnih vrednosti, bi lahko tudi majhne razlike v uporabljenem pristopu v zvezi z enim od teh vidikov povzročile znatne ovire pri čezmejnem zagotavljanju referenčnih vrednosti. Zato bi morala uporaba uredbe, ki velja neposredno, omejiti možnost, da bi bili na nacionalni ravni sprejeti različni ukrepi, zagotoviti dosleden pristop in večjo pravno varnost ter preprečiti pojav znatnih ovir pri čezmejnem zagotavljanju referenčnih vrednosti.
- (8) Področje uporabe te uredbe bi moralo biti čim širše, da se ustvari preventivni regulativni okvir. Zagotavljanje referenčnih vrednosti zajema diskrecijsko pravico pri njihovem določanju in je predmet nekaterih vrst navzkrižja

⁽¹⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1227/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o celovitosti in preglednosti veleprodajnega energetskega trga (UL L 326, 8.12.2011, str. 1).

interesov, kar pomeni, da obstajajo priložnosti in spodbude za manipulacijo referenčnih vrednosti. Taki dejavniki tveganja so skupni vsem referenčnim vrednostim in za vse referenčne vrednosti bi morale veljati zahteve glede ustreznega upravljanja in kontrol. Ker pa je stopnja tveganja različna, bi moral sprejeti pristop ustrezati okoliščinam posameznega primera. Ker se ranljivost in pomen referenčne vrednosti sčasoma spreminjata, se z omejitvijo področja uporabe glede na sklicevanje na pomembne ali ranljive indekse ne bi obravnavala tveganja, ki jih lahko v prihodnosti predstavlja katera koli referenčna vrednost. Zlasti referenčne vrednosti, ki se zdaj ne uporabljajo obširno, bi se lahko več uporabljale v prihodnosti, tako da bi lahko imela celo manjša manipulacija v zvezi z njimi precejšen vpliv.

- (9) Ključni element področja uporabe te uredbe bi moral biti, ali izračunana referenčna vrednost določa vrednost finančnega instrumenta ali finančne pogodbe oziroma meri uspešnost investicijskega sklada. Področje uporabe tako ne bi smelo biti odvisno od narave vhodnih podatkov. Zato bi bilo treba vključiti referenčne vrednosti, izračunane iz ekonomskih vhodnih podatkov, kot so cene delnic, in neekonomске številke ali vrednosti, kot so vremenski podatki. Okvir, določen v tej uredbi, bi moral priznati tudi obstoj velikega števila referenčnih vrednosti ter različen učinek, ki ga imajo na finančno stabilnost in realno gospodarstvo. Ta uredba bi morala zagotoviti tudi sorazmeren odziv na tveganja, ki jih predstavljajo različne referenčne vrednosti. Zato bi morala ta uredba zajemati vse referenčne vrednosti, ki se uporabljajo za oblikovanje cen finančnih instrumentov, ki so uvrščeni na regulirana mesta trgovanja ali se z njimi na takih mestih trguje.
- (10) Številni potrošniki so pogodbene stranke v finančnih pogodbah, zlasti v potrošniških kreditnih pogodbah, zavarovanih s hipotekami, ki se sklicujejo na referenčne vrednosti, podvržene istim tveganjem. Zato bi morala ta uredba zajemati kreditne pogodbe, kakor so opredeljene v direktivah 2008/48/ES ⁽¹⁾ in 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (11) Številni naložbeni indeksi vključujejo pomembna navzkrižja interesov in se uporabljajo za merjenje uspešnosti skladov, kot je sklad KNPVP. Nekatere od teh referenčnih vrednosti so objavljene, druge pa so na voljo javnosti ali delu javnosti brezplačno ali proti plačilu, pri čemer lahko manipulacija z njimi škodljivo vpliva na vlagatelje. Ta uredba bi zato morala obsegi indekse ali referenčne stopnje, s katerimi se meri uspešnost investicijskega sklada.
- (12) Osebe, ki prispevajo podatke za referenčne vrednosti, lahko uveljavljajo diskrecijsko pravico ter so lahko izpostavljeni navzkrižju interesov in so tako lahko vir manipulacije. Prispevanje podatkov za izračun referenčnih vrednosti je prostovoljno. Če morajo prispevajoče osebe v skladu s katero koli pobudo znatno spremeniti svoje poslovne modele, lahko prenehajo prispevati podatke. Vendar se ne pričakuje, da bi pri subjektih, za katere že veljata ureditev in nadzor, zahteva po dobrih sistemih upravljanja in kontrole vodila do znatnih stroškov ali nesorazmernega upravnega bremena. Zato ta uredba uvaja nekatere obveznosti za nadzorovane prispevajoče osebe. Ko je referenčna vrednost določena na podlagi takoj razpoložljivih podatkov, se vir teh podatkov ne bi smel šteti za prispevajočo osebo.
- (13) Finančne referenčne vrednosti se ne uporabljajo le pri izdajanju in izdelavi finančnih instrumentov in pogodb. Finančna industrija se zanaša na referenčne vrednosti tudi pri merjenju uspešnosti investicijskega sklada za namene ugotavljanja donosnosti, določanja razporeditve sredstev v portfelju ali izračunavanja provizij za uspešnost. Določena referenčna vrednost se lahko uporablja neposredno kot sklicevanje za finančne instrumente in finančne pogodbe ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov ali posredno v kombinaciji referenčnih vrednosti. V slednjem primeru določitev in pregled uteži, ki se dodelijo različnim indeksom v kombinaciji za namene določanja izplačila ali vrednosti finančnega instrumenta ali finančne pogodbe ali merjenja uspešnosti investicijskega sklada, predstavljata tudi uporabo, saj ta dejavnost za razliko od dejavnosti zagotavljanja referenčnih vrednosti ne vključuje diskrecijske pravice. Lastništvo finančnih instrumentov, ki se sklicujejo na določeno referenčno vrednost, se ne šteje za uporabo referenčne vrednosti.
- (14) Centralne banke že delujejo v skladu z načeli, standardi in postopki, ki zagotavljajo njihovo integriteto in neodvisnost pri izvajanju nalog. Zato ni treba, da bi bile centralne banke predmet te uredbe. Ko centralne banke

⁽¹⁾ Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, 22.5.2008, str. 66).

⁽²⁾ Direktiva 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in o spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 60, 28.2.2014, str. 34).

zagotavljajo referenčne vrednosti, zlasti kadar so slednje namenjene za transakcije, so dolžne vzpostaviti ustrezne notranje postopke za zagotovitev točnosti, celovitosti, zanesljivosti in neodvisnosti teh referenčnih vrednosti, zlasti ob upoštevanju preglednosti upravljanja in metodologije izračunavanja.

- (15) Predmet te uredbe prav tako ne bi smeli biti javni organi, vključno z nacionalnimi statističnimi uradi, kadar prispevajo podatke za referenčne vrednosti ali zagotavljajo oziroma nadzorujejo zagotavljanje referenčnih vrednosti za namene javne politike, vključno z ukrepi na področju zaposlovanja, gospodarske dejavnosti in inflacije.
- (16) Upravljavca je fizična ali pravna oseba, ki nadzira zagotavljanje referenčne vrednosti in zlasti upravlja mehanizme za določanje referenčne vrednosti, zbira in analizira vhodne podatke, določa referenčno vrednost in jo objavi. Upravljavcu bi moralo biti omogočeno prenesti eno ali več teh funkcij na tretjo osebo v zunanje izvajanje, vključno z izračunom ali objavo referenčne vrednosti, ali druge zadevne storitve in dejavnosti pri zagotavljanju referenčne vrednosti. Vendar za osebe, ki zgolj objavljajo ali navajajo referenčno vrednost kot del svojih novinarskih storitev in ne nadzirajo zagotavljanja te referenčne vrednosti, ne bi smele veljati zahteve, ki jih upravljavcem nalaga ta uredba.
- (17) Indeks se izračuna z uporabo enačbe ali kake druge metodologije na podlagi osnovnih vrednosti. Pri oblikovanju te enačbe, potrebnem izračunu in določanju vhodnih podatkov se uporablja določena diskrecijska pravica, ki ustvarja tveganje manipulacije. Zato bi morale biti vse referenčne vrednosti s to značilnostjo diskrecijske pravice zajete v tej uredbi.
- (18) Kadar pa se kot sklicevanje za finančni instrument uporablja enotna cena ali vrednost, na primer kadar je cena enotnega vrednostnega papirja referenčna cena za neko opcijo ali terminsko pogodbo, se račun ne izvede, poleg tega ni vhodnih podatkov ali diskrecijske pravice. Zato se enotne cene ali referenčne cene enotnih vrednosti ne bi smele šteti kot referenčne vrednosti za namene te uredbe.
- (19) Referenčne cene ali poravnalne cene, ki jih pripravijo centralne nasprotne stranke (CNS), se ne bi smele šteti za referenčne vrednosti, ker se uporabljajo za določanje poravn, kritij in obvladovanja tveganj ter kot take ne določajo zneska, plačljivega na podlagi finančnega instrumenta ali vrednosti finančnega instrumenta.
- (20) Za namene te uredbe zagotavljanje posojilnih obrestnih mer s strani dajalcev kreditov ne bi smelo šteti za zagotavljanje referenčnih vrednosti. Posojilna obrestna mera, ki jo zagotavlja dajalec kredita, je določena na podlagi notranje odločitve ali izračunana kot cenovni razpon ali pribitek k indeksu (npr. EURIBOR). V prvem primeru je dajalec kredita izvzet iz te uredbe pri dejavnosti v zvezi s finančnimi pogodbami, ki jih je sklenil s svojimi strankami, v drugem primeru pa se šteje, da je dajalec kredita le uporabnik referenčne vrednosti.
- (21) Za zagotovitev celovitosti referenčnih vrednosti bi morali upravljalci referenčnih vrednosti ustrezno urediti upravljanje za kontrolo navzkrižij interesov in ohranitev zaupanja v celovitost referenčnih vrednosti. Tudi pri učinkovitem upravljanju je večina upravljavcev predmet nekaterih navzkrižij interesov, pri čemer bi lahko morda morali upravljalci sprejeti različne presoje in odločitve, ki vplivajo na različne deležnike. Zato je pomembno, da imajo upravljalci funkcijo, ki jo opravljajo z integriteto, za nadzor izvajanja in učinkovitosti ureditve upravljanja, ki zagotavlja učinkovit nadzor.
- (22) Manipulacija referenčnih vrednosti ali njihova nezanesljivost lahko škoduje vlagateljem in potrošnikom. Zato bi morala ta uredba določati okvir za hrambo evidenc s strani upravljavcev in prispevajajočih oseb ter za zagotavljanje preglednosti o namenu referenčne vrednosti in njeni metodologiji, kar omogoča učinkovitejšo in bolj pošteno reševanje morebitnih zahtevkov v skladu z nacionalnim pravom ali pravom Unije.
- (23) Za revidiranje in učinkovito izvajanje te uredbe so potrebni naknadne analize in dokazi. Zato bi morala ta uredba za upravljalce referenčnih vrednosti določiti zahteve glede ustreznega vodenja dokumentacije v zvezi z izračunavanjem referenčne vrednosti v dovolj dolgem obdobju. Stanje, ki naj bi ga izmerili z referenčno vrednostjo, in okolje, v katerem se ta meri, se lahko sčasoma spremenita. Zato je treba redno pregledovati procese in metodologijo v zvezi z zagotavljanjem referenčnih vrednosti, da se ugotovijo pomanjkljivosti in morebitne

izboljšave. Neuspeh pri zagotavljanju referenčnih vrednosti lahko vpliva tudi na mnoge deležnike, ki lahko pomagajo ugotoviti take pomanjkljivosti. Zato bi morala ta uredba določiti okvir, v skladu s katerim bi upravljavci referenčnih vrednosti vzpostavili mehanizem za obravnavo pritožb, da bi deležniki upravljavca referenčnih vrednosti lahko obvestili o pritožbah in da bi lahko upravljavec referenčnih vrednosti objektivno ocenil upravičenost morebitnih pritožb.

- (24) Zagotavljanje referenčnih vrednosti pogosto vključuje zunanje izvajanje pomembnih funkcij, kot so izračun referenčne vrednosti, zbiranje vhodnih podatkov in razširjanje referenčne vrednosti. Da se zagotovi učinkovita ureditev upravljanja, je treba zagotoviti, da morebitno tovrstno zunanje izvajanje upravljavca referenčnih vrednosti ne odvezuje nobene njegove obveznosti ali odgovornosti ter da se pri tem ne posega v sposobnost upravljavca za izpolnjevanje njegove odgovornosti ali obveznosti ali v sposobnost ustreznega pristojnega organa, da jih nadzoruje.
- (25) Upravljavec referenčnih vrednosti je glavni prejemnik vhodnih podatkov ter lahko redno ocenjuje njihovo celovitost in točnost. Zato je potrebno, da ta uredba nalaga upravljavcem, da sprejmejo določene ukrepe, kadar upravljavec meni, da vhodni podatki ne predstavljajo tržnega ali gospodarskega stanja, ki naj bi ga referenčna vrednost izmerila, vključno z ukrepi, da spremeni vhodne podatke, osebe, ki prispevajo, ali metodologijo, ali da preneha zagotavljati tako referenčno vrednost. Poleg tega bi moral upravljavec kot del svoje kontrolne funkcije določiti ukrepe za spremljanje, kadar je mogoče, vhodnih podatkov pred objavo referenčne vrednosti in za potrjevanje veljavnosti vhodnih podatkov po objavi, vključno s primerjavo teh podatkov z zgodovinskimi vzorci, kadar je to ustrezno.
- (26) Vsaka diskrecijska pravica, ki se lahko uveljavlja pri zagotavljanju vhodnih podatkov, pomeni priložnost za manipulacijo referenčne vrednosti. Če vhodni podatki temeljijo na transakcijah, je diskrecijska pravica omejena, zmanjša pa se tudi možnost manipulacije s podatki. Upravljavci referenčnih vrednosti bi zato praviloma morali uporabljati dejanske vhodne podatke, ki temeljijo na transakcijah, če je to mogoče, kadar so podatki o transakciji nezadostni ali neustrezni za zagotavljanje celovitosti in točnosti referenčnih vrednosti, pa se lahko uporabijo tudi drugi podatki.
- (27) Točnost in zanesljivost referenčne vrednosti pri merjenju gospodarskega stanja je odvisna od uporabljenе metodologije in vhodnih podatkov. Zato je treba sprejeti pregledno metodologijo, s katero se zagotovi zanesljivost in točnost referenčne vrednosti. Taka preglednost se ne bi smela razumeti kot objava formule, uporabljene za določanje posamezne referenčne vrednosti, pač pa kot razkritje elementov, na podlagi katerih lahko deležniki zadostno razumejo, kako je vrednost izračunana, in ocenijo njeno reprezentativnost, pomembnost in ustreznost za njeno predvideno uporabo.
- (28) Da se zagotovi stalna točnost referenčne vrednosti, bi lahko postalo potrebno spremeniti metodologijo, vendar vsaka sprememba metodologije vpliva na uporabnike in deležnike v zvezi z referenčno vrednostjo. Zato je treba določiti postopke za spremembo metodologije določanja referenčnih vrednosti, vključno s potrebo po posvetovanju, da lahko uporabniki in deležniki sprejmejo potrebne ukrepe ob teh spremembah oziroma upravljavca obvestijo, kadar imajo pripombe v zvezi s temi spremembami.
- (29) Uslužbenci upravljavca lahko ugotovijo morebitne kršitve te uredbe ali morebitne pomanjkljivosti, ki bi lahko privedle do manipulacije ali poskusov manipulacije. Ta uredba bi zato morala vzpostaviti okvir, ki bo uslužbencem omogočal, da na zaupen način opozorijo upravljavce o morebitnih kršitvah te uredbe.
- (30) Celovitost in točnost referenčnih vrednosti sta odvisni od celovitosti in točnosti vhodnih podatkov, ki jih zagotovijo prispevajoče osebe. Bistveno je, da so obveznosti prispevajočih oseb glede vhodnih podatkov jasno določene, da je skladnost s temi obveznostmi zanesljiva ter da so obveznosti skladne s kontrolo in metodologijo upravljavca referenčnih vrednosti. Zato mora upravljavec referenčnih vrednosti pripraviti kodeks ravnanja, v katerem navede te zahteve in obveznosti prispevajočih oseb v zvezi z zagotavljanjem vhodnih podatkov. Upravljavec bi se moral prepričati, da prispevajoče osebe spoštujejo kodeks ravnanja. Kadar imajo prispevajoče osebe sedež v tretjih državah, bi se moral upravljavec prepričati v možnem obsegu.

- (31) Pri prispevajajočih osebah lahko pride do navzkrižja interesov, poleg tega lahko ponudniki pri določanju vhodnih podatkov uveljavljajo diskrecijsko pravico. Zato morajo za prispevajoče osebe veljati ureditve upravljanja, da se zagotovi upravljanje zadevnih navzkrižij interesov ter da so vhodni podatki točni, skladni z zahtevami upravljavca in preverljivi.
- (32) Veliko referenčnih vrednosti je določenih z uporabo formule, izračunane na podlagi vhodnih podatkov, ki jih zagotavljajo naslednji subjekti: mesta trgovanja, sistemi odobrenih objav, ponudniki stalnih informacij, odobreni mehanizmi poročanja, energijske borze ali dražbe pravic do emisij toplogrednih plinov. V nekaterih primerih je zbiranje podatkov preneseno v zunanje izvajanje na ponudnika storitev, ki podatke v celoti in neposredno prejme od navedenih subjektov. V teh primerih obstoječa ureditev in nadzor zagotavljata celovitost in preglednost vhodnih podatkov ter urejata zahteve glede upravljanja in postopke za priglasitev kršitev. Zato so te referenčne vrednosti manj podvržene manipulacijam, se neodvisno preverjajo in ustrezni upravljavci so v skladu s tem izvzeti iz nekaterih obveznosti, določenih v tej uredbi.
- (33) Različne vrste referenčnih vrednosti in različni sektorji referenčnih vrednosti imajo različne značilnosti in ranljivosti ter so izpostavljeni različnim tveganjem. Določbe te uredbe bi bilo zato treba nadalje podrobno opredeliti za posamezne sektorje in tipe referenčnih vrednosti. Referenčne obrestne mere so referenčne vrednosti, ki imajo pomembno vlogo pri širjenju monetarne politike, zato je treba v tej uredbi uvesti posebne določbe za take referenčne vrednosti.
- (34) Trgi fizičnega blaga imajo edinstvene lastnosti, ki bi jih bilo treba upoštevati. Referenčne vrednosti za blago se splošno uporabljajo in imajo lahko značilnosti posameznega sektorja, zato je treba v tej uredbi uvesti posebne določbe za take referenčne vrednosti. Nekatere referenčne vrednosti za blago so izvzete iz te uredbe, vendar bi vseeno morale upoštevati ustrezna načela IOSCO. Referenčne vrednosti za blago lahko postanejo ključne, saj sistem ni omejen na referenčne vrednosti, ki temeljijo na predloženih podatkih prispevajajočih oseb, ki so po večini nadzorovani subjekti. Za ključne referenčne vrednosti za blago, za katere velja Priloga II, se ne uporabljajo zahteve iz te uredbe glede obveznega prispevanja podatkov in glede kolegijev.
- (35) Neuspeh ključnih referenčnih vrednosti lahko vpliva na celovitost trga, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali na financiranje gospodinjstev in podjetij v državah članicah. Ti potencialno destabilizacijski učinki neuspeha ključne referenčne vrednosti bi se lahko pojavili v eni državi članici ali več. Zato mora biti v tej uredbi določen proces za določanje tistih referenčnih vrednosti, ki bi jih bilo treba obravnavati kot ključne referenčne vrednosti, vzpostaviti pa je treba tudi uporabo dodatnih zahtev za zagotavljanje celovitosti in zanesljivosti teh referenčnih vrednosti.
- (36) Ključne referenčne vrednosti se lahko določajo z uporabo kvantitativnega merila ali kombinacije kvantitativnih in kvalitativnih meril. Če referenčna vrednost ne dosegata ustreznega kvantitativnega praga, bi lahko bila vseeno priznana kot ključna, v primeru, da nima nobene nadomestitve, ki bi jo narekoval trg, oziroma je teh zelo malo, njen obstoj in točnost pa sta pomembna za celovitost trga, finančno stabilnost ali varstvo potrošnikov v eni ali več državah članicah, poleg tega pa vsi ustrezni pristojni organi soglašajo, da bi bilo treba to referenčno vrednost priznati kot ključno. V primeru nesoglasja ustreznih pristojnih organov glede tega, ali bi se morala referenčna vrednost priznati kot ključna, bi morala prevladati odločitev pristojnega organa upravljavca. V takem primeru bi moralo biti mogoče, da Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, objavi mnenje o oceni, ki jo je opravil pristojni organ upravljavca. Poleg tega lahko tudi pristojni organ na podlagi določenih kvalitativnih meril referenčno vrednost označi kot ključno, kadar ima upravljavec referenčne vrednosti in večina prispevajajočih oseb zanjo sedež v njegovi državi članici. Vse ključne referenčne vrednosti bi morale biti uvrščene na seznam, vzpostavljen z izvedbenim aktom Komisije, ki bi ga bilo treba redno pregledovati in posodabljati.
- (37) Če upravljavec preneha upravljati ključno referenčno vrednost, lahko finančne pogodbe ali finančni instrumenti postanejo neveljavni, poleg tega pa lahko to povzroči škodo potrošnikom in vlagateljem ter vpliva na finančno stabilnost. Za ohranitev zadevne referenčne vrednosti je zato treba vključiti pooblastilo ustreznega pristojnega organa, da zahteva obvezno upravljanje ključnih referenčnih vrednosti. V primeru, da je upravljavec ključne

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

referenčne vrednosti v stečaju zaradi insolventnosti, bi moral pristojni organ pristojnemu sodnemu organu predložiti oceno, ali in kako bi se lahko ključna referenčna vrednost prenesla na novega upravljavca oziroma ali se lahko preneha zagotavljati.

- (38) Brez poseganja v uporabo prava Unije o konkurenci in možnosti držav članic, da sprejmejo ukrepe za spoštovanje tega prava, je treba od upravljavcev ključnih referenčnih vrednosti, med drugim tudi tistih za blago, zahtevati, da sprejmejo ustrezne ukrepe in tako zagotovijo, da so izdana dovoljenja za referenčno vrednost in informacije, ki se nanjo nanašajo, v pošteni, razumni, pregledni in nediskriminatorni obliki na voljo vsem uporabnikom.
- (39) Prispevajoče osebe, ki prenehajo prispevati vhodne podatke za ključne referenčne vrednosti, lahko ogrozijo kredibilnost takih referenčnih vrednosti, saj se lahko s tem posledično zmanjša zmožnost takih referenčnih vrednosti za merjenje dejanskega trga ali gospodarskega stanja. Za ohranitev kredibilnosti teh referenčnih vrednosti je zato treba vključiti pooblastilo ustreznemu pristojnemu organu, da od nadzorovanih subjektov zahteva obvezno prispevanje podatkov za njihov izračun. Namen obveznega prispevanja vhodnih podatkov ni nalagati nadzorovanim subjektom obveznosti, da sklepajo transakcije ali da se zavežejo k njihovemu sklepanju.
- (40) Ker obstaja zelo veliko različnih vrst in velikosti referenčnih vrednosti, je v tej uredbi pomembno upoštevati sorazmernost in se izogniti nalaganju prevelikega upravnega bremena upravljavcem referenčnih vrednosti, katerih prenehanje bi manj ogrozilo širši finančni sistem. Zato bi bilo treba poleg ureditve ključnih referenčnih vrednosti uvesti ločeni ureditvi za pomembne referenčne vrednosti in za nepomembne referenčne vrednosti.
- (41) Upravljavcem pomembnih referenčnih vrednosti bi moralo biti omogočeno se odločiti, da ne uporabljajo omejenega števila podrobnih zahtev iz te uredbe. Pristojni organi pa bi morali vseeno ohraniti pravico zahtevati izpolnjevanje teh zahtev v skladu z merili, določenimi v tej uredbi. Delegirani in izvedbeni akti, ki se uporabljajo za upravljavce pomembnih referenčnih vrednosti, bi morali ustrezno upoštevati načelo sorazmernosti in se po možnosti izogibati nalaganju upravnega bremena.
- (42) Za upravljavce nepomembnih referenčnih vrednosti velja manj podrobna ureditev, v kateri bi moralo biti upravljavcem omogočeno, da se odločijo, da ne bodo upoštevali vseh zahtev iz te uredbe. V takem primeru bi moral zadevni upravljavec v izjavi o skladnosti, ki bi morala biti objavljena in predložena upravljavčevemu pristojnemu organu, razložiti, zakaj je to ustrezno. Pristojni organ bi moral preveriti izjavo o skladnosti in moralo bi mu biti omogočeno, da zahteva dodatne informacije ali zahteva spremembe, da se zagotovi skladnost s to uredbo. Medtem ko so nepomembne referenčne vrednosti lahko še vedno podvržene manipulacijam, so istočasno lažje nadomestljive, zato bi morala biti preglednost za uporabnike poglavitno orodje, ki bi ga udeleženci na trgu uporabljali za ozaveščene odločitve o referenčnih vrednostih, ki so po njihovem mnenju ustrezne za uporabo. Zato se delegirani akti iz naslova II ne bi smeli uporabljati za upravljavce nepomembnih referenčnih vrednosti.
- (43) Da lahko uporabniki referenčnih vrednosti ustrezno izberejo med referenčnimi vrednostmi in razumejo tveganja, povezana z njimi, morajo vedeti, kaj se namerava meriti s posameznimi referenčnimi vrednostmi in njihovo podvrženost manipulaciji. Upravljavec referenčnih vrednosti bi zato moral objaviti izjavo o referenčni vrednosti z navedbo teh elementov. Za zagotovitev enotne uporabe in tega, da bodo izjave o referenčni vrednosti razumno dolge, hkrati pa bodo namenjene zagotavljanju bistvenih informacij uporabnikom na lahko dostopen način, bi moral ESMA natančneje določiti vsebino izjave o referenčni vrednosti, pri čemer bi moral ustrezno razlikovati med vrstami ter posebnostmi referenčnih vrednosti in njihovih upravljavcev.
- (44) V tej uredbi bi bilo treba upoštevati načela IOSCO, ki predstavljajo globalne standarde v zvezi z regulativnimi zahtevami za referenčne vrednosti. Da bi zagotovili varstvo vlagateljev, bi moralo kot krovno načelo veljati, da sta nadzor in ureditev v tretji državi enakovredna nadzoru in ureditvi referenčnih vrednosti v Uniji. Zato referenčne vrednosti, ki se zagotavljajo iz te tretje države, lahko uporabljajo nadzorovani subjekti v Uniji, kadar je Komisija sprejela pozitivno odločitev o enakovrednosti sistema tretje države. V takih okoliščinah bi morali pristojni organi skleniti dogovore o sodelovanju z nadzornimi organi v tretjih državah. ESMA bi moral usklajevati pripravo takšnih dogovorov o sodelovanju in izmenjavo informacij, ki so pridobljene od tretjih držav, med pristojnimi organi. Da pa bi preprečili kakršne koli škodljive učinke, ki so posledica morebitnega prenehanja uporabe referenčnih vrednosti, ki se zagotavljajo iz tretje države, v Uniji, ta uredba določa tudi nekatere druge mehanizme (in sicer priznanje in odobritev), na podlagi katerih lahko nadzorovani subjekti s sedežem v Uniji uporabljajo referenčne vrednosti tretje države.

- (45) Ta uredba uvaža tudi proces za priznanje upravljalcev s sedežem v tretji državi s strani pristojnega organa referenčne države članice. Priznanje bi se moralo izdati upravljalcem, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe. Na podlagi načel IOSCO kot globalnega standarda za zagotavljanje referenčnih vrednosti bi moral pristojni organ referenčne države članice imeti možnost, da izda priznanje upravljalcem, če uporabljajo načela IOSCO. Pristojni organ bi moral v ta namen oceniti uporabo načel IOSCO s strani posameznega upravljalca in določiti, ali je v njegovem primeru ta uporaba enakovredna izpolnjevanju različnih zahtev iz te uredbe, pri čemer bi moral upoštevati posebnosti sistema priznanja v primerjavi s sistemom enakovrednosti.
- (46) Ta uredba tudi uvaža sistem odobritve, na podlagi katerega lahko nadzorovani subjekti s sedežem v Uniji pod nekaterimi pogoji odobrijo referenčne vrednosti, ki se zagotavljajo iz tretje države, za namene uporabe takih referenčnih vrednosti v Uniji. Pristojni organ bi moral v ta namen upoštevati, ali bi bila pri zagotavljanju referenčne vrednosti, ki naj bi se odobrila, skladnost z načeli IOSCO enakovredna skladnosti s to uredbo, pri čemer bi moral upoštevati posebnosti sistema odobritve v primerjavi s sistemom enakovrednosti. Upravljavec ali nadzorovani subjekt, ki je odobril referenčno vrednost, zagotovljeno iz tretje države, bi moral biti za tako odobreno referenčno vrednost v celoti odgovoren in zagotoviti izpolnjevanje ustreznih pogojev iz te uredbe.
- (47) Za vse upravljalce referenčnih vrednosti je mogoče, da uveljavljajo diskrecijsko pravico, da so potencialno lahko predmet navzkrižja interesov in da obstaja tveganje, da imajo lahko neustrezne sisteme upravljanja in kontrole. Ker upravljalci nadzorujejo proces določanja referenčnih vrednosti, sta zahteva po izdaji dovoljenja ali registraciji in nadzor upravljalcev najučinkovitejši način za zagotavljanje celovitosti referenčnih vrednosti.
- (48) Določenim upravljalcem bi moral izdati dovoljenje in jih nadzirati pristojni organ države članice, v kateri ima zadevni upravljavec sedež. Subjekte, ki so že pod nadzorom in zagotavljajo finančne referenčne vrednosti, ki niso ključne referenčne vrednosti, bi moral za namene te uredbe registrirati in nadzirati pristojni organ. Subjekti, ki zagotavljajo le indekse, ki so nepomembne referenčne vrednosti, bi tudi morali biti registrirani s strani ustreznih pristojnih organov. Izdaja dovoljenja in registracija bi morala biti ločena procesa, pri čemer naj bi izdaja dovoljenja vključevala obsežnejšo oceno vloge upravljalca. Nadzor ustreznega pristojnega organa nad upravljalcem ne bi smel biti odvisen od tega, ali je bilo upravljavcu izdano dovoljenje ali pa je bil registriran. Da bi olajšali začetno fazo uporabe te uredbe, bi bilo treba poleg tega uvesti prehodno ureditev, v kateri bi se lahko registrirale osebe, ki zagotavljajo referenčne vrednosti, ki niso ključne referenčne vrednosti in se obsežno ne uporabljajo v eni ali več držav članic. ESMA bi morala na ravni Unije voditi register, ki vsebuje informacije o upravljavcih z dovoljenjem ali registriranih upravljavcih, o referenčnih vrednostih in upravljavcih, ki zagotavljajo te referenčne vrednosti na podlagi pozitivne odločitve bodisi na podlagi sistema enakovrednosti bodisi sistema priznavanja, o upravljavcih Unije ali nadzorovanih subjektih, ki imajo odobrene referenčne vrednosti iz tretje države, in o vseh takih odobrenih referenčnih vrednostih in njihovih upravljavcih s sedežem v tretji državi.
- (49) V nekaterih okoliščinah lahko oseba zagotovi indeks, vendar se pri tem ne zaveda, da se zadevni indeks uporablja kot sklicevanje za finančni instrument, finančno pogodbo ali investicijski sklad. To zlasti velja, kadar imata uporabnik in upravljavec referenčne vrednosti sedeža v različnih državah članicah. Zato je treba povečati raven preglednosti glede na to, katera specifična referenčna vrednost se uporablja. Tako preglednost je mogoče doseči z izboljšanjem vsebine prospektov ali dokumentov s ključnimi informacijami, ki jih zahteva pravo Unije, ter vsebine uradnih obvestil, ki jih zahteva Uredba (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (50) Učinkovitost nadzora je zagotovljena na podlagi sklopa učinkovitih orodij ter pooblastil in virov pristojnih organov držav članic. V tej uredbi bi bilo zato treba zlasti določiti minimalen sklop nadzornih in preiskovalnih pooblastil, ki bi jih bilo treba v skladu z nacionalnim pravom podeliti pristojnim organom držav članic. Pristojni organi in ESMA morajo pri izvajanju svojih pooblastil na podlagi te uredbe ravnati objektivno in nepristransko ter morajo svoje odločitve sprejemati avtonomno.
- (51) Za namene odkrivanja kršitev te uredbe morajo imeti pristojni organi v skladu z nacionalnim pravom možnost dostopa do prostorov pravnih oseb, da lahko zasežejo dokumente. Dostop do teh prostorov je nujen, kadar obstaja utemeljen sum, da obstajajo dokumenti in drugi podatki, povezani s predmetom inšpekcijskega pregleda

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Sveta in Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL L 173, 12.6.2014, str. 1).

ali preiskave, ki bi bili lahko pomembni za dokazovanje kršitve te uredbe. Poleg tega je dostop do takih prostorov potreben, kadar oseba ni izpolnila že predložene zahteve po informacijah ali obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da zahteva po informacijah, če bi bila predložena, ne bi bila izpolnjena ali da bi bili zahtevani dokumenti ali informacije odstranjeni, spremenjeni ali uničeni. Če je v skladu z nacionalnim pravom potrebno predhodno dovoljenje sodnega organa zadevne države članice, bi se moralo v prostore vstopati po pridobitvi predhodnega sodnega dovoljenja.

- (52) Obstoječe evidence telefonskih pogovorov in podatkovnega prometa nadzorovanih subjektov lahko pomenijo nujen in včasih edini dokaz za odkrivanje in dokazovanje kršitev te uredbe, zlasti v zvezi z upoštevanjem zahtev glede upravljanja in kontrole. Takšni zapisi in evidence lahko pripomorejo k preverjanju identitete osebe, odgovorne za predložitev vhodnih podatkov, in oseb, pristojnih za njeno odobritev, ter preverjanju, ali se zagotavlja organizacijsko ločevanje zaposlenih. Zato bi morali pristojni organi imeti možnost, da zahtevajo obstoječe evidence telefonskih pogovorov in elektronskih komunikacij ter evidence o podatkovnem prometu, ki jih hranijo nadzorovani subjekti, kadar obstaja utemeljen sum, da bi lahko bili takšne evidence ali zapisi, povezani z vsebino inšpekcijskega pregleda ali preiskave, pomembni za dokazovanje kršitve te uredbe.
- (53) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznavata Pogodba o delovanju Evropske unije (PDEU) in Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, pravico do varstva osebnih podatkov, pravico do svobode izražanja in svobode obveščanja, svobodo gospodarske pobude, pravico do lastnine, pravico do varstva potrošnikov, pravico do učinkovitih pravnih sredstev in pravico do obrambe. Skladno s tem bi bilo treba to uredbo razlagati in uporabljati v skladu z navedenimi pravicami in načeli.
- (54) V celoti bi bilo treba upoštevati pravico zadevnih oseb do obrambe. Zlasti bi morale imeti osebe, ki so v postopku, zagotovljen dostop do ugotovitev, na podlagi katerih so pristojni organi sprejeli odločitev, in pravico, da izrazijo svoje mnenje.
- (55) Preglednost glede referenčnih vrednosti je potrebna zaradi stabilnosti finančnih trgov in varstva vlagateljev. Vsaka izmenjava ali prenos informacij med pristojnimi organi bi morala biti v skladu s pravili o prenosu osebnih podatkov iz Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Vsaka izmenjava ali prenos informacij, ki jo opravi ESMA, bi morala biti skladna s pravili o prenosu osebnih podatkov iz Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (56) Države članice bi morale ob upoštevanju načel iz sporočila Komisije z dne 8. decembra 2010 o okrepitvi sistemov sankcij v sektorju finančnih storitev in pravnih aktov Unije, sprejetih na podlagi izsledkov navedenega sporočila, z namenom, da se zagotovita enoten pristop in odvrčilni učinek, določiti pravila glede upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov, vključno z denarnimi kaznimi, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in zagotoviti njihovo izvajanje. Te upravne sankcije in drugi upravni ukrepi bi morali biti učinkoviti, sorazmerni in odvrčilni.
- (57) Zato bi bilo treba določiti upravne sankcije in druge upravne ukrepe, uporabljene v posebnih primerih, in po potrebi upoštevati dejavnike, kot so povračilo morebitne ugotovljene finančne koristi, resnost kršitve in njeno trajanje, morebitne oteževalne ali blažilne dejavnike, potrebo po upravnih denarnih kaznih za odvrčilni učinek in po potrebi vključiti zmanjšanje v zameno za sodelovanje s pristojnim organom. Zlasti bi moralo biti mogoče, da lahko dejanski znesek upravnih denarnih kazni, ki se uvedejo v posebnem primeru, v primeru zelo resnih kršitev doseže najvišjo raven, kakor jo določa ta uredba, ali višjo raven, kakor je določena v nacionalnem pravu, medtem ko bi moralo biti mogoče, da lahko bistveno nižje upravne denarne kazni od najvišje ravni uporabijo v primeru manjših kršitev ali v primeru poravnave. Pristojni organ bi moral imeti na voljo možnost, da upravljavcem referenčnih vrednosti ali prispevajočim osebam zanje naloži začasno prepoved opravljanja upravljaljskih funkcij.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

- (58) Ta uredba ne bi smela omejevatı možnosti držav članic, da določijo višje ravni upravnih sankcij, in ne bi smela posegati v določbe prava držav članic v zvezi s kazenskimi sankcijami.
- (59) Čeprav državam članicam nič ne preprečuje, da ne bi za iste kršitve določile pravil o upravnih in kazenskih sankcijah, od njih ne bi smeli zahtevati, da pravila o upravnih sankcijah določijo tudi za tiste kršitve te uredbe, za katere velja nacionalno kazensko pravo. V skladu z nacionalnim pravom države članice niso dolžne za isto kaznivo dejanje naložiti upravne in kazenske sankcije, morale pa bi imeti možnost, da to storijo, če jim to dovoljuje nacionalno pravo. Vendar pa se z ohranitvijo kazenskih namesto upravnih sankcij za kršitve te uredbe ne bi smela zmanjšati ali kako drugače spremeniti možnost pristojnih organov, da za namene te uredbe sodelujejo s pristojnimi organi drugih držav članic, dostopajo do informacij in informacije s temi organi pravočasno izmenjujejo, tudi po prijavi zadevnih kršitev pristojnim pravosodnim organom za kazenski pregon.
- (60) Treba je okrepiti določbe o izmenjavi informacij med pristojnimi organi ter vzajemne dolžnosti pomoči in sodelovanja. Zaradi vse obsežnejše čezmejne dejavnosti bi si morali pristojni organi pri opravljanju svojih funkcij posredovati ustrezne informacije, da bi poskrbeli za učinkovito izvrševanje te uredbe, tudi v primerih, ko bi kršitve ali domnevne kršitve utegnile zadevati organe v dveh ali več državah članicah. Pri izmenjavi informacij je potrebno strogo varovanje poklicne skrivnosti, da se zagotovi nemoteno posredovanje teh informacij in varstvo pravic posameznikov.
- (61) Za zagotovitev, da imajo odločitve pristojnih organov, da naložijo upravno sankcijo ali drug upravni ukrep, odvratilni učinek na širšo javnost, jih je treba objaviti. Objava odločitev o naložitvi upravne sankcije ali drugega upravnega ukrepa je tudi pomembno orodje, s katerim pristojni organi obvestijo udeležence na trgu o načinu vedenja, ki se obravnava kot kršitev te uredbe, in spodbujajo splošno dobro vedenje med udeleženci na trgu. Če bi takšna objava lahko povzročila nesorazmerno škodo vpletenim osebam ali ogrozila stabilnost finančnih trgov ali tekočo preiskavo, bi moral pristojni organ upravno sankcijo ali drug upravni ukrep bodisi objaviti anonimno bodisi preložiti objavo. Pristojni organi bi poleg tega morali imeti možnost, da upravnih sankcij ali drugih upravnih ukrepov ne objavijo, kadar anonimna ali zapozneta objava šteje kot nezadostna za preprečitev ogrožanja stabilnosti finančnih trgov. Pristojnim organom tudi ni treba objaviti upravnih sankcij ali drugih upravnih ukrepov, ki se štejejo za manj pomembne, kadar bi bila njihova objava nesorazmerna.
- (62) Ključne referenčne vrednosti lahko vključujejo prispevajoče osebe, upravljavce in uporabnike v več kot eni državi članici. Zato bi lahko imelo prenehanje zagotavljanja referenčne vrednosti ali kateri koli drug dogodek, ki lahko pomembno ogrozi njeno celovitost, vpliv v več kot eni državi članici, kar pomeni, da zgolj nadzor nad takšno referenčno vrednostjo, ki ga izvaja pristojni organ države članice, v kateri ima upravljavec referenčne vrednosti sedež, ne bo učinkovit in uspešen v smislu odprave tveganj, ki jih predstavlja ključna referenčna vrednost. Za zagotovitev učinkovite izmenjave nadzornih informacij med pristojnimi organi ter uskladitev njihovih dejavnosti in nadzornih ukrepov je treba v tem primeru ustanoviti kolegije, ki bodo vključevali pristojne organe in ESMA. Dejavnosti kolegijev bi morale prispevati k usklajeni uporabi pravil iz te uredbe in k zbliževanju nadzornih praks. Pristojni organ upravljavca bi moral v pisni obliki zagotoviti podrobnosti ureditve v zvezi z izmenjavo informacij, procesom sprejemanja odločitev, v kar bi lahko vključil tudi pravila o postopkih glasovanja, vsakim sodelovanjem za namene ukrepov obveznega prispevanja in s primeri, ko bi se pristojni organi morali posvetovati med sabo. Pravno zavezujoče posredovanje ESMA je ključni element za doseganje usklajenosti, doslednosti nadzora in zbliževanja nadzornih praks.
- (63) Referenčne vrednosti se lahko sklicujejo na dolgoročne finančne instrumente in finančne pogodbe. V nekaterih primerih obstaja tveganje, da zagotavljanje takih referenčnih vrednosti ne bo več dovoljeno, ko bo začela učinkovati ta uredba, ker imajo značilnosti, ki jih ni mogoče prilagoditi tako, da bi izpolnjevale zahteve te uredbe. Istočasno bi lahko prepoved nadaljnjega zagotavljanja take referenčne vrednosti privedla do prekinitve ali uničenja finančnih instrumentov ali finančnih pogodb, kar bi škodilo vlagateljem. Zato je treba zagotoviti možnost za nadaljnje zagotavljanje takih referenčnih vrednosti v prehodnem obdobju.

- (64) V primerih, kadar ta uredba zajema ali potencialno zajema nadzorovane subjekte in trge, zajete v Uredbi (EU) št. 1227/2011, bi se morala ESMA posvetovati z Agencijo za koordinacijo energetskih regulatorjev (ACER), da bi izkoristil njeno strokovno znanje na področju energetskih trgov in zmanjšal obseg dvojnega urejanja.
- (65) Za nadaljnjo določitev tehničnih elementov te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s podrobno določitvijo tehničnih elementov opredelitev; v zvezi z izračunom nominalnih zneskov finančnih instrumentov, nominalnih zneskov izvedenih finančnih instrumentov in čiste vrednosti sredstev investicijskih skladov s sklicevanjem na referenčno vrednost, da se določi, ali je ta referenčna vrednost ključna; v zvezi s pregledom metode izračuna, ki se uporablja za določitev praga za razvrstitev ključnih in pomembnih referenčnih vrednosti; v zvezi z ugotavljanjem objektivnih razlogov za odobritev referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti, zagotovljenih iz tretje države; v zvezi z ugotavljanjem elementov za oceno, ali bi lahko prenehanje ali sprememba obstoječe referenčne vrednosti povzročila dogodek višje sile ali onemogočila oziroma drugače kršila pogoje katere koli finančne pogodbe ali finančnega instrumenta, ali pravila katerega koli investicijskega sklada, ki se sklicuje na to referenčno vrednost; in v zvezi s podaljšanjem 24-mesečnega obdobja, ki je določeno za registracijo, ki nadomešča izdajo dovoljenja nekaterim upravljavcem. Komisija bi morala pri sprejemanju teh aktov upoštevati razvoj trga ali tehnološki razvoj in mednarodno konvergenco nadzorne prakse v zvezi z referenčnimi vrednostmi, zlasti delo združenja IOSCO. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ z dne 13. aprila 2016. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (66) Tehnični standardi bi morali zagotoviti dosledno harmonizacijo zahtev za zagotavljanje in prispevanje indeksov, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti, ter ustrezno varstvo vlagateljev in potrošnikov po vsej Uniji. Glede na visoko specializirano strokovno znanje ESMA bi bilo učinkovito in ustrezno, da se ga pooblasti za pripravo osnutkov regulativnih tehničnih standardov, ki ne vključujejo odločitev politike, in njihovo predložitev Komisiji. Komisija bi morala sprejeti osnutek regulativnih tehničnih standardov, ki jih je pripravil ESMA z delegiranimi akti na podlagi člena 290 PDEU in v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010, v zvezi s postopki glede nadzorne funkcije in njenimi značilnostmi; v zvezi s tem, kako zagotoviti primernost in preverljivost vhodnih podatkov, pa tudi notranjih postopkov nadzora in preverjanja prispevajoče osebe; v zvezi z informacijami o podatkih in metodologiji glede referenčne vrednosti, ki naj bi jih zagotovil upravljavec; v zvezi z elementi kodeksa ravnanja; v zvezi z zahtevami glede sistemov in kontrol; v zvezi z merili, ki bi jih moral pristojni organ upoštevati pri odločitvi o uporabi nekaterih dodatnih zahtev; v zvezi z vsebino izjave o referenčni vrednosti in primeri, ko jo je treba posodobiti; v zvezi z minimalno vsebino sporazumov o sodelovanju med pristojnimi organi in ESMA; v zvezi z obliko in vsebino vloge za priznanje upravljavca iz tretje države in predložitvijo informacij, potrebnih v tej vlogi; in v zvezi z informacijami, potrebnimi v vlogi za izdajo dovoljenja ali registracijo.
- (67) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za vzpostavitev in pregledovanje seznama javnih organov v Uniji, vzpostavitev in pregled seznama ključnih referenčnih vrednosti ter za določitev enakovrednosti pravnega okvira, ki velja za ponudnike referenčnih vrednosti iz tretjih držav, za namene popolne ali delne enakovrednosti. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (68) Na Komisijo bi bilo treba prenesti tudi pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov, ki jih je pripravil ESMA ter ki določajo vzorce za izjavo o skladnosti, postopke in oblike izmenjave informacij med pristojnimi organi in ESMA, z izvedbenimi akti na podlagi člena 291 PDEU in v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

⁽¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (69) Ker ciljev te uredbe, in sicer določitve doslednega in učinkovitega režima za odpravo ranljivosti, ki jih pomenijo referenčne vrednosti, države članice ne zmorejo zadovoljivo doseči, saj je celovit učinek težav v zvezi z referenčnimi vrednostmi v celoti mogoče zaznati zgolj v okviru Unije, temveč se zaradi obsega in učinka te uredbe lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje zadevnih ciljev.
- (70) Zaradi nujnosti povrnitve zaupanja v referenčne vrednosti in spodbujanja poštenih in preglednih finančnih trgov, bi morala ta uredba začeti veljati dan po objavi.
- (71) Potrošniki lahko sklepajo finančne pogodbe, zlasti hipoteke in potrošniške posojilne pogodbe, ki vsebujejo sklicevanje na referenčno vrednost, vendar lahko imajo zaradi neenake pogajalske moči in uporabe običajnih pogojev omejeno izbiro glede uporabljene referenčne vrednosti. Zato je treba zagotoviti, da so dajalcem kreditov in kreditnim posrednikom za potrošnike na voljo vsaj ustrezne informacije. Direktivi 2008/48/ES in 2014/17/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (72) Uredba (EU) št. 596/2014 zahteva, da osebe, ki opravljajo poslovodne naloge, in z njimi tesno povezane osebe obvestijo izdajatelja in pristojni organ o vsaki transakciji, ki je opravljena za njihov račun in ki je povezana s finančnimi instrumenti, ki so povezani z delnicami in dolžniškimi instrumenti njihovega izdajatelja. Vendar pa so z delnicami in dolžniškimi instrumenti posameznega izdajatelja povezani številni finančni instrumenti. Taki finančni instrumenti vključujejo enote kolektivnih naložbenih podjetij, strukturirane produkte ali finančne instrumente z vgrajenim izvedenim finančnim instrumentom, ki pomeni izpostavljenost do donosnosti delnic ali dolžniških instrumentov, ki jih izda izdajatelj. Izdajatelja in pristojni organ bi bilo treba obvestiti o vsaki transakciji, ki vključuje te finančne instrumente in presega prag *de minimis*. Izjema bi morala veljati v primeru, da povezani finančni instrument pomeni 20- ali manj odstotno izpostavljenost do delnic ali dolžniških instrumentov izdajatelja, ali pa v primeru, da oseba, ki opravlja poslovodne naloge, ali oseba, ki je z njo tesno povezana, ni poznala in ni mogla poznati naložbene sestave povezanega finančnega instrumenta. Uredbo (EU) št. 596/2014 bi bilo zato treba spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba uvaja skupni okvir za zagotavljanje točnosti in celovitosti indeksov, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov v Uniji. Ta uredba prispeva k pravilnemu delovanju notranjega trga ob hkratnem doseganju visoke ravni varstva potrošnikov in vlagateljev.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za zagotavljanje referenčnih vrednosti, prispevanje vhodnih podatkov za izračun referenčnih vrednosti in uporabo referenčne vrednosti v Uniji.

2. Ta uredba se ne uporablja za:
- (a) centralne banke;
 - (b) javne organe, kadar prispevajo podatke za referenčne vrednosti ali imajo nadzor nad zagotavljanjem referenčnih vrednosti za namene javne politike, vključno z ukrepi na področju zaposlovanja, gospodarske dejavnosti in inflacije;
 - (c) centralno nasprotno stranko (CNS), kadar zagotavlja referenčne ali poravnalne cene, ki se uporabljajo za obvladovanje tveganj CNS ali poravnavo;
 - (d) zagotavljanje posameznih referenčnih cen za katerega koli od finančnih instrumentov, navedenih v oddelku C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU;
 - (e) tisk, druge medije in novinarje, kadar zgolj objavljajo ali navajajo referenčno vrednost v okviru svojih novinarskih dejavnosti in ne nadzirajo njenega zagotavljanja;
 - (f) fizično ali pravno osebo, ki v okviru svojega trgovanja, poslovanja ali poklica odobri ali obljubi posojilo, le če ta oseba objavi ali da javnosti na voljo lastne spremenljive ali fiksne obrestne mere, ki so določene z notranjimi odločitvami in se uporabljajo samo za finančne pogodbe, ki jih ta oseba ali podjetje znotraj iste skupine sklene s svojimi strankami;
 - (g) referenčne vrednosti za blago, ki temeljijo na predloženih podatkih prispevajajočih oseb, ki so v večini nenadzorovani subjekti, in za katere veljata oba naslednja pogoja:
 - (i) na referenčno vrednost se sklicuje finančni instrument, za katerega je bila predložena zahteva za sprejetje v trgovanje na enem samem mestu trgovanja, kakor je opredeljeno v točki 24 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, ali s katerim se trguje na enem samem takšnem mestu trgovanja;
 - (ii) skupna nominalna vrednost finančnih instrumentov, ki je zastopana v referenčni vrednosti, ne presega 100 milijonov EUR;
 - (h) izdajatelja indeksa v zvezi z indeksom, ki ga ta zagotovi, kadar ni seznanjen in razumno ni mogel biti seznanjen, da se indeks uporablja za namene iz točke 3 člena 3(1).

Člen 3

Opredelitve pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
- 1. „indeks“ pomeni katero koli številko:
 - (a) ki je objavljena ali je na voljo javnosti;
 - (b) ki se redno določa:
 - (i) v celoti ali delno, z uporabo enačbe ali katere koli druge metode izračuna ali na podlagi ocene; in
 - (ii) na podlagi vrednosti enega ali več osnovnih sredstev ali cen, vključno z ocenjenimi cenami, dejanskih ali ocenjenih obrestnih mer, ponudb ali zavezujočih ponudb ali drugih vrednosti ali raziskav;
 - 2. „izdajatelj indeksa“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima nadzor nad zagotavljanjem indeksa;
 - 3. „referenčna vrednost“ pomeni kateri koli indeks, s sklicevanjem na katerega se določi znesek, ki ga je treba plačati, na podlagi finančnega instrumenta ali finančne pogodbe ali se določi vrednost finančnega instrumenta, ali indeks, ki se uporabi za merjenje uspešnosti investicijskega sklada, da bi določili donosnost tega indeksa ali določili razporeditev sredstev iz portfelja ali izračunali plačila za uspešnost;

4. „skupina referenčnih vrednosti“ pomeni skupino referenčnih vrednosti, ki jih zagotovi isti upravljavec in so določene na podlagi istovrstnih vhodnih podatkov, določa pa posebne ukrepe za isto ali podobno tržno ali gospodarsko stanje;
5. „zagotavljanje referenčne vrednosti“ pomeni:
 - (a) upravljanje ureditev za določanje referenčne vrednosti;
 - (b) zbiranje, analiziranje ali obdelavo vhodnih podatkov za namene določanja referenčne vrednosti ter
 - (c) določanje referenčne vrednosti z uporabo formule ali druge metode izračuna ali z oceno vhodnih podatkov, predloženih v ta namen;
6. „upravljavec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima nadzor nad zagotavljanjem referenčne vrednosti;
7. „uporaba referenčne vrednosti“ pomeni:
 - (a) izdajo finančnega instrumenta, ki se sklicuje na indeks ali kombinacijo indeksov;
 - (b) določitev zneska, ki ga je treba plačati na podlagi finančnega instrumenta ali finančne pogodbe s sklicevanjem na indeks ali kombinacijo indeksov;
 - (c) biti stranka v finančni pogodbi, ki se sklicuje na indeks ali kombinacijo indeksov;
 - (d) zagotavljanje posojilne obrestne mere, kakor je določena v točki (j) člena 3 Direktive 2008/48/ES, izračunane kot cenovni razpon ali pribitek k indeksu ali kombinaciji indeksov, ki se uporablja izključno kot sklicevanje v finančni pogodbi, v kateri je dajalec kredita stranka;
 - (e) merjenje uspešnosti investicijskega sklada s pomočjo indeksa ali kombinacije indeksov, da bi določili donosnost tega indeksa ali kombinacije indeksov ali določili razporeditev sredstev iz portfelja ali izračunali plačila za uspešnost;
8. „prispevanje vhodnih podatkov“ pomeni zagotavljanje vhodnih podatkov, ki niso takoj razpoložljivi, upravljavcu ali drugi osebi za namene njihovega posredovanja upravljavcu, pri čemer se ti podatki zahtevajo v povezavi z določanjem referenčne vrednosti in se zagotavljajo v ta namen;
9. „prispevajoča oseba“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki prispeva vhodne podatke;
10. „nadzorovana prispevajoča oseba“ pomeni nadzorovani subjekt, ki prispeva vhodne podatke upravljavcu s sedežem v Uniji;
11. „predlagatelj“ pomeni fizično osebo, ki je zaposlena pri prispevajoči osebi za namen prispevanja vhodnih podatkov;
12. „ocenjevalec“ pomeni uslužbenca upravljavca referenčne vrednosti za blago ali katero koli drugo fizično osebo, čigar storitve ima upravljavec na voljo ali pod nadzorom, ki je odgovoren, da za vhodne podatke in druge informacije uporabi določeno metodologijo ali o njih presoja, zato da pripravi dokončno oceno o ceni določenega blaga;
13. „strokovna presoja“ pomeni uveljavljanje diskrecijske pravice s strani upravljavca ali prispevajoče osebe v zvezi z uporabo podatkov pri določanju referenčne vrednosti in vključuje ekstrapolacijo vrednosti iz prejšnjih ali povezanih transakcij, prilagoditev vrednosti zaradi dejavnikov, ki lahko vplivajo na kakovost podatkov, kot so dogodki na trgu ali oslabitev kreditne kakovosti kupca ali prodajalca, in tehtanje zavezujočih povpraševanj ali ponudb, večjih od neke sklenjene transakcije;
14. „vhodni podatki“ pomenijo podatke v zvezi z vrednostjo enega ali več osnovnih sredstev ali cen, vključno z ocenjenimi cenami, ponudbami, zavezujočimi ponudbami ali drugimi vrednostmi, ki jih upravljavec uporabi za določitev referenčne vrednosti;
15. „podatki o transakciji“ pomenijo opazovane cene, stopnje, indekse ali vrednosti, ki predstavljajo transakcije med nepovezanimi nasprotnimi strankami na aktivnem trgu, za katere veljajo konkurenčni učinki ponudbe in povpraševanja;

16. „finančni instrument“ pomeni kateri koli instrument, naveden v oddelku C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, za katerega je bila predložena zahteva za sprejetje v trgovanje na mestu trgovanja, kakor je opredeljeno v točki 24 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, ali s katerim se trguje na mestu trgovanja, kakor je opredeljeno v točki 24 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, ali prek sistematičnega internalizatorja, kakor je opredeljen v točki 20 člena 4(1) navedene direktive;
17. „nadzorovani subjekt“ pomeni katero koli od naslednjega:
- (a) kreditno institucijo, kakor je opredeljena v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
 - (b) investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v točki 1 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;
 - (c) zavarovalnico, kakor je opredeljena v točki 1 člena 13 Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
 - (d) pozavarovalnico, kakor je opredeljena v točki 4 člena 13 Direktive 2009/138/ES;
 - (e) KNPVP, kakor so opredeljeni v členu 1(2) Direktive 2009/65/ES, ali, kadar je primerno, družbo za upravljanje KNPVP, kakor je opredeljena v točki (b) člena 2(1) navedene direktive;
 - (f) upravitelja alternativnih investicijskih skladov (UAIS), kakor je opredeljen v točki (b) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;
 - (g) institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, kakor je opredeljena v točki (a) člena 6 Direktive 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾;
 - (h) dajalec kredita, kakor je opredeljen v točki (b) člena 3 Direktive 2008/48/ES za namene kreditnih pogodb, kakor so opredeljene v točki (c) člena 3 navedene direktive;
 - (i) nekreditno institucijo, kakor je opredeljena v točki 10 člena 4 Direktive 2014/17/EU za namene kreditnih pogodb, kakor so opredeljene v točki 3 člena 4 navedene direktive;
 - (j) upravljavca trga, kakor je opredeljen v točki 18 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;
 - (k) CNS, kakor je opredeljena v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾;
 - (l) repozitorij sklenjenih poslov, kakor je opredeljen v točki 2 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;
 - (m) upravljavca;
18. „finančna pogodba“ pomeni:
- (a) kreditno pogodbo, kakor je opredeljena v točki (c) člena 3 Direktive 2008/48/ES;
 - (b) kreditno pogodbo, kakor je opredeljena v točki 3 člena 4 Direktive 2014/17/EU;
19. „investicijski sklad“ pomeni AIS, kakor je opredeljen v točki (a) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU, ali KNPVP, kakor so opredeljeni v členu 1(2) Direktive 2009/65/ES;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L 235, 23.9.2003, str. 10).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

20. „upravljalni organ“ pomeni organ ali organe upravljavca ali drugega nadzorovanega subjekta, ki so imenovani v skladu z nacionalnim pravom in ki so pristojni za določanje strategije, ciljev in splošnih usmeritev upravljavca ali drugega nadzorovanega subjekta ter nadzirajo in spremljajo sprejemanje vodstvenih odločitev, vključuje pa osebe, ki dejansko vodijo posle upravljavca ali drugega nadzorovanega subjekta;
21. „potrošnik“ pomeni fizično osebo, ki v finančnih pogodbah, zajetih v tej uredbi, deluje za namene zunaj svoje trgovske, poslovne ali poklicne dejavnosti;
22. „referenčna obrestna mera“ pomeni referenčno vrednost, ki je za namene točke 1(b)(ii) tega odstavka določena na podlagi stopnje, po kateri lahko banke na denarnem trgu posojajo drugim bankam ali agentom, ki niso banke, ali si izposojajo od njih;
23. „referenčna vrednost za blago“ pomeni referenčno vrednost, pri kateri je osnovno sredstvo za namene točke 1(b)(ii) tega odstavka blago v smislu točke 1 člena 2 Uredbe Komisije (ES) št. 1287/2006 ⁽¹⁾, razen pravic do emisij toplogrednih plinov iz točke 11 oddelka C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU;
24. „referenčna vrednost reguliranih podatkov“ pomeni referenčno vrednost, določeno z uporabo formule, ki zajema:
- (a) vhodne podatke, ki se v celoti in neposredno prispevajo:
- (i) z mesta trgovanja, kakor je opredeljeno v točki 24 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, ali mesta trgovanja v tretji državi, za katero je Komisija sprejela izvedbeni sklep o tem, da se za pravni in nadzorni okvir te države šteje, da ima enakovredni učinek v okviru člena 28(4) Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ali reguliranega trga, ki se šteje za enakovrednega na podlagi člena 2a Uredbe (EU) št. 648/2012, vendar v vsakem primeru le s sklicevanjem na podatke o transakcijah v zvezi s finančnimi instrumenti;
 - (ii) prek sistema odobrenih objav, kakor je opredeljen v točki 52 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, ali ponudnika stalnih informacij, kakor je opredeljen v točki 53 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, v skladu z zahtevami glede obvezne preglednosti po trgovanju, vendar le s sklicevanjem na podatke o transakcijah v zvezi s finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na mestu trgovanja;
 - (iii) prek odobrenega mehanizma poročanja, kakor je opredeljen v točki 54 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, vendar le s sklicevanjem na podatke o transakcijah v zvezi s finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na mestu trgovanja in ki jih je treba razkriti v skladu z zahtevami glede obvezne preglednosti po trgovanju;
 - (iv) prek borze električne energije iz točke (j) člena 37(1) Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;
 - (v) prek borze zemeljskega plina iz točke (j) člena 41(1) Direktive 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾;
 - (vi) prek dražbenega sistema iz člena 26 ali 30 Uredbe Komisije (EU) št. 1031/2010 ⁽⁵⁾;
 - (vii) prek ponudnika storitev, na katerega je upravljavec referenčne vrednosti v skladu s členom 10 v zunanje izvajanje prenesel zbiranje podatkov, če ta ponudnik storitev prejme podatke v celoti in neposredno od subjekta iz točk (i) do (vi);

(b) čiste vrednosti sredstev investicijskih skladov;

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1287/2006 z dne 10. avgusta 2006 o izvajanju Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z obveznostmi vođenja evidenc za investicijske družbe, poročanjem o transakcijah, tržno preglednostjo, sprejemanjem finančnih instrumentov in pojmi, opredeljenimi v navedeni direktivi (UL L 241, 2.9.2006, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173 12.6.2014, str. 84).

⁽³⁾ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 55).

⁽⁴⁾ Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 94).

⁽⁵⁾ Uredba Komisije (EU) št. 1031/2010 z dne 12. novembra 2010 o časovnem načrtu, upravljanju in drugih vidikih dražbe pravic do emisije toplogrednih plinov na podlagi Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L 302, 18.11.2010, str. 1).

25. „ključna referenčna vrednost“ pomeni referenčno vrednost, ki ni referenčna vrednost reguliranih podatkov in ki izpolnjuje kateri koli pogoj, določen v členu 20(1) ter je na seznamu, ki ga je vzpostavila Komisija na podlagi navedenega člena;
26. „pomembna referenčna vrednost“ pomeni referenčno vrednost, ki izpolnjuje pogoje, določene v členu 24(1);
27. „nepomembna referenčna vrednost“ pomeni referenčno vrednost, ki ne izpolnjuje pogojev, določenih v členu 20(1) in členu 24(1);
28. „s sedežem“ pomeni, v zvezi s pravno osebo, državo, v kateri se nahaja registrirani sedež ali drug uradni naslov te osebe, v zvezi s fizično osebo pa državo, v kateri je ta oseba rezident za davčne namene;
29. „javni organ“ pomeni:
- (a) katero koli vladno ali drugo javno upravo, vključno s subjekti, ki so zadolženi za upravljanje javnega dolga ali pri tem posredujejo;
 - (b) kateri koli subjekt ali osebo, ki opravlja funkcije javne uprave na podlagi nacionalnega prava ali ki ima javne obveznosti ali funkcije ali ki zagotavlja javne storitve, vključno z ukrepi na področju zaposlovanja, gospodarske dejavnosti in inflacije, pod nadzorom organa v smislu točke (a).

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49, da nadalje določi tehnične elemente opredelitev iz odstavka 1 tega člena, zlasti določitve, kaj pomeni dajanje na voljo javnosti za namene opredelitve indeksa.

Kadar je primerno, Komisija upošteva razvoj trga ali tehnološki razvoj in mednarodno konvergenco nadzorne prakse v zvezi z referenčnimi vrednostmi.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, da vzpostavi in pregleda seznam javnih organov v Uniji, ki ustrezajo opredelitvi iz točke 29 odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 50(2).

Kadar je primerno, Komisija v zvezi z referenčnimi vrednostmi upošteva razvoj trga ali tehnološki razvoj in mednarodno konvergenco nadzorne prakse.

NASLOV II

CELOVITOST IN ZANESLJIVOST REFERENČNIH VREDNOSTI

POGLAVJE 1

Upravljanje in kontrola upravljavcev

Člen 4

Zahteve glede upravljanja in navzkrižja interesov

1. Upravljavec mora imeti zanesljivo ureditev upravljanja, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno določenimi, preglednimi in doslednimi vlogami in odgovornostmi za vse osebe, ki so vključene v zagotavljanje referenčne vrednosti.

Upravljavec sprejme ustrezne ukrepe za odkrivanje in preprečevanje ali obvladovanje navzkrižja interesov med njim, vključno z njegovimi poslovdji, uslužbenci ali drugo osebo, ki je neposredno ali posredno pod njegovim nadzorom, in prispevajajočimi osebami ali uporabniki, ter za zagotovitev, da se presoja ali diskrecijska pravica v procesu določanja referenčnih vrednosti, kadar se ta zahteva, izvaja neodvisno in pošteno.

2. Zagotavljanje referenčne vrednosti je operativno ločeno od vseh delov poslovanja upravljavca, v povezavi s katerimi bi lahko prišlo do dejanskega ali potencialnega navzkrižja interesov.
3. Kadar pride do navzkrižja interesov pri upravljavcu zaradi njegove lastniške strukture, obvladujočih deležev ali drugih dejavnosti katerega koli subjekta, ki ima v lasti upravljavca ali ga obvladuje, oziroma subjekta, ki je v lasti ali je obvladovan s strani upravljavca ali povezanih podjetij upravljavca, in navzkrižja ni mogoče ustrezno odpraviti, lahko ustrezní pristojni organ od upravljavca zahteva vzpostavitev neodvisne nadzorne funkcije, ki vključuje uravnoteženo predstavništvo deležnikov, vključno z uporabniki in prispevajočimi osebami.
4. Če takega navzkrižja interesov ni mogoče ustrezno obvladovati, lahko ustrezen pristojni organ od upravljavca zahteva, da prekine dejavnosti ali odnose, ki ustvarjajo navzkrižje interesov, ali preneha zagotavljati referenčno vrednost.
5. Upravljavec objavi ali razkrije vsa obstoječa ali morebitna navzkrižja interesov uporabnikom referenčne vrednosti ustreznemu pristojnemu organu in, kadar je ustrezno, prispevajočo osebo, vključno z navzkrižji interesov, ki izhajajo iz lastništva ali obvladovanja upravljavca.
6. Upravljavec vzpostavi in uporablja ustrezne politike in postopke ter učinkovite organizacijske ureditve za ugotavljanje, razkrivanje, preprečevanje, obvladovanje in blaženje navzkrižij interesov, da zaščiti celovitost in neodvisnost določitve referenčnih vrednosti. Take politike in postopki se redno pregledujejo in posodablajo. Politike in postopki upoštevajo in obravnavajo navzkrižja interesov, stopnjo diskrecijske pravice, ki se uveljavlja v procesu določanja referenčne vrednosti, in tveganja, ki jih referenčna vrednost predstavlja, ter:
 - (a) zagotavljajo zaupnost informacij, ki se prispevajo upravljavcu ali jih upravljavec pripravi in za katere veljajo obveznosti glede razkritja in preglednosti na podlagi te uredbe, ter
 - (b) zlasti blažijo navzkrižja interesov, ki nastanejo zaradi lastništva ali obvladovanja s strani upravljavca, zaradi drugih interesov v skupini upravljavca ali kot rezultat drugih oseb, ki lahko vplivajo na upravljavca v zvezi z določanjem referenčne vrednosti ali ga obvladujejo.
7. Upravljavec zagotovi, da za zaposlene in ostale fizične osebe, katerih storitve so mu na voljo ali jih obvladuje in ki neposredno sodelujejo pri zagotavljanju referenčne vrednosti, velja naslednje:
 - (a) imajo potrebne sposobnosti, znanje in izkušnje za naloge, ki so jim dodeljene, ter so predmet učinkovitega upravljanja in nadzora;
 - (b) niso pod neprimernim vplivom ali predmet navzkrižja interesov, nadomestilo in ocena delovanja teh oseb pa ne ustvarjata navzkrižij interesov ali drugače vplivata na celovitost procesa določanja referenčne vrednosti;
 - (c) nimajo interesov ali poslovnih povezav, ki bi ogrožale dejavnosti zadevnega upravljavca;
 - (d) ne smejo prispevati k določanju referenčne vrednosti s sodelovanjem pri povpraševanju in ponudbi ter trgovanju v lastnem imenu ali v imenu udeležencev na trgu, razen če je ta način prispevanja izrecno zahtevan kot del metodologije referenčnih vrednosti in zanj veljajo posebna pravila; ter
 - (e) zanje veljajo učinkoviti postopki za nadziranje izmenjave informacij z drugimi zaposlenimi, ki so vključeni v dejavnosti, ki bi lahko ustvarile tveganje navzkrižij interesov, ali s tretjimi strankami, kadar bi lahko takšna informacija vplivala na referenčno vrednost.
8. Upravljavec vzpostavi posebne postopke notranjega nadzora, da zagotovi integriteto in zanesljivost zaposlenega ali osebe, ki določa referenčno vrednost, pri čemer mora vodstvo referenčno vrednost pred razširjanjem vsaj notranje potrditi.

Člen 5

Zahteve za funkcijo nadzora

1. Upravljavec vzpostavi in vzdržuje stalno in učinkovito funkcijo nadzora, da zagotovi nadzor vseh vidikov zagotavljanja svojih referenčnih vrednosti.

2. Upravljavec za svojo funkcijo nadzora razvije in vzdržuje zanesljive postopke, ki jih da na voljo ustreznim pristojnim organom.
3. Funkcija nadzora se opravlja z integriteto in vključuje naslednje odgovornosti, ki jih upravljavec prilagodi glede na zapletenost, uporabo in ranljivost referenčne vrednosti:
 - (a) pregled opredelitve referenčne vrednosti in njene metodologije vsaj enkrat letno;
 - (b) nadzor vseh sprememb metodologije določanja referenčnih vrednosti ter možnost od upravljavca zahtevati posvetovanje o teh spremembah;
 - (c) nadzor upravljavčevega okvira kontrole, vodenja in upravljanja referenčne vrednosti, ter, kadar referenčna vrednost temelji na vhodnih podatkih prispevajajočih oseb, kodeksa ravnanja iz člena 15;
 - (d) pregled in odobritev postopkov za prenehanje referenčne vrednosti, vključno s posvetovanji o prenehanju;
 - (e) nadzor vseh tretjih strani, ki sodelujejo pri zagotavljanju referenčne vrednosti, vključno s posredniki za izračune ali razširjanje;
 - (f) ocenjevanje notranjih in zunanjih revizij ali pregledov ter spremljanje izvajanja sprejetih popravnih ukrepov;
 - (g) kadar referenčna vrednost temelji na vhodnih podatkih prispevajajočih oseb, spremljanje vhodnih podatkov in prispevajajočih oseb ter ukrepov upravljavca pri zavračanju ali potrjevanju veljavnosti vhodnih podatkov;
 - (h) kadar referenčna vrednost temelji na vhodnih podatkih prispevajajočih oseb, sprejemanje učinkovitih ukrepov za morebitne kršitve kodeksa ravnanja iz člena 15; ter
 - (i) poročanje ustreznim pristojnim organom o vsakem neustreznem ravnanju prispevajajočih oseb, kadar referenčna vrednost temelji na vhodnih podatkih prispevajajočih oseb, ali upravljavcev, s katerim se seznani nadzorna funkcija, ter o vseh nepravilnih ali sumljivih vhodnih podatkih.
4. Funkcijo nadzora opravlja poseben odbor ali pa je vzpostavljena druga ustrezna ureditev upravljanja.
5. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi postopke v zvezi s funkcijo nadzora in njene značilnosti, kar zadeva njeno sestavo in položaj v organizacijski strukturi upravljavca in tako zagotovi integriteto funkcije in prepreči navzkrižje interesov. ESMA zlasti pripravi neizčrpen seznam ustreznih ureditev upravljanja, kot je določeno v odstavku 4.

ESMA razlikuje med različnimi vrstami referenčnih vrednosti in sektorjev, kakor je določeno v tej uredbi, in upošteva razlike lastniške in obvladovalne strukture upravljavcev, vrsto, obseg in zapletenost zagotavljanja referenčne vrednosti ter tveganje in vpliv referenčne vrednosti, tudi glede na mednarodno konvergenco nadzorne prakse v zvezi z zahtevami glede upravljanja referenčnih vrednosti. Vendar osnutki regulativnih tehničnih standardov ESMA ne zajemajo upravljavcev nepomembnih referenčnih vrednosti in se ne uporabljajo zanje.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

6. ESMA lahko v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010 izda smernice, naslovljene na upravljavce nepomembnih referenčnih vrednosti, v katerih določi elemente iz odstavka 5 tega člena.

Člen 6

Zahteve za okvir kontrole

1. Upravljavec vzpostavi okvir kontrole, ki zagotavlja, da se referenčna vrednost zagotavlja in objavlja ali daje na voljo v skladu s to uredbo.

2. Okvir kontrole je sorazmeren z ravno ugotovljenih navzkrižij interesov, stopnjo diskrecijske pravice pri zagotavljanju referenčne vrednosti in vrsto vhodnih podatkov referenčne vrednosti.
3. Okvir kontrole vključuje:
 - (a) upravljanje operativnega tveganja;
 - (b) ustrezno in učinkovito neprekinjeno poslovanje ter načrte ponovne vzpostavitve delovanja;
 - (c) postopke v izrednih razmerah, ki so vzpostavljeni za primer motnje v procesu zagotavljanja referenčne vrednosti.
4. Upravljavec vzpostavi ukrepe za:
 - (a) zagotovitev, da prispevajoče osebe spoštujejo kodeks ravnanja iz člena 15 in upoštevajo veljavne standarde za vhodne podatke;
 - (b) spremljanje vhodnih podatkov, vključno s spremljanjem vhodnih podatkov pred objavo referenčne vrednosti in potrjevanjem veljavnosti vhodnih podatkov po objavi za določanje napak in nepravilnosti, kjer je to izvedljivo.
5. Okvir kontrole se primerno dokumentira, pregleda in posodablja ter da na voljo ustreznemu pristojnemu organu in na zahtevo uporabnikom.

Člen 7

Zahteve za okvir odgovornosti

1. Upravljavec vzpostavi okvir odgovornosti, ki obsega evidentiranje, revidiranje in pregledovanje ter pritožbeni proces in zagotavlja dokaze o skladnosti z zahtevami te uredbe.
2. Upravljavec določi notranjo funkcijo s potrebno zmožnostjo pregledovanja ter poročanja o tem, ali upravljavec upošteva metodologijo referenčnih vrednosti in to uredbo.
3. Za ključne referenčne vrednosti upravljavec določi neodvisnega zunanega revizorja, da vsaj enkrat letno pregleda, ali upravljavec upošteva metodologijo izračuna referenčnih vrednosti in to uredbo, ter o tem poroča.
4. Upravljavec na zahtevo ustreznega pristojnega organa zagotovi podrobnosti o pregledih in poročanju iz odstavka 2. Na zahtevo ustreznega pristojnega organa ali katerega koli uporabnika referenčne vrednosti upravljavec objavi podrobnosti o pregledih iz odstavka 3.

Člen 8

Zahteve glede vodenja evidenc

1. Upravljavec vodi podrobne evidence o:
 - (a) vseh vhodnih podatkih, vključno z uporabo takih podatkov;
 - (b) uporabljeni metodologiji za določitev referenčne vrednosti;
 - (c) vsaki presoji ali diskrecijski pravici, ki jo ima upravljavec in po potrebi ocenjevalec pri določanju referenčne vrednosti, vključno z utemeljitvijo navedene presoje ali diskrecijske pravice;
 - (d) neupoštevanju vhodnih podatkov, zlasti kadar se pri tem upoštevajo zahteve metodologije določanja referenčnih vrednosti, ter utemeljitvi zanj;

- (e) drugih spremembah v standardnih postopkih in metodologijah ali odstopanjih od njih, vključno s spremembami in odstopanji, sprejetimi v času pretresov ali motenj na trgu;
 - (f) identiteti predlagateljev in fizičnih oseb, ki jih upravljavci zaposlijo za določanje referenčnih vrednosti;
 - (g) vseh dokumentih v zvezi s pritožbami, vključno z dokumenti, ki jih predloži pritožnik; ter
 - (h) telefonskih pogovorih ali elektronskem komuniciranju med osebami, ki jih je zaposlil upravljavec, in prispevajoče osebe ali predlagatelji v zvezi z referenčno vrednostjo.
2. Upravljavec hrani evidence iz odstavka 1 vsaj pet let v takšni obliki, ki omogoča ponovitev določitve referenčne vrednosti in njihovo popolno razumevanje ter revizijo ali ocenjevanje vhodnih podatkov, izračunov, presoje in diskrecijske pravice. Evidence telefonskih pogovorov ali elektronskih komunikacij, zabeležene v skladu s točko (h) odstavka 1, se na zahtevo zagotovijo osebam, udeleženi v pogovoru ali komunikaciji, in se hranijo tri leta.

Člen 9

Mehanizem za obravnavo pritožb

1. Upravljavec vzpostavi in objavi postopke za sprejemanje in preiskovanje pritožb, vključno v zvezi s svojim procesom določanja referenčnih vrednosti, ter hranjenje evidence o tem.
2. S takim mehanizmom za obravnavo pritožb se zagotovi, da:
 - (a) upravljavec da na voljo politiko obravnavanja pritožb, na podlagi katere se lahko predložijo pritožbe v zvezi z vprašanjem, ali konkretna določitev referenčne vrednosti predstavlja tržno vrednost, predlaganimi spremembami k procesom določanja referenčne vrednosti, uporabo metodologije pri konkretni določitvi referenčne vrednosti in drugimi odločitvami glede procesa določanja referenčne vrednosti;
 - (b) se pritožbe obravnavajo pravočasno in pošteno ter da se o rezultatih preiskave v razumnem času obvesti pritožnika, razen če bi bilo takšno obvestilo v nasprotju s cilji na področju javnega reda ali Uredbo (EU) št. 596/2014; ter
 - (c) se poizvedba opravi neodvisno od osebja, ki morda sodeluje ali je sodelovalo pri predmetu pritožbe.

Člen 10

Zunanje izvajanje

1. Upravljavec funkcij zagotavljanja referenčne vrednosti ne prenese v zunanje izvajanje tako, da bi bila pri tem pomembno ovirana kontrola zagotavljanja referenčne vrednosti, ki jo izvaja upravljavec, ali sposobnost ustreznega pristojnega organa za nadziranje referenčne vrednosti.
2. Kadar upravljavec funkcije ali ustrezne storitve in dejavnosti v zvezi z zagotavljanjem referenčne vrednosti prenese v zunanje izvajanje na ponudnika storitev, ostane še vedno v celoti odgovoren za izvajanje vseh svojih obveznosti na podlagi te uredbe.
3. V primeru zunanjega izvajanja upravljavec zagotovi, da so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) izvajalec storitev ima sposobnost, zmogljivost in vsa zakonsko zahtevana dovoljenja, da funkcije, storitve ali dejavnosti, prenesene v zunanje izvajanje, opravlja zanesljivo in strokovno;

- (b) upravljavec ustreznim pristojnim organom da na voljo podatke o identiteti in nalogah ponudnika storitev, ki sodeluje v procesu določanja referenčne vrednosti;
- (c) upravljavec ustrežno ukrepa, če se zdi, da ponudnik storitev ne izvaja funkcij, prenesenih v zunanje izvajanje, učinkovito ter v skladu z veljavnim pravom in regulativnimi zahtevami;
- (d) upravljavec ohrani potrebno strokovno znanje za učinkovit nadzor funkcij, prenesenih v zunanje izvajanje, ter upravljanje tveganj, povezanih z zunanjim izvajanjem;
- (e) ponudnik storitev upravljavcu razkrije vsak razvoj, ki lahko bistveno vpliva na njegovo sposobnost učinkovitega izvajanja funkcij, prenesenih v zunanje izvajanje, v skladu z veljavno zakonodajo in regulativnimi zahtevami;
- (f) ponudnik storitev sodeluje z ustreznim pristojnim organom v zvezi z dejavnostmi, prenesenimi v zunanje izvajanje, pri čemer imata upravljavec in ustrezen pristojni organ učinkovit dostop do podatkov v zvezi z dejavnostmi, prenesenimi v zunanje izvajanje, in poslovnimi prostori ponudnika storitev, ustrezen pristojni organ pa lahko uveljavlja te pravice o dostopu;
- (g) upravljavec lahko po potrebi prekine dogovore o zunanjem izvajanju;
- (h) upravljavec sprejme ustrezne ukrepe, vključno z načrti ravnanja v nepredvidljivih razmerah, da prepreči neustrezno operativno tveganje, povezano s sodelovanjem ponudnika storitve v procesu določanja referenčne vrednosti.

POGLAVJE 2

Vhodni podatki, metodologija ter poročanje o kršitvah

Člen 11

Vhodni podatki

1. Za zagotavljanje referenčne vrednosti veljajo naslednje zahteve glede njenih vhodnih podatkov:
 - (a) vhodni podatki morajo biti zadostni, da lahko točno in zanesljivo predstavljajo tržno ali gospodarsko stanje, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo.

Vhodni podatki so, če so na voljo in primerni, podatki o transakciji. Če dostopni podatki o transakciji ne zadoščajo ali niso primerni za točen in zanesljiv prikaz tržnega ali gospodarskega stanja, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo, se lahko uporabljajo tudi vhodni podatki, ki niso podatki o transakciji, vključno z ocenjenimi cenami, ponudbami in zavezujočimi ponudbami ali drugimi vrednostmi;
 - (b) vhodni podatki iz točke (a) so preverljivi;
 - (c) upravljavec pripravi in objavi jasna navodila glede vrst vhodnih podatkov, prednostne uporabe različnih vrst vhodnih podatkov in izvajanja strokovne presoje za zagotovitev skladnosti s točko (a) in metodologijo;
 - (d) kadar referenčna vrednost temelji na vhodnih podatkih prispevajajočih oseb, upravljavec po potrebi pridobi vhodne podatke od zanesljive in reprezentativne skupine ali vzorca prispevajajočih oseb za zagotovitev, da je referenčna vrednost, ki temelji na teh podatkih, zanesljiva ter predstavlja tržno ali gospodarsko stanje, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo;
 - (e) upravljavec ne uporabi vhodnih podatkov prispevajoče osebe, če domneva, da prispevajoča oseba ne spoštuje kodeksa ravnanja iz člena 15, in v takem primeru pridobi reprezentativne javno dostopne podatke.
2. Upravljavec zagotovi, da kontrola v zvezi z vhodnimi podatki vključuje:
 - (a) merila za določitev, kdo lahko upravljavcu prispeva vhodne podatke, in proces za izbor prispevajajočih oseb;
 - (b) proces za vrednotenje vhodnih podatkov prispevajoče osebe in za preprečevanje, da bi prispevajoča oseba še naprej zagotavljala vhodne podatke, ali za uporabo drugih sankcij zaradi neskladnosti proti prispevajoči osebi, če je potrebno, ter

(c) proces za potrjevanje veljavnosti vhodnih podatkov, tudi na podlagi drugih kazalnikov ali podatkov, za zagotavljanje njegove celovitosti in točnosti.

3. Kadar vhodne podatke za referenčno vrednost prispeva enota za trgovanje, ki pomeni oddelek, sektor, skupino ali osebe prispevajajočih oseb ali katero koli od njihovih povezanih enot, ki se ukvarja z oblikovanjem cen, trgovanjem, prodajo, trženjem, oglaševanjem, ponujanjem sredstev, strukturiranjem ali posredniškimi storitvami, upravljavec:

(a) pridobi podatke iz drugih virov, ki potrjujejo te vhodne podatke; in

(b) zagotovi, da imajo prispevajoče osebe vzpostavljene ustrezne notranje postopke nadzora in preverjanja.

4. Kadar upravljavec meni, da vhodni podatki ne predstavljajo tržnega ali gospodarskega stanja, ki naj bi ga referenčna vrednost merila, v razumnem časovnem obdobju spremeni vhodne podatke, prispevajoče osebe ali metodologijo za zagotovitev, da vhodni podatki predstavljajo tržno ali gospodarsko stanje, ki naj bi ga referenčna vrednost merila, ali preneha zagotavljati to referenčno vrednost.

5. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za nadaljnjo določitev, kako zagotoviti primernost in preverljivost vhodnih podatkov, kakor se zahteva v točkah (a) in (b) odstavka 1, ter notranje postopke nadzora in preverjanja prispevajoče osebe, vzpostavitev katerih zagotovi upravljavec, v skladu s točko (b) odstavka 3, da bi zagotovili celovitost in točnost vhodnih podatkov. Vendar osnutki regulativnih tehničnih standardov organa ESMA ne zajemajo upravljavcev nepomembnih referenčnih vrednosti in se ne uporabljajo zanje.

ESMA upošteva različne vrste referenčnih vrednosti in sektorjev, kakor je določeno v tej uredbi, vrsto vhodnih podatkov, značilnosti dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja in načelo sorazmernosti, ranljivost referenčnih vrednosti za manipulacije ter mednarodno konvergenco nadzorne prakse v zvezi z referenčnimi vrednostmi.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

6. ESMA lahko v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010 izda smernice, naslovljene na upravljavce nepomembnih referenčnih vrednosti, v katerih določi elemente iz odstavka 5 tega člena.

Člen 12

Metodologija

1. Upravljavec pri določanju referenčne vrednosti uporablja metodologijo, ki:

(a) je trdna in zanesljiva;

(b) ima jasna pravila, ki določajo, kako in kdaj se lahko pri določanju referenčne vrednosti uveljavlja diskrecijska pravica;

(c) je stroga, neprekinjena in primerna za potrjevanje veljavnosti ter po potrebi vključuje testiranje za nazaj z dostopnimi podatki o transakcijah;

(d) je odporna in zagotavlja, da se lahko referenčna vrednost izračuna v najširšem sklopu možnih okoliščin, ne da bi to škodovalo njeni celovitosti;

(e) je sledljiva in preverljiva.

2. Pri razvoju metodologije določanja referenčnih vrednosti upravljavec referenčne vrednosti:

(a) upošteva dejavnike, ki vključujejo velikost, običajno likvidnost trga, preglednost trgovanja in položaj udeležencev na trgu, koncentracijo na trgu, dinamiko trga ter ustreznost vzorca, ki naj bi predstavljal tržno ali gospodarsko stanje, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo;

- (b) določi, kaj pomeni aktivni trg za namene zadevne referenčne vrednosti, ter
- (c) določi prednost, ki jo imajo različne vrste vhodnih podatkov.

3. Upravljavca ima vzpostavljene jasne objavljene dogovore, ki določajo okoliščine, v katerih količina ali kakovost vhodnih podatkov ne dosega standardov, ki so potrebni za to, da se z metodologijo natančno in zanesljivo določi referenčna vrednost, in ki opisujejo, ali in kako se lahko referenčna vrednost izračuna v takih okoliščinah.

Člen 13

Preglednost metodologije

1. Upravljavca referenčno vrednost in metodologijo razvija, upravlja in uporablja pregledno. V ta namen upravljavca objavi ali da na voljo naslednje informacije:

- (a) ključne elemente metodologije, ki jo uporablja za vsako referenčno vrednost, ki jo zagotavlja in objavlja, ali po potrebi za vsako skupino referenčnih vrednosti, ki jo zagotavlja in objavlja;
- (b) podrobnosti o notranjem pregledu in odobritev dane metodologije ter pogostost takega pregleda;
- (c) postopke za posvetovanje o vseh predlaganih vsebinskih spremembah svoje metodologije in utemeljitev zanje, vključno z opredelitvijo vsebinske spremembe in okoliščinami, v katerih upravljavca obvesti uporabnike o vseh takih spremembah.

2. Postopki iz točke (c) odstavka 1 zagotavljajo:

- (a) predhodno napoved v jasnem časovnem okviru, ki omogoča analiziranje in podajanje pripomb glede učinka predlaganih vsebinskih sprememb, ter
- (b) podajanje pripomb iz točke (a) tega odstavka in odgovor upravljavca na te pripombe po vsakem posvetovanju, razen kadar avtor pripomb zahteva zaupnost.

3. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za nadaljnjo določitev informacij, ki jih mora zagotoviti upravljavca v skladu z zahtevami iz odstavkov 1 in 2 ob upoštevanju različnih vrst referenčnih vrednosti in sektorjev, kakor je določeno v tej uredbi. ESMA upošteva, da je treba razkriti tiste elemente metodologije, ki uporabnikom dajo na voljo dovolj podrobnosti, da bodo lahko razumeli, kako se zagotovi referenčna vrednost, in ocenili njeno reprezentativnost, njeno ustreznost za določene uporabnike ter njeno primernost kot sklicevanje za finančne instrumente in pogodbe ter načelo sorazmernosti. Vendar pa osnutki regulativnih tehničnih standardov ESMA ne zajemajo upravljavcev nepomembnih referenčnih vrednosti in se ne uporabljajo zanje.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

4. ESMA lahko v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010 izda smernice, naslovljene na upravljavce nepomembnih referenčnih vrednosti, v katerih nadalje določi elemente iz odstavka 3 tega člena.

Člen 14

Poročanje o kršitvah

1. Upravljavca vzpostavi ustrezne sisteme in učinkovito kontrolo za zagotovitev celovitosti vhodnih podatkov, da bi lahko ugotovil in pristojnemu organu prijavil vsako ravnanje, pri katerem bi lahko šlo za manipulacije ali poskus manipulacije referenčne vrednosti v skladu z Uredbo (EU) št. 596/2014.

2. Upravljavec spremlja vhodne podatke in prispevajoče osebe, da bi lahko obvestil ustrezen pristojni organ in zagotovil vse potrebne informacije, kadar upravljavec sumi, da je v zvezi z referenčno vrednostjo prišlo do kakršnega koli ravnanja, pri katerem bi lahko šlo za manipulacijo ali poskus manipulacije referenčne vrednosti na podlagi Uredbe (EU) št. 596/2014, vključno s tajnim dogovorom o tem.

Po potrebi lahko pristojni organ upravljavca to informacijo posreduje ustreznemu organu na podlagi Uredbe (EU) št. 596/2014.

3. Upravljavec ima za svoje poslovodje, zaposlene in vse druge fizične osebe, katerih storitve so mu na voljo ali so pod njegovim nadzorom, vzpostavljene postopke za notranje poročanje o kršitvah te uredbe.

POGLAVJE 3

Kodeks ravnanja in zahteve, ki veljajo za prispevajoče osebe

Člen 15

Kodeks ravnanja

1. Kadar referenčna vrednost temelji na vhodnih podatkih prispevajočih oseb, njen upravljavec pripravi kodeks ravnanja za vsako referenčno vrednost z jasno navedbo odgovornosti prispevajočih oseb glede prispevka vhodnih podatkov in zagotovi, da je tak kodeks ravnanja skladen s to uredbo. Upravljavec redno in vsaj enkrat letno ter če se kodeks ravnanja spremeni, preveri, ali ga prispevajoče osebe spoštujejo.

2. Kodeks ravnanja vključuje vsaj naslednje elemente:

- (a) jasen opis vhodnih podatkov, ki jih je treba zagotoviti, in zahteve, potrebne za zagotovitev, da se vhodni podatki predložijo v skladu s členoma 11 in 14;
- (b) določitev oseb, ki lahko prispevajo vhodne podatke upravljavcu ter postopke za preverjanje identitete prispevajočih oseb in vseh predlagateljev ter dovoljenje vseh predlagateljev, ki prispevajo vhodne podatke v imenu ponudnika;
- (c) predpise za zagotavljanje, da ponudniki predložijo vse ustrezne vhodne podatke;
- (d) sisteme in kontrole, ki jih mora prispevajoča oseba vzpostaviti, vključno s:
 - (i) postopki za prispevanje vhodnih podatkov, vključno z zahtevo, da mora prispevajoča oseba navesti, ali so vhodni podatki podatki o transakciji in ali vhodni podatki izpolnjujejo zahteve upravljavca;
 - (ii) predpisi glede uporabe diskrecijske pravice pri prispevanju vhodnih podatkov;
 - (iii) vsemi zahtevami glede potrjevanja veljavnosti vhodnih podatkov, preden se predložijo upravljavcu;
 - (iv) predpisi za vodenje evidenc;
 - (v) zahtevami glede poročanja o sumljivih vhodnih podatkih;
 - (vi) zahtevami glede upravljanja navzkrižja interesov.

3. Upravljavec lahko za vsako skupino referenčnih vrednosti, ki jo zagotavlja, pripravi enoten kodeks ravnanja.

4. Kadar ustrezen pristojni organ pri uporabi svojih pooblastil iz člena 41, odkrije elemente kodeksa ravnanja, ki niso skladni s to uredbo, o tem obvesti zadevnega upravljavca. Upravljavec v 30 delovnih dneh po takšnem obvestilu kodeks ravnanja prilagodi tako, da je skladen s to uredbo.

5. Upravljavca ključne referenčne vrednosti v 15 delovnih dneh od začetka veljavnosti odločitve, da se ključna vrednost vključi na seznam iz člena 20(1), ustreznemu pristojnemu organu predloži kodeks ravnanja. Ustrezen pristojni organ v 30 delovnih dneh preveri, ali je vsebina kodeksa ravnanja skladna s to uredbo. Kadar ustrezen pristojni organ odkrije elemente, ki niso skladni s to uredbo, se uporablja odstavek 4 tega člena.

6. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za nadaljnjo določitev elementov kodeksa ravnanja iz odstavka 2 za različne vrste referenčnih vrednosti ter za upoštevanje razvoja referenčnih vrednosti in finančnih trgov.

ESMA upošteva različne značilnosti referenčnih vrednosti in prispevajajočih oseb, zlasti v smislu razlik pri vhodnih podatkih in metodologijah, tveganju za manipulacijo vhodnih podatkov ter mednarodno konvergenco nadzorne prakse v zvezi z referenčnimi vrednostmi.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 16

Upravljanje in kontrola zahtev za nadzorovane prispevajoče osebe

1. Za nadzorovano prispevajočo osebo veljata naslednji zahtevi glede upravljanja in kontrole:

- (a) nadzorovana prispevajoča oseba zagotovi, da na zagotavljanje vhodnih podatkov ne vplivajo nobena obstoječa ali potencialna navzkrižja interesov ter da se diskrecijska pravica, kadar je zahtevana, izvaja neodvisno in pošteno na podlagi ustreznih informacij v skladu s kodeksom ravnanja iz člena 15;
- (b) nadzorovana prispevajoča oseba vzpostavi okvir kontrole, s katerim se zagotovijo celovitost, točnost in zanesljivost vhodnih podatkov ter skladnost vhodnih podatkov z določbami te uredbe in kodeksom ravnanja iz člena 15.

2. Nadzorovana prispevajoča oseba vzpostavi učinkovite sisteme in kontrole za zagotavljanje celovitosti in zanesljivosti vseh vhodnih podatkov, ki jih ponudnik zagotovi upravljavcu, vključno s:

- (a) kontrolami v zvezi s tem, kdo lahko predloži vhodne podatke upravljavcu, vključno s procesom za potrditev s strani fizične osebe, ki ima višji položaj od predlagatelja, kadar je to sorazmerno;
- (b) primernim usposabljanjem predlagateljev, ki zajema vsaj to uredbo in Uredbo (EU) št. 596/2014;
- (c) ukrepi za upravljanje navzkrižja interesov, vključno z organizacijskim ločevanjem zaposlenih, kadar je primerno, in premislekom, kako odpraviti spodbude za manipulacijo referenčne vrednosti, ki jih ustvarjajo politike nagrajevanja;
- (d) hranjenjem evidence, za primerno obdobje, komunikacij v zvezi z zagotavljanjem vhodnih podatkov, vseh informacij za omogočanje prispevajajoči osebi, da predloži podatke, in vseh obstoječih ali možnih navzkrižij interesov, ki vključujejo, a niso omejeni na izpostavljenost prispevajoče osebe finančnim instrumentom, ki uporabljajo referenčno vrednost kot sklicevanje;
- (e) vodenjem evidenc notranjih in zunanjih revizij.

3. Kadar se vhodni podatki opirajo na strokovno presojo, nadzorovane prispevajoče osebe poleg sistemov in kontrol iz odstavka 2 določijo predpise, ki usmerjajo uporabo presoje ali uveljavljanje diskrecijske pravice, in hranijo evidenco utemeljitev presoje ali diskrecijske pravice. Kadar je to sorazmerno, nadzorovane prispevajoče osebe upoštevajo vrsto referenčne vrednosti in njihovih vhodnih podatkov.

4. Nadzorovana prispevajoča oseba v celoti sodeluje z upravljavcem in ustreznim pristojnim organom pri reviziji in nadzoru zagotavljanja referenčne vrednosti ter daje na voljo vse informacije in zapise, ki jih hrani v skladu z odstavkoma 2 in 3.

5. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za nadaljnjo določitev zahtev glede upravljanja, sistemov in kontrole ter politik iz odstavkov 1, 2 in 3.

ESMA upošteva različne značilnosti referenčnih vrednosti in nadzorovanih prispevajočih oseb, zlasti v smislu razlik pri zagotavljenih vhodnih podatkih in uporabljenih metodologijah, tveganja za manipulacijo vhodnih podatkov in naravo dejavnosti, ki jih izvajajo nadzorovane prispevajoče osebe, ter razvoj referenčnih vrednosti in finančnih trgov glede na mednarodno konvergenco nadzorne prakse v zvezi z referenčnimi vrednostmi. Vendar osnutki regulativnih tehničnih standardov ESMA ne zajemajo nadzorovanih prispevajočih oseb nepomembnih referenčnih vrednosti in se ne uporabljajo zanje.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

6. ESMA lahko v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010 izda smernice, naslovljene na nadzorovane prispevajoče osebe za nepomembne referenčne vrednosti, v katerih določi elemente iz odstavka 5 tega člena.

NASLOV III

ZAHTEVE ZA RAZLIČNE VRSTE REFERENČNIH VREDNOSTI

POGLAVJE 1

Referenčne vrednosti reguliranih podatkov

Člen 17

Referenčne vrednosti reguliranih podatkov

1. Člen 11(1)(d) in (e), člen 11(2) in (3), člen 14(1) in (2) ter člena 15 in 16 se ne uporabljajo za zagotavljanje referenčnih vrednosti reguliranih podatkov in prispevanje vhodnih podatkov zanje. Člen 8(1)(a) se ne uporablja za zagotavljanje referenčnih vrednosti reguliranih podatkov glede vhodnih podatkov, ki se prispevajo v celoti in neposredno, kakor je določeno v točki 24 člena 3(1).

2. Člena 24 in 25 ali člen 26 se po potrebi uporabljajo za zagotavljanje in prispevanje podatkov za referenčne vrednosti reguliranih podatkov, ki se neposredno ali posredno uporabljajo v kombinaciji kot sklicevanje pri finančnih instrumentih ali finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, katerih skupna vrednost je do 500 milijard EUR, na podlagi celotnega razpona zapadlosti referenčne vrednosti ali rokov zapadlosti, kadar je to primerno.

POGLAVJE 2

Referenčne obrestne mere

Člen 18

Referenčne obrestne mere

Posebne zahteve, določene v Prilogi I, se poleg ali namesto zahtev iz naslova II uporabljajo za zagotavljanje referenčnih obrestnih mer in prispevanju podatkov zanje.

Členi 24, 25 in 26 se ne uporabljajo za zagotavljanje referenčnih obrestnih mer ali prispevanje podatkov zanje.

POGLAVJE 3

Referenčne vrednosti za blago

Člen 19

Referenčne vrednosti za blago

1. Posebne zahteve iz Priloge II se uporabljajo namesto zahtev iz naslova II, z izjemo člena 10, za zagotavljanje referenčnih vrednosti za blago in prispevanju podatkov zanje, razen če je zadevna referenčna vrednost referenčna vrednost reguliranih podatkov ali če temelji na predloženih podatkih prispevajočih oseb, katerih večina so nadzorovani subjekti.

Členi 24, 25 in 26 se ne uporabljajo za zagotavljanje referenčnih vrednosti za blago ali prispevanje podatkov zanje.

2. Kadar je referenčna vrednost za blago ključna referenčna vrednost in je osnovno sredstvo zlato, srebro ali platina, se namesto Priloge II uporabljajo zahteve iz naslova II.

POGLAVJE 4

Ključne referenčne vrednosti

Člen 20

Ključne referenčne vrednosti

1. Komisija sprejme izvedbene akte v skladu s postopkom pregleda iz člena 50(2), da določi in vsaj vsaki dve leti pregleda seznam referenčnih vrednosti, ki ga pripravijo upravljavci s sedežem v Uniji, ki so ključne referenčne vrednosti, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) referenčna vrednost se neposredno ali posredno uporablja v kombinaciji referenčnih vrednosti kot sklicevanje pri finančnih instrumentih ali finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, katerih skupna vrednost je vsaj 500 milijard EUR na podlagi celotnega razpona zapadlosti referenčne vrednosti ali rokov zapadlosti, kadar je to primerno;
- (b) referenčna vrednost temelji na predloženih podatkih prispevajočih oseb, katerih večina ima sedež v eni državi članici, in se v skladu s postopkom, določenim v odstavkih 2, 3, 4 in 5 tega člena, priznava za ključno v tej državi članici;
- (c) referenčna vrednost izpolnjuje vsa naslednja merila:
 - (i) referenčna vrednost se neposredno ali posredno uporablja v kombinaciji referenčnih vrednosti kot sklicevanje pri finančnih instrumentih ali finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, katerih skupna vrednost je vsaj 400 milijard EUR na podlagi celotnega razpona zapadlosti referenčne vrednosti ali rokov zapadlosti, kadar je to primerno, vendar ne presegajo vrednosti iz točke (a);
 - (ii) za referenčno vrednost ni ustreznih nadomestitev, ki jih narekuje trg, ali pa jih je zelo malo;
 - (iii) če se referenčna vrednost preneha zagotavljati ali se zagotavlja na podlagi vhodnih podatkov, ki ne predstavljajo več v celoti dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja, ali na podlagi nezanesljivih vhodnih podatkov, bi to pomembno in negativno vplivalo na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev in podjetij v eni ali več državah članicah.

Če referenčna vrednost izpolnjuje merila iz točke (c)(ii) in (iii), vendar ne izpolnjuje meril iz točke (c)(i), se lahko pristojni organi zadevne države članice, skupaj s pristojnim organom države članice, v kateri ima upravljavec sedež, dogovorijo, da bi bilo treba v skladu s tem pododstavkom tako referenčno vrednost priznati za ključno. V vsakem primeru se pristojni organ upravljavca posvetuje s pristojnimi organi zadevnih držav članic. V primeru nesoglasja med pristojnimi organi pristojni organ upravljavca odloči, ali bi bilo treba referenčno vrednost priznati za ključno na podlagi tega pododstavka, pri čemer upošteva razloge za nesoglasje. Pristojni organi, v primeru nesoglasja pa pristojni organ upravljavca, oceno pošljejo Komisiji. Komisija po prejetju ocene v skladu s tem odstavkom sprejme izvedbeni akt. Poleg tega v primeru nesoglasja pristojni organ upravljavca svojo oceno pošlje ESMA, ki lahko objavi mnenje.

2. Kadar pristojni organ države članice iz točke (b) odstavka 1 meni, da upravljavec, ki je pod njegovim nadzorom, zagotavlja referenčno vrednost, ki bi jo bilo treba priznati za ključno, o tem obvesti ESMA in mu posreduje dokumentirano oceno.

3. Za namene odstavka 2 pristojni organ oceni, ali bi prenehanje referenčne vrednosti ali njenega zagotavljanja na podlagi vhodnih podatkov ali skupine prispevajajočih oseb, ki ne predstavlja več dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja, negativno vplivalo na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev in podjetij v njegovi državi članici. Pristojni organ pri svoji oceni upošteva:

- (a) vrednost finančnih instrumentov in finančnih pogodb, ki je zastopana v referenčni vrednosti, ter vrednost investicijskega sklada, ki je zastopana v referenčni vrednosti, za merjenje njegove uspešnosti, v državi članici, in njihov pomen z vidika celotne vrednosti finančnih instrumentov in neizpolnjenih finančnih pogodb ter celotne vrednosti investicijskega sklada v državi članici;
- (b) vrednost finančnih instrumentov in finančnih pogodb, ki je zastopana v referenčni vrednosti, ter vrednost investicijskega sklada, ki je zastopana v referenčni vrednosti, za merjenje njegove uspešnosti, v državi članici, in njihov pomen z vidika bruto domačega proizvoda države članice;
- (c) kateri koli drug številčni podatek za objektivno oceno morebitnega učinka prekinitve zagotavljanja ali nezanesljivosti referenčne vrednosti na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev in podjetij v državi članici.

Pristojni organ vsaj vsaki dve leti pregleda svojo oceno tega, kako ključna je referenčna vrednost v njegovi državi članici, in ESMA obvesti o novi oceni in mu jo posreduje.

4. V šestih tednih po prejetju obvestila iz odstavka 2 ESMA izda mnenje o tem, ali ocena pristojnega organa izpolnjuje zahteve iz odstavka 3, in tako mnenje skupaj z oceno pristojnega organa posreduje Komisiji.

5. Komisija po prejetju mnenja iz odstavka 4 sprejme izvedbene akte v skladu z odstavkom 1.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 49, da:

- (a) določi, kako se ocenjujejo nominalni znesek finančnih instrumentov, ki niso izvedeni finančni instrumenti, nominalni znesek izvedenih finančnih instrumentov in čista vrednost sredstev investicijskih skladov, vključno v primeru posrednega sklicevanja na referenčno vrednost znotraj kombinacije referenčnih vrednosti, da bi jih primerjali s pragi, navedenimi v odstavku 1 tega člena in v točki (a) člena 24(1);
- (b) pregleda metodo izračuna, ki se uporablja za določitev pragov iz odstavka 1 tega člena glede na razvoj trga, cen in zakonodaje, pregleda pa tudi ustreznost razvrstitve referenčnih vrednosti, kadar je skupna vrednost finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov, ki je zastopana v referenčnih vrednostih, blizu praga; tak pregled poteka vsaj vsaki dve leti od 1. januarja 2018;

- (c) določi, kako se uporabljajo merila iz točke (c)(iii) odstavka 1 tega člena, pri čemer upošteva vse podatke, ki pripomorejo pri določitvi objektivne ocene morebitnega učinka prekinitve zagotavljanja ali nezanesljivosti referenčne vrednosti na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjestev in podjetij v eni ali več državah članicah.

Kadar je primerno, Komisija upošteva pomemben razvoj trga ali tehnološki razvoj.

Člen 21

Obvezno upravljanje ključne referenčne vrednosti

1. Če namerava upravljavec ključne referenčne vrednosti prenehati njeno zagotavljanje, potem upravljavec:

- (a) nemudoma obvesti svoj pristojni organ; ter
- (b) v štirih tednih od takega obvestila predloži oceno o tem, kako naj se referenčna vrednost:
 - (i) prenese na novega upravljavca; ali
 - (ii) preneha zagotavljati, pri tem pa upošteva postopek, določen v členu 28(1).

Upravljavec v obdobju iz točke (b) prvega pododstavka ne preneha zagotavljati referenčne vrednosti.

2. Pristojni organ po prejemu ocene upravljavca iz odstavka 1:

- (a) obvesti ESMA in po potrebi kolegij, ustanovljen na podlagi člena 46; ter
- (b) v štirih tednih pripravi lastno oceno o tem, kako naj se referenčna vrednost prenese na novega upravljavca ali preneha zagotavljati, pri tem pa upošteva postopek, določen v skladu s členom 28(1).

Upravljavec v obdobju iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka ne preneha zagotavljati referenčne vrednosti brez pisnega soglasja pristojnega organa.

3. Pristojni organ ima po zaključku ocene iz točke (b) odstavka 2 pooblastilo, da od upravljavca zahteva, da še naprej objavlja referenčno vrednost, dokler:

- (a) se zagotavljanje referenčne vrednosti ne prenese na novega upravljavca;
- (b) se referenčna vrednost lahko pravilno preneha zagotavljati; ali
- (c) referenčna vrednost ni več ključna.

Za namene prvega pododstavka obdobje, za katerega lahko pristojni organ zahteva od upravljavca, da nadaljuje objavljane referenčne vrednosti, ne presega 12 mesecev.

Do izteka tega obdobja pristojni organ pregleda svojo odločitev o tem, da od upravljavca zahteva nadaljnje objavljane referenčne vrednosti, in lahko po potrebi obdobje ustrezno podaljša za največ nadaljnjih 12 mesecev. Najdaljše obdobje za obvezno upravljanje skupaj ne presega 24 mesecev.

4. Brez poseganja v odstavek 1 pristojni organ v primeru, da upravljavec ključne referenčne vrednosti preneha delovati zaradi insolventnosti, oceni, ali in kako je mogoče ključno referenčno vrednost prenesti na novega upravljavca, ali pa se jo pravilno lahko preneha zagotavljati, pri čemer se upošteva postopek, določen v skladu s členom 28(1).

Člen 22

Blaženje tržne moči upravljavcev ključnih referenčnih vrednosti

Brez poseganja v uporabo konkurenčnega prava Unije upravljavec pri zagotavljanju ključne referenčne vrednosti sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se dovoljenja za referenčno vrednost in informacije, ki se nanjo nanašajo, zagotovijo vsem uporabnikom pošteno, razumljivo, pregledno in nediskriminatorno.

Člen 23

Obvezno prispevanje h ključni referenčni vrednosti

1. Ta člen se uporablja za ključne referenčne vrednosti, ki temeljijo na predloženih podatkih prispevajajočih oseb, katerih večina so nadzorovani subjekti.
2. Upravljavec ene ali več ključnih referenčnih vrednosti svojemu pristojnemu organu vsaki dve leti predloži oceno zmožnosti vsake ključne referenčne vrednosti, ki jo zagotavlja, da je lahko merilo dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja.
3. Če nadzorovana prispevajoča oseba podatkov za ključno referenčno vrednost namerava prenehati prispevati vhodne podatke, o tem nemudoma pisno obvesti upravljavca referenčne vrednosti, ki nemudoma obvesti svoj pristojni organ. Kadar ima nadzorovana prispevajoča oseba sedež v drugi državi članici, pristojni organ upravljavca o tem nemudoma obvesti pristojni organ te prispevajoče osebe. Upravljavec referenčne vrednosti svojemu pristojnemu organu čim prej in najpozneje 14 dni po obvestilu nadzorovane prispevajoče osebe predloži oceno posledic za zmožnost, da referenčna vrednost meri dejansko tržno ali gospodarsko stanje.
4. Pristojni organ upravljavca po prejemu in na podlagi ocene upravljavca referenčne vrednosti iz odstavkov 2 in 3 tega člena nemudoma obvesti ESMA in po potrebi kolegij, ustanovljen na podlagi člena 46, ter pripravi svojo oceno o zmožnosti, da referenčna vrednost meri dejansko tržno in gospodarsko stanje, pri čemer upošteva postopek upravljavca za prenehanje referenčne vrednosti, kakor je določen v skladu s členom 28(1).
5. Od datuma, ko je pristojni organ upravljavca obveščen o nameri prispevajoče osebe, da bo prenehal prispevati vhodne podatke, in dokler ocena iz odstavka 4 ni končana, ima pooblastilo, da od prispevajajočih oseb, ki so v skladu z odstavkom 3 priglasili namero, zahteva, da še naprej prispevajo vhodne podatke, v vsakem primeru največ štiri tedne, ne da bi nadzorovanim subjektom naložil obveznost, da morajo trgovati ali se zavezati trgovanju.
6. Če pristojni organ po obdobju, navedenem v odstavku 5, in na podlagi svoje ocene iz odstavka 4 meni, da je ogrožena reprezentativnost ključne referenčne vrednosti, je pooblaščen, da:
 - (a) zahteva, da nadzorovani subjekti, izbrani v skladu z odstavkom 7 tega člena, vključno s subjekti, ki še niso prispevajoče osebe podatkov za zadevno ključno referenčno vrednost, prispevajo vhodne podatke upravljavcu v skladu z metodologijo upravljavca, kodeksom ravnanja iz člena 15 in drugimi pravili. Taka zahteva velja za ustrezno obdobje, ki ne presega 12 mesecev od datuma, ko je bila sprejeta prvotna odločitev za obvezno prispevanje na podlagi odstavka 5 ali, za subjekte, ki še niso prispevajoče osebe, od datuma, ko je odločitev za obvezno prispevanje sprejeta na podlagi te točke;

- (b) podaljša obdobje obveznega prispevanja za ustrezno obdobje, ki ne presega 12 mesecev, in sicer po pregledu na podlagi odstavka 9, s katerim so se pregledali vsi ukrepi, sprejeti na podlagi točke (a) tega odstavka;
- (c) določi način in čas, v katerem se prispevajo morebitni vhodni podatki, ne da bi pri tem nadzorovanim subjektom naložil obveznost, da morajo trgovati ali se zavezati trgovanju;
- (d) od upravljavca zahteva, da spremeni metodologijo, kodeks ravnanja iz člena 15 ali druga pravila ključne referenčne vrednosti.

Najdaljše obdobje za obvezno prispevanje iz točk (a) in (b) prvega pododstavka skupaj ne presega 24 mesecev.

7. Nadzorovane subjekte, od katerih se zahteva, da prispevajo vhodne podatke, za namene odstavka 6 določi pristojni organ upravljavca, ob tesnem sodelovanju pristojnih organov nadzorovanih subjektov, na podlagi obsega dejanske in morebitne udeležbe nadzorovanega subjekta na trgu, ki naj bi se merila z referenčno vrednostjo.

8. Pristojni organ nadzorovane prispevajoče osebe, od katere se zahteva prispevanje podatkov za izračun referenčne vrednosti na podlagi ukrepov, sprejetih v skladu s točko (a), (b) ali (c) odstavka 6, sodeluje s pristojnim organom upravljavca pri izvrševanju takšnih ukrepov.

9. Pristojni organ upravljavca do izteka obdobja iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 6 pregleda ukrepe, sprejete na podlagi odstavka 6. Ukrep prekliche, če meni, da:

- (a) obstaja verjetnost, da bodo prispevajoče osebe še naprej prispevale vhodne podatke vsaj eno leto, če bi bil ukrep preklican, kar se dokaže vsaj s:
 - (i) pisno zavezo prispevajočih oseb upravljavcu in pristojnemu organu, da bodo še naprej prispevali vhodne podatke za izračun ključne referenčne vrednosti vsaj eno leto, če bi bil ukrep preklican;
 - (ii) pisnim poročilom upravljavca pristojnemu organu, ki bi potrdilo njegovo oceno, da je mogoče zagotoviti nadaljnji obstoj ključne referenčne vrednosti, potem ko bi bilo obvezno prispevanje preklicano;
- (b) se lahko referenčna vrednost zagotavlja po tem, ko prispevajoče osebe, ki so k temu obvezane, prenehajo prispevati vhodne podatke;
- (c) je na voljo sprejemljiva nadomestna referenčna vrednost in da lahko uporabniki ključne referenčne vrednosti to nadomestno referenčno vrednost začnejo uporabljati z minimalnimi stroški, kar se dokaže vsaj s pisnim poročilom upravljavca, v katerem so natančno opredeljeni načini prehoda na nadomestno referenčno vrednost ter sposobnost in stroški, ki jih imajo uporabniki zaradi prehoda na to referenčno vrednost; ali
- (d) ni mogoče najti ustreznih alternativnih prispevajočih oseb in da bi prenehanje prispevkov od zadevnih nadzorovanih subjektov oslabilo referenčno vrednost v taki meri, da bi jo bilo treba prenehati zagotavljati.

10. Če se ključna referenčna vrednost preneha zagotavljati, vsaka nadzorovana prispevajoča oseba za to referenčno vrednost nadaljuje s prispevanjem vhodnih podatkov za obdobje, ki ga določi pristojni organ, ki pa ne presega najdaljšega 24-mesečnega obdobja iz drugega pododstavka odstavka 6.

11. Če katera koli prispevajoča oseba krši zahteve iz odstavka 6, upravljavec o tem obvesti ustrezni pristojni organ, takoj ko je to objektivno mogoče.

12. Če je referenčna vrednost priznana kot ključna v skladu s postopkom iz člena 20(2), (3), (4) in (5), je pristojni organ upravljavca pooblaščen, da prispevanje vhodnih podatkov v skladu z odstavkom 5 in točkami (a), (b) in (c) odstavka 6 tega člena zahteva samo od nadzorovanih prispevajočih oseb s sedežem v svoji državi članici.

POGLAVJE 5

Pomembne referenčne vrednosti

Člen 24

Pomembne referenčne vrednosti

1. Referenčna vrednost, ki ne izpolnjuje nobenega od pogojev, določenih v členu 20(1), je pomembna, ko:
 - (a) se neposredno ali posredno uporablja v kombinaciji referenčnih vrednosti kot sklicevanje pri finančnih instrumentih ali finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, katerih skupna povprečna vrednost je vsaj 50 milijard EUR na podlagi celotnega razpona zapadlosti referenčne vrednosti ali rokov zapadlosti v šestmesečnem obdobju, kadar je to primerno; ali
 - (b) nima ustreznih nadomestitev, ki jih narekuje trg, ali pa jih je zelo malo, in, če se referenčna vrednost preneha zagotavljati ali se zagotavlja na podlagi vhodnih podatkov, ki ne predstavljajo več v celoti dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja, ali na podlagi nezanesljivih vhodnih podatkov, bi to pomembno in negativno vplivalo na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev ali podjetij v eni ali več državah članicah.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49, da pregleda metodo izračuna, ki se uporablja za določitev praga iz točke (a) odstavka 1 tega člena glede na razvoj trga, cen in zakonodaje, ter da pregleda ustreznost razvrstitve referenčnih vrednosti, kadar je skupna vrednost finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov, ki je zastopana v referenčnih vrednostih, blizu tega praga. Tak pregled poteka vsaki dve leti od 1. januarja 2018.
3. Upravljavca nemudoma obvesti svoj pristojni organ, ko njegova pomembna referenčna vrednost pade pod prag iz točke (a) odstavka 1.

Člen 25

Izjeme od posebnih zahtev za pomembne referenčne vrednosti

1. Upravljavca se lahko odloči, da ne uporablja člena 4(2), točk (c), (d) in (e) člena 4(7), točke (b) člena 11(3) ali člena 15(2) v zvezi s svojimi pomembnimi referenčnimi vrednostmi, kadar meni, da bi bila uporaba ene ali več teh določb nesorazmerna ob upoštevanju narave ali učinka referenčnih vrednosti ali velikosti upravljavca.
2. Če se upravljavec odloči, da ne bo uporabljal ene ali več določb iz odstavka 1, o tem nemudoma obvesti pristojni organ in mu zagotovi vse pomembne informacije, ki potrjujejo oceno upravljavca, da bi bila uporaba ene ali več teh določb nesorazmerna ob upoštevanju narave ali učinka referenčnih vrednosti ali velikosti upravljavca.
3. Pristojni organ lahko odloči, da mora upravljavec pomembnih referenčnih vrednosti vendarle uporabljati eno ali več zahtev iz člena 4(2), točk (c), (d) in (e) člena 4(7), točke (b) člena 11(3) in člena 15(2), če meni, da bi bilo to primerno ob upoštevanju narave ali učinka referenčnih vrednosti ali velikosti upravljavca. Pristojni organ v svoji oceni na podlagi informacij, ki mu jih je predložil upravljavec, upošteva naslednja merila:
 - (a) podvrženost referenčne vrednosti manipulacijam;
 - (b) naravo vhodnih podatkov;
 - (c) raven navzkrižja interesov;
 - (d) stopnjo diskrecijske pravice upravljavca;

- (e) učinek referenčne vrednosti na trge;
- (f) naravo, obseg in zapletenost zagotavljanja referenčne vrednosti;
- (g) pomen referenčne vrednosti za finančno stabilnost;
- (h) vrednost finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov, ki je zastopana v referenčni vrednosti;
- (i) velikost, organizacijsko obliko ali strukturo upravljavca.

4. V 30 dneh po prejetju upravljavčevega obvestila na podlagi odstavka 2 pristojni organ o svoji odločitvi o uporabi dodatne zahteve v skladu z odstavkom 3 obvesti upravljavca. Če se obvestilo pristojnemu organu poda med postopkom za izdajo dovoljenja ali registracijo, se uporabljajo roki iz člena 34.

5. Pri izvajanju nadzornih pooblastil v skladu s členom 41 pristojni organ redno preverja, ali njegova ocena v skladu z odstavkom 3 tega člena še velja.

6. Če nacionalni pristojni organ utemeljeno ugotovi, da so informacije, ki so mu bile predložene na podlagi odstavka 2 tega člena, nepopolne ali da so potrebne dodatne informacije, se 30-dnevni rok iz odstavka 4 tega člena uporablja šele od datuma, ko upravljavec zagotovi te dodatne informacije, razen kadar se na podlagi odstavka 4 tega člena uporabljajo roki iz člena 34.

7. Kadar upravljavec pomembne referenčne vrednosti ne izpolnjuje ene ali več zahtev iz člena 4(2), točk (c), (d) in (e) člena 4(7), točke (b) člena 11(3) in člena 15(2), objavi in hrani izjavo o skladnosti, v kateri jasno navede, zakaj je zanj primerno, da teh določb ne izpolnjuje.

8. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih poda predlogo za izjavo o skladnosti iz odstavka 7.

ESMA osnutke izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka Komisiji predloži do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

9. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za nadaljnjo določitev meril iz odstavka 3.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

POGLAVJE 6

Nepomembne referenčne vrednosti

Člen 26

Nepomembne referenčne vrednosti

1. Upravljavec se lahko odloči, da ne uporablja člena 4(2), točk (c), (d) in (e) člena 4(7), členov 4(8), 5(2), 5(3), 5(4), 6(1), 6(3), 6(5), 7(2), točke (b) člena 11(1), točk (b) in (c) člena 11(2) ter členov 11(3), 13(2), 14(2), 15(2), 16(2) in (3) v zvezi s svojimi nepomembnimi referenčnimi vrednostmi.

2. Upravljavec nemudoma obvesti svoj pristojni organ, ko njegova referenčna vrednost preseže prag iz točke (a) člena 24(1). V tem primeru v treh mesecih doseže skladnost z zahtevami, ki se uporabljajo za pomembne referenčne vrednosti.
3. Kadar se upravljavec nepomembne referenčne vrednosti odloči, da ne bo uporabljal ene ali več določb iz odstavka 1, objavi in hrani izjavo o skladnosti, v kateri jasno navede, zakaj je zanj primerno, da teh določb ne izpolnjuje. Upravljavec svojemu pristojnemu organu predloži izjavo o skladnosti.
4. Ustrezni pristojni organ pregleda izjavo o skladnosti iz odstavka 3 tega člena. Pristojni organ lahko tudi zahteva, da mu upravljavec predloži dodatne informacije glede nepomembnih referenčnih vrednosti v skladu s členom 41, in lahko zahteva spremembe, da se zagotovi skladnost s to uredbo.
5. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih razvije predlogo za izjavo o skladnosti iz odstavka 3.

ESMA osnutke izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka Komisiji predloži do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

NASLOV IV

PREGLEDNOST IN VARSTVO POTROŠNIKOV

Člen 27

Izjava o referenčni vrednosti

1. Upravljavec v dveh tednih od svoje vključitve v register iz člena 36 na način, ki zagotavlja pravičen in lahek dostop, objavi izjavo o referenčni vrednosti za vsako referenčno vrednost ali, kadar je primerno, za vsako skupino referenčnih vrednosti, ki se lahko v skladu s členom 29 uporablja v Uniji.

Kadar začne ta upravljavec zagotavljati novo referenčno vrednost ali skupino referenčnih vrednosti, ki se lahko v skladu s členom 29 uporablja v Uniji, v dveh tednih in na način, ki zagotavlja pravičen in lahek dostop, objavi izjavo o referenčni vrednosti za vsako novo referenčno vrednost ali, kadar je to primerno, za skupino referenčnih vrednosti.

Upravljavec pregleda in po potrebi posodobi izjavo o referenčni vrednosti za vsako referenčno vrednost ali skupino referenčnih vrednosti, če se spremenijo informacije, ki jih je treba zagotoviti v skladu s tem členom, v vsakem primeru pa vsaj vsaki dve leti.

Izjava o referenčni vrednosti:

- (a) jasno in nedvoumno določa tržno ali gospodarsko stanje, ki se meri z referenčno vrednostjo, in okoliščine, v katerih lahko takšno merjenje postane nezanesljivo;
- (b) določa tehnične specifikacije, v katerih so jasno in nedvoumno navedeni elementi izračuna referenčne vrednosti, v zvezi s katerimi se lahko izvaja diskrecijska pravica, merila, ki se uporabljajo za izvajanje takšne diskrecijske pravice, in stališče subjektov, ki jo lahko izvajajo, ter kako je mogoče takšno diskrecijsko pravico pozneje ovrednotiti;
- (c) opozarja na možnost, da lahko nekateri dejavniki, vključno z zunanjimi dejavniki, nad katerimi upravljavec nima kontrole, zahtevajo spremembe referenčne vrednosti ali njeno prenehanje, ter
- (d) svetuje uporabnikom, da lahko spremembe ali prenehanje referenčne vrednosti vplivajo na finančne pogodbe in finančne instrumente, ki vsebujejo sklicevanje na referenčno vrednost, ali na merjenje uspešnosti investicijskih skladov.

2. Izjava o referenčni vrednosti vsebuje vsaj:
 - (a) opredelitve vseh ključnih pojmov v zvezi z referenčno vrednostjo;
 - (b) utemeljitev za sprejetje metodologije določanja referenčne vrednosti ter postopke za pregled in odobritev metodologije;
 - (c) merila in postopke, ki se uporabljajo za določanje referenčne vrednosti, vključno z opisom vhodnih podatkov, prednostne obravnave različnih vrst vhodnih podatkov, najmanjšim obsegom podatkov, potrebnih za določitev referenčne vrednosti, uporabo modelov ali metod ekstrapolacije ter katerega koli postopka za ponovno uravnoteženje sestavnih delov indeksa referenčne vrednosti;
 - (d) kontrole in pravila, ki urejajo uveljavljanje presoje ali diskrecijske pravice s strani upravljavca ali katere koli prispevajoče osebe, da se zagotovi doslednost pri uporabi take presoje ali diskrecijske pravice;
 - (e) postopke, ki urejajo določanje referenčne vrednosti v obdobjih izjemnih okoliščin ali obdobjih, ko so lahko viri podatkov o transakciji nezadostni, netočni ali nezanesljivi, ter morebitne omejitve referenčne vrednosti v takih obdobjih;
 - (f) postopke za reševanje napak v vhodnih podatkih ali pri določanju referenčne vrednosti, tudi kadar je potreben ponoven izračun referenčne vrednosti, ter
 - (g) opredelitev morebitnih omejitev referenčne vrednosti, vključno z njeno uporabo na nelikvidnih ali razdrobljenih trgih in morebitno koncentracijo vhodnih podatkov.
3. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za nadaljnjo določitev vsebine izjave o referenčni vrednosti in primerov, ki zahtevajo posodobitev takšne izjave.

ESMA razlikuje med različnimi vrstami referenčnih vrednosti in sektorjev, kakor je določeno v tej uredbi, in upošteva načelo sorazmernosti.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 28

Spremembe in prenehanje referenčne vrednosti

1. Upravljavec skupaj z izjavo o referenčni vrednosti iz člena 27 objavi postopek glede ukrepov, ki jih mora sprejeti v primeru spremembe ali prenehanja referenčne vrednosti, ki jo je mogoče uporabiti v Uniji v skladu s členom 29(1). Po potrebi se lahko pripravi osnutek postopka za skupine referenčnih vrednosti, ki se posodobi in objavi ob vsaki vsebinski spremembi.
2. Nadzorovani subjekti, razen upravljavca iz odstavka 1, ki uporabljajo referenčno vrednost, pripravijo in vzdržujejo zanesljive pisne načrte ukrepov, ki bi jih sprejeli, če bi se referenčna vrednost bistveno spremenila ali bi se prenehala zagotavljati. Kadar je izvedljivo in primerno, takšni načrti navajajo eno ali več nadomestnih referenčnih vrednosti, na katere bi se bilo mogoče sklicevati za zamenjavo referenčnih vrednosti, ki se več ne zagotavljajo, in zakaj bi bile te referenčne vrednosti primerne zamenjave. Nadzorovani subjekti te načrte in vse njihove posodobitve na zahtevo predložijo ustreznemu pristojnemu organu, odražati pa jih morajo v pogodbenih razmerjih s strankami.

NASLOV V

UPORABA REFERENČNIH VREDNOSTI V UNIJI

Člen 29

Uporaba referenčne vrednosti

1. Nadzorovani subjekt lahko uporablja referenčno vrednost ali kombinacijo referenčnih vrednosti v Uniji, če referenčno vrednost zagotavlja upravljavec, ki ima sedež v Uniji in je vključen v register iz člena 36, ali gre za referenčno vrednost, ki je vključena v register iz člena 36.
2. Kadar je predmet prospekta, ki bo objavljen na podlagi Direktive 2003/71/ES ali Direktive 2009/65/ES, prenosljiv vrednostni papir ali drugi naložbeni produkt, ki se sklicuje na referenčno vrednost, izdajatelj, ponudnik ali oseba, ki zaprosi za sprejem v trgovanje na organiziranem trgu, zagotovi, da so v prospektu tudi jasne in vidne informacije, ki navajajo, ali referenčno vrednost zagotavlja upravljavec, ki je vključen v register iz člena 36 te uredbe.

Člen 30

Enakovrednost

1. Da se lahko referenčna vrednost ali kombinacija referenčnih vrednosti, ki jih zagotavlja upravljavec s sedežem v tretji državi, uporablja v Uniji v skladu s členom 29(1), sta referenčna vrednost in upravljavec vključena v register iz člena 36. Za vključitev v register morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) Komisija je sprejela odločitev o enakovrednosti v skladu z odstavkom 2 ali 3 tega člena;
 - (b) upravljavec ima dovoljenje ali je registriran, in zanj velja nadzor, v zadevni tretji državi;
 - (c) upravljavec je obvestil ESMA, da se strinja, da nadzorovani subjekti v Uniji uporabijo dejansko ali možno referenčno vrednost, ter mu sporočil seznam referenčnih vrednosti, za katere so dobili soglasje, da jih lahko uporabljajo v Uniji, in kateri pristojni organ je odgovoren za njegov nadzor v tretji državi; ter
 - (d) vzpostavljeni so sporazumi o sodelovanju iz odstavka 4 tega člena.
2. Komisija lahko sprejme izvedbeni sklep, ki določa, da je s pravnim okvirom in nadzorno prakso tretje države zagotovljeno, da:
 - (a) upravljavci, ki imajo dovoljenje ali so registrirani v tej tretji državi, izpolnjujejo zavezujoče zahteve, ki so enakovredne zahtevam iz te uredbe, pri čemer se zlasti upošteva, ali pravni okvir in nadzorna praksa tretje države zagotavljata skladnost z načeli IOSCO o finančnih referenčnih vrednostih, ali po potrebi z načeli IOSCO za agencije za sporočanje cen nafte;
 - (b) zavezujoče zahteve so predmet stalnega učinkovitega nadzora izvrševanja v tej tretji državi.

Tak izvedbeni sklep se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 50(2).

3. Alternativno lahko Komisija sprejme izvedbeni sklep, ki določa, da so:

- (a) zavezujoče zahteve v tretji državi glede posebnih upravljavcev ali posebnih referenčnih vrednosti ali skupin referenčnih vrednosti enakovredne zahtevam iz te uredbe, pri čemer se zlasti upošteva, ali pravni okvir in nadzorna praksa tretje države zagotavljata skladnost z načeli IOSCO o finančnih referenčnih vrednostih, ali po potrebi z načeli IOSCO za agencije za sporočanje cen nafte; ter
- (b) ti posebni upravljavci ali posebne referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti predmet stalnega učinkovitega nadzora in izvrševanja v tej tretji državi.

Tak izvedbeni sklep se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 50(2).

4. ESMA sklene dogovore o sodelovanju s pristojnimi organi tretjih držav, katerih pravni okviri in nadzorne prakse so priznani kot enakovredni v skladu z odstavkom 2 ali 3. Takšni dogovori določajo vsaj:

- (a) mehanizem za izmenjavo informacij med ESMA in pristojnimi organi zadevnih tretjih držav, vključno z dostopom do vseh ustreznih informacij o upravljavcu z dovoljenjem v tej tretji državi, ki ga zahteva ESMA;
- (b) mehanizem za takojšnje obveščanje ESMA, kadar pristojni organ tretje države meni, da upravljavec z dovoljenjem v tej tretji državi, ki ga nadzoruje, krši pogoje iz dovoljenja ali druge nacionalne zakonodaje v tretji državi;
- (c) postopke v zvezi z usklajevanjem nadzornih dejavnosti, vključno z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem.

5. ESMA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov za določitev minimalne vsebine sporazumov o sodelovanju iz odstavka 4 za zagotovitev, da lahko pristojni organi in ESMA izvajajo vsa svoja pooblastila za nadzor na podlagi te uredbe.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 31

Odvzem registracije upravljavca s sedežem v tretji državi

1. ESMA odvzame registracijo upravljavca s sedežem v tretji državi z izbrisom tega upravljavca iz registra iz člena 36, kadar ima utemeljene razloge na podlagi dokumentiranih dokazov, da upravljavec:

- (a) ravna na način, ki očitno škoduje interesom uporabnikov njegovih referenčnih vrednosti ali urejenemu delovanju trgov, ali
- (b) je resno kršil nacionalno zakonodajo tretje države ali druge določbe, ki veljajo zanj v tretji državi ter na podlagi katerih je Komisija sprejela izvedbeni sklep v skladu s členom 30(2) ali (3).

2. ESMA sprejme odločitev iz odstavka 1 le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) ESMA zadevo predloži pristojnemu organu tretje države, ta pa ne sprejme ustreznih ukrepov, potrebnih za varstvo vlagateljev in urejeno delovanje trgov v Uniji, ali ne dokaže, da zadevni upravljavec izpolnjuje zahteve, ki veljajo zanj v tretji državi;
- (b) ESMA vsaj 30 dni pred odvzemom pristojnemu organu tretje države sporoči, da namerava odvzeti registracijo upravljavca.

3. ESMA druge pristojne organe takoj obvesti o vseh ukrepih, sprejetih v skladu z odstavkom 1, in svojo odločitev objavi na svojem spletnem mestu.

Člen 32

Priznanje upravljavca s sedežem v tretji državi

1. Do sprejetja odločitve o enakovrednosti v skladu s členom 30(2) ali (3) lahko nadzorovani subjekti v Uniji uporabljajo referenčno vrednost, ki jo zagotavlja upravljavec s sedežem v tretji državi, če upravljavca predhodno prizna pristojni organ njegove referenčne države članice v skladu s tem členom.

2. Upravljavec s sedežem v tretji državi, ki namerava pridobiti predhodno priznanje iz odstavka 1 tega člena, mora izpolnjevati zahteve, določene v tej uredbi, razen člena 11(4) ter členov 16, 20, 21 in 23. Upravljavec lahko izpolni ta pogoj z uporabo načel IOSCO o finančnih referenčnih vrednostih ali načel IOSCO za agencije za sporočanje cen nafte, kakor je ustrezno, če je to enakovredno izpolnjevanju zahtev iz te uredbe, razen člena 11(4) ter členov 16, 20, 21 in 23.

Pristojni organ referenčne države članice lahko ugotovi, ali je pogoj iz prvega pododstavka izpolnjen, in oceni skladnost z načeli IOSCO o finančnih referenčnih vrednostih ali načeli IOSCO za agencije za sporočanje cen nafte, kakor je ustrezno, na podlagi ocene neodvisnega zunanjega revizorja ali, kadar je upravljavec s sedežem v tretji državi predmet nadzora, certificiranja, ki ga opravi nacionalni pristojni organ tretje države, v kateri ima upravljavec sedež.

Če upravljavec lahko dokaže, da je referenčna vrednost, ki jo zagotavlja, referenčna vrednost reguliranih podatkov ali referenčna vrednost za blago, ki ne temelji na predloženih podatkih prispevajajočih oseb, katerih večina so nadzorovani subjekti, mu ni treba izpolnjevati zahtev, ki ne veljajo za zagotavljanje referenčnih vrednosti reguliranih podatkov in referenčnih vrednosti za blago iz člena 17 oziroma člena 19(1).

3. Upravljavec s sedežem v tretji državi, ki namerava pridobiti predhodno priznanje iz odstavka 1, ima pravnega zastopnika s sedežem v svoji referenčni državi članici. Pravni zastopnik je fizična ali pravna oseba s sedežem v Uniji, ki jo upravljavec s sedežem v tretji državi izrecno pooblasti, da v zvezi z njegovimi obveznostmi, ki izhajajo iz te uredbe, deluje v njegovem imenu, ko ima opravka z organi in drugimi osebami v Uniji. Pravni zastopnik skupaj z upravljavcem opravlja funkcijo nadzora nad zagotavljanjem referenčne vrednosti, ki jo določa upravljavec na podlagi te uredbe, in je pri tem odgovoren pristojnemu organu referenčne države članice.

4. Referenčna država članica upravljavca s sedežem v tretji državi se določi na naslednji način:

- (a) kadar je upravljavec del skupine, ki vsebuje en nadzorovani subjekt s sedežem v Uniji, je referenčna država članica država članica, v kateri ima ta subjekt sedež. Tak nadzorovani subjekt se imenuje za pravnega zastopnika za namene odstavka 3;
- (b) če se točka (a) ne uporablja, kadar je upravljavec del skupine, ki vsebuje več kot en nadzorovani subjekt s sedežem v Uniji, je referenčna država članica država članica, v kateri ima sedež največ nadzorovanih subjektov, ali, če je število nadzorovanih subjektov enako, je referenčna država članica tista, v kateri je vrednost finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov, ki je zastopana v referenčni vrednosti, najvišja. Eden od nadzorovanih subjektov s sedežem v referenčni državi članici, določeni na podlagi te točke, se imenuje za pravnega zastopnika za namene odstavka 3;
- (c) če se nobena od točk (a) in (b) tega odstavka ne uporablja in kadar se finančni instrumenti, uvrščeni v trgovanje na mestu trgovanja, kakor je opredeljeno v točki 24 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, sklicujejo na eno ali več referenčnih vrednosti, ki jih zagotavlja upravljavec, v eni ali več državah članicah, je referenčna država članica tista, v kateri je bil finančni instrument, ki se sklicuje na katero koli od teh referenčnih vrednosti, uvrščen v trgovanje ali se je z njim prvič trgovalo in se še trguje na mestu trgovanja. Če so bili ustrezni finančni instrumenti hkrati uvrščeni v trgovanje ali se je z njimi prvič hkrati trgovalo in se še trguje na mestih trgovanja v različnih državah članicah, je referenčna država tista, v kateri je vrednost finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov, ki je zastopana v referenčni vrednosti, najvišja;
- (d) če se točke (a), (b) in (c) ne uporabljajo, kadar nadzorovani subjekti eno ali več referenčnih vrednosti, ki jih zagotavlja upravljavec, uporabljajo v več kot eni državi članici, je referenčna država članica tista, v kateri ima sedež največ takih nadzorovanih subjektov ali, če je število nadzorovanih subjektov enako, je referenčna država članica tista, v kateri je vrednost finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov, ki je zastopana v referenčni vrednosti, najvišja;
- (e) če se točke (a), (b), (c) in (d) ne uporabljajo in če je upravljavec z nadzorovanim subjektom sklenil sporazum, da se strinja z uporabo referenčne vrednosti, ki jo zagotavlja, je referenčna država članica tista, v kateri ima tak nadzorovani subjekt sedež.

5. Upravljaavec s sedežem v tretji državi, ki namerava pridobiti predhodno priznanje iz odstavka 1, zaprosi za priznanje pristojni organ v svoji referenčni državi članici. Upravljaavec, ki predloži vlogo, zagotovi vse potrebne informacije, da pristojnemu organu dokaže, da je v času priznanja uredil vse potrebno za izpolnjevanje zahtev iz odstavka 2, in predloži seznam svojih dejanskih ali možnih referenčnih vrednosti, ki se lahko uporabljajo v Uniji, ter, kjer je primerno, navede ime pristojnega organa, ki je odgovoren za njegov nadzor v tretji državi.

V 90 dneh od prejete vloge iz prvega pododstavka tega odstavka pristojni organ preveri, ali so izpolnjeni pogoji, določeni v odstavkih 2, 3 in 4.

Če pristojni organ meni, da pogoji, določeni v odstavkih 2, 3, in 4 niso izpolnjeni, vlogo za priznanje zavrne in pojasni razloge za zavrnitev. Poleg tega pa se priznanje ne izda, razen če so izpolnjeni naslednji dodatni pogoji:

- (a) kadar je upravljaavec s sedežem v tretji državi predmet nadzora, je med pristojnim organom referenčne države članice in pristojnim organom tretje države, v kateri ima upravljaavec sedež, skladno z regulativnimi tehničnimi standardi, sprejetimi na podlagi člena 30(5), sklenjen ustrezen dogovor o sodelovanju, da se zagotovi vsaj učinkovita izmenjava informacij, kar pristojnemu organu omogoča, da opravlja svoje dolžnosti v skladu s to uredbo;
- (b) zakoni ali druge določbe tretje države, v kateri ima upravljaavec sedež, ali, kadar je primerno, omejitve glede nadzornih in preiskovalnih pooblastil nadzornega organa iz te tretje države ne ovirajo pristojnih organov pri učinkovitem izvajanju njihovih nadzornih funkcij na podlagi te uredbe.

6. Če pristojni organ referenčne države članice meni, da upravljaavec s sedežem v tretji državi zagotavlja referenčno vrednost, ki izpolnjuje pogoje za pomembno ali nepomembno referenčno vrednost, kakor je določeno v členih 24 oziroma 26, o tem nemudoma obvesti ESMA. To oceno podpre z informacijami, ki mu jih posreduje upravljaavec v zadevni vlogi za priznanje.

ESMA v enem mesecu po prejemu obvestila iz prvega pododstavka pristojnemu organu izda priporočilo o uvrstitvi referenčne vrednosti in zahtevah, ki veljajo za njeno zagotavljanje, kakor je določeno v členih 24, 25 in 26. Priporočilo lahko zlasti obravnava, ali ESMA meni, da so pogoji za tako uvrstitev izpolnjeni na podlagi informacij, ki jih posreduje upravljaavec v vlogi za priznanje.

Rok iz odstavka 5 se prekine od dne, ko ESMA prejme obvestilo, in dokler ESMA v skladu s tem odstavkom ne izda priporočila.

Če pristojni organ referenčne države članice predlaga izdajo priznanja, ki je v nasprotju s priporočilom ESMA iz drugega pododstavka, o tem obvesti ESMA in navede razloge. ESMA objavi, da pristojni organ priporočila ne upošteva ali ga ne namerava upoštevati. ESMA se lahko tudi za vsak primer posebej odloči za objavo razlogov, ki so jih pristojni organi navedli v zvezi z neupoštevanjem tega priporočila. Zadevni pristojni organ je o takšni objavi vnaprej obveščen.

7. Pristojni organ referenčne države članice obvesti ESMA o odločitvi o priznanju upravljavca s sedežem v tretji državi v petih delovnih dneh, obenem pa mu predloži seznam referenčnih vrednosti, ki jih zagotavlja upravljaavec in se lahko uporabljajo v Uniji, in kjer je primerno, ime organa, ki je pristojen za njegov nadzor v tretji državi.

8. Pristojni organ referenčne države članice začasno odvzame ali po potrebi odvzame priznanje, izdano v skladu z odstavkom 5, če na podlagi dokumentiranih dokazov utemeljeno meni, da upravljaavec ravna na način, ki očitno škoduje interesom uporabnikov njegovih referenčnih vrednosti ali urejenemu delovanju trgov ali resno krši zahteve, določene v tej uredbi, oziroma je dal lažne izjave ali je uporabil druge nezakonite načine za pridobitev priznanja.

9. ESMA lahko pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da določi obliko in vsebino vloge iz odstavka 5, zlasti predstavitev informacij, zahtevanih v odstavku 6.

V primeru, da so taki osnutki regulativnih tehničnih standardov pripravljeni, jih ESMA predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom, določenim v členih 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 33

Odobritev referenčnih vrednosti, ki se zagotavljajo v tretji državi

1. Upravljavec s sedežem v Uniji, ki ima dovoljenje ali je registriran v skladu s členom 34, ali kateri koli drug nadzorovani subjekt s sedežem v Uniji, ki ima jasno in natančno opredeljeno vlogo znotraj okvira kontrole ali odgovornosti upravljavca s sedežem v tretji državi, ki je sposoben učinkovito spremljati zagotavljanje referenčne vrednosti, lahko zaprosi ustreznemu pristojni organ, da odobri referenčno vrednost ali skupino referenčnih vrednosti, ki se zagotavljajo v tretji državi, za uporabo v Uniji, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) upravljavec ali drug nadzorovani subjekt, ki je zaprosil za odobritev, je preveril in lahko svojemu pristojnemu organu vedno dokaže, da so pri zagotavljanju referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti, ki jo želi odobriti, obvezno ali prostovoljno izpolnjene zahteve, ki so vsaj tako stroge kot zahteve iz te uredbe;
- (b) upravljavec ali drug nadzorovani subjekt, ki je zaprosil za odobritev, ima potrebno strokovno znanje za učinkovito spremljanje dejavnosti zagotavljanja referenčnih vrednosti v tretji državi in upravljanje povezanih tveganj;
- (c) obstaja objektivni razlog, da se referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti zagotavljajo v tretji državi in odobri njihova uporaba v Uniji.

Pristojni organ lahko za namen točke (a), ko ocenjuje, ali so za zagotavljanje referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti, ki naj bi se odobrile, izpolnjene zahteve, ki so vsaj tako stroge kot zahteve iz te uredbe, upošteva, ali bi bila skladnost pri zagotavljanju referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti z načeli IOSCO o finančnih referenčnih vrednostih ali z načeli IOSCO za agencije za sporočanje cen nafte, kakor je ustrezno, enakovredna skladnosti z zahtevami iz te uredbe.

2. Upravljavec ali drug nadzorovani subjekt, ki predloži vlogo za odobritev iz odstavka 1, zagotovi vse potrebne informacije, na podlagi katerih pristojnemu organu dokaže, da so ob predložitvi vloge izpolnjene vse zahteve iz navedenega odstavka.

3. V 90 delovnih dneh od prejema vloge za odobritev iz odstavka 1 jo ustreznemu pristojni organ pregleda in sprejme odločitev o njeni odobritvi ali zavrnitvi. Pristojni organ o odobreni referenčni vrednosti ali odobreni skupini referenčnih vrednosti obvesti ESMA.

4. Šteje se, da je odobrena referenčna vrednost ali odobrena skupina referenčnih vrednosti tista referenčna vrednost ali skupina referenčnih vrednosti, ki jo zagotavlja upravljavec ali drug nadzorovani subjekt, ki je zaprosil za odobritev. Upravljavec ali drug nadzorovani subjekt, ki je zaprosil za odobritev, odobritve ne uporablja z namenom, da bi se izognil izpolnjevanju zahtev te uredbe.

5. Upravljavec ali drug nadzorovani subjekt, ki je odobril referenčno vrednost ali skupino referenčnih vrednosti, ki se zagotavljajo v tretji državi, je zanje in za njihovo skladnost z obveznostmi na podlagi te uredbe še naprej v celoti odgovoren.

6. Kadar pristojni organ upravljavca ali drugega nadzorovanega subjekta, ki je zaprosil za odobritev, iz utemeljenih razlogov meni, da pogoji iz odstavka 1 tega člena niso več izpolnjeni, je pooblaščen, da od upravljavca ali drugega nadzorovanega subjekta, ki je zaprosil za odobritev, zahteva, da prekliche odobritev in o tem obvesti ESMA. V primeru prenehanja odobritve se uporablja člen 28.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 v zvezi z ukrepi za določitev pogojev, pod katerimi lahko pristojni organi ocenijo, ali obstaja objektiven razlog, da se referenčna vrednost ali skupina referenčnih vrednosti zagotavlja v tretji državi in odobri za uporabo v Uniji. Komisija upošteva elemente, kot so posebnosti dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja, ki naj bi jih izmerili z referenčno vrednostjo, potreba po zagotavljanju referenčne vrednosti, ki je blizu temu tržnemu ali gospodarskemu stanju, potreba po zagotavljanju referenčne vrednosti, ki je blizu prispevajočim osebam, materialna razpoložljivost vhodnih podatkov zaradi različnih časovnih pasov in posebne spretnosti, ki so potrebne za zagotavljanje referenčne vrednosti.

NASLOV VI

IZDAJA DOVOLJENJ UPRAVLJAVCEM TER REGISTRACIJA IN NADZOR UPRAVLJAVCEV

POGLAVJE 1

Izdaja dovoljenj in registracija

Člen 34

Izdaja dovoljenja upravljavcu in registracija upravljavca

1. Fizična ali pravna oseba s sedežem v Uniji, ki namerava delovati kot upravljavec, predloži vlogo pristojnemu organu, imenovanemu na podlagi člena 40, države članice, v kateri ima ta oseba sedež, da bi pridobila:
 - (a) dovoljenje, če zagotavlja ali namerava zagotavljati indekse, ki se uporabljajo ali so namenjeni uporabi v smislu te uredbe;
 - (b) registracijo, če je nadzorovani subjekt, razen upravljavca, ki zagotavlja ali namerava zagotavljati indekse, ki se uporabljajo ali so namenjeni uporabi v smislu te uredbe, pod pogojem, da sektorska disciplina, ki se uporablja za nadzorovani subjekt, ne onemogoča dejavnosti zagotavljanja referenčne vrednosti in da noben zagotovljeni indeks ni ključna referenčna vrednost; ali
 - (c) registracijo, če zagotavlja ali namerava zagotavljati samo indekse, ki so nepomembne referenčne vrednosti.
2. Upravljavec z dovoljenjem ali registrirani upravljavec vedno deluje v skladu s pogoji, ki jih določa ta uredba, in uradno obvesti pristojni organ o vseh vsebinskih spremembah teh pogojev.
3. Vloga iz odstavka 1 se predloži v 30 delovnih dneh po sklenitvi sporazuma z nadzorovanim subjektom o uporabi indeksa, ki ga vložnik zagotovi za sklicevanje v finančnem instrumentu ali finančni pogodbi ali za merjenje uspešnosti investicijskega sklada.
4. Vložnik zagotovi vse potrebne informacije, da pristojnemu organu dokaže, da je v času izdaje dovoljenja ali registracije uredil vse potrebno za izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.
5. Ustrezni pristojni organ v 15 delovnih dneh od prejete vloge oceni, ali je vloga popolna, in o tem uradno obvesti vložnika vloge. Če je vloga nepopolna, vložnik predloži dodatne informacije, ki jih zahteva ustrezni pristojni organ. Rok iz tega odstavka se uporablja od datuma, ko vložnik posreduje take dodatne informacije.
6. Ustrezni pristojni organ:
 - (a) pregleda vlogo za izdajo dovoljenja in sprejme odločitev o izdaji dovoljenja ali zavrnitvi dovoljenja vložnika v štirih mesecih od prejete popolne vloge;
 - (b) pregleda vlogo za registracijo in sprejme odločitev o registraciji ali zavrnitvi registracije vložnika v 45 delovnih dneh od prejete popolne vloge.

Pristojni organ v petih delovnih dneh po sprejetju odločitve iz prvega pododstavka o tem uradno obvesti vložnika. Kadar pristojni organ zavrne izdajo dovoljenja za ali registracijo vložnika, pri tem navede razloge za svojo odločitev.

7. Pristojni organ v petih delovnih dneh po datumu sprejetja odločitve uradno obvesti ESMA o vsaki odločitvi o izdaji dovoljenja ali registraciji vložnika.

8. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za nadaljnjo določitev informacij, ki jih je treba zagotoviti v okviru vloge za izdajo dovoljenja in vloge za registracijo, pri čemer se upoštevajo dejstvo, da sta izdaja dovoljenja in registracija različna procesa, kjer je za izdajo dovoljenja potrebna obsežnejša ocena upravljavčeve vloge, načelo sorazmernosti, narava nadzorovanih subjektov, ki predložijo vlogo za registracijo v skladu s točko (b) odstavka 1, in stroški za vložnike ter pristojne organe.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 35

Odvzem ali začasen odvzem dovoljenja ali registracije

1. Pristojni organ lahko upravljavcu odvzame ali začasno odvzame dovoljenje ali registracijo, kadar:
 - (a) se upravljavec izrecno odpove dovoljenju ali registraciji ali če v zadnjih dvanajstih mesecih ni zagotovil nobenih referenčnih vrednosti;
 - (b) upravljavec pridobi dovoljenje ali registracijo ali če odobri referenčno vrednost z navajanjem lažnih podatkov ali na kakršen koli drug nezakonit način;
 - (c) upravljavec ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi mu je bilo izdano dovoljenje ali registracija; ali
 - (d) je upravljavec resno ali večkrat kršil določbe te uredbe.
2. Pristojni organ o svoji odločitvi uradno obvesti ESMA v petih delovnih dneh po sprejetju odločitve.

ESMA nemudoma posodobi register iz člena 36.

3. Po sprejetju odločitve o začasnem odvzemu dovoljenja upravljavcu ali njegove registracije in kadar bi prenehanje referenčne vrednosti povzročilo dogodek višje sile ali onemogočilo ali drugače kršilo pogoje katere koli finančne pogodbe ali finančnega instrumenta ali pravila katerega koli investicijskega sklada, ki se sklicuje na navedeno referenčno vrednost, kakor je določeno v delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 51(6), lahko zagotavljanje zadevne referenčne vrednosti dovoli ustrezni pristojni organ države članice, v kateri ima upravljavec sedež, dokler odločitev o začasnem odvzemu ni umaknjena. Nadzorovani subjekti smejo v tem obdobju uporabljati takšno referenčno vrednost samo za finančne pogodbe, finančne instrumente in investicijske sklade, ki je že bila zastopana v referenčni vrednosti.

4. Po sprejetju odločitve o odvzemu dovoljenja ali registracije upravjavca se uporablja člen 28(2).

Člen 36

Register upravljavcev in referenčnih vrednosti

1. ESMA vzpostavi in vzdržuje javni register, ki vsebuje naslednje informacije:
 - (a) identiteto upravljavcev, ki imajo dovoljenje ali so registrirani na podlagi člena 34, in pristojnega organa, ki je odgovoren za njihov nadzor;

- (b) identiteto upravljavcev, ki izpolnjujejo pogoje, določene v členu 30(1), seznam referenčnih vrednosti iz točke (c) člena 30(1) in identiteto pristojnih organov v tretji državi, ki so odgovorni za njihov nadzor;
 - (c) identiteto upravljavcev, ki so pridobili priznanje v skladu s členom 32, seznam referenčnih vrednosti iz člena 32(7) in, kjer je primerno, identiteto pristojnih organov v tretji državi, ki so odgovorni za njihov nadzor;
 - (d) referenčne vrednosti, ki so odobrene v skladu s postopkom iz člena 33, identiteto njihovih upravljavcev in identiteto upravljavcev ali nadzorovanih subjektov, ki dajo odobritev.
2. Register iz odstavka 1 je javno dostopen na spletnem mestu ESMA in se po potrebi sproti posodablja.

POGLAVJE 2

Sodelovanje pri nadzoru

Člen 37

Prenos nalog med pristojnimi organi

1. V skladu s členom 28 Uredbe (EU) št. 1095/2010 lahko pristojni organ prenese svoje naloge v skladu s to uredbo na pristojni organ druge države članice z njegovim predhodnim soglasjem.

Pristojni organi uradno obvestijo ESMA o kakršnem koli predlaganem prenosu 60 dni pred začetkom veljavnosti takega prenosa.

2. Pristojni organ lahko v skladu s to uredbo na ESMA prenese nekatere svoje naloge, če ta s tem soglaša.
3. ESMA uradno obvesti države članice o predlaganem prenosu v sedmih dneh. ESMA objavi podrobnosti o kakršnem koli dogovorjenem prenosu v petih delovnih dneh po uradnem obvestilu.

Člen 38

Razkrivanje informacij, ki jih predložijo druge države članice

Pristojni organ lahko razkrije informacije, ki jih je prejel od drugega pristojnega organa, le, če:

- (a) je pridobil pisno soglasje tega pristojnega organa in se informacija razkrije zgolj za namene, za katere je ta pristojni organ dal svoje soglasje, ali
- (b) je takšno razkritje potrebno zaradi pravnih postopkov.

Člen 39

Sodelovanje pri inšpekcijskih pregledih in preiskavah na kraju samem

1. Pristojni organ lahko zahteva pomoč drugega pristojnega organa v zvezi z inšpekcijskimi pregledi ali preiskavami na kraju samem. Pristojni organ, ki prejme zahtevo, sodeluje v obsegu, ki je možen in primeren.

2. Pristojni organ, ki je vložil zahtevo iz odstavka 1, o tem obvesti ESMA. V primeru preiskave ali inšpekcijskega pregleda s čezmejnimi učinkom lahko pristojni organi ESMA pozovejo, naj usklajuje inšpekcijski pregled ali preiskavo na kraju samem.
3. Kadar pristojni organ prejme zahtevo od drugega pristojnega organa za izvedbo inšpekcijskega pregleda ali preiskave na kraju samem, lahko:
 - (a) sam opravi inšpekcijski pregled ali preiskavo na kraju samem;
 - (b) pristojnemu organu, ki je predložil zahtevo, omogoči, da sodeluje v inšpekcijskem pregledu ali preiskavi na kraju samem;
 - (c) imenuje revizorje ali strokovnjake v podporo ali za izvedbo inšpekcijskega pregleda ali preiskave na kraju samem.

POGLAVJE 3

Vloga pristojnih organov

Člen 40

Pristojni organi

1. Za upravljalce in nadzorovane subjekte vsaka država članica imenuje ustrezen pristojni organ, odgovoren za opravljanje nalog na podlagi te uredbe, ter o tem obvesti Komisijo in ESMA.
2. Kadar država članica imenuje več pristojnih organov, pri tem jasno določi vloge posameznega organa in imenuje organ, ki je odgovoren za usklajevanje sodelovanja in izmenjavo informacij s Komisijo, ESMA in pristojnimi organi drugih držav članic.
3. ESMA na svojem spletnem mestu objavi seznam pristojnih organov, imenovanih v skladu z odstavkom 1 in 2.

Člen 41

Pooblastila pristojnih organov

1. Da lahko pristojni organi izpolnjujejo svoje naloge iz te uredbe, imajo v skladu z nacionalnim pravom vsaj naslednja nadzorna in preiskovalna pooblastila:
 - (a) dostop do vseh dokumentov in drugih podatkov v kakršni koli obliki ter za prejem ali izdelavo njihove kopije;
 - (b) zahtevajo informacije od katere koli osebe, ki sodeluje pri zagotavljanju referenčne vrednosti in prispevanju podatkov zanje, vključno od ponudnikov storitev, ki so jim bile funkcije, storitve ali dejavnosti pri zagotavljanju referenčnih vrednosti prenesene v zunanje izvajanje v skladu s členom 10, ter od njihovih naročnikov, če je potrebno, pa lahko te osebe tudi povabijo na zaslišanje in jih zaslišijo, da bi pridobili informacije;
 - (c) v zvezi z referenčnimi vrednostmi za blago po potrebi zahtevajo informacije od prispevajajočih oseb na povezanih promptnih trgih v skladu s standardiziranimi oblikami in poročila o poslih in neposreden dostop do sistemov trgovanja;
 - (d) opravijo inšpekcijski pregled ali preiskavo na kraju samem, na krajih, ki niso zasebna prebivališča fizičnih oseb;
 - (e) vstopajo v prostore pravnih oseb, brez poseganja v Uredbo (EU) št. 596/2014, da bi zasegli dokumente in druge podatke v kateri koli obliki, kadar obstaja utemeljen sum, da so lahko dokumenti in drugi podatki, povezani s predmetom inšpekcijskega pregleda ali preiskave, pomembni za dokazovanje kršitve te uredbe. Kadar je potrebno predhodno dovoljenje zadevnega sodnega organa države članice, se v skladu z nacionalno zakonodajo ta pooblastila uporabijo šele po pridobitvi predhodnega dovoljenja;
 - (f) zahtevajo obstoječe evidence telefonskih pogovorov in elektronskega komuniciranja ali druge evidence o podatkovnem prometu, ki jih hranijo nadzorovani subjekti;

- (g) zahtevajo zamrznitev ali zaseg premoženja ali oboje;
- (h) zahtevajo začasno prenehanje vsakršnega ravnanja, ki je po mnenju pristojnega organa v nasprotju s to uredbo;
- (i) izrečejo začasno prepoved opravljanja poklicne dejavnosti;
- (j) sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je javnost pravilno obveščena o zagotavljanju referenčne vrednosti, vključno z zahtevo, da ustrezen upravljavec ali oseba, ki je objavila ali razširila podatke o referenčni vrednosti, ali oba objavita popravljeno izjavo o preteklih prispevkih k referenčni vrednosti ali številčne podatke o referenčni vrednosti.

2. Pristojni organi izvajajo funkcije in pooblastila iz odstavka 1 tega člena ter pooblastila za izrekanje sankcij iz člena 42 v skladu s svojimi nacionalnimi pravnimi okviri na katerega koli od naslednjih načinov:

- (a) neposredno;
- (b) v sodelovanju z drugimi organi ali tržnimi podjetji;
- (c) na lastno odgovornost s prenosom pooblastil na te organe ali tržna podjetja;
- (d) z zahtevkom, naslovljenim na pristojne sodne organe.

Za izvajanje teh pooblastil pristojni organi pripravijo primerne in učinkovite zaščitne ukrepe v zvezi s pravico do obrambe in temeljnimi pravicami.

3. Države članice zagotovijo vzpostavitev ustreznih ukrepov, da imajo pristojni organi vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog.

4. Šteje se, da upravljavec ali kateri koli drug nadzorovani subjekt s tem, ko da na voljo informacije pristojnemu organu v skladu z odstavkom 1, ne krši nobene omejitve razkritja podatkov, določene s katero koli pogodbeno ali zakonsko določbo ali določbo drugega predpisa.

Člen 42

Upravne sankcije in drugi upravni ukrepi

1. Brez poseganja v nadzorna pooblastila pristojnih organov v skladu s členom 41 in pravico držav članic do določanja in izrekanja kazenskih sankcij, države članice v skladu z nacionalnim pravom zagotovijo, da imajo pristojni organi pooblastilo za nalaganje ustreznih upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov vsaj v zvezi z naslednjimi kršitvami:

- (a) vsaka kršitev člena 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 in 34, kadar se uporabljajo; in
- (b) vsako nesodelovanje v preiskavi ali inšpekcijskem pregledu ali zahtevi iz člena 41.

Te upravne sankcije in drugi upravni ukrepi so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

2. Države članice v primeru kršitve iz odstavka 1 v skladu z nacionalnim pravom pristojnim organom podelijo pooblastilo za nalaganje vsaj naslednjih upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov:

- (a) odredba, s katero se od upravljavca ali nadzorovanega subjekta, odgovornega za kršitev, zahteva, da preneha to ravnanje in ga več ne ponovi;
- (b) povrnitev pridobljenega dobička ali preprečene izgube na podlagi kršitve, kadar ju je mogoče opredeliti;
- (c) javno opozorilo, v katerem sta navedena upravljavec ali nadzorovani subjekt, odgovoren za kršitev, in vrsta kršitve;

- (d) odvzem ali začasen odvzem dovoljenja ali registracije upravljavca;
- (e) začasna prepoved opravljanja funkcij upravljanja pri upravljavcu ali nadzorovani prispevajoči osebi za vsako fizično osebo, ki je odgovorna za takšno kršitev;
- (f) naložitev najvišje upravne denarne kazni v višini vsaj trikratnega zneska pridobljenega dobička ali preprečene izgube zaradi kršitve, kadar ju je mogoče opredeliti;
- (g) v primeru fizične osebe najvišje upravne denarne kazni v višini:
 - (i) za kršitve členov 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, točk (a), (b), (c) in (e) člena 11(1), člena 11(2) in (3) ter členov 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 ter 34 vsaj 500 000 EUR ali v državi članici, v kateri euro ni uradna valuta, ustrezná vrednost v nacionalni valuti 30. junija 2016; ali
 - (ii) za kršitve točke (d) člena 11(1) ali člena 11(4) vsaj 100 000 EUR ali v državi članici, v kateri euro ni uradna valuta, ustrezná vrednost v nacionalni valuti 30. junija 2016;
- (h) v primeru pravne osebe do najvišje upravne denarne kazni v višini:
 - (i) za kršitve členov 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, točk (a), (b), (c) in (e) člena 11(1), člena 11(2) in (3) ter členov 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 in 34 vsaj 1 000 000 EUR ali, v državi članici, v kateri euro ni uradna valuta, ustrezná vrednost v nacionalni valuti 30. junija 2016, ali 10 % celotnega letnega prometa glede na najnovejše računovodske izkaze, ki jih je odobrila uprava, pri čemer se upošteva višji znesek; ali
 - (ii) za kršitve točke (d) člena 11(1) ali člena 11(4) vsaj 250 000 EUR ali, v državi članici, v kateri euro ni uradna valuta, ustrezná vrednost v nacionalni valuti 30. junija 2016, ali 2 % celotnega letnega prometa glede na najnovejše računovodske izkaze, ki jih je odobrila uprava, pri čemer se upošteva višji znesek.

Za namene točke (h)(i) in (ii), kadar je pravna oseba nadrejeno podjetje ali podružnica nadrejenega podjetja, ki mora pripraviti konsolidirane računovodske izkaze v skladu z Direktivo 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, se upošteva celotni letni promet ali ustrezna vrsta dohodka v skladu z Direktivo Sveta 86/635/EGS ⁽²⁾ za banke ter Direktivo Sveta 91/674/EGS ⁽³⁾ za zavarovalnice glede na najnovejše konsolidirane računovodske izkaze, ki jih je potrdila uprava glavnega nadrejenega podjetja ali, če je subjekt združenje, 10 % skupnega prometa svojih članov.

3. Države članice do 1. januarja 2018 Komisijo in ESMA uradno obvestijo o pravilih v zvezi z odstavkoma 1 in 2.

Države članice se lahko odločijo, da ne bodo določile pravil o upravnih sankcijah iz odstavka 1, kadar za kršitve iz tega odstavka v skladu z nacionalnim pravom veljajo kazenske sankcije. V tem primeru sporočijo Komisiji in ESMA ustrezne določbe kazenskega prava skupaj z uradnim obvestilom iz prvega pododstavka tega odstavka.

Komisijo in ESMA takoj obvestijo o vseh poznejših spremembah teh pravil.

4. Države članice lahko pristojnim organom v skladu z nacionalnim pravom poleg pooblastil iz odstavka 1 podelijo druga pooblastila za nalaganje sankcij in lahko zagotovijo sankcije, ki so višje od sankcij iz odstavka 2.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L 374, 31.12.1991, str. 7).

Člen 43

Izvajanje nadzornih pooblastil in nalaganje sankcij

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi med določanjem vrste in ravni upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov upoštevajo vse pomembne okoliščine, po potrebi tudi naslednje:

- (a) resnost in trajanje kršitve;
- (b) ključnost referenčne vrednosti za finančno stabilnost in realno gospodarstvo;
- (c) stopnjo odgovornosti odgovorne osebe;
- (d) finančno trdnost odgovorne osebe, kot je navedeno, zlasti s celotnim letnim prometom odgovorne pravne osebe ali letnim prihodkom odgovorne fizične osebe;
- (e) raven pridobljenega dobička ali preprečene izgube odgovorne osebe, kadar ju je mogoče opredeliti;
- (f) raven sodelovanja odgovorne osebe s pristojnim organom brez poseganja v potrebo po zagotavljanju povrnitve pridobljenega dobička ali preprečene izgube te osebe;
- (g) predhodne kršitve zadevne osebe;
- (h) ukrepe, ki jih je odgovorna oseba sprejela po kršitvi, da bi preprečila ponovno kršitev.

2. Pristojni organi med izvajanjem svojih pooblastil za nalaganje upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov na podlagi člena 42 tesno sodelujejo pri zagotavljanju, da se z nadzornimi in preiskovalnimi pooblastili ter upravnimi sankcijami in drugimi upravnimi ukrepi zagotovijo želeni rezultati te uredbe. Poleg tega usklajujejo ukrepe, da bi preprečili morebitno podvajanje in prekrivanje pri uporabi nadzornih in preiskovalnih pooblastil ter upravnimi sankcijami, vključno z denarnimi kaznimi, in drugimi upravnimi ukrepi v čezmejnih primerih.

Člen 44

Obveznost sodelovanja

1. Kadar se države članice v skladu s členom 42 odločijo določiti kazenske sankcije za kršitve določb iz tega člena, zagotovijo, da se sprejmejo ustrezni ukrepi, na podlagi katerih imajo pristojni organi na voljo vsa potrebna pooblastila za sodelovanje s sodnimi organi v svoji jurisdikciji, zato da prejema specifične informacije, povezane s preiskavami kaznivih dejanj ali kazenskimi postopki, ki se začnejo ob morebitnih kršitvah te uredbe. Ti pristojni organi zagotovijo te informacije drugim pristojnim organom in ESMA, da za namene te uredbe izpolnijo svojo obveznost glede medsebojnega sodelovanja in sodelovanja z ESMA.

2. Pristojni organi pomagajo pristojnim organom drugih držav članic. Zlasti si izmenjujejo informacije in sodelujejo pri vseh preiskavah ali nadzornih dejavnostih. Pristojni organi lahko sodelujejo tudi s pristojnimi organi drugih držav članic za lažjo izterjavo denarnih kazni.

Člen 45

Objava odločitev

1. Ob upoštevanju odstavka 2, pristojni organi vsako odločitev o naložitvi upravne sankcije ali drugega upravnega ukrepa v zvezi s kršitvijo te uredbe objavijo na svojih uradnih spletnih mestih, takoj ko je oseba, ki je predmet take odločbe, obveščena o tej odločitvi. Taka objava vključuje vsaj informacije o vrsti in naravi kršitve ter identiteti oseb, ki so predmet odločbe.

Prvi pododstavek se ne uporablja za odločitve o naložitvi ukrepov preiskovalne narave.

2. Kadar pristojni organ meni, da bi bila objava identitete pravne osebe ali osebnih podatkov fizične osebe nesorazmerna glede na oceno primernosti objave takšnih podatkov za vsak primer posebej ali kadar bi taka objava ogrozila stabilnost finančnih trgov ali potekajočo preiskavo, pristojni organ stori kar koli od naslednjega:

- (a) zadrži objavo odločitve dokler ni več razlogov za tako zadržanje;
- (b) objavi anonimizirano odločitev skladu z nacionalnim pravom, kadar se z anonimno objavo učinkovito zavarujejo zadevni osebni podatki;
- (c) ne objavi odločitve v primeru, ko pristojni organ meni, da je objava v skladu s točko (a) ali (b) nezadostna za zagotovitev:
 - (i) da stabilnost finančnih trgov ni ogrožena; ali
 - (ii) sorazmernosti objave takih odločitev glede na ukrepe, ki se štejejo za manj pomembne.

Kadar se pristojni organ odloči, da bo objavil anonimizirano odločitev iz točke (b) prvega pododstavka, lahko odloži objavo relevantnih podatkov za razumno časovno obdobje, kadar je predvideno, da bodo v navedenem obdobju razlogi za anonimizirano objavo prenehali obstajati.

3. Kadar je zoper odločitev vložena pritožba pred nacionalnim sodnim, upravnim ali drugim organom, pristojni organ na svojem uradnem spletnem mestu nemudoma objavi tudi take informacije in vse poznejše informacije o rezultatu zadevne pritožbe. Poleg tega se objavi tudi vsaka odločitev, s katero se razveljavi predhodna odločitev o naložitvi sankcije ali ukrepa.

4. Pristojni organ zagotovi, da vse odločitve, ki so objavljene v skladu s tem členom, ostanejo dostopne na njihovem uradnem spletnem mestu vsaj pet let po objavi. Osebni podatki, vsebovani v objavi, se hranijo le na uradnem spletnem mestu pristojnega organa, in sicer toliko časa, kolikor zahtevajo veljavna pravila o varstvu podatkov.

5. Države članice ESMA vsako leto v zbirni obliki posredujejo informacije o vseh upravnih sankcijah in drugih upravnih ukrepih, naloženih na podlagi člena 42. Ta obveznost se ne uporablja za ukrepe preiskovalne narave. ESMA te informacije objavi v letnem poročilu.

Kadar se država članica v skladu s členom 42 odloči določiti kazenske sankcije za kršenje določb navedenega člena, njeni pristojni organi ESMA vsako leto v zbirni obliki zagotovijo anonimizirane podatke glede vseh kazenskih preiskav in naloženih kazenskih sankcij. ESMA objavi podatke o naloženih kazenskih sankcijah v letnem poročilu.

Člen 46

Kolegiji

1. Pristojni organ ustanovi kolegij v 30 delovnih dneh od vključitve referenčne vrednosti iz točk (a) in (c) člena 20(1) na seznam ključnih referenčnih vrednosti, z izjemo ključnih referenčnih vrednosti, kadar nenadzorovani subjekti predstavljajo večino prispevajajočih oseb.

2. Kolegij zajema pristojni organ upravljavca, ESMA in pristojne organe nadzorovanih prispevajajočih oseb.

3. Pristojni organi drugih držav članic imajo pravico biti člani kolegija, kadar bi prenehanje zagotavljanja zadevne ključne referenčne vrednosti pomembno negativno vplivalo na celovitost trga, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev in podjetij teh držav članic.

Kadar namerava pristojni organ postati član kolegija, predloži pristojnemu organu upravljavca zahtevo z dokazili, da so izpolnjene zahteve iz prvega pododstavka tega odstavka. Ustrezni pristojni organ upravljavca zahtevo obravnava in v 20 delovnih dneh obvesti organ, ki je predložil zahtevo, o tem, da jo je prejel, in sicer ne glede na to, ali meni, da so ustrezne zahteve izpolnjene, ali ne. Kadar organ, ki je predložil zahtevo, meni, da zahteve niso izpolnjene, lahko v skladu z odstavkom 9 o tem obvesti ESMA.

4. ESMA si prizadeva za spodbujanje in spremljanje učinkovitega, uspešnega in usklajenega delovanja kolegijev nadzornikov iz tega člena v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1095/2010. ESMA pri tem po potrebi sodeluje in se šteje kot pristojni organ.

Kadar ESMA v skladu s členom 17(6) Uredbe (EU) št. 1095/2010 ukrepa v zvezi s ključno referenčno vrednostjo, poskrbi tudi za ustrezno izmenjavo podatkov in za sodelovanje z drugimi člani kolegija.

5. Pristojni organ upravljavca predseduje sejam kolegija, usklajuje njegove ukrepe in zagotavlja učinkovito izmenjavo informacij med člani kolegija.

Kadar upravljavec zagotavlja več kot eno referenčno vrednost, lahko pristojni organ tega upravljavca vzpostavi en kolegij za vse referenčne vrednosti, ki jih zagotavlja ta upravljavec.

6. Pristojni organ upravljavca vzpostavi pisne dogovore v okviru kolegija v zvezi z naslednjimi zadevami:

- (a) izmenjavo informacij med pristojnimi organi;
- (b) procesom odločanja med pristojnimi organi in rokom za sprejetje vsake odločitve;
- (c) primeri, ko se morajo pristojni organi med seboj posvetovati;
- (d) sodelovanjem, ki se zagotovi v skladu s členom 23(7) in (8).

7. Pristojni organ upravljavca ustrezno upošteva vsak nasvet, ki ga zagotovi ESMA, o pisnih dogovorih iz odstavka 6 pred potrditvijo njihovega končnega besedila. Pisni dogovori se določijo v enotnem dokumentu, ki vsebuje popolno utemeljitev vsakega pomembnejšega odstopanja od nasveta ESMA. Pristojni organ upravljavca predloži pisne dogovore članom kolegija in ESMA.

8. Pristojni organ upravljavca se pred sprejetjem ukrepov iz člena 23(6), (7) in (9) ter členov 34, 35 in 42 posvetuje s člani kolegija. Člani kolegija storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo dogovor v roku, ki je določen v pisnih dogovorih iz odstavka 6 tega člena.

Pristojni organ upravljavca pri vsaki odločitvi o sprejetju tovrstnih ukrepov upošteva vpliv na druge zadevne države članice, zlasti morebiten vpliv na stabilnost njihovih finančnih sistemov.

Če bi zaradi odločitve o odvzemu dovoljenja ali registracije upravljavca v skladu s členom 35 prenehanje referenčne vrednosti povzročilo dogodek višje sile ali onemogočilo izpolnitev pogojev, ali jih kako drugače kršilo, finančne pogodbe, finančnega instrumenta ali pravil katerega koli investicijskega sklada, ki se sklicuje na to referenčno vrednost v Uniji v smislu, ki ga določi Komisija v katerem koli delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 51(6), pristojni organi v okviru kolegija razmislijo o sprejetju ukrepov za ublažitev učinkov iz tega odstavka, vključno s:

- (a) spremembo kodeksa ravnanja iz člena 15, metodologije ali drugih pravil referenčne vrednosti;
- (b) prehodnim obdobjem, v katerem se uporabijo postopki, predvideni v členu 28(2).

9. Če člani kolegija ne dosežejo dogovora, lahko pristojni organi v katerem koli od naslednjih primerov zadevo predložijo ESMA, kadar:

- (a) pristojni organ ni sporočil bistvenih informacij;
- (b) pristojni organ upravljavca na podlagi zahteve, predložene v skladu z odstavkom 3, obvesti organ, ki je predložil zahtevo, da zahteve iz zadevnega odstavka niso izpolnjene ali da v razumnem roku ni sprejel ustreznih ukrepov na podlagi navedene zahteve;
- (c) pristojni organi niso dosegli dogovora o zadevah iz odstavka 6;
- (d) ni dosežen dogovor o ukrepih, ki jih je treba sprejeti v skladu s členi 34, 35 in 42;
- (e) ni dosežen dogovor o ukrepih, ki jih je treba sprejeti v skladu s členom 23(6);
- (f) ni dosežen dogovor o ukrepih, ki jih je treba sprejeti v skladu s tretjim pododstavkom odstavka 8 tega člena.

10. V okoliščinah iz točk (a), (b), (c), (d) in (f) odstavka 9, če zadeva 30 dni po predložitvi ESMA ni razrešena, pristojni organ upravljavca sprejme dokončno odločitev, ki jo pristojnim organom iz navedenega odstavka in ESMA natančno pisno obrazloži.

Rok iz točke (a) člena 34(6) začasno preneha teči od dne, ko je bila zadeva predložena ESMA, in dokler ni sprejeta odločitev v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka.

Kadar ESMA meni, da je pristojni organ upravljavca sprejel katerega od ukrepov iz odstavka 8 tega člena, ki morda ni v skladu s pravom Unije, ukrepa v skladu s členom 17 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

11. V okoliščinah iz točke (e) odstavka 9 tega člena in brez poseganja v člen 258 PDEU lahko ESMA ukrepa v skladu s pooblastili, ki so mu prenesena na podlagi člena 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Pooblastila pristojnega organa upravljavca iz člena 23(6) se smejo izvajati, dokler ESMA ne objavi svoje odločitve.

Člen 47

Sodelovanje z ESMA

1. Pristojni organi za namene te uredbe sodelujejo z ESMA v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010.
2. Pristojni organi v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1095/2010 ESMA takoj zagotovijo vse informacije, potrebne za opravljanje njegovih nalog.
3. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za določitev postopkov in obrazcev za izmenjavo informacij iz odstavka 2.

ESMA osnutke izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka Komisiji predloži do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 48

Poklicna skrivnost

1. Za vse zaupne informacije, prejete, izmenjane ali predložene v skladu s to uredbo, veljajo pogoji poklicne skrivnosti iz odstavka 2.
2. Obveznost poklicne skrivnosti velja za vse osebe, ki delajo ali so delale pri pristojnem organu ali katerem koli organu ali tržnem podjetju ali fizični ali pravni osebi, na katero pristojni organ prenese pooblastila, vključno z revizorji in strokovnjaki, ki jih pristojni organ pogodbeno zaposli.
3. Informacije, ki so poklicna skrivnost, se ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali organu, razen na podlagi določb prava Unije ali nacionalnega prava.
4. Vse informacije, ki si jih pristojni organi izmenjajo na podlagi te uredbe in ki zadevajo poslovne ali operativne razmere in druge gospodarske ali osebne zadeve, veljajo za zaupne in zanje veljajo zahteve poklicne skrivnosti, razen kadar pristojni organ v času posredovanja teh informacij navede, da se lahko razkrijejo, ali kadar je takšno razkritje potrebno v sodnih postopkih.

NASLOV VII

DELEGIRANI IN IZVEDBENI AKTI

Člen 49

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 3(2), 20(6), 24(2), 33(7), 51(6) in 54(3) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 30. junija 2016.
3. Prenos pooblastila iz členov 3(2), 20(6), 24(2), 33(7), 51(6) in 54(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 3(2), 20(6), 24(2), 33(7), 51(6) in 54(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

Člen 50

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za vrednostne papirje. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011 ob upoštevanju določb člena 8 navedene uredbe.

NASLOV VIII

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 51

Prehodne določbe

1. Izdajatelj indeksa, ki zagotovi referenčno vrednost na 30. junij 2016, zaprosi za izdajo dovoljenja ali registracijo v skladu s členom 34 do 1. januarja 2020.
2. Do 1. januarja 2020 ima pristojni organ države članice, v kateri je izdajatelj indeksa, ki zaprosi za izdajo dovoljenja v skladu s členom 34, pooblastilo, da tega izdajatelja indeksa registrira kot upravljavca, četudi ni nadzorovani subjekt, in sicer pod naslednjimi pogoji:
 - (a) izdajatelj indeksa ne zagotavlja ključne referenčne vrednosti;
 - (b) pristojni organ je razumno seznanjen, da indeks ali indeksi, ki jih izdajatelj indeksa zagotavlja, niso v širši rabi v smislu te uredbe v državi članici, kjer ima izdajatelj indeksa sedež, kakor tudi v drugih državah članicah.

Pristojni organ o svoji odločitvi, sprejeti v skladu s prvim pododstavkom, uradno obvesti ESMA.

Pristojni organ vodi evidenco razlogov za svojo odločitev, sprejeto v skladu s prvim pododstavkom, v taki obliki, da je mogoče popolnoma razumeti ocene pristojnega organa, da indeks ali indeksi, ki jih zagotavlja izdajatelj indeksa, niso množično uporabljani, vključno z vsemi tržnimi podatki, presojami ali drugimi informacijami, tudi informacijami, ki jih je prejel od izdajatelja indeksa.

3. Izdajatelj indeksa lahko še naprej zagotavlja obstoječo referenčno vrednost, ki jo nadzorovani subjekti lahko uporabljajo do 1. januarja 2020, ali, kadar izdajatelj indeksa vloži vlogo za izdajo dovoljenja ali registracijo v skladu z odstavkom 1, razen če in dokler se izdaja dovoljenja ali registracija ne zavrne.
4. Kadar obstoječa referenčna vrednost ne izpolnjuje zahtev te uredbe, vendar bi opustitev ali sprememba te referenčne vrednosti za izpolnitev zahtev te uredbe povzročila dogodek višje sile, onemogočila izpolnitev pogojev, ali jih kako drugače kršila, katere koli finančne pogodbe ali finančnega instrumenta ali pravil katerega koli investicijskega sklada, ki se sklicuje na to referenčno vrednost, ustrezni pristojni organ države članice dovoli uporabo referenčne vrednosti tam, kjer ima sedež izdajatelj indeksa, ki zagotavlja to referenčno vrednost. Po 1. januarju 2020 se na takšno obstoječo referenčno vrednost ne sklicuje noben finančni instrument, finančna pogodba ali meritev uspešnosti investicijskega sklada.
5. Če Komisija ne sprejme odločitve o enakovrednosti iz člena 30(2) ali (3) ali če upravljavec ni priznan na podlagi člena 32 ali če na podlagi člena 33 ni odobrena referenčna vrednost, smejo nadzorovani subjekti v Uniji referenčno vrednost, ki jo zagotavlja upravljavec s sedežem v tretji državi in ki se v Uniji že uporablja kot sklicevanje za finančne instrumente, finančne pogodbe ali za meritve uspešnosti investicijskega sklada, uporabljati samo za take finančne instrumente, finančne pogodbe in meritve uspešnosti investicijskega sklada, ki se na to referenčno vrednost v Uniji že sklicujejo na 1. januar 2020, ali ki dodajo sklicevanje na tako referenčno vrednost pred 1. januarjem 2020.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 v zvezi z ukrepi za določitev pogojev, pod katerimi lahko pristojni organ oceni, ali bi lahko prenehanje ali sprememba obstoječe referenčne vrednosti z namenom izpolnitve zahtev te uredbe povzročila dogodek višje sile, onemogočila izpolnitev pogojev, ali jih kako drugače kršila, katere koli finančne pogodbe ali finančnega instrumenta ali pravil katerega koli investicijskega sklada, ki se sklicuje na to referenčno vrednost.

Člen 52

Rok za posodobitev prospekta in dokumentov s ključnimi informacijami

Člen 29(2) ne posega v obstoječe prospekte, odobrene na podlagi Direktive 2003/71/ES pred 1. januarjem 2018. Za prospekte, odobrene pred 1. januarjem 2018 na podlagi Direktive 2009/65/ES, se temeljna dokumentacija posodobi ob prvi priložnosti ali najpozneje v dvanajstih mesecih po navedenem datumu.

Člen 53

Pregledi ESMA

1. ESMA si prizadeva za vzpostavitev skupne evropske nadzorne kulture in doslednih nadzornih praks ter za zagotovitev usklajenih pristopov med pristojnimi organi v zvezi z uporabo členov 32 in 33. V ta namen ESMA vsaki dve leti pregleda priznanja upravljavcev, podeljena v skladu s členom 32, in odobritve v skladu s členom 33.

ESMA izda mnenje vsakemu pristojnemu organu, ki je priznal upravljavca iz tretje države ali odobril referenčno vrednost iz tretje države, v katerem oceni, kako pristojni organ uporabi zadevne zahteve iz členov 32 oziroma 33 in zahteve iz katerega koli ustreznega delegiranega akta in regulativnega ali izvedbenega tehničnega standarda na podlagi te uredbe.

2. ESMA ima pooblastila, da od pristojnega organa zahteva dokazila o vseh odločitvah, sprejetih v skladu s prvim pododstavkom člena 51(2), členom 24(1) in členom 25(2).

Člen 54

Pregled

1. Komisija to uredbo pregleda do 1. januarja 2020 ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o njej, zlasti o:

- (a) delovanju ter učinkovitosti ključne referenčne vrednosti, obveznem upravljanju in ureditvi obveznega prispevanja iz členov 20, 21 in 23 ter o opredelitvi ključne referenčne vrednosti iz točke 25 člena 3(1);
- (b) učinkovitosti ureditve za izdajo dovoljenj upravljavcem, njihovo registracijo in nadzor nad njimi iz naslova VI in kolegijev iz člena 46 ter o primernosti nadzora nekaterih referenčnih vrednosti s strani organa Unije;
- (c) delovanju in učinkovitosti člena 19(2), zlasti o področju njegove uporabe.

2. Komisija vsakih pet let po 1. januarju 2018 pregleda razvoj mednarodnih načel, ki veljajo za referenčne vrednosti, in pravnih okvirov ter nadzornih praks v tretjih državah v zvezi z zagotavljanjem referenčnih vrednosti ter o tem poroča Evropskemu parlamentu in Svetu. V tem poročilu posebno pozornost nameni oceni, ali bi bilo treba to uredbo spremeniti, ter mu po potrebi priloži zakonodajni predlog.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 v zvezi s podaljšanjem 42-mesečnega obdobja iz člena 51(2) za 24 mesecev, če so v poročilu iz točke (b) odstavka 1 tega člena dokazi, da prehodna ureditev registracije iz člena 51(2) ne vpliva škodljivo na skupno evropsko nadzorno kulturo ter na dosledne nadzorne prakse in pristope med pristojnimi organi.

Člen 55

Obvestila o referenčnih vrednostih in njihovih upravljavcih

Ko se finančni instrument iz člena 4(1) Uredbe (EU) št. 596/2014 sklicuje na referenčno vrednost, sta v obvestilih iz člena 4(1) navedene uredbe navedena ime referenčne vrednosti in njen upravljevec.

Člen 56

Spremembe Uredbe (EU) št. 596/2014

Uredba (EU) št. 596/2014 se spremeni:

1. člen 19 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Obveznost obveščanja iz odstavka 1 se ne uporablja za transakcije s finančnimi instrumenti, ki so povezani z delnicami ali dolžniškimi instrumenti izdajatelja iz odstavka 1, kadar je bil v času transakcije izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

- (a) finančni instrument je enota ali delnica v kolektivnem naložbenem podjetju, v katerem izpostavljenost do izdajateljevih delnic ali dolžniških instrumentov ni večja kot 20 % sredstev kolektivnega naložbenega podjetja;
- (b) finančni instrument zagotavlja izpostavljenost do portfelja sredstev, v katerim izpostavljenost do izdajateljevih delnic ali dolžniških instrumentov ni večja kot 20 % sredstev portfelja;
- (c) finančni instrument je enota ali delnica kolektivnega naložbenega podjetja ali zagotavlja izpostavljenost do portfelja sredstev in oseba, ki opravlja poslovodne naloge, ali oseba, ki je z njo tesno povezana, ne pozna in ne more poznati naložbene sestave ali izpostavljenosti tega kolektivnega naložbenega podjetja ali portfelja sredstev do izdajateljevih delnic ali dolžniških instrumentov ter nima razloga za mnenje, da izdajateljeve delnice ali dolžniški instrumenti presegajo mejne vrednosti iz točke (a) ali (b).

Če so na voljo informacije o naložbeni sestavi kolektivnega naložbenega podjetja ali o izpostavljenosti do portfelja sredstev, si oseba, ki opravlja poslovodne naloge, ali oseba, ki je tesno povezana z njo, po vseh močeh razumno prizadeva, da te informacije pridobi.“;

(b) v odstavku 7 se za drugim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Za namene točke (b) ni treba obveščati o transakcijah z delnicami ali dolžniškimi instrumenti izdajatelja ali izvedenimi finančnimi instrumenti ali drugimi z njimi povezanimi instrumenti, ki jih izvedejo upravitelji kolektivnega naložbenega podjetja, v katerega vloga oseba, ki opravlja poslovodne naloge, ali oseba, ki je z njo tesno povezana, če ima upravitelj kolektivnega naložbenega podjetja pri svojem delovanju popolno diskrecijsko pravico, zaradi česar je izključeno, da bi posredno ali neposredno prejemal navodila ali predloge o sestavi portfelja od vlagateljev tega kolektivnega naložbenega podjetja.“;

2. člen 35 se spremeni:

(a) v odstavkih 2 in 3 se besede „in člena 19(13) in (14)“ nadomestijo z „člena 19(13) in (14) ter člena 38“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 6(5) ali (6), člena 12(5), tretjega pododstavka člena 17(2), člena 17(3), člena 19(13) ali (14) ali člena 38, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.“;

3. v členu 38 se dodata naslednja odstavka:

„Komisija po posvetovanju z ESMA do 3. julija 2019 posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o ravni mejnih vrednosti iz člena 19(1a)(a) in (b) v povezavi z upraviteljevimi transakcijami, kjer so izdajateljeve delnice ali dolžniški instrumenti del kolektivnega naložbenega podjetja ali zagotavljajo izpostavljenost do portfelja sredstev, in sicer za oceno, ali je ta raven ustrezna ali bi jo bilo treba prilagoditi.“

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 35 v zvezi s prilagajanjem mejnih vrednosti iz člena 19(1a)(a) in (b), če v poročilu ugotovi, da bi bilo treba te mejne vrednosti prilagoditi.“

Člen 57

Spremembe Direktive 2008/48/ES

Direktiva 2008/48/ES se spremeni:

1. v členu 5(1) se za drugim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Kadar se kreditna pogodba sklicuje na referenčno vrednost, kakor je opredeljena v točki 3 člena 3(1) Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta (*), dajalec kredita oziroma kreditni posrednik v ločenem dokumentu posreduje potrošniku ime referenčne vrednosti in njenega upravitelja ter morebitne posledice za potrošnika, dokument pa se lahko priloži obrazcu o standardnih informacijah o evropskem potrošniškem kreditu.“

(*) Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1).“;

2. v členu 27(1) se za drugim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Države članice do 1. julija 2018 sprejmejo in objavijo predpise, potrebne za uskladitev s tretjim pododstavkom člena 5(1), in jih sporočijo Komisiji. Navedene predpise začnejo uporabljati po 1. juliju 2018.“

Člen 58

Spremembe Direktive 2014/17/EU

Direktiva 2014/17/EU se spremeni:

1. v drugem pododstavku člena 13(1) se vstavi naslednja točka:

„(ea) kadar so pogodbe, ki se sklicujejo na referenčno vrednost, kakor je opredeljena v točki 3 člena 3(1) Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta (*) na voljo, imena referenčnih vrednosti in njihovih upraviteljev ter morebitnih posledic za potrošnika;“

(*) Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1).“;

2. v členu 42(2) se za prvim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Države članice do 1. julija 2018 sprejmejo in objavijo predpise, potrebne za uskladitev s točka (ea) drugega pododstavka člena 13(1), in jih sporočijo Komisiji. Navedene predpise začnejo uporabljati po 1. juliju 2018.“;

3. v členu 43(1) se doda naslednji pododstavek:

„Točka (ea) drugega pododstavka člena 13(1) se ne uporablja za kreditne pogodbe, ki že obstajajo pred 1. julijem 2018.“

Člen 59

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2018.

Brez poseganja v drugi odstavek tega člena se členi 3(2), 5(5), 11(5), 13(3), 15(6), 16(5), člen 20 (razen točke (b) odstavka 6), člena 21 in 23, členi 25(8), 25(9), 26(5), 27(3), 30(5), 32(9), 33(7), 34(8), člen 46 in člena 47(3) ter 51(6) uporabljajo od 30. junija 2016.

Ne glede na drugi odstavek tega člena se člen 56 uporablja od 3. julija 2016.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 8. junija 2016

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A.G. KOENDERS

PRILOGA I

REFERENČNE OBRESTNE MERE

Natančni in zadostni podatki

1. Za namene točk (a) in (c) člena 11(1) je prednostni vrstni red vhodnih podatkov na splošno naslednji:

- (a) transakcije prispevajoče osebe na osnovnem trgu, ki naj bi ga referenčna vrednost merila, če pa to ne zadostuje, njegove transakcije na sorodnih trgih, na primer:
 - trgu nezavarovanih medbančnih depozitov,
 - trgih drugih nezavarovanih depozitov, vključno s potrdili o vlogah in komercialnimi zapisi, ter
 - drugih trgih, na primer z zamenjavami obrestne mere preko noči, posli začasne prodaje, nestandardiziranimi terminskimi pogodbami v tuji valuti, standardiziranimi terminskimi pogodbami na obrestno mero in opcijami, pod pogojem, da te transakcije izpolnjujejo zahteve kodeksa ravnanja za vhodne podatke;
- (b) ugotovitve prispevajoče osebe glede transakcij tretjih strani v zvezi s trgi, opisanimi v točki (a);
- (c) zavezujoče ponudbe;
- (d) okvirne kotacije ali strokovna presoja.

2. Vhodni podatki se lahko za namene člena 11(1)(a) in člena 11(4) prilagodijo.

Prilagodijo se lahko zlasti z uporabo naslednjih meril:

- (a) oddaljenost transakcij od časa zagotovitve vhodnih podatkov ter učinka dogodkov na trgu v obdobju med časom transakcije in časom zagotovitve vhodnih podatkov;
- (b) interpolacija ali ekstrapolacija iz podatkov o transakciji ter
- (c) prilagoditve, ki izražajo spremembe bonitete prispevajočih oseb in drugih udeležencev na trgu.

Funkcija nadzora

3. Namesto zahtev iz člena 5(4) in (5) se uporabljajo naslednje zahteve:

- (a) upravljavec referenčne obrestne mere ima vzpostavljen neodvisen nadzorni odbor. Podrobnosti o članstvu takega odbora se javno objavijo skupaj z vsemi izjavami o navzkrižju interesov in postopki za izvolitev ali imenovanje članov nadzornega odbora;
- (b) nadzorni odbor se sestane vsaj enkrat na vsake štiri mesece in o sestankih vodi zapisnike;
- (c) nadzorni odbor upravljavca referenčne obrestne mere svoje naloge opravlja z integriteto in ima vse pristojnosti iz člena 5(3).

Revizija

4. Za revizije in poročanje o tem, ali upravljavec referenčne obrestne mere upošteva metodologijo izračuna referenčnih vrednosti in to uredbo, upravljavci določijo neodvisnega zunanjskega revizorja. Zunanja revizija upravljavca se prvič izvede šest mesecev po uvedbi kodeksa ravnanja in nato vsaki dve leti.

Nadzorni odbor lahko zahteva zunanjo revizijo prispevajajočih oseb za referenčno obrestno mero, če ni zadovoljen s katerim od vidikov njihovega ravnanja.

Sistemi in kontrole prispevajoče osebe

5. Poleg zahtev iz člena 16 se za prispevajoče osebe referenčnih obrestnih mer uporabljajo naslednje zahteve. Člen 16(5) se ne uporablja.
6. Vsak predlagatelj prispevajoče osebe in neposredni upravitelji tega ponudnika pisno potrdijo, da so prebrali kodeks ravnanja in da ga bodo upoštevali.
7. Sistemi in kontrole prispevajoče osebe vključujejo:
 - (a) opis odgovornosti v posameznem podjetju, vključno s hierarhijo notranjega poročanja in odgovornostjo, vključno z lokacijo predlagateljev in upraviteljev ter imeni ustreznih posameznikov in namestnikov;
 - (b) notranje postopke za potrjevanje prispevkov vhodnih podatkov;
 - (c) disciplinske postopke za poskuse manipuliranja ali neporočanje o dejanskih manipulacijah ali poskusih manipulacije pri straneh, ki niso vključene v proces prispevanja;
 - (d) učinkovite postopke za obvladovanje navzkrižij interesov ter nadzor sporočanja med prispevajajočimi osebami samimi ter med prispevajajočimi osebami in drugimi tretjimi stranmi, da se preprečijo neustrezni zunanji vplivi na subjekte, odgovorne za predložitev obrestnih mer. Predlagatelji opravljajo delo na lokacijah, ki so fizično ločene od trgovcev z obrestnimi izvedenimi finančnimi instrumenti;
 - (e) učinkovite postopke za preprečevanje ali nadziranje izmenjave informacij med osebami, ki opravljajo dejavnosti s tveganjem navzkrižja interesov, če bi lahko izmenjava teh informacij vplivala na prispevane podatke o referenčnih vrednostih;
 - (f) pravila za preprečevanje nedovoljenega dogovarjanja med prispevajajočimi osebami samimi ter med prispevajajočimi osebami in upravljavci referenčnih vrednosti;
 - (g) ukrepe za preprečevanje ali omejevanje tveganja, da bi katera koli oseba neustrezno vplivala na način, kako osebe, ki sodelujejo pri zagotavljanju vhodnih podatkov, izvajajo te dejavnosti;
 - (h) odpravo vsake neposredne povezave med plačilom zaposlenih, ki sodelujejo pri zagotavljanju vhodnih podatkov, in plačilom ali ustvarjenimi prihodki oseb, ki se ukvarjajo z drugimi dejavnosti, če bi lahko v zvezi s temi dejavnostmi nastalo navzkrižje interesov;
 - (i) kontrole za opredelitev vseh transakcij začasnega nakupa po zagotovitvi vhodnih podatkov.
8. Prispevajoča oseba za referenčno obrestno mero vodi podrobne evidence o:
 - (a) vseh pomembnih vidikih prispevkov vhodnih podatkov;
 - (b) procesu za določanje vhodnih podatkov in njihovega potrjevanja;
 - (c) imenih predlagateljev in njihovih odgovornostih;
 - (d) vsakršnem sporočanju med predlagatelji in drugimi osebami, vključno z notranjimi in zunanji trgovci in posredniki, glede določanja ali prispevanja vhodnih podatkov;
 - (e) vsaki povezanosti predlagateljev z upravljavcem ali posrednikom za izračune;
 - (f) vseh poizvedbah glede vhodnih podatkov in rezultatih teh poizvedb;
 - (g) poročilih o občutljivosti za tržne knjige zamenjave obrestnih mer in vse druge trgovalne knjige izvedenih finančnih instrumentov, ki so znatno izpostavljene določanju medbančnih obrestnih mer za vhodne podatke.

9. Evidence se vodijo na nosilcu, ki omogoča tako shranjevanje informacij, da so dostopne za poznejšo uporabo, z dokumentirano revizijsko sledjo.
 10. V skladu s funkcijo zagotavljanja skladnosti prispevajoča oseba za referenčno obrestno mero redno poroča vodstvu o vseh ugotovitvah, vključno s povratnimi transakcijami.
 11. Za vhodne podatke in postopke se izvajajo redni notranji pregledi.
 12. Zunanja revizija vhodnih podatkov prispevajoče osebe za referenčno obrestno mero ter skladnosti s kodeksom ravnanja in določbami iz te uredbe se prvič izvede šest mesecev po uvedbi kodeksa ravnanja in nato vsaki dve leti.
-

PRILOGA II

REFERENČNE VREDNOSTI ZA BLAGO

Metodologija

1. Upravljavec referenčne vrednosti za blago opredeli, dokumentira in objavi vsako metodologijo, ki jo uporablja za izračun referenčne vrednosti. Taka metodologija vsebuje in opisuje vsaj naslednje:
 - (a) vsa merila in postopke, ki se uporabljajo pri določitvi referenčne vrednosti, vključno s tem, kako upravljavec uporablja vhodne podatke, vključno s posebno količino, zaključenimi in sporočenimi transakcijami, povpraševanjem in ponudbami ter drugimi informacijami o trgu, pri svoji oceni ali v obdobjih ocenjevanja ali okvirih, zakaj se uporablja določena referenčna enota, kako upravljavec zbira te vhodne podatke, smernice za nadzor presoje, ki jo izvajajo ocenjevalci, in vse druge informacije, kot so domneve, modeli ali ekstrapolacije iz zbranih podatkov, ki se upoštevajo pri pripravi ocene;
 - (b) postopke in prakse, ki so namenjeni zagotavljanju skladnosti med ocenjevalci pri presoji;
 - (c) relativni pomen, ki se pripiše posameznim merilom, uporabljenim pri izračunu referenčne vrednosti, zlasti vrsti uporabljenih vhodnih podatkov in vrsti merila, ki se uporabi, da se s presojo zagotovita kakovost in celovitost izračuna referenčne vrednosti;
 - (d) merila, s katerimi se določi najmanjša količina podatkov o transakciji, ki so potrebni za posamezen izračun referenčne vrednosti. Če taka mejna vrednost ni zagotovljena, se pojasnijo razlogi, zakaj spodnja mejna vrednost ni določena, vključno z določitvijo postopkov za primere, ko ni podatkov o transakciji;
 - (e) merila, ki obravnavajo ocenjevalna obdobja, kadar je količina predloženih podatkov manjša od priporočene mejne vrednosti za podatke o transakciji v okviru metodologije ali od potrebnih standardov kakovosti upravljavca, vključno z nadomestnimi ocenjevalnimi metodami, ki vključujejo teoretične modele za ocenjevanje. V teh merilih so pojasnjeni postopki, ki se uporabijo, kadar ni podatkov o transakcijah;
 - (f) merila za pravočasnost prispevkov vhodnih podatkov in sredstva za predložitev teh podatkov v elektronski obliki, po telefonu ali v drugi obliki;
 - (g) merila in postopke, ki obravnavajo ocenjevalna obdobja, kadar ena ali več prispevajajočih oseb predloži vhodne podatke, ki predstavljajo znaten delež vseh vhodnih podatkov za to referenčno vrednost. Upravljavec v okviru teh meril in postopkov določi tudi, kaj predstavlja znaten delež za izračun posamezne referenčne vrednosti;
 - (h) merila, na podlagi katerih se lahko podatki o transakciji izključijo iz izračuna referenčne vrednosti.
2. Upravljavec referenčne vrednosti za blago objavi ali da na voljo ključne elemente metodologije, ki jo uporablja za vsako referenčno vrednost za blago, ki jo zagotavlja in objavlja, ali po potrebi za vsako skupino referenčnih vrednosti, ki jo zagotavlja in objavlja.
3. Upravljavec referenčne vrednosti za blago skupaj z metodologijo iz odstavka 2 opiše in objavi tudi vse naslednje:
 - (a) utemeljitev za sprejetje posamezne metodologije, vključno z vsemi načini prilagoditve cen in utemeljitvijo, zakaj je časovno obdobje ali okvir, v katerem so bili vhodni podatki sprejeti, zanesljiv kazalnik vrednosti na fizičnem trgu;
 - (b) postopek za notranji pregled in odobritev posamezne metodologije ter pogostost takega pregleda;
 - (c) postopek za zunanji pregled posamezne metodologije, vključno s postopki za tržno sprejetje metodologije na podlagi posvetovanja z uporabniki o pomembnih spremembah njihovih procesov za izračun referenčne vrednosti.

Spremembe metodologije

4. Upravljavec referenčne vrednosti za blago sprejme izrecne postopke in utemeljitev vseh predlaganih vsebinskih sprememb svoje metodologije ter jih da na voljo uporabnikom. Ti postopki so skladni z glavnim ciljem, da mora upravljavec zagotoviti neprekinjeno celovitost svojih izračunov referenčne vrednosti in izvesti spremembe za dobro stanje trga, na katerega se te spremembe nanašajo. Ti postopki zagotavljajo:
 - (a) predhodno napoved v jasnem časovnem okviru, ki uporabnikom daje zadostno priložnost, da analizirajo učinek predlaganih sprememb in podajo pripombe nanje, pri čemer upoštevajo izračun splošnih okoliščin, ki ga opravi upravljavec;
 - (b) dostopnost pripomb uporabnikov in odgovora upravljavca nanje za vse uporabnike trga po posameznem obdobju posvetovanja, razen kadar avtor pripomb zahteva zaupnost.
5. Upravljavec referenčne vrednosti za blago redno pregleduje svoje metodologije in tako zagotovi, da zanesljivo odražajo fizični trg, ki se ocenjuje, ter vključi proces za upoštevanje stališč ustreznih uporabnikov.

Kakovost in celovitost izračunov referenčne vrednosti

6. Upravljavec referenčne vrednosti za blago:
 - (a) opredeli merila za določitev fizičnega blaga, za katerega se uporablja posamezna metodologija;
 - (b) da prednost vhodnim podatkom v naslednjem vrstnem redu, kadar je to skladno z njegovimi metodologijami:
 - (i) sklenjene in sporočene transakcije;
 - (ii) povpraševanja in ponudbe;
 - (iii) druge informacije.

Če sklenjene in sporočene transakcije nimajo prednosti, je treba pojasniti razloge za to, kakor se zahteva v točki 7(b);
 - (c) uporabi zadostne ukrepe za uporabo vhodnih podatkov, ki so bili predloženi in upoštevani pri izračunu referenčne vrednosti ter so dobronamerni, kar pomeni, da so strani, ki so take vhodne podatke predložile, izvedle transakcije, ki so ustvarile take vhodne podatke, ali so jih pripravljene izvesti, sklenjene transakcije pa so bile izvedene neodvisno druga od druge, pri čemer se medsebojno povezanim transakcijam namenijo posebna pozornost;
 - (d) vzpostavi in uporabi postopke za opredelitev napačnih ali sumljivih podatkov o transakciji ter vodi evidence o odločitvah za izključitev podatkov o transakciji iz procesa izračuna referenčne vrednosti, ki ga vodi upravljavec;
 - (e) spodbuja prispevajoče osebe, naj predložijo vse svoje vhodne podatke, ki izpolnjujejo merila upravljavca za ta izračun. Upravljavci si, kolikor je v njihovi moči in smiselno, prizadevajo zagotoviti, da predloženi vhodni podatki predstavljajo dejanske sklenjene transakcije prispevajočih oseb; in
 - (f) uporabi sistem ustreznih ukrepov za zagotovitev, da prispevajoče osebe izpolnjujejo veljavne standarde upravljavca za kakovost in celovitost vhodnih podatkov.
7. Upravljavec referenčne vrednosti za blago za vsak izračun, kolikor je to razumno mogoče, in brez vpliva na ustrezno objavo referenčne vrednosti opiše in objavi:
 - (a) kratko razlago, ki je dovolj podrobna, da lahko vlagatelj referenčne vrednosti ali pristojni organ razume, kako je bil izračun pripravljen, vključno vsaj z velikostjo in likvidnostjo fizičnega trga, ki se ocenjuje (na primer število in obseg predloženih transakcij), razponom in povprečnim obsegom, razponom in povprečjem cen ter okvirnimi deleži posamezne vrste vhodnih podatkov, ki so se upoštevali pri izračunu; vključeni so izrazi, ki se nanašajo na metodologijo oblikovanja cen, kot je izraz na podlagi transakcije, na podlagi cenovnega razpona ali interpoliran ali ekstrapoliran; in

- (b) strnjeno razlago obsega, v katerem se je pri katerem koli izračunu uporabila presoja, vključno z izključitvijo podatkov, ki so sicer izpolnjevali zahteve ustrezne metodologije za navedeni izračun, osnovnimi cenami cenovnega razpona ali interpolacije, ekstrapolacije ali ponderiranega povpraševanja ali ponudbe, višje od sklenjenih transakcij, če so bile sklenjene, ter kratko razlago podlage, ki je bila uporabljena kot osnova za uporabo katerega koli izračuna.

Celovitost procesa poročanja

8. Upravljavec referenčne vrednosti za blago:

- (a) določi merila za opredelitev, kdo lahko upravljavcu posreduje vhodne podatke;
- (b) vzpostavi postopke za nadzor kakovosti za oceno identitete prispevajoče osebe in vseh predlagateljev, ki sporočajo vhodne podatke, ter za dovoljenje, da smejo taki predlagatelji v imenu prispevajoče osebe sporočati vhodne podatke;
- (c) določi merila, ki se uporabljajo za zaposlene pri prispevajoči osebi, ki lahko predložijo vhodne podatke upravljavcu v imenu prispevajoče osebe; spodbuja prispevajoče osebe, naj predložijo podatke o transakcijah podpornih funkcij ter si prizadevajo pridobiti potrditvene podatke iz drugih virov, kadar podatke o transakciji predložijo neposredno trgovci, in
- (d) izvede notranji nadzor in pisne postopke za opredelitev sporočanja med prispevajočimi osebami in ocenjevalci, katerega namen je poskušati vplivati na izračun zaradi koristi katerega koli tržnega položaja (prispevajoče osebe, njenih zaposlenih ali tretjih strani), poskušati prepričati ocenjevalca, naj krši pravila ali smernice upravljavca, ali najti prispevajoče osebe, ki sodelujejo v vzorcu predložitve napačnih ali sumljivih podatkov o transakciji. Ti postopki vključujejo, kolikor je mogoče, določbe za to, da upravljavec dvigne raven preiskave znotraj podjetja prispevajoče osebe. Kontrole vključujejo navzkrižno preverjanje tržnih kazalnikov za potrjevanje veljavnosti predloženih informacij.

Ocenjevalci

9. Glede vloge ocenjevalca upravljavec referenčne vrednosti za blago:

- (a) sprejme in vzpostavi jasna notranja pravila in smernice za izbiro ocenjevalcev, vključno z najmanjšo ravno usposobljenosti, izkušenj in znanj ter procesom za redno pregledovanje njihovih kompetenc;
- (b) vzpostavi postopke, s katerimi zagotovi, da se lahko izračuni izvajajo dosledno in redno;
- (c) skrbi za neprekinjenost in načrtovanje nasledstva v zvezi z ocenjevalci in tako zagotovi, da so izračuni dosledni in da jih opravljajo zaposleni, ki imajo ustrezno raven strokovnega znanja; in
- (d) vzpostavi postopke notranjega nadzora za zagotovitev celovitosti in zanesljivosti izračunov. Za tak notranji nadzor in postopke je potreben vsaj stalen nadzor ocenjevalcev, s čimer se poskuša zagotoviti ustrezna uporaba metodologije, in postopki za notranjo potrditev, ki jo nadzornik opravi pred objavo cen za razširjanje na trgu.

Revizijske sledi

10. Upravljavec referenčne vrednosti za blago sprejme pravila in postopke za sočasno dokumentiranje relevantnih informacij, vključno z:

- (a) vsemi vhodnimi podatki;
- (b) presojami, ki jih opravijo ocenjevalci pri oblikovanju izračuna posameznih referenčnih vrednosti;
- (c) informacijo, ali je bila iz izračuna izključena katera transakcija, ki sicer izpolnjuje zahteve ustrezne metodologije za navedeni izračun, ter utemeljitvijo izključitve;
- (d) identiteto posameznega ocenjevalca in drugih oseb, ki so predložile ali drugače pripravile informacije iz točk (a), (b) ali (c).

11. Upravljavec referenčne vrednosti za blago sprejme pravila in postopke za zagotovitev, da se revizijska sled ustreznih informacij zaradi dokumentiranja oblikovanja njegovih izračunov ohrani vsaj pet let.

Navzkrižja interesov

12. Upravljavec referenčne vrednosti za blago vzpostavi ustrezne politike in postopke za ugotavljanje, razkrivanje, obvladovanje ali blaženje in preprečevanje vsakega navzkrižja interesov, da zaščiti celovitost in neodvisnost izračunov. Te politike in postopki se redno pregledujejo in posodablajo ter:
- (a) zagotavljajo, da na izračune referenčnih vrednosti ne vpliva obstoj ali možnost obstoja komercialnega ali osebnega poslovnega odnosa ali interesa med upravljavcem ali njegovimi povezanimi podjetji, njegovim osebjem, strankami, udeleženci na trgu ali osebami, povezanimi z njimi;
 - (b) zagotavljajo, da osebni interesi in poslovne povezave osebja upravljavca, vključno s povezavami zunaj delovnega razmerja, potovanja, sprejemanjem vabil na zabavne prireditve, daril in gostinskih storitev strank upravljavca ali drugih udeležencev na trgu blaga, ne ogrožajo funkcij upravljavca;
 - (c) v zvezi z ugotovljenimi navzkrižji zagotavljajo ustrezne ločitve funkcij v okviru upravljavca z nadzorom, nadomestili, sistemskim dostopom in tokovi informacij;
 - (d) ščitijo zaupnosti informacij, ki se predložijo upravljavcu ali jih ta pripravi in jih mora razkriti;
 - (e) prepovedujejo poslovodjem, ocenjevalcem in drugim zaposlenim, da bi prispevali k izračunu referenčne vrednosti s sodelovanjem pri povpraševanju in ponudbi ter trgovanju v lastnem imenu ali v imenu udeležencev na trgu; in
 - (f) učinkovito obravnavajo vsako ugotovljeno navzkrižje interesov, ki lahko obstaja med zagotavljanjem referenčne vrednosti upravljavca (vključno z vsemi zaposlenimi, ki izračunavajo referenčne vrednosti ali drugače sodelujejo pri njihovem izračunu) in vsemi drugimi posli upravljavca.
13. Upravljavec referenčne vrednosti za blago zagotovi, da za svoje druge poslovne dejavnosti sprejme ustrezne postopke in mehanizme za zmanjševanje verjetnosti, da bi navzkrižje interesov vplivalo na celovitost izračunov referenčnih vrednosti.
14. Upravljavec referenčne vrednosti za blago zagotovi hierarhijo ločenega poročanja med svojimi poslovodji, ocenjevalci in drugimi zaposlenimi ter med poslovodji in najvišjo ravno vodstva upravljavca in njegove uprave za zagotovitev:
- (a) da upravljavec zadovoljivo izpolnjuje zahteve iz te uredbe ter
 - (b) da so odgovornosti jasno opredeljene in niso v navzkrižju ali dajejo vtis navzkrižja.
15. Upravljavec referenčne vrednosti za blago takoj, ko je seznanjen z navzkrižjem interesov zaradi svojega lastništva, o tem obvesti svoje uporabnike.

Pritožbe

16. Upravljavec referenčne vrednosti za blago vzpostavi in objavi politiko obravnavanja pritožb, ki določa postopke za sprejemanje in preiskovanje pritožb glede procesa izračuna, ki ga uporablja, ter hranjenje evidence o tem. S takimi mehanizmi pritožb se zagotovi, da:
- (a) vlagatelji referenčne vrednosti lahko predložijo pritožbe v zvezi z vprašanjem, ali posamezni izračun referenčne vrednosti predstavlja tržno vrednost, v zvezi s predlaganimi spremembami izračuna referenčne vrednosti, uporabo metodologije pri izračunu posamezne referenčne vrednosti in drugimi uradniškimi odločitvami glede procesov izračuna referenčne vrednosti;

- (b) je vzpostavljen časovni razpored ciljev za obravnavanje pritožb;
 - (c) formalne pritožbe glede upravljavca in njegovega osebja pravočasno in pošteno preišče upravljavec sam;
 - (d) se poizvedba opravi neodvisno od osebja, ki bi lahko sodelovalo pri predmetu pritožbe;
 - (e) si upravljavec prizadeva hitro zaključiti preiskavo;
 - (f) upravljavec pisno in v razumnem času obvesti pritožnika ter vse druge zadevne strani o rezultatih preiskave;
 - (g) je najpozneje v šestih mesecih od prvotne pritožbe omogočen dostop do neodvisne tretje strani, ki jo imenuje upravljavec, če pritožnik ni zadovoljen z načinom, kako je upravljavec obravnaval pritožbo, ali z njegovo odločitvijo; ter
 - (h) se vsi dokumenti v zvezi s pritožbo, vključno z dokumenti, ki jih predloži pritožnik, in lastno evidenco upravljavca, hranijo vsaj pet let.
17. Spore glede dnevnega oblikovanja cen, ki niso formalne pritožbe, reši upravljavec referenčne vrednosti za blago v skladu s svojimi ustreznimi standardnimi postopki. Če se zaradi pritožbe spremeni cena, se podrobnosti o tej spremembi cene čim prej sporočijo trgu.

Zunanje revizije

18. Upravljavec referenčne vrednosti za blago določi neodvisnega zunanjega revizorja z ustreznimi izkušnjami in zmožnostjo pregledovanja in poročanja o tem, ali se upravljavec drži svoje metodologije in zahtev te uredbe. Revizije se izvajajo vsako leto in se objavijo tri mesece po tem, ko je revizija opravljena in se po potrebi izvedejo vmesne revizije.
-

UREDBA (EU) 2016/1012 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 8. junija 2016**

o zootehniških in genealoških pogojih za rejo, trgovino s čistopasemskimi plemenskimi živalmi, hibridnimi plemenskimi prašiči in njihovim zarodnim materialom ter za njihov vstop v Unijo ter o spremembi Uredbe (EU) št. 652/2014, direktiv Sveta 89/608/EGS in 90/425/EGS ter razveljavitvi določenih aktov na področju reje živali („Uredba o reji živali“)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 42 in člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Reja živali vrst goveda, prašičev, ovc, koz in enoprstih kopitarjev ima z ekonomskega in socialnega vidika strateško mesto v kmetijstvu Unije in prispeva k njeni kulturni dediščini. Ta kmetijska dejavnost, ki prispeva k prehranski varnosti v Uniji, je vir dohodka za kmetijsko skupnost. Reja živali iz teh vrst se najboljše spodbuja s spodbujanjem uporabe čistopasemskih plemenskih živali ali hibridnih plemenskih prašičev z dokazano visoko genetsko kakovostjo.
- (2) Države članice so si zato v okviru svoje kmetijske politike nenehno prizadevale spodbujati prirejo živine s posebnimi genskimi značilnostmi, in sicer z določanjem standardov, včasih tudi prek javnih naložb. Zaradi razlik med temi standardi lahko pride do tehničnih ovir v trgovini s plemenskimi živalmi in njihovim zarodnim materialom v Uniji ter pri njihovem vstopu v Unijo.
- (3) Pravni okvir za pravo Unije o reji čistopasemskih plemenskih živali vrst goveda, prašičev, ovc, koz in enoprstih kopitarjev ter hibridnih plemenskih prašičev je določen v direktivah Sveta 88/661/EGS ⁽³⁾, 89/361/EGS ⁽⁴⁾, 90/427/EGS ⁽⁵⁾, 91/174/EGS ⁽⁶⁾, 94/28/ES ⁽⁷⁾ in 2009/157/ES ⁽⁸⁾. Namen teh direktiv je bil razvoj živinoreje v Uniji ter hkrati urejanje trgovine s plemenskimi živalmi in njihovim zarodnim materialom v Uniji ter njihovega vstopa v Unijo in s tem ohranjati konkurenčnost sektorja Unije za rejo živali.

⁽¹⁾ UL C 226, 16.7.2014, str. 70.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. aprila 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 17. maja 2016.

⁽³⁾ Direktiva Sveta 88/661/EGS z dne 19. decembra 1988 o zootehniških standardih, ki se uporabljajo za plemenske živali vrste prašič (UL L 382, 31.12.1988, str. 36).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 89/361/EGS z dne 30. maja 1989 o čistopasemskih plemenskih ovcah in kozah (UL L 153, 6.6.1989, str. 30).

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 90/427/EGS z dne 26. junija 1990 o zootehniških in genealoških pogojih, ki urejajo promet s kopitarji znotraj Skupnosti (UL L 224, 18.8.1990, str. 55).

⁽⁶⁾ Direktiva Sveta 91/174/EGS z dne 25. marca 1991 o določitvi zootehniških in genealoških pogojev v prometu s čistopasemskimi živalmi in o spremembi direktiv 77/504/EGS in 90/425/EGS (UL L 85, 5.4.1991, str. 37).

⁽⁷⁾ Direktivi Sveta 94/28/ES z dne 23. junija 1994 o določitvi načel v zvezi z zootehniškimi in genealoškimi pogoji, ki veljajo za uvoz živali, njihovega semena, jajčnih celic in zarodkov iz tretjih držav, in o dopolnitvi Direktive 77/504/EGS o čistopasemskem plemenskem govedu (UL L 178, 12.7.1994, str. 66).

⁽⁸⁾ Direktiva Sveta 2009/157/ES z dne 30. novembra 2009 o čistopasemskem plemenskem govedu (UL L 323, 10.12.2009, str. 1).

- (4) Direktive Sveta 87/328/EGS ⁽¹⁾, 90/118/EGS ⁽²⁾ in 90/119/EGS ⁽³⁾ so bile sprejete, da bi se preprečilo, da države članice ohranijo ali sprejmejo nacionalna pravila v zvezi s sprejemom plemenskega goveda in prašičev za plemo ter pridobivanjem in uporabo njihovega semena, jajčnih celic in zarodkov, ki bi lahko pomenila prepoved, omejitve ali oviro trgovine, in sicer v primeru naravnega pripusta, umetne osemenitve ali odvzema semena, jajčnih celic ali zarodkov.
- (5) Na podlagi direktiv 88/661/EGS, 89/361/EGS, 90/427/EGS, 91/174/EGS, 94/28/ES in 2009/157/ES je Komisija po posvetovanju z državami članicami prek Stalnega odbora za zootehniko, ustanovljenega v skladu s Sklepom Sveta 77/505/EGS ⁽⁴⁾, sprejela številne sklepe o določitvi meril za posamezne živalske vrste za odobritev ali priznanje rejskih organizacij in združenj rejcev, za vpis plemenskih živali v rodovniške knjige za govedo, prašiče, ovce, koze ali konje za sprejem čistopasemskih plemenskih ovc in koz za plemo in umetno osemenitev, za lastno preizkušnjo in ocenjevanje genetske vrednosti plemenskega goveda, prašičev, ovc in koz ter za izdajo spričeval o poreklu ali zootehniških spričeval za trgovino s plemenskimi živalmi in njihovim zarodnim materialom.
- (6) Komisija je prav tako vzpostavila seznam rejskih organov v tretjih državah in vzorec spričevala o poreklu ali zootehniškega spričevala za vstop plemenskih živali in njihovega semena, jajčnih celic in zarodkov v Unijo.
- (7) Direktive 88/661/EGS, 89/361/EGS, 90/427/EGS, 91/174/EGS, 94/28/ES in 2009/157/ES so si večinoma strukturno in vsebinsko podobne. Več teh navedenih direktiv je bilo medtem spremenjenih. Zaradi enostavnosti in doslednosti prava Unije je primerno, da se pravila Unije, določena v navedenih direktivah, racionalizirajo.
- (8) V zadnjih dvajsetih letih je morala Komisija odgovoriti na precejšnje število pritožb rejcev in nosilcev dejavnosti, ki izvajajo rejske programe, v zvezi z različnim prenosom pravnih aktov Unije o reji živali v nacionalno zakonodajo ter njihovo razlago v različnih državah članicah. Da se zagotovi enotna uporaba pravil Unije o plemenskih živalih in preprečijo ovire v trgovini s plemenskimi živalmi ter njihovim zarodnim materialom, ki so posledica razlik pri prenosu navedenih direktiv v nacionalno zakonodajo, bi bilo treba zakonodajo Unije o zootehniških in genealoških pogojih za trgovino s plemenskimi živalmi in njihovim zarodnim materialom v Uniji ter za njihov vstop v Unijo določiti v obliki uredbe.
- (9) Poleg tega so izkušnje pokazale, da je treba za lažjo uporabo pravil iz navedenih direktiv v številnih določbah uporabiti natančnejšo ubeseditev, skupaj z dosledno terminologijo, ki je ustaljena v vseh državah članicah. Zaradi jasnosti in doslednosti prava Unije je prav tako primerno vključiti več opredelitev, tudi opredelitev pasme.
- (10) Spodbujanje konkurenčnosti sektorja reje živali ne bi smelo privedi do izumrtja pasem, katerih značilnosti so prilagojene posebnemu biofizičnemu okolju. Če je njihova populacija premajhna, lokalnim pasmam lahko grozi izguba genske raznovrstnosti. Živalski genski viri kot pomemben del kmetijske raznovrstnosti zagotavljajo temelje trajnostnemu razvoju živinorejskega sektorja in omogočajo, da se živali prilagodijo okoljskim spremembam, proizvodnim pogojem, trgu in povpraševanju potrošnikov. Pravni akti Unije na področju reje živali bi morali tako prispevati tudi k ohranjanju živalskih genskih virov, k zaščiti raznovrstnosti ter k proizvodnji značilnih regionalnih kakovostnih proizvodov, ki temeljijo na specifičnih dednih značilnosti lokalnih pasem domačih živali. Pravni akti Unije bi morali tudi spodbujati vzdržne rejske programe za izboljšanje pasem, zlasti v primeru ogroženih ali avtohtonih pasem, ki niso splošno razširjene v Uniji, za ohranjanje pasem ter za ohranjanje genske raznovrstnosti v pasmi in med pasmami.
- (11) S selekcijo in rejo je bil dosežen pomemben napredek pri razvoju lastnosti v zvezi z produktivnostjo domačih živali, kar vodi v nižje proizvodne stroške na ravni kmetije. Nezaželeni stranski učinki tega pa so v nekaterih primerih bili pomisleki v družbi v zvezi z dobrobitjo živali in problemi, povezanimi z okoljem. Uporaba genomike in naprednih informacijskih tehnologij, kot je „precizna živinoreja“, ki omogoča zapis velikih

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 87/328/EGS z dne 18. junija 1987 o sprejetju čistopasemskega plemenskega goveda za plemo (UL L 167, 26.6.1987, str. 54).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 90/118/EGS z dne 5. marca 1990 o sprejetju čistopasemskih plemenskih prašičev za plemo (UL L 71, 17.3.1990, str. 34).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 90/119/EGS z dne 5. marca 1990 o hibridnih plemenskih prašičih za plemo (UL L 71, 17.3.1990, str. 36).

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 77/505/EGS z dne 25. julija 1977 o ustanovitvi Stalnega odbora za zootehniko (UL L 206, 12.8.1977, str. 11).

podatkovnih nizov o alternativnih lastnosti, neposredno ali posredno povezanih z dobrobitjo živali in vprašanja trajnosti, dajejo precejšnje možnosti za odpravo pomislekov v družbi in doseganje ciljev o trajnostni reji živali glede boljšega izkoristka virov in večje odpornosti in krepkosti živali. Zbiranje podatkov o teh alternativnih lastnosti bi moralo biti bolj pomembno v okviru rejskih programov in bi morali biti imeti večjo težo pri opredeljevanju ciljev selekcije. V zvezi s tem bi bilo treba genske vire ogroženih pasem obravnavati kot zbiralnik genov, ki lahko pripomore k dosegu dobrobiti teh živali in trajnostnih ciljev.

- (12) Ta uredba bi se morala uporabljati za plemenske živali vrst goveda, prašičev, ovc, koz in enoprstih kopitarjev in njihov zarodni material, kadar se namerava te živali ali potomce iz tega zarodnega materiala vpisati v rodovniško knjigo kot čistopasemske plemenske živali ali registrirati kot hibridne plemenske prašiče v rodovniškem registru, zlasti če so namenjene za trgovanje v Uniji, tudi v posamezni državi članici, ali za vstop teh plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala v Unijo.
- (13) Izraz „plemenska žival“ ali „čistopasemska plemenska žival“ ne bi smel veljati le za živali, ki imajo še vedno sposobnost razmnoževanja. Tudi kastrirane živali s svojimi rodovniškimi in zootehničnimi informacijami lahko prispevajo k oceni genetske kakovosti pasemske populacije in k celovitosti razvrstitvene lestvice plemenskih živali na podlagi teh rezultatov. Glede na cilje rejskih programov bi pomanjkanje ali izguba podatkov zaradi izključitve kastriranih živali iz rodovniške knjige ali registra lahko izkrivilo rezultate ocene genetske kakovosti plemenskih živali, ki so genetsko povezane s temi kastriranimi živalmi.
- (14) Zato bi moral biti namen pravil o čistopasemskih plemenskih živalih iz te uredbe zagotoviti dostop do trgovine na podlagi dogovorjenih načel za priznavanje rejskih društev, ki upravljajo pasme, in za odobritev njihovih zadevnih rejskih programov. Ta uredba bi morala določati tudi pravila za vpis čistopasemskih plemenskih živali v glavni del rodovniških knjig in v različne razrede genetske vrednosti glavnega dela, kadar ti obstajajo. Določati bi morala tudi pravila za lastno preizkušnjo in ocenjevanje genetske vrednosti ter pravila za sprejem plemenskih živali za pleme, kot tudi vsebino zootehniških spričeval.
- (15) Podobno bi moral biti namen pravil o hibridnih plemenskih prašičih iz te uredbe zagotoviti dostop do trga na podlagi dogovorjenih načel za priznavanje rejskih podjetij, ki upravljajo različne pasme, linije ali križance prašičev, in za odobritev njihovih rejskih programov. Ta uredba bi morala določati tudi pravila za registracijo hibridnih plemenskih prašičev v rodovniške registre. Določati bi morala tudi pravila za lastno preizkušnjo in ocenjevanje genetske vrednosti ter pravila za sprejem hibridnih plemenskih prašičev za pleme, kot tudi vsebino zootehniških spričeval.
- (16) V tej uredbi ni primerno obravnavati vprašanj v zvezi s kloniranjem.
- (17) Ker cilja te uredbe, namreč zagotoviti usklajen pristop k trgovini s plemenskimi živalmi in njihovim zarodnim materialom v Uniji in k njihovem vstopu v Unijo, kot tudi k uradnemu nadzoru, ki ga je treba izvajati za rejske programe rejskih društev in rejskih podjetij, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi učinka, zahtevnosti ter čezmejne in mednarodne narave lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega člena.
- (18) Kakovost storitev, ki jih ponujajo rejska društva in rejska podjetja, ter njihov način ocenjevanja in razvrščanja plemenskih živali vplivajo na kakovost in natančnost zbranih ali ugotovljenih zootehničnih in rodovniških informacij o teh živalih in njihovi vrednosti na trgu. Zato bi bilo treba določiti pravila za priznavanje rejskih društev in rejskih podjetij ter za odobritev njihovih rejskih programov na podlagi harmoniziranih meril Unije. Ta pravila bi morala zajemati tudi njihov nadzor s strani pristojnih organov držav članic za zagotovitev, da pravila, ki so jih določila rejska društva in rejska podjetja, ne ustvarjajo razlik med rejskimi programi ter tako ne povzročajo tehničnih ovir za trgovino v Uniji.

- (19) Ta uredba bi morala določati podobne postopke, kot so določeni v direktivah 88/661/EGS, 89/361/EGS, 90/427/EGS, 91/174/EGS, 94/28/ES in 2009/157/ES, glede priprave seznama priznanih rejskih društev in rejskih podjetij, vključno s posodabljanjem, prenosom in objavo seznamov.
- (20) Splošni namen izvajanja rejskih programov čistopasemskih plemenskih živali je na trajnosten način izboljšati proizvodne in neproizvodne lastnosti plemenskih živali ali ohranitev pasme. Ti rejski programi bi morali zajemati zadostno število čistopasemskih plemenskih živali v lasti rejcev, ki z rejo in selekcijo spodbujajo in razvijajo želene lastnosti teh živali ali zagotavljajo ohranitev pasme v skladu s cilji, ki so skupni sodelujočim rejcem. Prav tako je namen izvajanja rejskih programov hibridnih plemenskih prašičev razvijanje zelenih lastnosti z načrtnim križanjem različnih prašičjih pasem, linij ali križancev. Plemenske živali (čistopasemske ali hibridne) iz rejskega programa se vpišejo v rodovniško knjigo ali register, vključno z informacijami o njihovih prednikih in so, odvisno od ciljev reje iz rejskega programa, podvržene lastni preizkušnji ali kakršno koli drugo ocenjevanje katerega rezultat je zapisovanje podatkov o lastnostih v zvezi s cilji tega rejskega programa. Kadar je to navedeno v rejskem programu, se opravi ocenjevanje genetske vrednosti, da se oceni plemenska vrednost živali, ki se lahko ustrezno razvrstijo. Te plemenske vrednosti in rezultati lastne preizkušnje, kot tudi rodovniške informacije, so podlaga za rejo in selekcijo.
- (21) Pravica biti priznan kot rejsko društvo ali rejsko podjetje, ki izpolnjuje določena merila, bi moralo biti temeljno načelo prava Unije o reji živali in notranjem trgu. Varstvo gospodarske dejavnosti obstoječega priznanega rejskega društva ne bi smelo opravičevati zavrnitve priznanja s strani pristojnega organa glede novega rejskega društva za isto pasmo ali opravičevati kršitev načel, ki urejajo notranji trg. Enako velja za odobritev nadaljnjega rejskega programa ali odobritev geografske razširitve obstoječega rejskega programa, ki se izvaja za isto pasmo ali za plemenske živali te iste pasme, ki lahko izhajajo iz plemenske populacije rejskega društva, ki že izvaja rejski program za to pasmo. Kadar pa v državi članici eno ali več priznanih rejskih društev že izvaja odobren rejski program za določeno pasmo, bi moral imeti pristojni organ te države članice v določenih primerih možnost zavrniti odobritev nadaljnjega rejskega programa za isto pasmo, četudi ta rejski program izpolnjuje vse pogoje, potrebne za odobritev. Eden od razlogov za zavrnitev bi lahko bilo dejstvo, da bi lahko odobritev nadaljnjega rejskega programa za isto pasmo ogrozila ohranitev te pasme ali gensko raznovrstnost znotraj te pasme v tej državi članici. Ohranitev te pasme lahko ogrozi zlasti razdrobljenost plemenske populacije, kar lahko povzroči pogostejše parjenje v sorodstvu, pogostejše genetske okvare, izgubo selekcijskega potenciala ali zmanjšan dostop rejcev do čistopasemskih plemenskih živali ali njihovega zarodnega materiala. Drugi razlog za zavrnitev bi lahko bil povezan z neskladnostmi v opredeljenih plemenskih značilnostih ali v glavnih ciljih teh rejskih programov. Ne glede na namen rejskega programa, to je ohranitev pasme ali njeno izboljšanje, bi moral imeti pristojni organ možnost, da zavrne odobritev nadaljnjega rejskega programa glede iste pasme, kadar bi razlike v glavnih ciljih dveh rejskih programov ali v bistvenih lastnostih značilnosti pasme, opredeljenih v teh rejskih programih, povzročile izgubo učinkovitosti genetskega napredka v okviru teh ciljev ali teh lastnosti ali kakršnih koli povezanih lastnostih, ali kadar bi izmenjava živali med obema plemenskima populacijama pomenila nevarnost, da se te bistvene lastnosti iz začetne plemenske populacije s selekcijo ali križanjem izgubijo. V primeru ogroženosti pasme ali avtohtone pasme, ki ni splošno razširjena na enem ali več ozemljih Unije, bi moral imeti pristojni organ možnost zavrniti odobritev nadaljnjega rejskega programa za isto pasmo na podlagi razloga, da bi ta nadaljnji rejski program onemogočil dejansko izvajanje obstoječega rejskega programa, zlasti zaradi pomanjkanja usklajevanja ali izmenjave rodovniških ali zootehniških informacij, kar onemogoči korist od enotne ocene zbranih podatkov o tej pasmi. V primeru zavrnitve odobritve rejskega programa bi moral pristojni organ vlagateljem prošnje vedno posredovati utemeljeno obrazložitev in jim dati možnost, da se na to zavrnitev pritožijo.
- (22) Rejci bi morali imeti pravico rejski program oblikovati in ga izvajati za lastno uporabo, ne da bi ta program moral odobriti pristojni organ. Vendar bi vsaka država članica ali njeni pristojni organi morala obdržati možnost, da ureja(jo) te dejavnosti, zlasti takoj ko tak rejski program omogoča poslovne transakcije v zvezi s plemenskimi živalmi ali njihovim zarodnim materialom ali ogroža že obstoječ odobren rejski program za to isto pasmo.

- (23) Če je namen rejskega programa ohranitev pasme, bi lahko zahteve rejskega programa dopolnili ohranitveni ukrepi ex situ ter in situ ali druga orodja za spremljanje stanja pasme, ki bi zagotovila njeno dolgoročno, trajnostno ohranitev. Te ukrepe bi morale biti možno določiti v rejskem programu.
- (24) Združenja rejcev ali rejske organizacije, vključno z rejskimi podjetji, ki so zasebna podjetja, ali javni organi se lahko priznajo kot rejska društva le, če njihovi rejci sodelujejo v njihovih rejskih programih in kadar zagotavljajo, da imajo ti rejci prosto izbiro pri selekciji in reji čistopasemskih plemenskih živali, pravico, da se potomci teh živali vpišejo v njihovo rodovniško knjigo, ter možnost, da so lastniki teh živali.
- (25) Rejsko društvo ali rejsko podjetje bi moralo pred izvajanjem sprememb odobrenega rejskega programa te spremembe predložiti pristojnemu organu, ki je priznal to rejsko društvo ali podjetje. V izogib nepotrebnemu upravnemu bremenu za pristojni organ in rejsko društvo ali rejsko podjetje, bi moralo rejsko društvo ali rejsko podjetje pristojnemu organu predložiti samo tiste spremembe, ki lahko bistveno vplivajo na rejski program. Te spremembe bi se morale nanašati zlasti na širitev geografskega območja, na spremembe namena rejskega programa ali njegovih ciljev selekcije in reje, na spremembe opisa plemenskih značilnosti ali prenosa nalog na zunanje izvajalce, kot tudi na večje spremembe v sistemu za evidentiranje porekla ali metod, uporabljenih za lastno preizkušnjo in ocenjevanje genetske vrednosti in na vse druge spremembe, za katere pristojni organ meni, da bistveno spreminja rejski program. Ne glede na obvezno predložitev bistvenih sprememb pristojnemu organu bi moralo rejsko društvo ali rejsko podjetje pristojnemu organu na njegovo zahtevo predložiti posodobljeno različico rejskega programa.
- (26) Kadar je treba ohraniti pasmo ali spodbujati njen razvoj na določenem ozemlju ali v primeru ogrožene pasme, bi moral imeti pristojni organ možnost, da sam začasno izvaja rejski program za to pasmo, pod pogojem, da zanj rejski program dejansko še ni oblikovan. Če se rejski program lahko preda nosilcu dejavnosti, ki izpolnjuje zahteve, potrebne za ustrezno izvajanje tega rejskega programa, pristojni organ, ki izvaja tak rejski program, ne bi smel več imeti možnosti še naprej izvajati program.
- (27) Ker je za ohranjanje ogroženih pasem potrebna ustanovitev in priznanje rejskih društev z omejenim številom plemenskih živali, ki sodelujejo v njihovih rejskih programih, velikost plemenske populacije na splošno ne bi smela veljati kot bistveni pogoj za priznanje rejskih društev, ki upravljajo ogrožene pasme, in odobritev njihovih rejskih programov, zlasti ker se priznanje izda na nacionalni ravni.
- (28) Da bi se upošteval poseben status ogroženih pasem, bi bilo treba v tej uredbi določiti posebna pravila, zlasti glede nadgradnje dodatnega dela v glavni del in odstopanj od lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti.
- (29) Unija je pogodbenica Konvencije o biološki raznovrstnosti, odobrene s Sklepom Sveta 93/626/EGS ⁽¹⁾, katere cilji so zlasti ohranjanje biotske raznovrstnosti, trajnostna raba njenih sestavnih delov ter poštena in pravična delitev koristi, ki izhajajo iz uporabe genskih virov. Ta konvencija določa, da imajo pogodbenice suvereno pravico do uporabe svojih bioloških virov in da so odgovorne za ohranjanje svoje biotske raznovrstnosti in trajnostno rabo svojih bioloških virov. Unija je tudi pogodbenica Nagojskega protokola o dostopu do genskih virov ter pošten in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz uporabe konvencije o biološki raznovrstnosti, odobrenega s Sklepom Sveta 2014/283/EU ⁽²⁾. Ta uredba bi torej morala upoštevati, kadar je ustrezno, Konvencijo o biološki raznovrstnosti in Nagojski protokol ter bi se morala uporabljati ne glede na Uredbo (EU) št. 511/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 93/626/EGS z dne 25. oktobra 1993 o sklenitvi Konvencije o biološki raznovrstnosti (UL L 309, 13.12.1993, str. 1).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2014/283/EU z dne 14. aprila 2014 o sklenitvi Nagojskega protokola o dostopu do genskih virov ter pošten in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, h Konvenciji o biološki raznovrstnosti, v imenu Evropske unije (UL L 150, 20.5.2014, str. 231).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 511/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o ukrepih za izpolnjevanje obveznosti uporabnikov iz Nagojskega protokola o dostopu do genskih virov ter pošten in pravični delitvi koristi, ki izhajajo iz njihove uporabe, v Uniji (UL L 150, 20.5.2014, str. 59).

- (30) Rejska društva in rejska podjetja, priznana v eni državi članici, bi morala imeti možnost, da izvajajo svoje odobrene rejske programe v eni ali več drugih državah članicah, da bi v Uniji zagotovila najboljše možno uporabo plemenskih živali z visoko genetsko vrednostjo. V ta namen bi bilo treba s poenostavljenim postopkom obveščanja zagotoviti, da je pristojni organ v drugi državi članici obveščen o nameri izvajanja čezmejnih dejavnosti. Vendar sezonsko gibanje plemenskih živali znotraj meja države članice ali čez več držav članic ne bi smelo obvezno pomeniti tudi širitve geografskega območja.
- (31) Spodbujati bi bilo treba čezmejno sodelovanje med rejskimi društvi in med rejskimi podjetji, ki to želijo, obenem pa zagotoviti poslovno svobodo in odpravo ovir za prosti pretok plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala.
- (32) Ker bo pristojni organ mogoče moral odobriti več rejskih programov rejskega društva ali rejskega podjetja, ki ga je priznal, in ker bo pristojni organ mogoče moral odobriti širitev, na njegovem ozemlju, rejskih programov, ki jih izvaja rejsko društvo ali rejsko podjetje, priznana v drugi državi članici, bi morale biti priznavanje rejskega društva ali rejskega podjetja ločeno od odobritve njegovih rejskih programov. Vendar bi bilo treba ob ocenjevanju prošnje za priznanje rejskega društva ali rejskega podjetja pristojnemu organu predložiti tudi prošnjo za odobritev vsaj enega rejskega programa.
- (33) Iz različnih pritožb, ki jih je morala Komisija obravnavati v preteklih letih, je videti, da bi ta uredba morala jasno urejati odnos med rejskim društvom, ki ustanovi hčerinsko rodovniško knjigo za posamezno pasmo čistopasemskih plemenskih enoprstih kopitarjev, in rejskim društvom, ki trdi, da je vzpostavilo rodovniško knjigo o izvoru te pasme.
- (34) Pojasniti je treba razmerje med rejci in rejskimi društvi, zlasti da se zagotovi njihova pravica sodelovati v rejskem programu na geografskem območju, za katero je odobren, in v primeru možnosti članstva je treba rejcem zagotoviti pravico do članstva. Rejska društva bi morala imeti pravila za reševanje sporov z rejci, ki sodelujejo v njihovih rejskih programih, ter za zagotavljanje enake obravnave teh rejcev. Določiti bi morala tudi svoje pravice in obveznosti ter pravice in obveznosti rejcev, ki sodelujejo v njihovih rejskih programih.
- (35) Rejci, katerih živali se sezonsko gibljejo znotraj meja države članice ali območja, ki presega nacionalne meje, bi morali imeti pravico nadaljnjega sodelovanja v rejskem programu, v kolikor se sedež njihovega kmetijskega gospodarstva nahaja znotraj geografskega območja tega rejskega programa.
- (36) V tej uredbi bi treba upoštevati posebne razmere, ki prevladujejo v sektorju hibridnih plemenskih prašičev. Večina zasebnih podjetij v sektorju hibridnih plemenskih prašičev ima zaprt proizvodni sistem in upravljajo svojo plemensko živino. Za ta podjetja bi bilo treba torej določiti odstopanja, zlasti glede sodelovanja rejcev v rejskem programu in pravice do registracije hibridnih plemenskih prašičev v rodovniških registrih.
- (37) Opredelitev pojma „hibridni plemenski prašič“ zajema živali iz vseh ravni plemenske in selekcijske piramide, ki se uporabljajo za optimizacijo načrtov križanja s kombiniranjem posebnih značilnosti različnih genotipov in izkoriščanjem učinkov heteroze. Glede na raven plemenske in selekcijske piramide „hibridni plemenski prašič“ zajema pasme, linije ali križance. Vendar pa ni nujno, da so vse živali „hibridi“ v tradicionalnem pomenu besede.
- (38) Na podlagi pridobljenih izkušenj, zlasti pri uporabi Direktive 90/427/EGS, v manjši meri pa tudi direktiv 89/361/EGS in 2009/157/ES, se je pokazalo, da so potrebna natančnejša pravila za učinkovito reševanje sporov med rejci na eni strani in rejskimi društvi na drugi strani, ki temeljijo na jasno določenih poslovnih ter opisanih pravicah in dolžnostih rejcev. To se najboljše doseže tako, da se spori rešujejo znotraj pravnega sistema države članice, v kateri nastanejo.
- (39) Rejska društva, ki vzpostavijo in vodijo rodovniške knjige za čistopasemsko plemensko govedo, prašiče, ovce, koze in enoprste kopitarje, kot tudi rejska podjetja, ki niso zasebna podjetja, ki delujejo v zaprtih proizvodnih

sistemih, ki vzpostavijo in vodijo registre za hibridne plemenske prašiče, bi morala v svoje rodovniške knjige oziroma registre vpisovati oziroma registrirati plemenske živali brez diskriminiranja glede na državo članico izvora živali ali njihovih lastnikov ter te živali ustrezno razvrstiti v skladu z njihovimi genetskimi vrednostmi, kadar je to predvideno v rejskem programu.

- (40) Rejskim društvom bi bilo treba tudi dovoliti, da vzpostavijo dodatne dele za evidenco živali, ki ne izpolnjujejo starševskih meril, a za katere rejska društva menijo, da ustrezajo plemenskim značilnostim iz rejskega programa zadevne pasme, z namenom, da se te živali nato redi s čistopasemskimi plemenskimi živalmi iz pasme, ki jo zajema rejski program, njihovi potomci pa bi bili nato uvrščeni v glavni del rodovniške knjige. Posebna pravila za uvrstitev potomcev teh živali v glavni del rodovniške knjige bi bilo treba določiti na ravni Unije.
- (41) Uvrstitev potomcev teh živali v glavni del rodovniških knjig bi bilo treba dovoliti le prek starševske linije samice, razen v primeru enoprstih kopitarjev. Vendar pa bi morale imeti države članice možnost rejskim društvom dovoliti, da za ogrožene pasme goveda, prašičev, ovc in koz ali odpornih pasem ovc, za katere ni dovolj čistopasemskih samcev za razmnoževanje, uporabijo manj stroga pravila za uvrstitev njihovih potomcev iz dodatnih delov v glavni del rodovniške knjige, da se prepreči nadaljnje slabšanje genske raznovrstnosti teh pasem. Prav tako bi bilo treba določiti posebna pravila, ki bi omogočala obnovo pasem, ki so izumrle ali so v resni nevarnosti, da izumrejo. Države članice, ki uveljavljajo taka odstopanja, bi morale skrbno oceniti status tveganja teh plemenskih populacij in zagotoviti varno upravljanje genskih virov.
- (42) Kadar je treba oblikovati novo pasmo s križanjem značilnosti čistopasemskih plemenskih živali različnih pasem ali križanjem živali z zadostno stopnjo fizične podobnosti, ki se že razmnožujejo z zadostno genetsko stabilnostjo, da se jih lahko šteje za novo pasmo, bi bilo treba rejskim društvom omogočiti, da odprejo rodovniške knjige in izvajajo rejske programe za te nove pasme.
- (43) Ta uredba ne bi smela preprečevati, da bi živali, vpisane v dodatni del rodovniške knjige določene pasme, spadale v področje uporabe obvez kmetijsko-okoljsko-podnebnega ukrepa iz člena 28 Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega Parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in bi bile tako upravičene do pomoči nacionalnih ali regionalnih organov v okviru programov za razvoj podeželja.
- (44) Za čistopasemske plemenske živali enoprstih kopitarjev bi morala rejska društva v svojih rejskih programih določiti pravila, ki bi prepovedala ali omejila uporabo določenih razmnoževalnih tehnik in določenih čistopasemskih plemenskih živali, vključno z njihovim zarodnim materialom. Rejska društva bi na primer morala imeti možnost zahtevati, da se potomci zaplodijo le z naravnim pripustom. Rejska društva, ki uveljavljajo te prepovedi ali omejitve, bi morala ta pravila določiti v svojih rejskih programih, v skladu s pravili, ki jih določi rejsko društvo, ki vodi izvirno rodovniško knjigo.
- (45) Čistopasemske plemenske živali, vpisane v rodovniške knjige, bi bilo treba določiti v skladu z Uredbo (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (46) V primeru čistopasemskih plemenskih enoprstih kopitarjev Uredba (EU) 2016/429 določa, da pristojni organ na področju zdravja živali za enoprste kopitarje izda enoten identifikacijski dokument za celotno življenjsko dobo živali, ki ga Komisija z delegiranimi akti nadalje podrobno opredeli. Da bi bilo zootehnično spričevalo glede vsebine in upravnega postopka čim bolj v skladu z enotnim identifikacijskim dokumentom za celotno življenjsko dobo živali, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejme akte v zvezi z obliko in vsebino enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo enoprstih kopitarjev.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L 347, 20.12.2013, str. 487).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih živalskih boleznih in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“) (UL L 84, 31.3.2016, str. 1).

- (47) Primernost čistopasemskih plemenskih enoprstih kopitarjev za tekmovanja na mednarodni ravni urejajo mednarodni zasebni sporazumi. Glede na mednarodno razsežnost sektorja enoprstih kopitarjev bi morala Komisija pri pripravi in oblikovanju ustreznih delegiranih in izvedbenih aktov upoštevati te sporazume, da se ohrani primernost teh čistopasemskih plemenskih živali za tekmovanje na mednarodni ravni.
- (48) Sprejem plemenskih živali za plemenske namene in zlasti naravni pripust ali oploditev z biomedicinsko pomočjo bi bilo treba urediti na ravni Unije, da se preprečijo ovire v trgovini, zlasti, kadar je bila na takih plemenskih živalih opravljena lastna preizkušnja ali je bila ocenjena njihova genetska vrednost v skladu s pravili iz te uredbe, zlasti iz Priloge III.
- (49) Jasno je, da države članice ali njihovi pristojni organi ne smejo uporabiti te uredbe, da prepovejo, omejijo ali preprečijo uporabo čistopasemskih plemenskih živali ali njihovega zarodnega materiala za proizvodnjo živali, ki niso namenjene vpisu ali registraciji kot plemenske živali v rodovniški knjigi ali rodovniškem registru.
- (50) Medtem ko so bila pravila za lastno preizkušnjo in ocenjevanje genetske vrednosti plemenskega goveda, prašičev, ovc in koz, pri katerih se preskuša določeno število lastnosti, določena na ravni Unije, pa pri čistopasemskih plemenskih enoprstih kopitarjih zaradi številnih zahtev za posamezno pasmo, uporabo in selekcijo taka pravila doslej še niso bila harmonizirana. Pravila za posamezno pasmo za lastno preizkušnjo in ocenjevanje genetske vrednosti so namreč trenutno določena v izvorni rodovniški knjigi za pasmo konj.
- (51) Da bi se upošteval tehnični razvoj, znanstveni napredek ali potreba po ohranitvi genskih virov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme delegirane akte za spremembo Priloge III k tej uredbi. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prav tako prenesti izvedbena pooblastila, ki ji omogočajo, da določi enotna in natančnejša pravila za lastno preizkušnjo in ocenjevanje genetske vrednosti čistopasemškega plemenskega goveda, ovc in koz.
- (52) Moralo bi biti mogoče, da lastno preizkušnjo ali oceno genetske vrednosti izvede zunanji izvajalec, ki ga imenuje rejsko društvo ali rejsko podjetje, ali javni organ, tudi organ, ki to poslanstvo opravlja kot samostojno nalogo. Pristojni organ lahko tega zunanjega izvajalca pooblasti in oceni v okviru odobritve rejskega programa. Rejsko društvo ali rejsko podjetje, za katerega zunanji izvajalci opravijo lastno preizkušnjo ali oceno genetske vrednosti, bi moralo biti odgovorno za zagotavljanje skladnosti z zahtevami, ki veljajo za te dejavnosti, razen če ustrezna država članica ali njen pristojni organ ne odloči drugače, ter bi moralo v svojem rejskem programu natančno navesti imenovanega zunanjega izvajalca.
- (53) Odvisno od, med drugim, vrste ali pasme bi bilo morda treba harmonizirati ali izboljšati metode za lastno preizkušnjo in ocenjevanje genetske vrednosti čistopasemskih plemenskih živali, ki jih uporabljajo rejska društva ali zunanji izvajalci, ki jih imenujejo rejska društva. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te Uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, ki ji omogočajo, da določi referenčna središča Evropske unije. Da po potrebi spremeni nalogo teh referenčnih središč, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme delegirane akte. Ta referenčna središča Evropske unije bi morala biti upravičena do finančne podpore Unije v skladu z Uredbo (EU) št. 652/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. V primeru čistopasemškega plemenskega goveda te naloge opravlja Interbull Centre, stalni pododbor Mednarodnega odbora za kontrolo proizvodnosti živali (ICAR), ki je referenčno središče Evropske unije, imenovano z Odločbo Sveta 96/463/ES ⁽²⁾.
- (54) Poleg tega bi bilo treba v podporo rejskim društvom pri upravljanju ogroženih pasem, kadar se izkaže kot potrebno, na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, ki ji omogočajo, da določi referenčna središča Evropske

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 652/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o določbah za upravljanje odhodkov v zvezi s prehransko verigo, zdravjem in dobrobitjo živali ter v zvezi z zdravjem rastlin in rastlinskim razmnoževalnim materialom, spremembi direktiv Sveta 98/56/ES, 2000/29/ES in 2008/90/ES, uredb (ES) št. 178/2002, (ES) št. 882/2004 in (ES) št. 396/2005 Evropskega parlamenta in Sveta, Direktive 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi sklepov Sveta 66/399/EGS in 76/894/EGS ter Odločbe Sveta 2009/470/ES (UL L 189, 27.6.2014, str. 1).

⁽²⁾ Odločba Sveta 96/463/ES z dne 23. julija 1996 o določitvi referenčnega organa, odgovornega za usklajevanje enotnih testnih metod in ocenjevanja rezultatov za čistopasemsko plemensko govedo (UL L 192, 2.8.1996, str. 19).

unije s posebno nalogo spodbujanja vzpostavljanja ali harmoniziranja metod, ki jih uporabljajo ta rejska društva. Da po potrebi spremeni nalogo teh referenčnih središč, bi bilo treba na Komisijo prav tako prenesti pooblastilo, da sprejme delegirane akte v skladu s členom 290 PDEU. Komisija bi morala pri določanju teh središč in opisu njihovih nalog ustrezno upoštevati dejavnosti Evropske regionalne kontaktne točke za živalske genske vire, ki je bila vzpostavljena v okviru globalnega akcijskega načrta Organizacije za prehrano in kmetijstvo (FAO) za živalske genske vire v Evropi. Metode, ki jih določajo ta središča, ne bi smele biti zavezujoče.

- (55) Rejci, ki sodelujejo v rejskem programu, bi morali imeti pravico prejeti zootehniška spričevala za svoje plemenske živali, vključene v ta rejski program, in za zarodni material teh živali. Zootehniška spričevala bi morala spremljati plemenske živali ali njihov zarodni material, kadar se z njimi trguje v Uniji ali vanjo vstopijo, da se živali ali njihovi potomci, ki so nastali iz zarodnega materiala, vpišejo ali registrirajo v druge rodovniške knjige ali rodovniške registre. V zootehniških spričevalih bi moral rejec najti informacije o genetski kakovosti in poreklu kupljene živali. Taka spričevala bi bilo treba po potrebi na primer izdati za plemenske živali za razstavne namene ali kadar se jih namesti v testne postaje ali v centre za umetno osemenje.
- (56) Moralo bi biti jasno, da ta uredba državam članicam ali pristojnim organom ne prepoveduje, da zahtevajo, da seme čistopasemskega plemenskega goveda, prašičev, ovc, koz in enoprstih kopitarjev, namenjeno umetnemu osemenju za proizvodnjo živali, ki naj ne bi postale čistopasemske plemenske živali, pri trgovanju spremljajo informacije o kakovosti in poreklu te živali. Na splošno se upa, da bi se konkurenčnost sektorja Unije za rejo živali lahko izboljšala, če bi bil zarodni material plemenskih živali, zlasti njihovo seme, ter informacije v zootehniških spričevalih na voljo tudi nosilcem dejavnosti, ki razmnožujejo živali, a ne nameravajo njihovih potomcev vpisati v rodovniško knjigo.
- (57) Vstop v Unijo in izvoz plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala v tretje države sta pomembna za kmetijstvo Unije. Vstop plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala v Unijo bi zato moral potekati pod pogoji, ki so skoraj povsem primerljivi s pravili, ki se uporabljajo za trgovino v Uniji. Vendar pa bi morale biti plemenske živali in njihov zarodni material do vpisa v glavni del rodovniške knjige ali registra v Uniji upravičene le, če raven nadzora, ki se izvaja v tretji državi izvoznici, zagotavlja enako zanesljivost podatkov o poreklu in rezultatih lastne preizkušnje ter ocenjevanja genetske vrednosti kot v Uniji, in če so rejski organi, ki zagotavljajo te podatke in rezultate, vključeni na seznam, ki ga vodi Komisija. Poleg bi morali rejski organi v tretjih državah vzajemno sprejemati plemenske živali in njihov zarodni material iz zadevnega rejskega društva ali rejskega podjetja, priznanega v Uniji.
- (58) Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 ⁽¹⁾ določa, da nomenklaturu blaga, in sicer „kombinirano nomenklaturu“ ali s kratiko „KN“, ki hkrati izpolnjuje zahteve skupne carinske tarife, zunajtrgovinske statistike Skupnosti ter drugih politik Unije v zvezi z uvozom ali izvozom blaga, določi Komisija. Priloga I k navedeni uredbi navaja oznake KN za čistopasemsko plemensko govedo, prašiče, ovce, koze in enoprste kopitarje ter seme samcev goveda ter navaja, da se izvajajo iz običajne stopnje dajatev. V tem primeru moralo te živali in njihov zarodni material spremljati ustrezno zootehnično spričevalo, ki dokazuje njihovo razvrstitev v čistopasemske plemenske živali ali njihov zarodni material. Čistopasemske plemenske živali bi moral spremljati tudi dokument, ki navaja, da bodo vpisane v rodovniško knjigo, ki jo vodi rejsko društvo, ali v rodovniški register, ki ga vodi rejsko podjetje.
- (59) Ob vstopu v Unijo se pri plemenskih živalih in njihovem zarodnem materialu opravijo veterinarski pregledi v skladu z direktivama Sveta 91/496/EGS ⁽²⁾ in 97/78/ES ⁽³⁾. V primeru čistopasemskih plemenskih živali bi bilo treba tudi za uporabo oprostive konvencionalne stopnje dajatev za čistopasemske plemenske živali tudi pri njih opravi potrebne preglede.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, 7.9.1987, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 91/496/EGS z dne 15. julija 1991 o določitvi načel o organizaciji veterinarskih pregledov živali, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav, in o spremembi direktiv 89/662/EGS, 90/425/EGS ter 90/675/EGS (UL L 268, 24.9.1991, str. 56).

⁽³⁾ Direktiva Sveta 97/78/ES z dne 18. decembra 1997 o določitvi načel, ki urejajo organizacijo veterinarskih pregledov proizvodov, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav (UL L 24, 30.1.1998, str. 9).

- (60) Določiti je treba pravila o uradnem nadzoru, opravljenem za preverjanje skladnosti s pravili iz te uredbe, in o drugih uradnih dejavnostih, ki jih izvajajo pristojni organi v skladu s to uredbo, ki so prilagojena živinorejskemu sektorju. Pristojni organi bi morali imeti možnost izvajanja uradnega nadzora nad vsemi nosilci dejavnosti, za katere velja ta uredbe, zlasti nad rejskimi društvi, rejskimi podjetji, zunanjimi izvajalci, ki izvajajo lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti, in rejci ter, če izdajajo zootehnična spričevala, nad središči za zbiranje semena in skladiščenje, središči za skladiščenje zarodkov in nad skupinami za odvzem ali pridobivanje zarodkov.
- (61) Pristojni organi bi morali izvajati uradni nadzor, da se preveri skladnost s pravili iz te uredbe in zahtevami iz odobrenega rejskega programa. Ta nadzor lahko vključuje pregled opreme, uporabljene za lastno preizkušnjo, ali preverjanje postopkov za zapisovanje zootehničnih in genealoških podatkov ali pregled dokumentov ali sistemov, uporabljenih za hrambo ali obdelavo zbranih podatkov o plemenskih živalih. Pregled lahko upošteva preverjanje kakovosti ali nadzorne sisteme za zagotavljanje pravilnosti zabeleženih podatkov, kot je starševski nadzor, ki se ga izvaja za preverjanje porekla živali. Pristojni organi lahko uradni nadzor izvajajo v prostorih in pisarnah ter nad opremo rejcev, rejskih društev ali rejskih podjetij, kot tudi nad plemenskimi živalmi ali zarodnim materialom, odvzetim tem plemenskim živalim, vključenim v rejski program.
- (62) Kadar se v tej uredbi sklicuje na „druge uradne dejavnosti“, bi bilo to treba razlagati kot vključujoč priznavanje rejskih društev in rejskih podjetij, odobritev rejskih programov ali nudenje pomoči drugim državam članicam in tretjim državam.
- (63) Za dejansko uporabo pravil Unije o plemenskih živalih in njihovem zarodnem materialu iz te uredbe morajo pristojni organi držav članic med seboj sodelovati in si po potrebi zagotavljati upravno pomoč. Zato bi morala biti splošna pravila o upravni pomoči in sodelovanju podobna tistim iz naslova IV Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, s potrebnimi prilagoditvami določena v tej uredbi.
- (64) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da, kadar obstajajo dokazi, da v tretji državi prihaja do obsežnih resnih neskladnosti s pravom Unije o reji živali, sprejme posebne ukrepe za omejitev vpliva takih neskladnosti.
- (65) Pristojni organ države članice bi moral imeti tudi potrebna pooblastila za izvrševanje zootehniških in genealoških pravil o plemenskih živalih iz te uredbe, vključno z začasnim preklicem odobritve rejskega programa ali preklicem priznanja rejskega društva ali rejskega podjetja v primeru neupoštevanja pravil iz te uredbe.
- (66) Komisija bi morala po potrebi izvajati nadzor v državah članicah, med drugim ob upoštevanju rezultatov uradnega nadzora, ki ga izvajajo države članice, da bi zagotovila uporabo pravil iz te uredbe v vseh državah članicah.
- (67) Komisija bi morala po potrebi izvajati nadzor v tretjih državah z namenom, da se pripravi seznam rejskih organov tretjih držav, iz katerih bi bilo treba dovoliti vstop plemenskih živali in njihovega semena, jajčnih celic in zarodkov v Unijo, z namenom, da se določijo pogoji za njihov vstop v Unijo, ter z namenom, da se pridobijo zootehniške in genealoške informacije, povezane z delovanjem sporazumov o enakovrednosti. Komisija bi morala izvajati nadzor tudi v tretjih državah, kjer je to potrebno zaradi kakršne koli ponavljajoče se ali nove težave v zvezi s plemenskimi živalmi ali njihovim zarodnim materialom.
- (68) Izredno pomembno je prek uradnega nadzora preverjati skladnost s pravili iz te uredbe, da se zagotovi, da se v Uniji dejansko uresničijo cilji iz te uredbe. Nedelovanje nadzornega sistema države članice lahko v nekaterih

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmu in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL L 165, 30.4.2004, str. 1).

primerih zelo oteži uresničitev teh ciljev in povzroči resno in razširjeno skladnost s temi pravili. Komisija bi zato morala imeti možnost, da se sprejetjem ukrepov odzove na te neuspehe nadzornega sistema države članice, dokler zadevna država članica ne sprejme potrebnih ukrepov za odpravo napake. Taki ukrepi lahko vključujejo prepoved ali uvedbo posebnih pogojev za trgovanje s plemenskimi živalmi ali njihovim zarodnim materialom ali druge ukrepe, za katere Komisija meni, da so ustrezen odziv na obsežno kršitev.

- (69) Ker ta uredba razveljavlja in nadomešča direktive 88/661/EGS, 89/361/EGS, 90/427/EGS, 94/28/ES in 2009/157/ES, je treba razveljaviti tudi akte Komisije, sprejete na podlagi navedenih direktiv, ter jih po potrebi nadomestiti z delegiranimi ali izvedbenimi akti, sprejetimi na podlagi ustreznih pooblastil, prenesenih s to uredbo. Zato bi bilo treba navedene akte Komisije razveljaviti in po potrebi nadomestiti.
- (70) Da se zagotovi pravilna uporaba te uredbe in njena dopolnitev ali sprememba prilog k tej uredbi, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z določitvijo zahtev za izvajanje lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti, nalogami referenčnih središč Evropske unije in zahtevami zanje ter vsebino in obliko zootehniških spričeval.
- (71) Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja opravijo v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016 ⁽¹⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejemata vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (72) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja določb te uredbe v zvezi z vzorčnimi obrazci za informacije, ki jih države članice posredujejo javnosti s seznamom priznanih rejskih društev in rejskih podjetij, metodami za preverjanje identitete čistopasemskih plemenskih živali, lastno preizkušnjo in ocenjevanje genetske vrednosti, določanjem referenčnih središč Evropske unije, vzorčnimi obrazci enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo enoprstnih kopitarjev, vzorci zootehniških spričeval, ki so priložena plemenskim živalim in njihovem zarodnemu materialu, priznavanjem enakovrednosti ukrepov, ki se izvajajo v tretjih državah, resnimi težavami nadzornega sistema države članice ter z uvedbo posebnih ukrepov v zvezi z vstopom plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala v Unijo bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Komisija ne bi smela sprejeti izvedbenega akta, če Stalni odbor za zootehniko ne poda mnenja.
- (73) Pravila iz direktiv 87/328/EGS, 88/661/EGS, 89/361/EGS, 90/118/EGS, 90/119/EGS, 90/427/EGS, 91/174/EGS, 94/28/ES in 2009/157/ES ter Odločbe 96/463/ES je treba nadomestiti s pravili iz te uredbe ter delegiranimi in izvedbenimi akti Komisije, sprejetimi na podlagi pooblastil, prenesenih s to uredbo. Zato bi bilo treba navedene pravne akte razveljaviti.
- (74) Naslednje odločbe Komisije o merilih za posamezne živalske vrste za odobritev ali priznanje rejskih društev in rejskih podjetij, vpis plemenskih živali v rodovniške knjige, sprejem za pleme in umetno osemenitev, za lastno

⁽¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

preizkušnjo in ocenjevanje genetske vrednosti so bile sprejete na podlagi direktiv 88/661/EGS, 89/361/EGS, 90/427/EGS, 94/28/ES in 2009/157/ES: odločbe Komisije 84/247/EGS ⁽¹⁾, 84/419/EGS ⁽²⁾, 89/501/EGS ⁽³⁾, 89/502/EGS ⁽⁴⁾, 89/504/EGS ⁽⁵⁾, 89/505/EGS ⁽⁶⁾, 89/507/EGS ⁽⁷⁾, 90/254/EGS ⁽⁸⁾, 90/255/EGS ⁽⁹⁾, 90/256/EGS ⁽¹⁰⁾, 90/257/EGS ⁽¹¹⁾, 92/353/EGS ⁽¹²⁾, 96/78/ES ⁽¹³⁾ in 2006/427/ES ⁽¹⁴⁾. Ta uredba bi morala določiti pravila, ki bodo nadomestila pravila iz navedenih odločb Komisije.

(75) Ta uredba bi morala določati podobna pravila kot Odločba Komisije 92/354/EGS ⁽¹⁵⁾.

(76) Na podlagi direktiv 88/661/EGS, 89/361/EGS, 90/427/EGS, 94/28/ES in 2009/157/ES so bili sprejeti naslednji pravni akti Komisije: odločbe Komisije 89/503/EGS ⁽¹⁶⁾, 89/506/EGS ⁽¹⁷⁾, 90/258/EGS ⁽¹⁸⁾, 96/79/ES ⁽¹⁹⁾, 96/509/ES ⁽²⁰⁾, 96/510/ES ⁽²¹⁾ in 2005/379/ES ⁽²²⁾ ter Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/262 ⁽²³⁾. Ta uredba bi morala določiti pravila, ki bodo nadomestila pravila iz navedenih pravnih aktov Komisije.

(77) Za zagotovitev pravne jasnosti in preprečevanje podvajanja bi bilo treba z dnem začetka veljavnosti te uredbe razveljaviti pravne akte Komisije iz uvodnih izjav 74, 75 in 76. Poleg tega bi morala Komisija najmanj 18 mesecev pred datumom začetka veljavnosti te uredbe sprejeti izvedbene akte, s katerimi določi vzorčne

⁽¹⁾ Odločba Komisije 84/247/EGS z dne 27. aprila 1984 o določitvi meril za priznanje rejskih organizacij in združenj, ki vodijo ali vzpostavijo rodovniške knjige za čistopasemsko plemensko govedo (UL L 125, 12.5.1984, str. 58).

⁽²⁾ Odločba Komisije 84/419/EGS z dne 19. julija 1984 o določitvi meril za vpis govedi v rodovniške knjige (UL L 237, 5.9.1984, str. 11).

⁽³⁾ Odločba Komisije 89/501/EGS z dne 18. julija 1989 o določitvi pogojev za priznanje in nadzor rejskih združenj in rejskih organizacij, ki vzpostavijo ali vodijo rodovniške knjige za čistopasemske plemenske prašiče (UL L 247, 23.8.1989, str. 19).

⁽⁴⁾ Odločba Komisije 89/502/EGS z dne 18. julija 1989 o pogojih za vpis čistopasemskih plemenskih prašičev v rodovniške knjige (UL L 247, 23.8.1989, str. 21).

⁽⁵⁾ Odločba Komisije 89/504/EGS z dne 18. julija 1989 o določitvi pogojev za priznanje in nadzor rejskih združenj, rejskih organizacij in zasebnih podjetij, ki vzpostavijo ali vodijo registre za hibridne plemenske prašiče (UL L 247, 23.8.1989, str. 31).

⁽⁶⁾ Odločba Komisije 89/505/EGS z dne 18. julija 1989 o določitvi pogojev za vpis hibridnih plemenskih prašičev v registre (UL L 247, 23.8.1989, str. 33).

⁽⁷⁾ Odločba Komisije 89/507/EGS z dne 18. julija 1989 o metodah za ocenjevanje proizvodnih lastnosti in za napovedovanje genetske vrednosti čistopasemskih in hibridnih plemenskih prašičev (UL L 247, 23.8.1989, str. 43).

⁽⁸⁾ Odločba Komisije 90/254/EGS z dne 10. maja 1990 o določitvi pogojev za priznanje rejskih organizacij in združenj, ki vzpostavljajo ali vodijo rodovniške knjige za čistopasemske plemenske ovce in koze (UL L 145, 8.6.1990, str. 30).

⁽⁹⁾ Odločba Komisije 90/255/EGS z dne 10. maja 1990 o določitvi pogojev za vpis čistopasemskih plemenskih ovc in koz v rodovniške knjige (UL L 145, 8.6.1990, str. 32).

⁽¹⁰⁾ Odločba Komisije 90/256/EGS z dne 10. maja 1990 o metodah za merjenje in ocenjevanje proizvodnih lastnosti ter napovedovanje genetske vrednosti čistopasemskih plemenskih ovc in koz (UL L 145, 8.6.1990, str. 35).

⁽¹¹⁾ Odločba Komisije 90/257/EGS z dne 10. maja 1990 o določitvi meril za sprejetje čistopasemskih plemenskih ovc in koz za pleme ter o uporabi njihovega semena, jajčnih celic ali zarodkov (UL L 145, 8.6.1990, str. 38).

⁽¹²⁾ Odločba Komisije 92/353/EGS z dne 11. junija 1992 o določitvi meril za priznanje ali odobritev organizacij in združenj, ki vodijo ali vzpostavijo rodovniške knjige za registrirane kopitarje (UL L 192, 11.7.1992, str. 63).

⁽¹³⁾ Odločba Komisije 96/78/ES z dne 10. januarja 1996 o določitvi pogojev za vpis in registracijo kopitarjev v rodovniške knjige za pleme (UL L 19, 25.1.1996, str. 39).

⁽¹⁴⁾ Odločba Komisije 2006/427/ES z dne 20. junija 2006 o določitvi metod za spremljanje proizvodnih lastnosti in metod za napovedovanje genetske vrednosti čistopasemskega plemenskega goveda (UL L 169, 22.6.2006, str. 56).

⁽¹⁵⁾ Odločba Komisije 92/354/EGS z dne 11. junija 1992 o določitvi pravil za zagotavljanje koordinacije med organizacijami in združenji, ki vodijo ali vzpostavijo rodovniške knjige za registrirane kopitarje (UL L 192, 11.7.1992, str. 66).

⁽¹⁶⁾ Odločba Komisije 89/503/EGS z dne 18. julija 1989 o zootehniškem spričevalu za čistopasemske plemenske prašiče, njihovo seme, jajčne celice in zarodke (UL L 247, 23.8.1989, str. 22).

⁽¹⁷⁾ Odločba Komisije 89/506/EGS z dne 18. julija 1989 o zootehniškem spričevalu za hibridne plemenske prašiče, njihovo seme, jajčne celice in zarodke (UL L 247, 23.8.1989, str. 34).

⁽¹⁸⁾ Odločba Komisije 90/258/EGS z dne 10. maja 1990 o določitvi zootehniških spričeval za čistopasemske plemenske ovce in koze, njihovo seme, jajčne celice in zarodke (UL L 145, 8.6.1990, str. 39).

⁽¹⁹⁾ Odločba Komisije 96/79/ES z dne 12. januarja 1996 o določitvi zootehniških spričeval za seme, jajčne celice in zarodke registriranih kopitarjev (UL L 19, 25.1.1996, str. 41).

⁽²⁰⁾ Odločba Komisije 96/509/ES z dne 18. julija 1996 o genealoških in zootehniških pogojih za uvoz semena nekaterih živali (UL L 210, 20.8.1996, str. 47).

⁽²¹⁾ Odločba Komisije 96/510/ES z dne 18. julija 1996 o zootehniških spričevalih za uvoz plemenskih živali, njihovega semena, jajčnih celic in zarodkov (UL L 210, 20.8.1996, str. 53).

⁽²²⁾ Odločba Komisije 2005/379/ES z dne 17. maja 2005 o zootehniških spričevalih in podatkih za čistopasemsko plemensko govedo, njihovo seme, jajčne celice in zarodke (UL L 125, 18.5.2005, str. 15).

⁽²³⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/262 z dne 17. februarja 2015 o določitvi pravil v skladu z direktivama Sveta 90/427/EGS in 2009/156/ES v zvezi z metodami za identifikacijo enoprstih kopitarjev (uredba o potnih listih za enoprste kopitarje) (UL L 59, 3.3.2015, str. 1).

obrazce za predložitev informacij, ki se vključijo v seznam priznanih rejskih društev in rejskih podjetij, ki jih objavijo države članice, kot tudi vzorčne obrazce za zootehniška spričevala plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala. Ti izvedbeni akti bi se morali začeti uporabljati najpozneje do dneva začetka veljavnosti te uredbe.

- (78) Za zagotovitev nemotenega prehoda organizacij rejcev, rejskih organizacij, združenj rejcev, zasebnih podjetij ali drugih organizacij ali združenj, ki so bila z akti, razveljavljenimi s to uredbo, odobrena ali priznana s časovno omejitvijo ali brez nje, ter rejskih programov, ki jih izvajajo ti nosilci dejavnosti, bi morali ti nosilci dejavnosti in njihovi rejski programi veljati kot priznani ali odobreni v skladu s to uredbo. Posledično za te nosilce dejavnosti ne bi smeli veljati postopki za priznavanje, odobritev in obveščanje o širitvi geografskega območja v druge države članice, določeni v tej uredbi, čeprav bi se zanje morale uporabljati druge določbe te uredbe. Države članice bi morale zagotoviti, da ti nosilci dejavnosti delujejo v skladu z vsemi pravili iz te uredbe, zlasti je treba nad njimi izvajati uradni nadzor na podlagi tveganja. V primeru neskladnosti bi morali pristojni organi zagotoviti, da ti nosilci dejavnosti sprejmejo potrebne ukrepe za odpravo te neskladnosti in po potrebi razveljaviti ali preklicati priznanje teh nosilcev dejavnosti ali odobritev njihovih rejskih programov.
- (79) Komisija je nedavno sprejela predlog za novo uredbo o uradnem nadzoru in drugih uradnih dejavnostih. Navedena nova uredba naj bi razveljavila Uredbo (ES) št. 882/2004, Direktivo Sveta 89/608/EGS ⁽¹⁾, Direktivo Sveta 90/425/EGS ⁽²⁾, in direktivi 91/496/EGS in 97/78/ES. Vključevala naj bi tudi nekatera pravila iz Uredbe (ES) št. 882/2004 in navedenih direktiv s potrebnimi prilagoditvami. Vendar pa reja živali naj ne bi bila spadala na področje uporabe navedene nove uredbe. Za pravno jasnost in varnost ter do razveljavitve direktiv 89/608/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS in 97/78/ES z navedeno novo uredbo je treba črtati sklicevanja na „zootehniški“ iz direktiv 89/608/EGS in 90/425/EGS, medtem ko direktivi 91/496/EGS in 97/78/ES ne potrebuje take spremembe. Direktivi 89/608/EGS in 90/425/EGS bi bilo treba torej v skladu s tem spremeniti.
- (80) Do začetka uporabe člena 110 Uredbe (EU) 2016/429 bi morala rejska društva, ki izvajajo odobrene rejske programe za čistopasemske plemenske enoprste kopitarje, v skladu s členom 8(1) Direktive 90/427/EGS imeti možnost nadaljnega izdajanja identifikacijskih dokumentov za te čistopasemske plemenske živali.
- (81) Ta uredba bi se morala uporabljati od prvega dne osemindvajsetega meseca po datumu začetka njene veljavnosti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa:

- (a) zootehniška in genealoška pravila za trgovino s plemenskimi živalmi in njihovim zarodnim materialom ter za njihov vstop v Unijo;
- (b) pravila za priznavanje rejskih društev in rejskih podjetij ter za odobritev njihovih rejskih programov;

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 89/608/EGS z dne 21. novembra 1989 o medsebojnem sodelovanju med upravnimi organi držav članic in sodelovanju med njimi in Komisijo, za zagotavljanje pravilnega izvajanja veterinarske in zootehniške zakonodaje (UL L 351, 2.12.1989, str. 34).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se zaradi vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini notraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi (UL L 224, 18.8.1990, str. 29).

- (c) pravice in obveznosti rejcev ter rejskih društev in rejskih podjetij;
 - (d) pravila za vpis plemenskih živali v rodovniške knjige in rodovniške registre ter za sprejem plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala za plemo;
 - (e) pravila za lastno preizkušnjo in ocenjevanje genetske vrednosti plemenskih živali;
 - (f) pravila za izdajanje zootehniških spričeval za plemenske živali in njihov zarodni material;
 - (g) pravila za opravljanje uradnega nadzora, zlasti v rejskih društvih in rejskih podjetjih, ter pravila za opravljanje drugih uradnih dejavnosti;
 - (h) pravila za upravno pomoč in sodelovanje ter pravila za izvrševanje s strani držav članic;
 - (i) pravila za opravljanje nadzora s strani Komisije v državah članicah in tretjih državah.
2. Ta uredba se uporablja za plemenske živali in njihov zarodni material, kadar se namerava te živali ali potomce iz tega zarodnega materiala vpisati v rodovniško knjigo kot čistopasemske plemenske živali ali registrirati kot hibridne plemenske prašiče v rodovniškem registru.
3. Ta uredba se ne uporablja za plemenske živali in njihov zarodni material, kadar so te živali in njihov zarodni material namenjeni tehničnim ali znanstvenim poskusom, ki se izvajajo pod nadzorom pristojnih organov.
4. Člen 9(4), člen 13, člen 14(3) in (4), člena 23 in 24, člen 28(2) in člen 36(1) se ne uporabljajo za zasebna podjetja, priznana kot rejska podjetja, ki delujejo v zaprtih proizvodnih sistemih.
5. Ta uredba ne posega v pravice držav članic, da sprejmejo nacionalne ukrepe za urejanje izvajanja rejskih programov, ki niso bili odobreni v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, v skladu s členom 12.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „žival“ pomeni domače živali naslednjih vrst:
 - (a) govedo (*Bos taurus* in *Bos indicus*) in bivol (*Bubalus bubalis*);
 - (b) prašiči (*Sus scrofa*);
 - (c) ovce (*Ovis aries*);
 - (d) koze (*Capra hircus*) ali
 - (e) enoprsti kopitarji (*Equus caballus* in *Equus asinus*);
2. „pasma“ pomeni populacijo živali, ki je dovolj enotna, da jo lahko ena ali več skupin rejcev ločuje od drugih živali iste vrste, pri čemer so se te skupine rejcev dogovorile, da te živali s podatki njihovih znanih prednikov vpišejo v rodovniške knjige z namenom reprodukcije njihovih dednih značilnosti z razmnoževanjem, izmenjavo in selekcijo v okviru rejskega programa;
3. „plemenska žival“ pomeni čistopasemsko plemensko žival in hibridnega plemenskega prašiča;
4. „zarodni material“ pomeni semena, jajčne celice in zarodke, odvzete ali pridobljene od plemenskih živali za namene oploditve z biomedicinsko pomočjo;

5. „rejsko društvo“ pomeni katero koli združenje rejcev, rejsko organizacijo ali javni organ, razen pristojnih organov, ki jo oz. ga priznava pristojni organ države članice v skladu s členom 4(3) za namen izvajanja rejskega programa čistopasemskih plemenskih živali, vpisanih v rodovniške knjige, ki jih to društvo vodi ali vzpostavi;
6. „rejsko podjetje“ pomeni katero koli združenje rejcev, rejsko organizacijo, zasebno podjetje, ki deluje v zaprtem proizvodnem sistemu, ali javni organ, razen pristojnih organov, ki jo oz. ga priznava pristojni organ države članice v skladu s členom 4(3) za namen izvajanje rejskega programa za čistopasemske plemenske prašiče, vpisane v register, ki ga to podjetje vodi ali vzpostavi;
7. „rejski organ“ pomeni katero koli združenje rejcev, rejsko organizacijo, zasebno podjetje, živinorejsko organizacijo ali uradno službo v tretji državi, ki jo oz. ga je v zvezi s čistopasemskimi plemenskimi govedom, prašiči, ovci, kozami ali enoprstimi kopitarji ali hibridnimi plemenskimi prašiči sprejela ta tretja država v zvezi z vstopom plemenskih živali za pleme v Unijo;
8. „pristojni organi“ pomeni organe države članice, ki so na podlagi te uredbe pristojni za:
 - (a) priznavanje rejskih društev in rejskih podjetij ter odobritev rejskih programov, ki jih ta društva oz. podjetja izvajajo za plemenske živali;
 - (b) uradni nadzor nad nosilci dejavnosti;
 - (c) zagotavljanje pomoči drugim državam članicam in tretjim državam v primeru ugotovljenih neskladnosti;
 - (d) uradne dejavnosti, razen tistih iz točk (a) in (c);
9. „čistopasemska plemenska žival“ pomeni žival, ki je vpisana ali registrirana in primerna za vpis v glavni del rodovniške knjige;
10. „hibridni plemenski prašič“ pomeni žival iz vrste prašičev, vpisano v rodovniškem registru, ki je nastala z načrtnim križanjem ali se uporablja za načrtno križanje:
 - (a) čistopasemskih plemenskih prašičev različnih pasem ali linij;
 - (b) plemenskih prašičev, ki so sami nastali s križanjem (hibridi) različnih pasem ali linij;
 - (c) plemenskih prašičev, ki spadajo v eno ali drugo kategorijo iz točke (a) ali (b);
11. „linija“ pomeni gensko stabilno in enotno podskupino čistopasemskih plemenskih živali določene pasme;
12. „rodovniška knjiga“ pomeni:
 - (a) katero koli rodovniško knjigo za govedo oz. prašiče, rodovniško knjigo za ovce in koze, rodovniško knjigo za konje, datoteko ali podatkovni medij, ki ga oz. jo vodi rejsko društvo in vsebuje glavni del in, kadar se za to odloči rejsko društvo, enega ali več dodatnih delov za živali iste vrste, ki niso primerne za vpis v glavni del;
 - (b) kadar je primerno, vsako ustrezno knjigo, ki jo vodi rejski organ;
13. „glavni del“ pomeni del rodovniške knjige, v katerega so čistopasemske plemenske živali vpisane ali v njem registrirane in so primerne za vpis s podatki o njihovih prednikih in, kadar je ustrezno, njihovih genetskih vrednosti;
14. „razred“ pomeni horizontalno razčlenitev glavnega dela, v katerega so vpisane čistopasemske plemenske živali glede na njihove genetske vrednosti;
15. „genetska vrednost“ pomeni količinsko opredeljivo dedno značilnost ali genetsko posebnost plemenske živali;
16. „plemenska vrednost“ pomeni oceno pričakovanega učinka genotipa plemenske živali na določeno značilnost pri njenem potomstvu;

17. „rodovniški register“ pomeni:
- (a) vsako datoteko ali podatkovni medij, ki ga oz. jo vodi rejsko podjetje in v katero oz. katerega so vpisani hibridni plemenski prašiči s podatki o njihovih prednikih;
 - (b) kadar je primerno, vsak ustrezen register, ki ga vodi rejski organ;
18. „uradni nadzor“ pomeni kakršno koli vrsto nadzora, ki jo pristojni organi opravljajo za preverjanje skladnosti s pravili iz te uredbe;
19. „druge uradne dejavnosti“ pomeni katero koli dejavnost, razen uradnega nadzora, ki jo opravljajo pristojni organi v skladu s to uredbo, da zagotovijo uporabo pravil iz te uredbe;
20. „zootehniško spričevalo“ pomeni uradna spričevala, potrdila ali komercialne dokumente, ki se za plemenske živali in njihov zarodni material izdajo v papirni ali elektronski obliki in zagotavljajo informacije o poreklu, identifikaciji in, kadar je na voljo, rezultate lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti;
21. „vstopati v Unijo“ ali „vstop v Unijo“ pomeni premik plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala na eno od ozemelj iz Priloge VI z območja zunaj teh ozemelj, razen tranzita;
22. „trgovina“ pomeni nakup, prodajo, izmenjavo ali drugo obliko nabave ali izročitve živali ali njihovega zarodnega materiala znotraj Unije, tudi znotraj države članice;
23. „nosilec dejavnosti“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, za katero se uporabljajo pravila iz te uredbe, kot so rejska društva, rejska podjetja, zunanji izvajalci, ki so jih v skladu s členom 27(1)(b) imenovala rejska društva ali rejska podjetja, osemenjevalna središča za pridobivanje in skladiščenje semena, središča za skladiščenje zarodkov, skupine za odvzem ali pridobivanje zarodkov in rejci;
24. „ogrožena pasma“ pomeni lokalno pasmo, ki jo je država članica priznala kot ogroženo in je gensko prilagojena enemu ali več tradicionalnim proizvodnim sistemom ali okoljem v tej državi članici ter pri kateri je status ogroženosti ugotovil organ, ki ima potrebne spretnosti in znanje s področja ogroženih pasem;
25. „zasebno podjetje, ki deluje v zaprtem proizvodnem sistemu“ pomeni zasebno podjetje z rejskim programom, v katerem ne sodeluje noben rejec ali sodeluje omejeno število rejcev, ki so na to zasebno podjetje vezani, da od njega sprejmejo dobavo hibridnih rejskih prašičev ali da mu hibridne plemenske prašiče dobavijo;
26. „rejski program“ pomeni niz sistematičnih ukrepov, vključno z evidentiranjem, selekcijo, rejo in izmenjavo plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala, ki so oblikovani in se izvajajo za ohranitev ali krepitev želenih fenotipskih in/ali genotipskih značilnosti ciljne plemenske populacije.

Člen 3

Splošna zootehniška in genealoška pravila za trgovino s plemenskimi živalmi in njihovim zarodnim materialom ter za njihov vstop v Unijo

1. Trgovine s plemenskimi živalmi in njihovim zarodnim materialom v Uniji ter vstopa plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala v Unijo se ne sme prepovedati, omejiti ali ovirati zaradi zootehniških ali genealoških razlogov, razen tistih razlogov, ki izhajajo iz pravil iz v te uredbe.
2. Rejcev plemenskih živali, rejskih društev, rejskih podjetij ali rejskih organov se ne sme diskriminirati na podlagi njihove države izvora ali države izvora njihovih plemenskih živali ali zarodnega materiala teh živali.

POGLAVJE II

Priznavanje rejskih društev in rejskih podjetij v državah članicah in odobritev rejskih programov

Oddelek 1

Priznavanje rejskih društev in rejskih podjetij

Člen 4

Priznavanje rejskih društev in rejskih podjetij

1. V zvezi s čistopasemskimi plemenskimi živalmi lahko združenja rejcev, rejske organizacije ali javni organi pri pristojnih organih zaprosijo, da se jih prizna kot rejsko društvo.

V zvezi s hibridnimi plemenskimi prašiči lahko združenja rejcev, rejske organizacije, zasebna podjetja, ki delujejo v zaprtem proizvodnem sistemu, ali javni organi pri pristojnih organih zaprosijo, da se jih prizna kot rejsko podjetje.

2. Prošnje iz odstavka 1 se vložijo pisno bodisi v papirni ali elektronski obliki.

3. Pristojni organi prošnje iz odstavka 1 ocenijo. Kot rejsko društvo priznajo vsakega vložnika iz prvega pododstavka odstavka 1 in kot rejsko podjetje priznajo vsakega vložnika iz drugega pododstavka odstavka 1, ki izpolnjuje naslednje zahteve:

- (a) ima sedež na ozemlju države članice, v kateri je pristojni organ;
- (b) v prošnji prikaže, da za svoj rejski program, za katerega namerava oddati prošnjo za odobritev v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, s členom 12, izpolnjuje zahteve iz dela 1 Priloge I;
- (c) njegova prošnja za vsakega od teh predvidenih rejskih programov vsebuje osnutek rejskega programa, ki vključuje informacije iz dela 2 Priloge I, v primerih čistopasemskih enoprstih kopitarjev pa tudi informacije iz dela 3 Priloge I;
- (d) ob vložitvi prošnje iz odstavka 1 tega člena odda prošnjo za odobritev vsaj enega od teh predvidenih rejskih programov v skladu s členom 8(2).

Člen 5

Zavrnitev priznanja rejskih društev in rejskih podjetij

1. Za namene člena 4(1), kadar namerava pristojni organ zavrniti priznanje vložnika kot rejsko društvo ali rejsko podjetje, temu vložniku za to predloži utemeljeno obrazložitev. Ta vložnik ima pravico zahtevati, da pristojni organ ponovno preuči to nameravano zavrnitev v 60 dneh od datuma prejema utemeljene obrazložitve ali prej, kadar nacionalna pravila določajo krajše roke.

2. Kadar pristojni organ po ponovni preučitvi iz odstavka 1 potrdi zavrnitev, vložniku v 90 dneh od datuma prejema vložnikove zahteve za ponovno preučitev, ali prej, kadar nacionalna pravila določajo krajše roke, predloži utemeljeno obrazložitev svoje odločitve, da zavrne priznanje. Hkrati pristojni organ obvesti Komisijo o svoji odločitvi, da zavrne priznanje, in razlogih zanj.

Člen 6

Predložitev spremenjenih rejskih programov v primerih zavrnitve ali preklica priznanja rejskih društev ali rejskih podjetij, kadar ni odobrenih rejskih programov

1. Kadar pristojni organ, ki je priznal rejsko društvo ali rejsko podjetje v skladu s členom 4(3), zavrne odobritev rejskega programa, ki ga to rejsko društvo ali rejsko podjetje predloži v skladu s členom 8, ima to rejsko društvo ali rejsko podjetje možnost, da v šestih mesecih od te zavrnitve predloži spremenjeno različico tega rejskega programa.
2. Pristojni organ prekliče priznanje tega rejskega društva ali rejskega podjetja, če do izteka roka iz odstavka 1 tega člena ni predložena spremenjena različica rejskega programa in če rejsko društvo ali rejsko podjetje nima odobrenega drugega rejskega programa v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12.

Člen 7

Seznam priznanih rejskih društev in rejskih podjetij

1. Države članice pripravijo in posodablajo seznam rejskih društev in rejskih podjetij, ki so jih njihovi pristojni organi priznali v skladu s členom 4(3) in ki imajo vsaj en rejski program, ki je bil odobren v skladu s členom 8(3). Države članice ta seznam dajo na voljo javnosti.
2. Seznam iz odstavka 1 vključuje naslednje informacije:
 - (a) ime, kontaktne podatke in spletno mesto rejskega društva ali rejskega podjetja, kadar je na voljo;
 - (b) za vsako rejsko društvo ali rejsko podjetje s tega seznama:
 - (i) v primeru čistopasemskih plemenskih živali, ime pasme ali, v primeru hibridnih plemenskih prašičev, ime pasme, linije ali križane pasme, zajete v vsakem od njihovih rejskih programov, odobrenih v skladu s členom 8(3), in v primeru, da rejsko društvo uveljavi odstopanje iz člena 19 ali točke 2 poglavja III dela 1 Priloge II, navedbo teh odstopanj;
 - (ii) geografsko območje, na katerem se izvaja vsak njihov rejski program;
 - (iii) v primeru čistopasemskih plemenskih enoprstih kopitarjev, kadar je ustrezno, ime in kontaktne podatke rejskega društva, ki vodi rodovniško knjigo o izvoru pasme;
 - (iv) za vsakega od njihovih rejskih programov, navedbo spletnega mesta, prek katerega je mogoče dostopati do informacij o teh rejskih programih, kadar je na voljo.
3. Države članice na seznam iz odstavka 2 tega člena vključijo tudi vse pristojne organe, ki izvajajo rejski program v skladu s členom 38.
4. Kadar se priznanje rejskega društva ali rejskega podjetja prekliče v skladu s točko (e) tretjega pododstavka člena 47(1) ali če se odobritev rejskega programa začasno prekliče ali prekliče v skladu s točko (d) tretjega pododstavka člena 47(1), države članice ta začasni preklic ali preklic nemudoma navedejo na seznamu iz odstavka 1 tega člena.

Kadar je po 24 mesecih to priznanje še vedno preklicano ali ta odobritev še vedno začasno preklicana ali preklicana, država članica to rejsko društvo, rejsko podjetje ali rejski program črta s seznama iz odstavka 1.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi vzorčne obrazce za predložitev informacij, ki se vključijo v seznam priznanih rejskih društev in rejskih podjetij iz odstavka 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 62(2).

Oddelek 2

Odobritev rejskih programov

Člen 8

Odobritev rejskih programov, ki jih izvajajo rejska društva in rejska podjetja

1. Rejsko društvo ali rejsko podjetje vloži prošnjo za odobritev svojih rejskih programov pri pristojnem organu, ki je to rejsko društvo ali rejsko podjetje priznal v skladu s členom 4(3).
2. Prošnje iz odstavka 1 se vložijo pisno bodisi v papirni ali elektronski obliki.
3. Pristojni organ iz odstavka 1 te rejske programe oceni in jih odobri, pod pogojem, da:
 - (a) imajo enega ali več naslednjih namenov:
 - (i) v primeru čistopasemskih plemenskih živali:
 - izboljšanje pasme,
 - ohranitev pasme,
 - oblikovanje nove pasme,
 - obnovitev pasme;
 - (ii) v primeru hibridnih plemenskih prašičev:
 - izboljšanje pasme, linije ali križanca,
 - oblikovanje nove pasme, linije ali križanca;
 - (b) so v njih podrobno opisani cilji selekcije in rejski cilji;
 - (c) izpolnjujejo zahteve iz dela 2 Priloge I, v primeru čistopasemskih plemenskih enoprstih kopitarjev pa tudi iz dela 3 Priloge I.
4. Rejska društva ali rejska podjetja lahko določene tehnične dejavnosti v zvezi z upravljanjem njihovih rejskih programov, vključno z lastno preizkušnjo in ocenjevanjem genetske vrednosti, oddajo zunanjim izvajalcem, pod pogojem, da:
 - (a) so rejska društva in rejska podjetja še naprej odgovorna pristojnemu organu za zagotavljanje skladnosti z zahtevami iz delov 2 in 3 Priloge I;
 - (b) ni navzkrižja interesov med tem zunanjim izvajalcem in gospodarskimi dejavnostmi rejcev, ki sodelujejo v rejskem programu;
 - (c) ta zunanji izvajalec izpolnjuje vse potrebne zahteve za izvajanje teh dejavnosti;
 - (d) so ta rejska društva in rejska podjetja v svojih prošnjah iz odstavka 2 natančno navedla dejavnosti, ki jih nameravajo oddati zunanjim izvajalcem, in kontaktne podatke teh izvajalcev.

5. Kadar v najmanj 24 mesecih nobeden od rejcev, ki sodelujejo v rejskem programu, odobrenem v skladu z odstavkom 3, nima kmetijskega gospodarstva, kjer redijo plemenske živali, ki se nahaja na danem predelu geografskega območja, lahko pristojni organ iz odstavka 1 od zadevnega rejskega društva ali rejskega podjetja zahteva, da geografsko območje svojega rejskega programa prilagodi tako, da tega danega predela ne vključuje.

Člen 9

Spremembe odobrenega rejskega programa

1. Rejsko društvo ali rejsko podjetje pred izvedbo morebitnih sprememb v zvezi z zahtevami iz člena 8(3) v svojem rejskem programu, odobrenem v skladu s to določbo, o teh spremembah obvesti pristojni organ, ki je priznal to rejsko društvo ali rejsko podjetje v skladu s členom 4(3).
2. Obvestilo je pisno bodisi v papirni ali elektronski obliki.
3. Če pristojni organ v roku 90 dni od dneva obvestila ne navede drugače, se šteje, da so te spremembe odobrene.
4. Rejska društva in rejska podjetja rejce, ki sodelujejo v njihovih rejskih programih, pravočasno na pregleden način obvestijo o spremembah njihovih rejskih programov, ki so bili odobreni v skladu z odstavkom 3.

Člen 10

Odstopanja od člena 8(3) v zvezi z odobritvijo rejskih programov

1. Z odstopanjem od člena 8(3) lahko pristojni organ, ki je priznal rejsko društvo ali rejsko podjetje v skladu s členom 4(3), odobritev rejskega programa tega rejskega društva, ki izpolnjuje zahteve iz dela 2 Priloge I, v primeru čistopasemskih plemenskih enoprstih kopitarjev pa tudi iz dela 3 Priloge I, zavrne iz razloga, da bi ta rejski program ogrozil rejski program, ki ga za isto pasmo izvaja drugo rejsko društvo in je v tej državi članici že odobren, kar zadeva vsaj eno od naslednjega:
 - (a) bistvene lastnosti značilnosti pasme ali glavne cilje rejskega programa;
 - (b) ohranitev pasme ali njene genske raznovrstnosti ali
 - (c) kadar je namen rejskega programa ohranitev pasme, učinkovito izvajanje rejskega programa:
 - (i) v primeru ogrožene pasme; ali
 - (ii) v primeru avtohtone pasme, ki ni splošno razširjena na enem ali več ozemljih Unije.
2. Za namen odstavka 1 pristojni organ ustrezno upošteva naslednje:
 - (a) število že odobrenih rejskih programov za to pasmo v tej državi članici;
 - (b) velikost plemenskih populacij, zajetih v teh rejskih programih;
 - (c) možen genski prispevek rejskih programov, ki jih za isto pasmo izvajajo druga rejska društva v drugih državah članicah ali rejski organi v tretjih državah.

Člen 11

Zavrnitev odobritve rejskih programov

Kadar pristojni organ, ki je priznal rejsko društvo ali rejsko podjetje v skladu s členom 4(3) zavrne odobritev rejskega programa, ki ga je predložilo tako rejsko društvo ali rejsko podjetje v skladu s členom 8(1), ali zavrne odobritev sprememb rejskega programa, sporočenih v skladu s členom 9(1), temu rejskemu društvu ali rejskemu podjetju poda utemeljeno razlago za zavrnitev.

Člen 12

Obveščanje in odobritev rejskih programov, ki se izvajajo v državah članicah, ki niso država članica, v kateri je rejsko društvo ali rejsko podjetje priznано

1. Kadar namerava rejsko društvo ali rejsko podjetje rejski program, odobren v skladu s členom 8(3), izvesti tudi za plemenske živali, ki se redijo v državi članici, ki ni država članica, v kateri je to rejsko društvo ali rejsko podjetje priznано v skladu s členom 4(3) (v tem členu: ta druga država članica), to rejsko društvo ali rejsko podjetje pristojni organ, ki je priznal to rejsko društvo ali rejsko podjetje v skladu s členom 4(3), obvesti o nameravani razširitvi geografskega območja.
2. Pristojni organ, ki je priznal rejsko društvo ali rejsko podjetje v skladu s členom 4(3):
 - (a) obvesti pristojni organ te druge države članice najmanj 90 dni pred načrtovanim začetkom rejskega programa v tej drugi državi članici in na zahtevo obveščenega organa zagotovi prevod tega obvestila v enega od uradnih jezikov te druge države članice;
 - (b) na zahtevo obveščenega organa, najpozneje 60 dni pred načrtovanim začetkom rejskega programa v tej drugi državi članici, zagotovi kopijo rejskega programa, kot je bil odobren v skladu s členom 8(3), ki ji na zahtevo tega organa priloži prevod v enega od uradnih jezikov te druge države članice, ki ga zagotovi rejsko društvo ali rejsko podjetje, ki je vložnik.
3. Pristojni organ te druge države članice lahko v 90 dneh od prejema obvestila iz točka (a) odstavka 2 zavrne odobritev izvajanja rejskega programa na njegovem ozemlju, kadar:
 - (a) se odobreni rejski program v tej drugi državi članici že izvaja za čistopasemske plemenske živali iste pasme; in
 - (b) bi odobritev nadaljnjega rejskega programa ogrozila rejski program, ki ga za isto pasmo izvaja drugo rejsko društvo in je bil v tej drugi državi članici že odobren, kar zadeva vsaj eno od naslednjega:
 - (i) bistvene lastnosti značilnosti pasme ali glavne cilje rejskega programa;
 - (ii) ohranitev te pasme ali njene genske raznovrstnosti;
 - (iii) kadar je namen rejskega programa ohranitev pasme, učinkovito izvajanje rejskega programa:
 - v primeru ogrožene pasme, ali
 - v primeru avtohtone pasme, ki ni splošno razširjena na enem ali več ozemljih Unije.
4. Pristojni organ te druge države članice obvesti pristojni organ, ki je priznal rejsko društvo ali rejsko podjetje v skladu s členom 4(3), o rezultatu obvestila iz odstavka 1 tega člena in, kadar zavrne odobritev izvajanja rejskega programa na svojem ozemlju, predloži utemeljene razloge za zavrnitev.

5. Če pristojni organ te druge države članice na obvestilo iz točke (a) odstavka 2 ne odgovori v 90 dneh od datuma prejema tega obvestila, velja, da je rejski program odobren.
6. Pristojni organ, ki je priznal rejsko društvo ali rejsko podjetje v skladu s členom 4(3), brez nepotrebnega odlašanja obvesti rejsko društvo ali rejsko podjetje o rezultatu obvestila iz točke (a) odstavka 2 tega člena in mu v primeru zavrnitve predloži utemeljeno obrazložitev o zavrnitvi iz odstavka 4 tega člena.
7. Kadar pristojni organ te druge države članice zavrne odobritev v skladu z odstavkom 3, Komisijo obvesti o tej zavrnitvi ter navede razloge zanjo.
8. Kadar pristojni organ te druge države članice zavrne odobritev v skladu z odstavkom 3 tega člena in rejsko društvo ali rejsko podjetje, ki namerava ta rejski program izvajati v tej drugi državi članici, zahteva ponovno preučitev te zavrnitve, pristojni organ te druge države članice in pristojni organ, ki je to rejsko društvo ali rejsko podjetje priznal v skladu s členom 4(3), glede zahteve za ponovno preučitev sodelujeta med seboj.
9. Pristojni organ, ki je priznal rejsko društvo ali rejsko podjetje v skladu s členom 4(3), obvesti pristojni organ te druge države članice o spremembah rejskih programov, odobrenih v skladu s členom 9(3).
10. Na zahtevo pristojnega organa te druge države članice rejsko društvo ali rejsko podjetje, ki v skladu s tem členom deluje na ozemlju te druge države članice, temu pristojnemu organu zagotovi posodobljene informacije, zlasti o številu rejcev in plemenskih živali, za katere se na tem ozemlju izvaja rejski program. Vsaka taka zahteva se poda enako kot zahteva rejskim društvom ali rejskim podjetjem, priznanim v tej drugi državi članici.
11. Pristojni organ te druge države članice lahko odobritev rejskega programa iz tega člena prekliče, kadar vsaj 12 mesecev noben rejec na ozemlju te druge države članice ni sodeloval v tem rejskem programu;

POGLAVJE III

Pravice in obveznosti rejcev, rejskih društev in rejskih podjetij

Člen 13

Pravice rejcev, ki sodelujejo v rejskih programih, odobrenih v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12

1. Rejci imajo pravico sodelovati v rejskem programu, odobrenem v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, pod pogojem, da:
 - (a) redijo plemenske živali v kmetijskem gospodarstvu, ki se nahaja na geografskem območju tega rejskega programa;
 - (b) njihove plemenske živali, v primeru čistopasemskih plemenskih živali, pripadajo pasmi, ali, v primeru hibridnih plemenskih prašičev, pasmi, liniji ali križani pasmi, vključeni v ta rejski program.
2. Rejci, ki sodelujejo v rejskem programu, odobrenem v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12 imajo pravico:
 - (a) da se njihove čistopasemske plemenske živali vpišejo v glavni del rodovniške knjige, ki ga je za posamezno pasmo vzpostavilo rejsko društvo v skladu s členoma 18 in 20;
 - (b) da se njihove živali vpišejo v dodatni del rodovniške knjige, ki ga je za posamezno pasmo vzpostavilo rejsko društvo v skladu s členom 20;

- (c) da se njihovi hibridni plemenski prašiči vpišejo v register, ki ga je za pasmo, linijo ali križance vzpostavilo rejsko podjetje v skladu s členom 23;
 - (d) da sodelujejo pri lastni preizkušnji in ocenjevanju genetske vrednosti v skladu s členom 25;
 - (e) da se jim zagotovi zootehniško spričevalo v skladu s členom 30(1) in (4);
 - (f) da se jim na zahtevo zagotovijo najnovejši rezultati lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti za njihove plemenske živali, kadar so ti rezultati na voljo;
 - (g) da imajo dostop do vseh drugih storitev, ki jih v zvezi s tem rejskim programom sodelujočim rejcem zagotavlja rejsko društvo ali rejsko podjetje, ki izvaja ta rejski program.
3. Poleg pravic iz odstavkov 1 in 2 imajo rejci iz odstavka 1, kadar je v pravilih rejskega društva ali rejskega podjetja predvideno članstvo, pravico tudi:
- (a) postati člani tega rejskega društva ali rejskega podjetja;
 - (b) sodelovati pri opredeljevanju in razvijanju rejskega programa v skladu s poslovniki iz točke B(1)(b) dela 1 Priloge I.

Člen 14

Pravice in obveznosti rejskih društev in rejskih podjetij

1. Rejska društva in rejska podjetja imajo glede svojih rejskih programov, odobrenih v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, pravico, da samostojno opredelijo in izvajajo take rejske programe, pod pogojem, da so skladni s to uredbo.
2. Rejska društva ali rejska podjetja imajo pravico, da rejce izključijo iz udeležbe v rejskem programu, kadar ti rejci ne spoštujejo pravil iz tega rejskega programa ali ne izpolnjujejo obveznosti, določenih v poslovniki iz točke B(1)(b) dela 1 Priloge I.
3. Rejska društva in rejska podjetja, ki omogočajo članstvo, imajo poleg pravice iz odstavka 2 pravico, da izključijo rejce iz članstva, če ti rejci ne spoštujejo svojih obveznosti, določenih v poslovniki iz točke B(1)(b) dela 1 Priloge I.
4. Rejska društva in rejska podjetja so brez poseganja v vlogo sodišč odgovorna za reševanje sporov, do katerih lahko pride med rejci ter med rejci in rejskim društvom ali rejskim podjetjem pri izvajanju rejskih programov, odobrenih v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, v skladu s poslovniki iz točke B(1)(b) dela 1 Priloge I.

POGLAVJE IV

Vpis plemenskih živali v rodovniške knjige in rodovniške registre ter sprejem za plemo

Oddelek 1

Vpis čistopasemskih plemenskih živali v rodovniške knjige in sprejem za plemo

Člen 15

Struktura rodovniških knjig

Rodovniške knjige imajo glavni del, in, kadar je to določeno v rejskem programu, odobrenem v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, enega ali več dodatnih delov.

Člen 16

Glavni del rodovniških knjig

1. Kadar rejska društva določijo različna merila ali postopke za vpis čistopasemskih plemenskih živali v različne razrede, lahko ta rejska društva glavni del rodovniških knjig razdelijo v razrede:

- (a) glede na genetske vrednosti teh živali in te razrede nadalje razdelijo glede na starost ali spol, ali
- (b) glede na starost ali spol teh živali, pod pogojem, da so ti razredi nadalje razdeljeni tudi glede na njihove genetske vrednosti.

Ta merila in postopki lahko na primer zahtevajo, da se izvede lastna preizkušnja ali ocenjevanje genetske vrednosti čistopasemskih plemenskih živali pred vpisom v posamezen razred glavnega dela v skladu s členom 25 ali katero koli drugo ocenjevanje, opisano v rejskem programu, odobrenem v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12.

2. Kadar rejski program poleg pogojev, opredeljenih v poglavju I dela 1 Priloge II, določa pogoje za vpis v glavni del rodovniške knjige, rejsko društvo, ki izvaja ta rejski program, v tem glavnem delu opredeli vsaj en razred, v katerega se na zahtevo rejca vpišejo čistopasemske plemenske živali, ki izpolnjujejo samo pogoje poglavja I dela 1 Priloge II in člena 21.

Člen 17

Dodatni deli rodovniških knjig

Rejska društva lahko ustvarijo enega ali več dodatnih delov v rodovniški knjigi za živali iste vrste, ki niso primerne za vpis v glavni del, pod pogojem, da pravila, določena v rejskem programu, omogočajo vnos potomcev teh živali v glavni del v skladu s pravili, kot so določena:

- (a) v točki 1(a) poglavja III dela 1 Priloge II v primeru samic goveda, prašičev, ovc in koz;
- (b) v točki 2 poglavja III dela 1 Priloge II v primeru živali ogroženih pasem goveda, prašičev, ovc in koz ali odpornih pasem ovc; ali
- (c) v točki 1(b) poglavja III dela 1 Priloge II v primeru samcev in samic enoprstih kopitarjev.

Člen 18

Vpis čistopasemskih plemenskih živali v glavni del rodovniške knjige

1. Rejska društva na zahtevo rejcev vpišejo ali registrirajo za vpis v glavni del svoje rodovniške knjige vse čistopasemske plemenske živali pasme, vključene v njihov rejski program, pod pogojem, da te živali izpolnjujejo zahteve iz poglavja I dela 1 Priloge II in so te živali, kadar je to ustrezno, potomci plemenskih živali ali izhajajo iz njihovega zarodnega materiala, v skladu s pravili iz člena 21.

2. Rejska društva ne smejo zavrni vpisa čistopasemske plemenske živali v glavni del svoje rodovniške knjige z utemeljitvijo, da je ta žival za isto pasmo, v primeru programa križanja na čistopasemskih plemenskih enoprstih kopitarjih pa za drugo pasmo, že vpisana v glavni del rodovniške knjige, ki jo je vzpostavilo drugo rejsko društvo, priznано v skladu s členom 4(3), ali rejski organ v tretji državi, vključen na seznam iz člena 34.

3. Kadar je glavni del rodovniške knjige razdeljen na razrede, vpiše rejsko društvo čistopasemske plemenske živali, ki izpolnjujejo merila za vpis v glavni del, v razred, ki ustreza genetskim vrednostim teh čistopasemskih plemenskih živali.

Člen 19

Odstopanja od zahtev za vpis živali v glavni del rodovniških knjig v primeru oblikovanja nove pasme ali obnovitve pasme

1. Z odstopanjem od člena 18(1) lahko rejsko društvo, ki izvaja rejski program, odobren v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, za pasme, za katere v nobeni državi članici ali tretji državi s seznama iz člena 34 ne obstaja rodovniška knjiga, v glavni del svoje na novo vzpostavljene rodovniške knjige vpišejo čistopasemske plemenske živali ali potomce čistopasemskih plemenskih živali različnih pasem ali vse živali, ki po mnenju rejskega društva ustrezajo značilnostim te nove pasme in, kadar je ustrezno, izpolnjujejo minimalne zahteve glede proizvodnosti iz rejskega programa.

Rejska društva pri uveljavljanju tega odstopanja:

- (a) v svojem rejskem programu določijo obdobje za vzpostavitev nove rodovniške knjige, ki je primerno za generacijski interval zadevne vrste ali pasme;
- (b) navedejo vse obstoječe rodovniške knjige, v katere so prvič po rojstvu vpisane čistopasemske plemenske živali ali njihovi starši skupaj z izvirno registracijsko številko te rodovniške knjige;
- (c) v svojem sistemu za evidentiranje porekla opredelijo živali, za katere menijo, da predstavljajo osnovno kolekcijo pasme.

2. Kadar namerava rejsko društvo obnoviti pasmo, ki je izumrla ali je v resni nevarnosti, da izumre, lahko država članica ali, če se tako odloči, pristojni organ odobri, da rejsko društvo v glavni del rodovniške knjige vpiše potomce čistopasemskih plemenskih živali pasme, ki se obnavlja, ali čistopasemske plemenske živali ali potomce čistopasemskih plemenskih živali drugih pasem, ki so udeležene pri obnovi te pasme, ali vse druge živali, ki po mnenju rejskega društva ustrezajo značilnostim pasme, ki se obnavlja, in ki, kadar je ustrezno, izpolnjujejo minimalne zahteve o proizvodnosti iz rejskega programa, pod pogojem, da:

- (a) je v rejskem programu opredeljeno obdobje vzpostavitve ali ponovne vzpostavitve te rodovniške knjige, ki ustreza zadevni pasmi;
- (b) se, kadar je ustrezno, navede sklicevanje na vse rodovniške knjige, v katere so vpisane čistopasemske plemenske živali ali njihovi predniki skupaj z izvirno registracijsko številko v tej rodovniški knjigi;
- (c) se v sistemu za evidentiranje porekla opredelijo živali, za katere rejsko društvo meni, da predstavljajo obnovitveno kolekcijo pasme.

3. Rejsko društvo pri uveljavljanju odstopanja iz odstavka 1 tega člena ali odstopanja iz odstavka 2 tega člena v svojem rejskem programu iz člena 8(1) določi podroben načrt za oblikovanje nove pasme ali obnove pasme.

4. Pristojni organ do konca obdobja iz točke (a) odstavka 1 tega člena in točke (a) odstavka 2 tega člena izvede uradni nadzor iz člena 43.

5. Kadar se v skladu s tem členom oblikuje ali obnovi nova pasma, dajo države članice te informacije javnosti na voljo s tem, da navedbe v zvezi s tem vključijo v seznam iz člena 7.

Člen 20

Vpis živali v dodatne dele rodovniških knjig in uvrstitev njihovih potomcev v glavni del

1. Kadar rejsko društvo v skladu s členom 17 vzpostavi dodatne dele, to rejsko društvo na zahtevo rejcev v ustrezne dodatne dele, določene v členu 17, vpiše živali iz vrst, vključenih v njen rejski program, ki niso primerne za vpis v glavni del, pod pogojem, da te živali izpolnjujejo pogoje iz poglavja II dela 1 Priloge II.

2. Rejska društva na zahtevo rejcev v glavni del iz člena 16 vpišejo potomce živali iz odstavka 1 tega člena, in te potomce obravnavajo kot čistopasemske plemenske živali, pod pogojem, da ti potomci izpolnjujejo pogoje, določene v poglavju III dela 1 Priloge II.

Člen 21

Sprejem čistopasemskih plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala za plemo

1. Rejsko društvo, ki za pasmo izvaja rejski program, odobren v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, sprejme:

- (a) za naravni pripust vse čistopasemske plemenske živali te pasme;
- (b) za umetno osemenitev seme čistopasemskega plemenskega goveda, na katerem je bilo izvedeno ocenjevanje genetske vrednosti v skladu s členom 25;
- (c) za umetno osemenitev seme čistopasemskih plemenskih prašičev, ovc ali koz, na katerih je bila izvedena lastna preizkušnja ali ocenjevanje genetske vrednosti v skladu s členom 25;
- (d) za umetno osemenitev seme čistopasemskih plemenskih enoprstih kopitarjev, na katerih je bila v skladu z rejskim programom, odobrenim v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, izvedena lastna preizkušnja ali ocenjevanje genetske vrednosti v skladu s členom 25;
- (e) za prenos zarodkov jajčne celice, odvzete in uporabljene za pridobivanje zarodkov s tehnikami in vitro, in zarodki, pridobljeni z uporabo semena na podlagi tehnik in vivo v skladu s točko (b) ali (c) tega odstavka, pod pogojem, da so te jajčne celice in zarodki pridobljeni od čistopasemskega plemenskega goveda, prašičev, ovc ali koz, na katerih je bila izvedena lastna preizkušnja ali ocenjevanje genetske vrednosti v skladu s členom 25;
- (f) za prenos zarodkov jajčne celice, odvzete in uporabljene za pridobivanje zarodkov s tehnikami in vitro, in zarodki, pridobljeni z uporabo semena na podlagi tehnik in vivo v skladu s točko (d) tega odstavka, pod pogojem, da so te jajčne celice in zarodki pridobljeni od čistopasemskih plemenskih enoprstih kopitarjev, na katerih je bila v skladu z rejskim programom, odobrenim v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, izvedena lastna preizkušnja ali ocenjevanje genetske vrednosti v skladu s členom 25;
- (g) za testiranje samcev čistopasemskega plemenskega goveda, prašičev, ovc in koz seme čistopasemskih plemenskih živali, na katerih ni bila izvedena lastna preizkušnja ali ocenjevanje genetske vrednosti, pod pogojem, da se seme uporabi izključno za namene testiranja samcev teh čistopasemskih plemenskih živali v omejenih količinah, ki jih rejsko društvo potrebuje za izvedbo tovrstnih testov v skladu s členom 25.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko rejsko društvo v primeru čistopasemskih plemenskih enoprstih kopitarjev prepove ali omeji uporabo ene ali več reproduktivnih tehnik iz navedenega odstavka ali uporabo čistopasemskih plemenskih živali za eno ali več teh reproduktivnih tehnik, vključno z uporabo njihovega zarodnega materiala, če je ta prepoved ali omejitev določena v njegovem rejskem programu, odobrenem v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12.

Vsaka taka prepoved ali omejitev, ki je določena v rejskem programu rejskega društva, ki je vzpostavilo izvorno rodovniško knjigo za posamezno pasmo v skladu s točko 3(a) dela 3 Priloge I, je zavezujoča za rejske programe rejskih društev, ki imajo vzpostavljene hčerinske rodovniške knjige za isto pasmo v skladu s točko 3(b) dela 3 Priloge I.

3. Rejsko društvo lahko v primeru ogrožene pasme prepove ali omeji uporabo čistopasemske plemenske živali te pasme in njenega zarodnega materiala, kadar bi uporaba ogrozila ohranitev ali gensko raznovrstnost te pasme.

4. Seme iz točke (g) odstavka 1, pridobljeno od samcev čistopasemskih plemenskih živali, vpisanih v glavni del rodovniške knjige, ki jo je vzpostavilo rejsko društvo, ki izvaja rejski program, odobren v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, sprejmejo druga rejska društva v isti ali drugi državi članici, ki izvajajo odobren rejski program za isto pasmo, pod enakimi pogoji in v omejenih količinah za lastno preizkušnjo in, kadar je ustrezno, ocenjevanje genetske vrednosti, kot veljajo za njihove lastne samce čistopasemskih plemenskih živali.

5. Za namen odstavkov 1 in 4 se zarodni material čistopasemskih plemenskih živali iz navedenih odstavkov odvzame, pridobi, obdeluje in skladišči v osemenjevalnem središču za pridobivanje ali skladiščenje semena ali pri skupini za odvzem in pridobivanje zarodkov, ki je odobrena za trgovino s tem blagom znotraj Unije v skladu s pravom Unije o zdravju živali.

6. Z odstopanjem od odstavka 5 lahko država članica za uporabo na svojem ozemlju odobri odvzem, pridobivanje, obdelavo in skladiščenje zarodnega materiala čistopasemskih plemenskih živali v osemenjevalnem središču za pridobivanje ali skladiščenje semena, središču za skladiščenje zarodkov, pri skupini za odvzem in pridobivanje zarodkov ali pri posebej usposobljenem osebju, odobrenimi v skladu z zakonodajo te države članice.

7. Z odstopanjem od točk (b), (c) in (e) odstavka 1 se lastna preizkušnja ali ocenjevanje genetske vrednosti v primerih rejskih programov, odobrenih v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, katerih namen je ohranitev pasme ali ohranitev obstoječe genske raznovrstnosti pasme, izvede le, kadar tako lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti zahteva ta rejski program.

Člen 22

Metode preverjanja identitete

1. Kadar se čistopasemsko plemensko govedo, ovce, koze in enoprsti kopitarji uporabljajo za odvzem semena za umetno osemenitev, rejska društva zahtevajo, da se čistopasemsko plemensko govedo, ovce, koze in enoprste kopitarje identificira z določanjem njihove krvne skupine ali na kateri koli drug ustrezen in vsaj enako zanesljiv način, kot je analiza DNK.

2. Kadar se plemensko govedo, prašiči, ovce, koze in enoprsti kopitarji uporabljajo za odvzem jajčnih celic in zarodkov, ter kadar se plemenski prašiči uporabljajo za odvzem semena za umetno osemenitev, rejska društva in rejska podjetja lahko zahtevajo, da se te plemenske živali identificirajo z eno od metod iz odstavka 1.

3. Na zahtevo države članice ali evropskega združenja za plemenske živali zadevnih vrst lahko Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi odobri metode za preverjanje identitete plemenskih živali, pod pogojem, da so vsaj enako zanesljive kot analiza krvne skupine teh plemenskih živali, pri čemer upošteva tehnični napredek in priporočila referenčnih središč Evropske unije iz člena 29, Mednarodnega odbora za kontrolo proizvodnosti živali (ICAR) ali Mednarodne organizacije za živalsko genetiko (ISAG). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 62(2).

Oddelek 2

Vpis hibridnih plemenskih prašičev v rejske registre ter sprejem za plemo

Člen 23

Vpis hibridnih plemenskih prašičev v rejske registre

1. Rejska podjetja na zahtevo svojih rejcev v svoje rejske registre vpišejo vse hibridne plemenske prašiče iste pasme, linije ali križane pasme, ki izpolnjujejo zahteve iz dela 2 Priloge II.

2. Rejska podjetja ne zavrnejo vpisa hibridnih plemenskih prašičev, vpisanih v skladu z delom 2 Priloge II v svoje rejske registre, ki so jih za isto pasmo, linijo ali križano pasmo vzpostavila rejska podjetja, priznana v skladu s členom 4(3) v isti ali drugi državi članici.

Člen 24

Sprejem hibridnih plemenskih prašičev in njihovega zarodnega materiala za plemo

1. Rejsko podjetje, ki izvaja rejski program, odobren v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, za hibridne plemenske prašiče pasme, linije ali križane pasme, sprejme:
 - (a) za naravni pripust vse hibridne plemenske prašiče iste pasme, linije ali križane pasme, kot je določeno v tem rejskem programu;
 - (b) za umetno osemenitev seme, odvzeto hibridnim plemenskim prašičem, na katerih je bila, kadar to zahteva rejski program, odobren v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, izvedena lastna preizkušnja ali ocenjevanje genetske vrednosti v skladu s členom 25;
 - (c) za prenos zarodkov jajčne celice, odvzete in uporabljene za pridobivanje zarodkov s tehnikami in vitro in zarodki, pridobljeni z uporabo semena na podlagi tehnik in vivo iz točke (b), pod pogojem, da so bile te jajčne celice in zarodki pridobljeni od hibridnih plemenskih prašičev, na katerih je bila, kadar to zahteva rejski program, odobren v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, izvedena lastna preizkušnja ali ocenjevanje genetske vrednosti v skladu s členom 25;
 - (d) za testiranje samcev hibridnih plemenskih prašičev seme, odvzeto tem hibridnim plemenskim prašičem, na katerih ni bila izvedena lastna preizkušnja ali ocenjevanje genetske vrednosti, pod pogojem, da se seme uporabi izključno za namene testiranja teh hibridnih plemenskih prašičev v omejenih količinah, ki jih rejsko podjetje potrebuje za izvedbo tovrstnih testov v skladu s členom 25.
2. Druga rejska podjetja, ki izvajajo rejski program za isto pasmo, linijo ali križano pasmo v isti ali drugi državi članici, sprejmejo samce hibridnih plemenskih prašičev, vpisane v rejske registre, ki jih je vzpostavilo rejsko podjetje, ki izvaja rejski program, odobren v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, ter njihov zarodni material za lastno preizkušnjo in, kadar je ustrezno, ocenjevanje genetske vrednosti pod istimi pogoji in v omejenih količinah, kot veljajo za njihove lastne hibridne plemenske prašiče.
3. Za namene odstavkov 1 in 2 zarodni material hibridnih plemenskih prašičev iz navedenih odstavkov odvzame, pridobi, obdeluje in skladišči osemenjevalno središče za pridobivanje ali skladiščenje semena ali skupina za odvzem in pridobivanje zarodkov, ki je odobrena za trgovino s tem blagom znotraj Unije v skladu s pravom Unije o zdravju živali.
4. Z odstopanjem od odstavka 3 lahko država članica za uporabo na svojem ozemlju odobri odvzem, pridobivanje, obdelavo in skladiščenje zarodnega materiala hibridnih plemenskih prašičev v osemenjevalnem središču za pridobivanje ali skladiščenje semena, v središču za skladiščenje zarodkov, pri skupini za odvzem in pridobivanje zarodkov ali pri posebej usposobljenem osebjem, odobrenem v skladu z zakonodajo te države članice.

POGLAVJE V

Lastna preizkušnja in ocenjevanje genetske vrednosti

Člen 25

Metode lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti

Kadar rejsko društvo ali rejsko podjetje ali zunanji izvajalec, imenovan v skladu s členom 27(1)(b) izvede lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti plemenskih živali, to rejsko društvo, rejsko podjetje ali zunanji izvajalec zagotovi, da je taka lastna preizkušnja ali ocenjevanje genetske vrednosti izvedeno v skladu s pravili iz:

- (a) Priloge III v primeru čistopasemskega plemenskega goveda, prašičev, ovc in koz ter v primeru hibridnih plemenskih prašičev;
- (b) rejskega programa, ki ga izvaja to rejsko društvo in je odobren v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, v primeru čistopasemskih plemenskih enoprstih kopitarjev.

Člen 26

Delegirana in izvedbena pooblastila v zvezi z zahtevami za lastno preizkušnjo in ocenjevanje genetske vrednosti

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 61 v zvezi s spremembami Priloge III glede lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti čistopasemskih plemenskih živali vrst goveda, ovc in koz, ki so potrebne, da se upošteva:

- (a) znanstveni napredek;
- (b) tehnični razvoj ali
- (c) potreba po ohranitvi dragocenih genskih virov.

2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi enotna pravila za lastno preizkušnjo in ocenjevanje genetske vrednosti čistopasemskih plemenskih živali vrst goveda, ovc in koz iz tega člena, vključno z razlago njihovih rezultatov. Pri tem Komisija upošteva tehnični in znanstveni napredek ali priporočila ustreznih referenčnih središč Evropske unije iz člena 29(1) ali, če ta ne obstajajo, dogovorjena načela Mednarodnega odbora za kontrolo proizvodnosti živali (ICAR). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 62(2).

Člen 27

Izvajanje lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti

1. Kadar je lastna preizkušnja ali ocenjevanje genetske vrednosti potrebno v skladu z rejskim programom, odobrenim v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, rejska društva in rejska podjetja:

- (a) sama izvedejo to lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti ali
- (b) imenujejo zunanje izvajalce, ki se jim odda v zunanje izvajanje lastne preizkušnje ali ocenjevanje genetske vrednosti.

2. Država članica ali, če tako odloči ta država članica, njen pristojni organ lahko zahteva, da morajo zunanji izvajalci za to, da se jih imenuje v skladu s točko (b) odstavka 1, te zunanje izvajalce za izvajanje lastne preizkušnje ali ocenjevanja genetske vrednosti plemenskih živali pooblastiti ta država članica ali njeni pristojni organi, razen kadar je zadevni imenovan zunanji izvajalec javni organi, ki je pod nadzorom te države članice ali njenih pristojnih organov.

3. Država članica ali, če tako odloči ta država članica, njen pristojni organ pri uporabi določbe iz odstavka 2 tega člena zagotovi izdajo pooblastila zunanjim izvajalcem iz navedenega odstavka, če imajo:

- (a) infrastrukturo in opremo, potrebno za izvedbo te lastne preizkušnje ali ocenjevanja genetske vrednosti;
- (b) primerno usposobljeno osebje; in
- (c) zmogljivosti za izvedbo te lastne preizkušnje ali ocenjevanja genetske vrednosti v skladu s členom 25.

4. Z odstopanjem od člena 8(4)(a) lahko država članica ali njen pristojni organ odloči, da je zunanji izvajalec, ki je pooblaščen v skladu z odstavkom 2 tega člena, oziroma je imenovani javni organ pod nadzorom države članice ali njenih pristojnih organov iz odstavka 2 tega člena, odgovoren temu pristojnemu organu za zagotavljanje skladnosti z zahtevami iz te uredbe, ki veljajo za lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti, dano v zunanje izvajanje.

5. Rejska društva ali rejska podjetja, ki sama izvajajo lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti, ali zunanji izvajalci, ki jih imenuje rejsko društvo ali rejsko podjetje v skladu s točko (b) odstavka 1 tega člena, ali jih pooblasti država članica ali njeni pristojni organi iz odstavka 2 tega člena, se lahko zavežejo slediti pravilom in standardom Mednarodnega odbora za kontrolo proizvodnosti živali (ICAR) ali lahko sodelujejo v dejavnostih, ki jih izvajajo referenčna središča Evropske unije iz člena 29.

Pristojni organi lahko rezultate takšne zaveze ali sodelovanja v tovrstnih dejavnostih upoštevajo pri priznanju teh rejskih društev ali rejskih podjetij, odobritvi njihovih rejskih programov, odobritvi zunanjih izvajalcev ali izvedbi uradnega nadzora nad temi nosilci dejavnosti.

6. Rejska društva in rejska podjetja dajo javnosti na voljo podrobne informacije o tistih, ki izvajajo lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti.

Člen 28

Obveznosti rejskih društev, rejskih podjetij in zunanjih izvajalcev, ki izvajajo lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti

1. Kadar rejsko društvo ali rejsko podjetje izvaja lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti ali to odda v izvajanje zunanjemu izvajalcu v skladu s členom 27(1)(b), to rejsko društvo ali rejsko podjetje na zahtevo pristojnega organa iz člena 8(3) ali, kadar je ustrezno, člena 12(5) zagotovi naslednje informacije:

- (a) evidenco vseh podatkov, ki izhajajo iz lastne preizkušnje ali ocenjevanja genetske vrednosti v zvezi s plemenskimi živalmi gospodarstev, ki se nahajajo na območju delovanja tega pristojnega organa;
- (b) podatke o metodah evidentiranja lastnosti;
- (c) podatke o vzorcu za opis proizvodnosti, ki se uporablja za analizo rezultatov lastne preizkušnje;
- (d) podatke o statistični metodi, ki se uporablja za analizo rezultatov lastne preizkušnje za vsako ocenjeno lastnost;
- (e) podatke o genetskih parametrih za vsako ocenjeno lastnost, vključno s podatki o genomski oceni, kadar je ustrezno.

2. Rejsko društvo ali rejsko podjetje ali na zahtevo tega rejskega društva ali rejskega podjetja zunanji izvajalec, ki ga je imenovalo to rejsko društvo ali rejsko podjetje v skladu s členom 27(1)(b), javnosti da na voljo in posodablja rezultate ocenjevanja genetske vrednosti plemenskih živali, katerih seme se uporablja za umetno osemenitev v skladu z členom 21(1)(b),(c) in (d) ter členom 24(1)(b).

POGLAVJE VI

Referenčna središča Evropske unije

Člen 29

Referenčna središča Evropske unije

1. Kadar je jasno, da je treba spodbuditi harmonizacijo ali izboljšanje metod za lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti čistopasemskih plemenskih živali, ki jih uporabljajo rejska društva ali zunanji izvajalci, ki so jih rejska društva imenovala v skladu s členom 27(1)(b), lahko Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi imenuje referenčna središča Evropske unije, odgovorna za znanstveno in tehnično pomoč pri harmonizaciji ali izboljšanju teh metod.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 62(2).

2. Kadar je treba spodbuditi vzpostavitev ali harmonizacijo metod, ki jih rejska društva, zunanji izvajalci, ki so jih v skladu s členom 27(1)(b) imenovala rejska društva, pristojni organi ali drugi organi držav članic uporabljajo za ohranitev ogroženih pasem ali ohranitev genske raznovrstnosti teh pasem, lahko Komisija sprejme izvedbene akte, da se imenujejo referenčna središča Evropske unije, odgovorna za znanstveno in tehnično pomoč pri vzpostavitvi ali harmonizaciji teh metod. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 62(2).

3. Imenovanja iz odstavkov 1 in 2 se opravijo z javnim razpisom in so časovno omejena ali se redno pregledujejo.

4. Referenčna središča Evropske unije, imenovana v skladu z odstavkom 1 ali 2 tega člena:

(a) izpolnjujejo zahteve iz točke 1 Priloge IV; in

(b) so pristojna za naloge iz:

(i) točke 2 Priloge IV v primeru referenčnih središč Evropske unije, imenovanih v skladu z odstavkom 1 tega člena;

(ii) točke 3 Priloge IV v primeru referenčnih središč Evropske unije, imenovanih v skladu z odstavkom 2 tega člena;

če so te naloge vključene v letne ali večletne delovne programe referenčnih središč, pripravljene v skladu s cilji in prednostnimi nalogami ustreznih delovnih programov, ki jih je v skladu s členom 36 Uredbe (EU) št. 652/2014 sprejela Komisija.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 61 v zvezi s spremembami:

(a) zahtev za referenčna središča Evropske unije iz točke 1 Priloge IV;

(b) nalog referenčnih središč Evropske unije iz točk 2 in 3 Priloge IV.

V delegiranih aktih na podlagi tega odstavka se ustrezno upoštevajo:

(a) vrste čistopasemskih plemenskih živali, za katere je treba harmonizirati ali izboljšati metode lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti, ter znanstveni in tehnični napredek na področju lastne preizkušnje ali ocenjevanja genetske vrednosti, ali

(b) ogrožene pasme, za katere je treba harmonizirati ali izboljšati metode za ohranitev teh pasem ali ohranitev genske raznovrstnosti teh pasem, ter znanstveni in tehnični napredek na teh področjih.

6. Referenčna središča Evropske unije, imenovana v skladu z odstavkom 1 ali 2, nadzoruje Komisija, da preveri, ali:

(a) izpolnjujejo zahteve iz točke 1 Priloge IV;

(b) izvajajo naloge iz:

(i) točke 2 Priloge IV v primeru referenčnih središč Evropske unije, imenovanih v skladu z odstavkom 1;

(ii) točke 3 Priloge IV v primeru referenčnih središč Evropske unije, imenovanih v skladu z odstavkom 2.

Če rezultati tovrstnega nadzora pokažejo, da referenčno središče Evropske unije ne izpolnjuje zahtev iz točke 1 Priloge IV, ali ne izvaja nalog iz točke 2 ali 3 Priloge IV, lahko Komisija zmanjša finančni prispevek Unije, dodeljen v skladu s členom 30 Uredbe (EU) št. 652/2014, ali preklicke imenovanje referenčnega središča Evropske unije v skladu s postopkom pregleda iz člena 62(2).

POGLAVJE VII

Zootehniška spričevala

Člen 30

Izdaja, vsebina in oblika zootehniških spričeval, ki spremljajo plemenske živali in njihov zarodni material

1. Kadar rejci, ki sodelujejo v rejskem programu, ki je bilo odobrenem v skladu s členom 8 in, kadar je ustrezno, členom 12, zahtevajo zootehniška spričevala za svoje plemenske živali ali njihov zarodni material, rejsko društvo ali rejsko podjetje, ki izvaja ta rejski program, izda taka spričevala.
2. Zootehniška spričevala, ki spremlja plemenske živali ali njihov zarodni material, izdajo le:
 - (a) rejska društva ali rejska podjetja, ki izvajajo v skladu s členom 8 in, kadar je ustrezno, členom 12 odobrene rejske programe na teh plemenskih živalih,
 - (b) pristojni organi iz člena 8(3) ali, kjer je ustrezno, člena 12(2)(a), če tako odločijo ti organi; ali
 - (c) rejski organi s seznama iz člena 34, ki izvajajo rejske programe na teh plemenskih živalih.
3. Rejska društva ali rejska podjetja zagotovijo pravočasno posredovanje zootehniških spričeval.
4. Kadar se prodajajo plemenske živali, vpisane v rodovniško knjigo rejskega društva ali rodovniški register rejskega podjetja, ali njihov zarodni material, in kadar so te plemenske živali ali potomci, ki izvirajo iz tega zarodnega materiala, predvideni za vpis v drugo rodovniško knjigo ali rodovniški register, te plemenske živali ali njihov zarodni material spremlja zootehniško spričevalo.

Rejsko društvo ali rejsko podjetje, ki je odpremilo plemenske živali ali njihov zarodni material in ki vodi rodovniško knjigo ali rodovniški register, kamor so vpisane te plemenske živali, izda to zootehniško spričevalo.

5. Kadar plemenske živali, ki so vpisane v rodovniško knjigo ali rodovniški register rejskega organa, vključenega na seznam iz člena 34, ali njihov zarodni material, vstopijo v Unijo in kadar so te plemenske živali ali potomci, ki izvirajo iz tega zarodnega materiala, predvideni za vpis v rodovniško knjigo rejskega društva ali rodovniški register rejskega podjetja, te plemenske živali ali njihov zarodni material spremlja zootehnično spričevalo.

To zootehniško spričevalo izda rejski organ s seznama iz člena 34, ki vodi rodovniško knjigo ali rodovniški register, kamor so vpisane te plemenske živali, ali uradna služba tretje države, iz katere je bila žival odpremljena.

6. Zootehniška spričevala iz odstavkov 4 in 5:
 - (a) vsebujejo informacije iz ustreznih delov in poglavij Priloge V;
 - (b) so v skladu z ustreznimi vzorčnimi obrazci zootehniških spričeval, določenimi v izvedbenih aktih, sprejetih na podlagi odstavka 10.
7. Rejsko društvo ali rejski organ, ki izvaja lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti ali oboje v skladu s svojim rejskim programom ali te dejavnosti odda v izvajanje zunanjim izvajalcem, v primeru rejskega društva, v skladu s členom 27(1)(b), v zootehniškem spričevalu, izdanem za čistopasemsko plemensko žival ali njen zarodni material, zabeleži:
 - (a) rezultate te lastne preizkušnje;

- (b) najnovejše rezultate te ocenjevanja genetske vrednosti; ter
 - (c) genetske napake in genetske posebnosti, povezane z zadevnim rejским programom, ki vplivajo na to plemensko žival ali darovalca tega zarodnega materiala.
8. Rejsko podjetje ali rejский organ, ki izvaja lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti ali oboje v skladu s svojim rejским programom ali te dejavnosti odda v izvajanje zunanjim izvajalcem, v primeru rejskega podjetja, v skladu s členom 27(1)(b), v zootehniškem spričevalu, izdanem za hibridnega plemenskega prašiča ali njegov zarodni material, kadar to zahteva ta rejский program, zabeleži:
- (a) rezultate te lastne preizkušnje;
 - (b) najnovejše rezultate te ocenjevanja genetske vrednosti; ter
 - (c) genetske napake in genetske posebnosti, povezane z zadevnim rejским programom, ki vplivajo na to plemensko žival ali darovalca tega zarodnega materiala.
9. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 61, s katerimi spremeni vsebino zootehniških spričeval iz Priloge V, za posodobitev z upoštevanjem:
- (a) znanstvenega napredka;
 - (b) tehničnega razvoja;
 - (c) delovanja notranjega trga ali
 - (d) potreb po ohranitvi dragocenih genskih virov.
10. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi vzorčne obrazce za zootehniška spričevala za plemenske živali in njihov zarodni material. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 62(2).

Člen 31

Odstopanja od zahtev glede izdaje, vsebine in oblike zootehniških spričeval za trgovino s plemenskimi živalmi in njihovim zarodnim materialom

1. Z odstopanjem od člena 30(2)(a) lahko pristojni organ dovoli, da zarodni material spremlja zootehniško spričevalo, ki ga na podlagi informacij rejskega društva ali rejskega podjetja izda osemenjevalno središče za pridobivanje ali skladiščenje semena ali skupina za odvzem in pridobivanje zarodkov, odobreni za trgovino s tem zarodnim materialom znotraj Unije v skladu s pravom Unije o zdravju živali.
2. Z odstopanjem od člena 30(6)(b) lahko pristojni organ dovoli, da se ne uporabljajo vzorčni obrazci iz člena 30(6)(b), pod pogojem, da so:
 - (a) v primeru plemenskih živali vrste goveda, prašičev, ovc in koz, informacije iz poglavja I dela 2 Priloge V ali poglavja I dela 3 Priloge V navedene v drugih dokumentih, ki spremljajo te plemenske živali in jih je izdalo rejско društvo ali rejско podjetje;
 - (b) v primeru zarodnega materiala vrst goveda, prašičev, ovc, koz in enoprstih kopitarjev:
 - (i) informacije glede darovalcev tega zarodnega materiala navedene v drugih dokumentih ali v kopijah izvirnega zootehniškega spričevala, priloženega temu zarodnemu materialu, ali jih pred ali po odpremi tega zarodnega materiala na zahtevo da na voljo rejско društvo ali rejско podjetje ali drugi nosilci dejavnosti iz odstavka 1;
 - (ii) informacije o semenu, jajčnih celicah ali zarodkih navedene v drugih dokumentih, ki spremljajo to seme, te jajčne celice ali te zarodke, in jih izda rejско društvo ali rejско podjetje ali drugi nosilci dejavnosti iz odstavka 1.

3. Z odstopanjem od člena 30(7)(a) in (b) ter člena 30(8)(a) in (b), kadar so rezultati lastne preizkušnje ali ocenjevanja genetske vrednosti javno dostopni na spletnem mestu, lahko rejska društva, rejska podjetja ali drugi nosilci dejavnosti iz odstavka 1 tega člena v zootehniškem spričevalu ali v dokumentih iz odstavka 2(a) tega člena navedejo spletno mesto, na katerem so dostopni ti rezultati.

Člen 32

Odstopanja od zahtev glede oblike zootehniških spričeval, izdanih za čistopasemske plemenske enoprste kopitarje

1. Z odstopanjem od člena 30(6) se v primeru čistopasemskih plemenskih enoprstih kopitarjev informacije iz poglavja I dela 2 Priloge V navedejo v enotnem identifikacijskem dokumentu za celotno življenjsko dobo živali za enoprste kopitarje. Komisija v skladu s členom 61 sprejme delegirane akte v zvezi z vsebino in obliko tovrstnih identifikacijskih dokumentov.

2. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi vzorčne obrazce enotnega identifikacijskega dokumenta za celotno življenjsko dobo za enoprste kopitarje. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 62(2).

3. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organi dovolijo, da informacije iz točke 1(m) poglavja I dela 2 Priloge V niso vključene v dokument iz odstavka 1, kadar so posodobljeni rezultati lastne preizkušnje ali ocenjevanja genetske vrednosti javno dostopni na spletnem mestu, pod pogojem, da rejsko društvo v tem dokumentu navede to spletno mesto.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organ dovoli, da se informacije iz točk 1(m) in (n) poglavja I dela 2 Priloge V navedejo v drugih dokumentih, ki jih rejsko društvo izda za čistopasemske plemenske živali, vpisane v rodovniško knjigo, ki jo vodi to rejsko društvo.

Člen 33

Odstopanja od zahtev glede izdaje, vsebine in oblike zootehniških spričeval za vstop plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala v Unijo

1. Z odstopanjem od člena 30(2)(c) in (5) lahko zarodni material spremlja zootehniško spričevalo, ki ga je v imenu rejskega organa in na podlagi informacij tega rejskega organa izdalo osemenjevalno središče za pridobivanje ali skladiščenje semena ali skupina za odvzem ali pridobivanje zarodkov, ki so v skladu s pravom Unije o zdravju živali odobreni za vstop tega zarodnega materiala v Unijo.

2. Z odstopanjem od člena 30(6)(b) vzorčnih obrazcev iz člena 30(6)(b) ni treba uporabljati, če:

- (a) so informacije iz ustreznih delov in poglavij Priloge V navedene v drugih dokumentih, ki spremljajo plemensko žival ali njen zarodni material;
- (b) rejski organ, ki izvaja rejski program, ali drug nosilec dejavnosti iz odstavka 1 zagotovijo izčrpen seznam teh dokumentov, z izjavo zjamčijo, da so informacije iz ustreznih delov in poglavij Priloge V navedene v teh dokumentih in potrjuje vsebino teh dokumentov.

3. Z odstopanjem od člena 30(7)(a) in (b) ter člena 30(8)(a) in (b), kadar so rezultati lastne preizkušnje ali ocenjevanja genetske vrednosti javno dostopni na spletnem mestu, lahko rejski organi ali drugi nosilci dejavnosti iz odstavka 1 tega člena v zootehniškem spričevalu ali v drugih dokumentih iz točke (a) odstavka 2 tega člena navedejo spletno mesto, na katerem so dostopni ti rezultati.

POGLAVJE VIII

Vstop plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala v Unijo

Člen 34

Priprava seznama rejskih organov

1. Komisija vodi, posodablja in objavlja seznam rejskih organov.
2. Komisija na seznam iz odstavka 1 vključi le rejski organ, glede katerega je od uradne službe tretje države prejela dokumentacijo, ki dokazuje, da ta rejski organ izpolnjuje naslednje zahteve:
 - (a) izvaja rejski program, enakovreden tistim, ki so odobreni v skladu s členom 8(3) in jih rejska društva izvajajo za isto pasmo ali jih izvajajo rejska podjetja za isto pasmo, linijo ali križano pasmo, in sicer v zvezi s/z:
 - (i) vpisom plemenskih živali v rodovniške knjige ali rodovniške registre;
 - (ii) sprejemom plemenskih živali za pleme;
 - (iii) uporabo zarodnega materiala plemenskih živali za preskuse in razplod;
 - (iv) metodami lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti;
 - (b) je pod nadzorom uradne službe v tej tretji državi;
 - (c) je sprejel poslovnik, ki zagotavlja, da so plemenske živali, ki so jih rejska društva vpisala v rodovniške knjige ali so jih rejska podjetja vpisala v rodovniške registre, in potomce, ki izhajajo iz zarodnega materiala takih plemenskih živali, brez diskriminacije glede na njihovo državo izvora vpisani ali primerni za vpis v, v primeru čistopasemskih plemenskih živali, rodovniško knjigo iste pasme ali, v primeru hibridnih plemenskih prašičev, v rodovniški register iste pasme, linije ali križane pasme, ki ga vodi ta rejski organ.
3. Komisija na seznam iz odstavka 1 tega člena vključi tudi sklicevanje na tretje države, ki imajo ukrepe, ki štejejo za enakovredne v skladu s členom 35, vključno s sklicevanjem na vse rejske organe v teh tretjih državah.
4. Komisija brez nepotrebnega odlašanja s seznama črta vse rejske organe, ki nič več ne izpolnjujejo vsaj ene od zahtev iz odstavka 2.

Člen 35

Enakovrednost ukrepov, ki se uporabljajo za rejo živali v tretjih državah

1. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi prizna, da so ukrepi, ki se uporabljajo v tretji državi, enakovredni tistim, ki so v skladu s to uredbo potrebni za:
 - (a) priznanje rejskih društev in rejskih podjetij, določeno v členu 4;
 - (b) odobritev rejskih programov rejskih društev in rejskih podjetij, določeno v členu 8;
 - (c) vpis čistopasemskih plemenskih živali v rodovniške knjige ali hibridnih plemenskih prašičev v rodovniške registre, določen v členih 18, 20 in 23;
 - (d) sprejem plemenskih živali za pleme, določen v členih 21, 22 in 24;
 - (e) uporabo zarodnega materiala plemenskih živali za preskuse in razplod, določeno v členih 21 in 24;

- (f) lastno preizkušnjo in ocenjevanje genetske vrednosti, določeno v členu 25.
- (g) uradni nadzor nad nosilci dejavnosti, določen v členu 43.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 62(2).

2. Izvedbeni akti iz odstavka 1 se sprejmejo na podlagi:

- (a) temeljite proučitve informacij in podatkov, ki jih zagotovi tretja država, ki želi, da se njeni ukrepi priznajo kot enakovredni tistim, ki se zahtevajo s to uredbo;
- (b) kadar je primerno, zadovoljivega rezultata nadzora, ki ga opravi Komisija v skladu s členom 57.

3. Izvedbeni akti iz odstavka 1 lahko določajo podrobno ureditev glede vstopa plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala v Unijo iz zadevne tretje države in lahko vključujejo:

- (a) obliko in vsebino zootehniških spričeval, ki spremljajo navedene plemenske živali ali njihov zarodni material;
- (b) posebne zahteve, ki se uporabljajo za vstop teh plemenskih živali ali njihovega zarodnega materiala v Unijo, in uradni nadzor, ki ga je treba ob vstopu v Unijo opraviti nad temi plemenskimi živalmi ali nad njihovim zarodnim materialom;
- (c) po potrebi postopke za oblikovanje in spreminjanje seznamov rejskih organov, ki se nahajajo v zadevni tretji državi, iz katere je dovoljen vstop plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala v Unijo.

4. Komisija brez nepotrebnega odlašanja sprejme izvedbene akte, s katerimi razveljavi izvedbene akte iz odstavka 1, kadar kateri koli od pogojev za priznanje enakovrednosti ukrepov, vzpostavljenih v času njihovega sprejema, ni več izpolnjen. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 62(2).

Člen 36

Vpis plemenskih živali in potomcev, ki izvirajo iz zarodnega materiala, po njihovem vstopu v Unijo v rodovniške knjige ali rodovniške registre

1. Na prošnjo rejca rejsko društvo ali rejsko podjetje vpiše v glavni del svoje rodovniške knjige ali registrira v svojem rodovniškem registru vse plemenske živali, ki so vstopile v Unijo, in potomce, ki izvirajo iz zarodnega materiala, ki so vstopili v Unijo, kadar:

- (a) ta plemenska žival ali žival darovalka tega zarodnega materiala vpisana v rodovniško knjigo ali rodovniški register, ki ga vodi rejski organ v tretji državi odpreme;
- (b) ta zarodni material izpolnjuje pogoje iz člena 21(1) ali (2), kadar to zahteva rejski program, ki ga izvaja to rejsko društvo ali rejsko podjetje;
- (c) ta plemenska žival ustreza značilnostim pasme ali, v primeru hibridnega plemenskega prašiča, značilnostim pasme, linije ali križane pasme iz rejskega programa, ki ga izvaja to rejsko društvo ali rejsko podjetje;
- (d) je rejski organ iz točke (a) vključen na seznam rejskih organov iz člena 34.

2. Države članice ali pristojni organi zaradi zootehniških ali genealoških razlogov ne prepovedo, omejijo ali ovirajo vstopa plemenskih živali ali njihovega zarodnega materiala v Unijo in nadaljnje uporabe teh živali ali njihovega zarodnega materiala, kadar so te plemenske živali ali živali darovalke tega zarodnega materiala vpisane v rodovniško knjigo ali rodovniški register, ki ga vodi rejski organ, ki je vključen na seznam rejskih organov, vzpostavljen v skladu s členom 34.

Člen 37

Nadzor nad upravičenostjo do konvencionalne stopnje dajatve za čistopasemske plemenske živali, ki vstopajo v Unijo

1. Kadar nosilec dejavnosti, pristojen za pošiljko čistopasemskih plemenskih živali, zahteva, da se za čistopasemske plemenske živali te pošiljke uporablja konvencionalna stopnja dajatve iz Uredbe (EGS) št. 2658/87:
 - (a) se tem živalim priložita:
 - (i) zootehniško spričevalo iz člena 30(5) ali člena 32;
 - (ii) dokument, ki navaja, da jih je treba vpisati v rodovniško knjigo, ki jo vodi rejsko društvo, ali v rodovniški register, ki ga vodi rejsko podjetje;
 - (b) se na mejnih kontrolnih točkah, kjer poteka pregled dokumentov, identitete in fizični pregled iz člena 4 Direktive 91/496/EGS, opravi pregled te pošiljke.
2. Namen pregleda iz točke (b) odstavka 1 je, da se preveri, ali:
 - (a) sta pošiljki priložena dokumenta iz točke (a) odstavka 1;
 - (b) se vsebina in oznaka pošiljke ujemata z informacijami iz dokumentov iz točke (a) odstavka 1.

POGLAVJE IX

Pristojni organi, ki izvajajo rejski program za čistopasemske plemenske živali

Člen 38

Pristojni organi, ki izvajajo rejski program za čistopasemske plemenske živali

1. Če v državi članici ali na ozemlju, kjer pristojni organ deluje, ni rejske organizacije, združenja rejcev ali javnega organa, ki izvaja rejski program za čistopasemske plemenske živali, ki spadajo v pasmo vrste goveda, prašičev, ovc, koz ali enoprstih kopitarjev, se lahko ta pristojni organ odloči izvajati rejski program za to pasmo, pod pogojem, da:
 - (a) je to pasmo treba ohraniti ali jo uvesti v državi članici ali na ozemlju, kjer ta pristojni organ deluje, ali
 - (b) je ta pasma ogrožena pasma.
2. Pristojni organ, ki izvaja rejski program v skladu s tem členom, sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da to ne bo negativno vplivalo na možnost, da:
 - (a) se rejske organizacije, združenja rejcev ali javni organi priznajo kot rejska društva v skladu s členom 4(3);
 - (b) se rejski programi rejskih društev odobrijo v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12.
3. Kadar pristojni organ izvaja rejski program za čistopasemske plemenske živali, za ta pristojni organ velja, da:
 - (a) ima dovolj usposobljenega osebja ter ustrezne prostore in opremo za učinkovito izvajanje tega rejskega programa;
 - (b) je zmožen opravljati preglede, potrebne za evidentiranje porekla čistopasemskih plemenskih živali, za katere se ta rejski program izvaja;

- (c) ima na voljo dovolj veliko populacijo čistopasemskih plemenskih živali in zadostno število rejcev na geografskem območju, na katerem se ta rejski program izvaja;
- (d) je zmožen pripraviti, ali je dal pripraviti in je zmožen uporabljati zbrane podatke o čistopasemskih plemenskih živalih, potrebne za izvajanje tega rejskega programa;
- (e) je sprejel poslovnik:
 - (i) za urejanje reševanja sporov z rejci, ki sodelujejo v tem rejskem programu;
 - (ii) za zagotavljanje enake obravnave rejcev, ki sodelujejo v tem rejskem programu;
 - (iii) v katerem so določene pravice in obveznosti rejcev, ki sodelujejo v tem rejskem programu.

4. Rejski program iz odstavka 1 vsebuje:

- (a) informacije o njegovem namenu, ki je ohraniti ali izboljšati pasmo, oblikovati novo pasmo ali obnoviti pasmo oziroma vsaka kombinacija navedenega;
- (b) ime pasme, za katero se ta rejski program izvaja, da se prepreči zamenjava s podobnimi čistopasemskimi plemenskimi živalmi drugih pasem, vpisanih v druge obstoječe rodovniške knjige;
- (c) podrobne značilnosti pasme, vključene v ta rejski program, vključno z navedbo njenih bistvenih lastnosti;
- (d) informacije o geografskem območju, kjer se izvaja;
- (e) informacije o sistemu za identifikacijo čistopasemskih plemenskih živali, s čimer se zagotovi, da so čistopasemske plemenske živali vpisane v rodovniško knjigo šele, ko so posamezno identificirane in identificirane v skladu s pravom Unije o zdravju živali v zvezi z identifikacijo in registracijo živali zadevnih vrst;
- (f) informacije o sistemu za evidentiranje porekla čistopasemskih plemenskih živali, vpisanih in primernih za vpis v rodovniške knjige;
- (g) selekcijo in cilje rejskega programa, vključno z navedbo glavnih ciljev tega rejskega programa, in, kadar je ustrezno, podrobnimi merili, povezanimi z navedenimi cilji, za selekcijo čistopasemskih plemenskih živali;
- (h) kadar rejski program zahteva lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti:
 - (i) informacije o sistemih za pripravo, evidentiranje, sporočanje in uporabo rezultatov lastne preizkušnje;
 - (ii) informacije o sistemu za ocenjevanje genetske vrednosti in, kadar je ustrezno, genomsko oceno čistopasemskih plemenskih živali;
- (i) kadar se uvedejo dodatni deli, kot je določeno v členu 17, ali kadar je glavni del razčlenjen na razrede, kot je določeno v členu 16, pravila za razčlenitev rodovniške knjige in merila oziroma uporabljeni postopki za vpis živali v te dele ali za njihovo razvrstitev v te razrede;
- (j) kadar rejski program v primeru čistopasemskih plemenskih enoprstih kopitarjev prepoveduje ali omejuje uporabo ene ali več reproduktivnih tehnik ali uporabo čistopasemskih plemenskih živali za eno ali več reproduktivnih tehnik iz člena 21(2), informacije o takih prepovedih ali omejitvah;
- (k) kadar pristojni organ posebne tehnične dejavnosti, povezane z upravljanjem svojega rejskega programa, odda zunanjim izvajalcem, informacije o teh dejavnostih ter ime in kontaktne podatke imenovanih zunanjih izvajalcev.

5. Kadar pristojni organ izvaja rejski program za čistopasemske plemenske enoprste kopitarje, se poleg zahtev iz odstavkov 3 in 4 uporabljajo tudi zahteve iz točk 1, 2, 3, 4(a) in 4(c) dela 3 Priloge I.

6. Kadar pristojni organ izvaja rejski program za čistopasemske plemenske živali, ta pristojni organ rejce, ki sodelujejo v tem rejskem programu, pregledno in pravočasno obvesti o vseh spremembah rejskega programa.

7. Kadar pristojni organ izvaja rejski program za čistopasemske plemenske živali, se smiselno uporabljajo členi 3, 13 do 22, 25, 27, člen 28(2), členi 30, 31, 32 in člen 36(1).

POGLAVJE X

Uradni nadzor in druge uradne dejavnosti, upravna pomoč, sodelovanje in izvrševanje s strani držav članic

Člen 39

Imenovanje pristojnih organov

1. Države članice imenujejo pristojne organe, ki opravljajo uradni nadzor za preverjanje skladnosti nosilcev dejavnosti s pravili iz te uredbe in za opravljanje drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba teh pravil.
2. Vsaka država članica:
 - (a) pripravi in redno posodablja seznam pristojnih organov, ki jih je imenovala v skladu z odstavkom 1, vključno z njihovimi kontaktnimi podatki;
 - (b) na seznamu iz točke (a) navede naslov, kamor se pošljejo:
 - (i) obvestila iz člena 12 ali
 - (ii) informacije, zahteve ali obvestila iz členov 48 in 49;
 - (c) seznam iz točke (a) da na voljo javnosti na spletnem mestu in to spletno mesto sporoči Komisiji.
3. Komisija pripravi in posodablja seznam spletnih mest iz točke (c) odstavka 2 in tak seznam da na voljo javnosti.

Člen 40

Skladnost pristojnih organov, ki izvajajo rejske programe

Z odstopanjem od tega poglavja države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi preverijo, da pristojni organi, ki izvajajo rejske programe v skladu s členom 38 ravna v skladu s pravili iz navedenega člena.

Člen 41

Splošne obveznosti pristojnih organov

Pristojni organi imajo:

- (a) vzpostavljene postopke ali ureditve ali oboje, s katerimi zagotovijo in preverijo učinkovitost, ustreznost, nepristranskost, kakovost in doslednost uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, ki jih opravljajo;
- (b) vzpostavljene postopke ali ureditve ali oboje, s katerimi zagotovijo, da pri njihovem osebjem, ki opravlja uradni nadzor in druge uradne dejavnosti, ni nasprotja interesov kar zadeva nosilce dejavnosti, nad katerimi opravljajo ta uradni nadzor in druge uradne dejavnosti;

- (c) zadostno število ali dostop do zadostnega števila ustrezno kvalificiranega, usposobljenega in izkušenega osebja za učinkovito in uspešno opravljanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti;
- (d) ustrezne in pravilno vzdrževane prostore in opremo za zagotovitev, da lahko njihovo osebje učinkovito in uspešno opravlja uradni nadzor in druge uradne dejavnosti;
- (e) pravna pooblastila za opravljanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti ter sprejemanje ukrepov iz te uredbe;
- (f) vzpostavljene pravne postopke za zagotovitev, da ima njihovo osebje dostop do prostorov in dokumentov ter računalniško podprtih informacijskih sistemov, ki jih vodijo nosilci dejavnosti, da lahko ustrezno izvajajo svoje naloge.

Člen 42

Obveznosti pristojnih organov glede zaupnosti

1. Brez poseganja v primere, v katerih se razkritje zahteva na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava, pristojni organi od svojega osebja zahtevajo, da tretjim osebam ne razkrijejo informacij, ki jih pridobijo pri izvajanju svojih nalog v okviru uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, za katere zaradi njihove narave velja obveznost varovanja poslovne zaupnosti, razen, kadar obstaja prevladujoč javni interes, da se razkrijejo.
2. Informacije, za katere velja poslovna zaupnost, vključujejo informacije, katerih razkritje bi škodilo:
 - (a) namenu uradnega nadzora ali preiskav;
 - (b) varstvu poslovnih interesov nosilca dejavnosti ali katere koli druge fizične ali pravne osebe;
 - (c) varstvu sodnih postopkov in pravnih mnenj.

Člen 43

Pravila o uradnem nadzoru

1. Pristojni organi ustrezno pogosto opravljajo uradni nadzor nad nosilci dejavnosti, ob upoštevanju:
 - (a) tveganja neskladnosti s pravili iz te uredbe;
 - (b) poročil o rezultatih uradnega nadzora nad nosilci dejavnosti in njihovi skladnosti s pravili iz te uredbe;
 - (c) zanesljivosti in rezultatov samonadzora, ki so ga opravili nosilci dejavnosti ali zunanji izvajalec na njihovo zahtevo, za ugotavljanje skladnosti s pravili iz te uredbe;
 - (d) kakršnih koli informacij, ki bi lahko nakazovale na neskladnost s pravili iz te uredbe.
2. Pristojni organi opravljajo uradni nadzor v skladu z zapisanimi postopki, ki vsebujejo navodila za osebje, ki opravlja uradni nadzor.
3. Uradni nadzor se opravi po predhodnem obvestilu nosilci dejavnosti, razen če obstajajo razlogi za uradni nadzor brez predhodnega obvestila.
4. Uradni nadzor se, kolikor se le da, opravi na način, ki zmanjšuje obremenitev za nosilci dejavnosti, ne da bi to negativno vplivalo na kakovost tega uradnega nadzora.

5. Pristojni organi uradni nadzor opravijo na enak način ne glede na to, ali plemenske živali ali njihov zarodni material:

- (a) izvirajo iz države članice, v kateri se opravi uradni nadzor, ali iz druge države članice, ali
- (b) vstopajo v Unijo.

Člen 44

Preglednost uradnega nadzora

Pristojni organ opravlja uradni nadzor z visoko ravno preglednosti in javnosti da na voljo zadevne informacije v zvezi z organizacijo in opravljanjem uradnega nadzora.

Člen 45

Pisna evidenca o uradnem nadzoru

1. Pristojni organi vodijo pisno evidenco o vsakem uradnem nadzoru, ki ga opravijo.

Ta pisna evidenca zajema:

- (a) opis namena uradnega nadzora;
 - (b) uporabljene metode nadzora;
 - (c) rezultate uradnega nadzora;
 - (d) kadar je primerno, ukrepe, ki jih pristojni organi zahtevajo od nosilcev dejavnosti kot rezultat uradnega nadzora.
2. Pristojni organi nosilec dejavnosti, pri katerih je bil opravljen uradni nadzor, zagotovijo izvod pisne evidence iz odstavka 1, razen kadar se zaradi namenov sodnih preiskav ali varstva sodnih postopkov ne zahteva drugače.

Člen 46

Obveznosti nosilcev dejavnosti, nad katerimi se opravi uradni nadzor ali druge uradne dejavnosti

1. Kadar je to potrebno za opravljanje uradnega nadzora ali drugih uradnih dejavnosti in kadar to zahtevajo pristojni organi, nosilci dejavnosti osebju pristojnih organov omogočijo potreben dostop do:

- (a) svoje opreme, prostorov in drugih območij, ki so pod njihovim nadzorom;
- (b) svojih računalniško podprtih informacijskih sistemov;
- (c) svojih plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala, ki so pod njihovim nadzorom;
- (d) svojih dokumentov in vseh drugih ustreznih informacij.

2. Nosilci dejavnosti med uradnim nadzorom in drugimi uradnimi dejavnostmi osebju pristojnih organov pomagajo pri opravljanju njegovih nalog in z njim sodelujejo.

Člen 47

Ukrepi v primeru ugotovljene neskladnosti

1. Kadar se ugotovi neskladnost, pristojni organi:

- (a) sprejmejo vse potrebne ukrepe, da ugotovijo izvor in obseg te neskladnosti ter določijo odgovornost zadevnih nosilcev dejavnosti;
- (b) sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da zadevni nosilci dejavnosti odpravijo neskladnost in preprečijo njeno ponovitev.

Pristojni organi pri odločanju o ustreznih ukrepih upoštevajo naravo neskladnosti in morebitne neskladnosti zadevnih nosilcev dejavnosti v preteklosti.

Pristojni organi po potrebi zlasti:

- (a) odredijo, da rejsko društvo odloži vpis čistopasemskih plemenskih živali v rodovniške knjige ali da rejsko podjetje odloži vpis hibridnih plemenskih prašičev v rodovniški register;
- (b) odredijo, da se plemenske živali ali njihov zarodni material ne uporabljajo za pleme v skladu s to uredbo;
- (c) začasno ustavijo izdajanje zootehniških spričeval s strani rejskega društva ali rejskega podjetja;
- (d) začasno prekinejo ali prekličejo odobritev rejskega programa, ki ga izvaja rejsko društvo ali rejsko podjetje, kadar to rejsko društvo ali rejsko podjetje večkrat, stalno ali na splošno ne izpolnjuje zahtev rejskega programa, odobrenega v skladu s členom 8(3) ali, kadar je ustrezno, členom 12;
- (e) prekličejo priznanje rejskega društva ali rejskega podjetja, dodeljenega v skladu s členom 4(3), kadar to rejsko društvo ali rejsko podjetje večkrat, stalno ali na splošno ne izpolnjuje zahtev iz člena 4(3);
- (f) sprejmejo druge ukrepe, ki so po njihovem mnenju ustrezni za zagotovitev skladnosti s pravili iz te uredbe.

2. Pristojni organi zadevnim nosilcem dejavnosti ali njegovim predstavnikom posredujejo:

- (a) pisno obvestilo o svoji odločitvi glede ukrepa, ki ga je treba sprejeti v skladu z odstavkom 1, skupaj z navedbo razlogov za to odločitev;
- (b) informacije o pravici do pritožbe zoper take odločitve, o postopku, ki se uporablja, in o rokih.

3. Pristojni organi spremljajo razmere in, odvisno od resnosti neskladnosti in obstoja jasnih dokazov za ponovno vzpostavitev skladnosti, spremenijo, začasno razveljavijo ali ukinejo ukrepe, ki so jih sprejeli v skladu s tem členom.

4. Države članice lahko določijo, da zadevni nosilci dejavnosti v celoti ali deloma nosijo izdatke, ki so jih na podlagi tega člena utrpeli pristojni organi.

Člen 48

Sodelovanje in upravna pomoč

1. Kadar neskladnost izvira iz, se širi v ali prizadene več kot eno državo članico, pristojni organi teh držav članic medsebojno sodelujejo, kot tudi drug drugemu nudijo upravno pomoč, da zagotovijo pravilno uporabo pravil iz te uredbe.

2. Sodelovanje in upravna pomoč iz odstavka 1 lahko vključuje:
 - (a) utemeljeno zahtevo pristojnega organa ene države članice (v nadaljnjem besedilu: pristojni organ prosilec) za pridobitev informacij od pristojnega organa iz druge države članice (v nadaljnjem besedilu: zaprošeni pristojni organ), ki so potrebne za opravljanje uradnega nadzora ali spremljanje po njem;
 - (b) v primeru neskladnosti, ki bi lahko imela posledice v drugih državah članicah, pristojni organ, ki neskladnost odkrije, o njej obvesti pristojne organe teh drugih držav članic;
 - (c) zagotovitev potrebnih informacij in dokumentov pristojnemu organu prosilcu s strani zaprošenega pristojnega organa brez nepotrebnega odlašanja in takoj, ko so ustrezne informacije in dokumenti na voljo;
 - (d) opravljanje preiskav ali uradnega nadzora s strani zaprošenega pristojnega organa, ki so potrebni, da se:
 - (i) pristojnemu organu prosilcu zagotovijo vse potrebne informacije in dokumenti, vključno z informacijami o rezultatih takih preiskav ali uradnega nadzora in, kadar je primerno, o sprejetih ukrepih;
 - (ii) preveri, po potrebi na kraju samem, skladnost s pravili iz te uredbe v okviru njegove pristojnosti;
 - (e) v dogovoru med zadevnimi pristojnimi organi sodelovanje pristojnega organa ene države članice pri uradnem nadzoru na kraju samem, ki ga opravijo pristojni organi druge države članice.
3. Kadar uradni nadzor nad plemenskimi živalmi ali njihovim zarodnim materialom, ki izvirajo iz druge države članice, razkrije ponavljajoče se primere neskladnosti s pravili iz te uredbe, pristojni organ države članice, ki je opravil ta uradni nadzor, o tem brez nepotrebnega odlašanja obvesti Komisijo in pristojne organe drugih držav članic.
4. Ta člen se uporablja brez poseganja v nacionalna pravila:
 - (a) ki se uporabljajo za dostop do dokumentov, ki so predmet sodnega postopka ali so z njim povezani;
 - (b) katerih namen je varstvo poslovnih interesov fizičnih ali pravnih oseb.
5. Vsa komunikacija med pristojnimi organi v skladu s tem členom je pisna bodisi v papirni ali elektronski obliki.

Člen 49

Obveščanje Komisije in držav članic na podlagi informacij, ki jih posredujejo tretje države

1. Kadar pristojni organi od tretje države prejmejo informacije, ki kažejo na neskladnost s pravili iz te uredbe, brez nepotrebnega odlašanja:
 - (a) o takih informacijah obvestijo pristojne organe drugih držav članic, za katere je znano, da jih ta neskladnost zadeva;
 - (b) take informacije sporočijo Komisiji, kadar so ali bi lahko bile pomembne na ravni Unije.
2. Informacije, ki se pridobijo pri uradnem nadzoru ali preiskavah, opravljenih v skladu s to uredbo, se lahko sporočijo tretji državi iz odstavka 1, pod pogojem, da:
 - (a) pristojni organi, ki so zagotovili te informacije, soglašajo s takim sporočilom;
 - (b) se upoštevajo ustrezna pravila Unije in nacionalna pravila, ki se uporabljajo za sporočanje osebnih podatkov tretjim državam.

Člen 50

Usklajena pomoč in nadaljnji ukrepi Komisije

1. Komisija brez odlašanja uskladi ukrepe, ki jih pristojni organi sprejmejo v skladu s tem poglavjem, kadar:
 - (a) informacije, ki so Komisiji na voljo, kažejo na obstoj dejavnosti, ki so neskladne ali so videti neskladne s pravili iz te uredbe in ki zadevajo več kot eno državo članico;
 - (b) se pristojni organi v zadevnih državah članicah ne morejo dogovoriti o ustreznih ukrepih za obravnavo neskladnosti s pravili iz te uredbe.
2. V primerih iz odstavka 1 lahko Komisija:
 - (a) zahteva, da ji pristojni organi držav članic, ki jih dejavnosti, ki so ali so videti neskladne s pravili iz te uredbe, zadevajo, posredujejo poročilo o ukrepih, ki so jih sprejele;
 - (b) v sodelovanju z državami članicami, ki jih dejavnosti, ki so ali so videti neskladne s pravili iz te uredbe, zadevajo, pošlje inšpekcijsko skupino, da na kraju samem opravi nadzor, ki ga opravi Komisija;
 - (c) zahteva, da pristojni organi v državi članici odpreme in, kadar je primerno, v zadevnih drugih državah članicah ustrezno okrepijo svoj uradni nadzor ter ji poroča o ukrepih, ki jih je sprejel;
 - (d) predloži informacije o takih primerih odboru iz člena 62(1) skupaj s predlogi ukrepov za rešitev primerov neskladnosti iz točke (a) odstavka 1 tega člena.
 - (e) sprejme druge ustrezne ukrepe.

Člen 51

Splošno načelo za financiranje uradnega nadzora

Države članice zagotovijo, da so na voljo ustrezna finančna sredstva za zagotovitev, da imajo pristojni organi osebe in druga sredstva, potrebna za opravljanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti.

Člen 52

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se zagotovi njihova uporaba. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice Komisijo uradno obvestijo o navedenih določbah najpozneje do 1. novembra 2018 ter jo nemudoma uradno obvestijo o kakršnih koli naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.

POGLAVJE XI

Nadzor s strani Komisije

Oddelek 1

Nadzor, ki ga Komisija opravi v državah članicah

Člen 53

Nadzor, ki ga Komisija opravi v državah članicah

1. Strokovnjaki Komisije lahko v okviru področja uporabe te uredbe v državah članicah po potrebi opravi nadzor za:
 - (a) preverjanje uporabe pravil iz te uredbe;

- (b) preverjanje praks izvrševanja ter delovanja uradnih nadzornih sistemov in pristojnih organov, ki jih upravljajo;
 - (c) preiskovanje in zbiranje informacij o:
 - (i) pomembnih ali ponavljajočih se težavah glede uporabe ali izvrševanja pravil iz te uredbe;
 - (ii) nastajajočih težavah ali novem razvoju dogodkov v zvezi s posameznimi praksami nosilcev dejavnosti.
2. Nadzor iz odstavka 1 se organizira v sodelovanju s pristojnimi organi držav članic.
3. Nadzor iz odstavka 1 lahko vključuje tudi preverjanja na kraju samem, opravljena v sodelovanju s pristojnimi organi, ki opravljajo uradni nadzor.
4. Strokovnjakom Komisije lahko pomagajo strokovnjaki iz držav članic. Strokovnjaki iz držav članic, ki spremljajo strokovnjake Komisije, imajo enake pravice do udeležbe kot ti strokovnjaki Komisije.

Člen 54

Poročila Komisije o nadzoru, ki ga njeni strokovnjaki opravijo v državah članicah

1. Komisija:
- (a) pripravi osnutek poročila o ugotovitvah in priporočilih, v katerem obravnava pomanjkljivosti, ki so jih ugotovili njeni strokovnjaki med nadzorom iz člena 53(1);
 - (b) osnutek poročila iz točke (a) za predložitev pripomb pošlje državi članici, kjer je bil opravljen ta nadzor;
 - (c) upošteva pripombo države članice iz točke (b) tega odstavka pri pripravi končnega poročila o ugotovitvah nadzora iz člena 53(1), ki so ga opravili njeni strokovnjaki v tej državi članici;
 - (d) javnosti da na voljo končno poročilo iz točke (c) in pripombe države članice iz točke (b).
2. Kadar je primerno, lahko Komisija v končnem poročilu iz točke (c) odstavka 1 tega člena priporoči, da države članice sprejmejo popravne ali preprečevalne ukrepe za odpravo posameznih ali sistemskih pomanjkljivosti, odkritih med nadzorom, ki ga je Komisija izvedla v skladu s členom 53(1).

Člen 55

Obveznosti držav članic v zvezi z nadzorom, ki ga opravi Komisija

1. Države članice:
- (a) na zahtevo strokovnjakov Komisije zagotovijo vso potrebno tehnično pomoč in razpoložljivo dokumentacijo in drugo tehnično podporo, da tem strokovnjakom omogočijo, da učinkovito in uspešno opravijo nadzor iz člena 53(1);
 - (b) nudijo potrebno pomoč za zagotovitev, da imajo strokovnjaki Komisije dostop do vseh prostorov, vključno z delov prostorov ter kraji, opremo, informacijami, tudi do računalniško podprtih informacijskih sistemov in, kadar je primerno, do plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala, potrebnih za opravljanje nadzora iz člena 53(1).
2. Države članice sprejmejo ustrezne nadaljnje ukrepe na podlagi priporočil, navedenih v končnem poročilu iz člena 54(1)(c), za zagotovitev skladnosti s pravili iz te uredbe.

Člen 56

Resna motnja v nadzornem sistemu države članice

1. Kadar ima Komisija dokaze o resni motnji v nadzornem sistemu države članice in takšna motnja lahko privede do obsežne kršitve pravil iz te uredbe, sprejme izvedbene akte, s katerimi določi eno ali več od naslednjega:

- (a) posebne pogoje za trgovino s plemenskimi živalmi ali njihovim zarodnim materialom, na katere vpliva motnja v uradnem nadzornem sistemu ali prepoved trgovine z njimi;
- (b) vse druge ustrezne začasne ukrepe.

Ti izvedbeni akti se prenehajo uporabljati, ko je ta motnja odpravljena.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 62(2).

2. Ukrepi iz odstavka 1 se sprejmejo le, kadar je Komisija zahteva, da zadevna država članica popravi stanje v ustreznem roku, vendar država članica tega ni storila.

3. Komisija spremlja razmere iz odstavka 1 in sprejme izvedbene akte, s katerimi spremeni ali razveljavi sprejete ukrepe, odvisno od razvoja razmer. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 62(2).

Oddelek 2

Nadzor, ki ga Komisija opravi v tretjih državah

Člen 57

Nadzor, ki ga Komisija opravi v tretjih državah

1. Strokovnjaki Komisije lahko v tretji državi po potrebi opravijo nadzor za:

- (a) preverjanje skladnosti ali enakovrednosti zakonodaje in sistemov tretje države z zahtevami iz te uredbe;
- (b) preverjanje zmožnosti nadzornega sistema tretje države, da zagotovi, da pošiljke plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala, ki vstopajo v Unijo, izpolnjujejo ustrezne zahteve iz poglavja VIII te uredbe;
- (c) zbiranje informacij in podatkov, da se pojasnijo vzroki za ponavljajoče se ali nastajajoče težave v zvezi s plemenskimi živalmi in njihovim zarodnim materialom iz tretjih držav, ki vstopi v Unijo.

2. Nadzor Komisije iz odstavka 1 zadeva zlasti:

- (a) zootehniško in genealoško zakonodajo tretje države o plemenskih živalih in njihovem zarodnem materialu;
- (b) organizacijo pristojnih organov tretje države, njihova pooblastila in neodvisnost, njihov zunanji nadzor ter avtoriteto, ki jo imajo za učinkovito izvrševanje veljavne zakonodaje;
- (c) usposabljanje osebja v tretjih državah, pristojnega za opravljanje nadzora nad rejškimi organi;
- (d) sredstva, ki so na voljo pristojnim organom v tretji državi;
- (e) obstoj in delovanje določenih nadzornih postopkov in nadzornih sistemov na podlagi prednostnih nalog;

- (f) obseg in delovanje nadzora, ki ga izvajajo pristojni organi tretjih držav nad plemenskimi živalmi in njihovim zarodnim materialom, ki prihajajo iz tretjih držav;
- (g) zagotovila tretje države glede skladnosti ali enakovrednosti z zahtevami iz pravil iz te uredbe.

Člen 58

Pogostnost in organizacija nadzora, ki ga Komisija opravi v tretjih državah

1. Pogostnost nadzora v tretji državi iz člena 57(1) se določi na podlagi:
 - (a) načel in ciljev pravil iz te uredbe;
 - (b) števila in narave plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala, ki vstopajo v Unijo iz te tretje države;
 - (c) rezultatov nadzora iz člena 57(1), ki je že bil izveden;
 - (d) rezultatov uradnega nadzora plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala, ki vstopajo v Unijo iz tretje države, in katerega koli drugega uradnega nadzora, ki so ga opravili pristojni organi držav članic;
 - (e) vseh drugih informacij, za katere Komisija meni, da so ustrezne.
2. Za povečanje uspešnosti in učinkovitosti nadzora iz člena 57(1) lahko Komisija, preden za opravi, zahteva, da zadevna tretja država zagotovi:
 - (a) informacije iz člena 34(2) ali iz člena 35(2)(a);
 - (b) kadar je primerno in potrebno, pisno evidenco o nadzoru, ki so ga opravili pristojni organi te tretje države.
3. Komisija lahko imenuje strokovnjake iz držav članic, da pomagajo njenim strokovnjakom pri nadzoru iz člena 57(1).

Člen 59

Poročila Komisije o nadzoru, ki ga njeni strokovnjaki opravijo v tretjih državah

Komisija poroča o ugotovitvah vsakega nadzora, opravljenega v skladu s členoma 57 in 58.

Ta poročila, kadar je primerno, vsebujejo priporočila. Komisija ta poročila da na voljo javnosti.

Člen 60

Določitev posebnih ukrepov za vstop plemenskih živali in njihovega zarodnega materiala v Unijo

1. Kadar obstajajo dokazi, da prihaja do obsežne resne neskladnosti s pravili iz te uredbe v tretji državi, Komisija sprejme izvedbene akte glede enega ali več naslednjih ukrepov:
 - (a) prepove vstop kot plemenskih živali ali njihovega zarodnega materiala v Unijo živali, njihovega semena, jajčnih celic ali zarodkov, ki izvirajo iz te tretje države;

- (b) prepove vpis plemenskih živali in potomcev, ki izvirajo iz njihovega zarodnega materiala, z izvorom iz te tretje države, v rodovniške knjige, ki jih vodijo rejska društva, ali v rodovniške registre, ki jih vodijo rejska podjetja;

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 62(2).

Poleg ali namesto teh izvedbenih aktov lahko Komisija stori eno ali več od naslednjega:

- (a) to tretjo državo ali rejske organe iz te tretje države črta s seznama iz člena 34(1);

- (b) sprejme vse druge ustrezne ukrepe.

2. Izvedbeni akti in drugi ukrepi iz odstavka 1 identificirajo plemenske živali in njihov zarodni material s sklicevanjem na njihove oznake iz kombinirane nomenklature.

3. Pri sprejemanju izvedbenih aktov in drugih ukrepov iz odstavka 1 Komisija upošteva:

- (a) informacije, zbrane v skladu s členom 58(2);

- (b) katere koli druge informacije, ki jih je zagotovila tretja država, ki jo zadeva neskladnost iz odstavka 1;

- (c) po potrebi rezultate nadzora iz člena 57(1).

4. Komisija spremlja neskladnost iz odstavka 1 in v skladu z enakim postopkom kot za njihovo sprejetje spremeni ali razveljavi sprejete ukrepe, odvisno od razvoja okoliščin.

POGLAVJE XII

Prenos pooblastila in izvajanje

Člen 61

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 26(1), 29(5), 30(9) in 32(1) se prenese na Komisijo za obdobje pet let od 19. julija 2016. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podalžšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz členov 26(1), 29(5), 30(9) in 32(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Pred sprejetjem delegiranega akta se Komisija posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenuje vsaka država članica v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 26(1), 29(5), 30(9) in 32(1) začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta lahko podaljša za dva meseca.

*Člen 62***Postopek v odboru**

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za zootehniko, ustanovljen s Sklepom 77/505/EGS. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 Uredbe.

*Člen 63***Prehodni ukrepi, povezani z datumom sprejetja določenih izvedbenih aktov**

Komisija sprejme izvedbene akte iz členov 7(5) in 30(10) do 1. maja 2017. V skladu s členom 69 se ti izvedbeni akti uporabljajo od 1. novembra 2018.

*POGLAVJE XIII***Končne določbe***Člen 64***Razveljavitve in prehodni ukrepi**

1. Direktive 87/328/EGS, 88/661/EGS, 89/361/EGS, 90/118/EGS, 90/119/EGS, 90/427/EGS, 91/174/EGS, 94/28/ES in 2009/157/ES ter Odločba 96/463/ES se razveljavijo.
2. Sklicevanja na razveljavljene direktive in razveljavljeno odločbo štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VII te uredbe.
3. Člen 8(1) Direktive 90/427/EGS se še naprej uporablja do 21. aprila 2021.
4. Organizacije rejcev, rejske organizacije, združenja rejcev, zasebna podjetja, druge organizacije ali združenja, ki so bili odobreni ali priznani v skladu z razveljavljenimi akti iz odstavka 1, se štejejo za priznane v skladu s to uredbo; v vseh drugih ozirih zanje veljajo pravila iz te uredbe.
5. Rejski programi, ki jih izvajajo nosilci dejavnosti iz odstavka 4 se štejejo za odobrene v skladu s to uredbo; v vseh drugih ozirih zanje veljajo pravila iz te uredbe.
6. Kadar nosilci dejavnosti iz odstavka 4 že izvajajo rejske programe v državi članici, ki ni država članica, v kateri so pridobili odobritev ali priznanje v skladu z razveljavljenimi akti iz odstavka 1, morajo ti nosilci dejavnosti o teh dejavnostih obvestiti pristojni organ, ki jim je izdal odobritev ali priznanje.

Pristojni organ iz prvega pododstavka obvesti ustrezni pristojni organ te druge države članice o izvajanju teh dejavnosti.

7. Kadar nosilec dejavnosti iz odstavka 4 pred 19. julijem 2016 v skladu z razveljavljenimi akti iz odstavka 1 vodi rodovniško knjigo s posebnim delom, v katerega vpisuje čistopasemske plemenske živali pasme prašičev iz druge države članice ali tretje države, ki imajo posebne značilnosti, po katerih se razlikujejo od populacije te pasme, za katere ta nosilec dejavnosti izvaja rejski program, lahko ta nosilec dejavnosti še naprej vodi ta posebni del.

Člen 65

Spremembe Uredbe (EU) št. 652/2014

Člen 30 Uredbe (EU) št. 652/2014 se spremeni:

1. naslov se nadomesti z naslednjim:

„Referenčni laboratoriji in središča Evropske unije“;

2. odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Referenčnim laboratorijem Evropske unije iz člena 32 Uredbe (ES) št. 882/2004 in referenčnim središčem Evropske unije iz člena 29 Uredbe (EU) 2016/1012 Evropskega parlamenta in Sveta (*) se lahko dodelijo nepovratna sredstva za stroške, nastale pri izvajanju delovnih programov, ki jih potrdi Komisija.

(*) Uredba (EU) 2016/1012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zootehniških in genealoških pogojih za rejo, trgovino s čistopasemskimi plemenskimi živalmi, hibridnimi plemenskimi prašiči in njihovim zarodnim materialom ter za njihov vstop v Unijo ter o spremembi Uredbe (EU) št. 652/2014, direktiv Sveta 89/608/EGS in 90/425/EGS ter razveljavitvi določenih aktov na področju reje živali („Uredba o reji živali“) (UL L 171, 29.6.2016, str. 66).“.

3. v odstavku 2 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) stroški osebja, ne glede na njihov status, neposredno vključenega v dejavnosti, ki jih laboratoriji ali središča izvajajo v vlogi referenčnega laboratorija ali središča Evropske unije;“.

Člen 66

Spremembe Direktive 89/608/EGS

Direktiva 89/608/EGS se spremeni:

1. naslov se nadomesti z naslednjim:

„Direktiva Sveta 89/608/EGS z dne 21. novembra 1989 o medsebojnem sodelovanju med upravnimi organi držav članic in sodelovanju med njimi in Komisijo za zagotavljanje pravilnega izvajanja veterinarske zakonodaje“;

2. člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Ta direktiva določa načine, kako pristojni organi, ki so v državah članicah odgovorni za spremljanje veterinarske zakonodaje, sodelujejo z organi iz drugih držav članic in z ustreznimi službami Komisije, da se zagotovi skladnosti s tako zakonodajo.“;

3. v členu 2(1) se črta druga alineja;

4. v členu 4(1) se prva alineja nadomesti z naslednjim:

„— pošlje organu prosilcu vse informacije, potrdila, dokumente ali njihove overjene izvode, ki jih ima ali jih lahko dobi, kakor je predpisano v odstavku 2, in ki so taki, da lahko preveri, ali so bile določbe veterinarske zakonodaje izpolnjene;“;

5. člen 5(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Zaprošeni organ na zahtevo organa prosilca ob upoštevanju predpisov, veljavnih v državi, v kateri je njegov sedež, uradno obvesti organ prosilec ali poskrbi, da je ta uradno obveščen o vseh instrumentih ali odločitvah, ki prihajajo od pristojnih organov in zadevajo izvajanje veterinarske zakonodaje.“;

6. člen 7 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 7

Zaprošeni organ organu prosilcu na njegovo zahtevo zagotovi vse koristne informacije, ki jih ima ali jih dobi v skladu s členom 4(2), zlasti tiste v obliki poročil in drugih dokumentov ali overjenih izvodov izpiskov iz takih poročil ali dokumentov, ki se nanašajo na dejansko ugotovljeno delovanje, ki se organu prosilcu zdi v nasprotju z veterinarsko zakonodajo.“;

7. člen 8(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Če se pristojnim organom vsake države članice v zvezi z izpolnjevanjem veterinarske zakonodaje zdi koristno:

- (a) v čim večji meri izvajajo spremljanje v skladu s členom 6 ali poskrbijo, da se takšno spremljanje izvaja;
- (b) čim prej sporočijo pristojnim organom v drugih državah članicah vse razpoložljive informacije, zlasti tiste v obliki poročil in drugih dokumentov ali izvodov takih poročil ali dokumentov oziroma izpisov iz njih, ki zadevajo delovanje, ki je ali se jim zdi v nasprotju z veterinarsko zakonodajo, in zlasti sredstva ali metode, uporabljene za izvajanje takega delovanja.“;

8. člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

1. Pristojni organi vsake države članice takoj po tem, ko jih prejmejo, sporočijo Komisiji:

(a) vse informacije, ki se jim zdijo koristne v zvezi:

- z blagom, za katerega je obstajal ali obstaja sum, da je bilo predmet transakcij, ki so v nasprotju z veterinarsko zakonodajo,
- z metodami ali postopki, ki so bili uporabljeni ali se sumi, da so bili uporabljeni v nasprotju s tako zakonodajo;

(b) vse informacije o pomanjkljivostih ali pravnih prazninah v navedeni zakonodaji, ki jih je pokazalo ali nakazalo njeno izvajanje.

2. Komisija pristojnim organom vsake države članice takoj po tem, ko jih prejme, sporoči vse informacije, ki omogočajo skladnost z veterinarsko zakonodajo, ki jo je treba uveljaviti.“;

9. člen 10 se spremeni, kot sledi:

(a) v odstavku 1 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„1. Če pristojni organi v državah članicah odkrijejo delovanje, ki je ali se zdi v nasprotju z veterinarskimi predpisi in ki je posebej pomembno na ravni Unije ter zlasti:“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Informacije glede fizičnih ali pravnih oseb se sporoči, kot je določeno v odstavku 1, samo kolikor je to nujno potrebno, da se omogoči ugotovitev delovanja, ki je v nasprotju z veterinarsko zakonodajo.“;

10. v členu 11 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„Komisija in države članice, ki se sestanejo v okviru Stalnega veterinarskega odbora:“;

11. v členu 15(2) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„2. Odstavek 1 ne preprečuje uporabe informacij, pridobljenih v skladu s to direktivo, v katerem koli pravnem sporu ali postopku, ki bi bil uveden naknadno zaradi neskladja z veterinarsko zakonodajo, ali v primerih preprečevanja in odkrivanja nepravilnosti, ki so v škodo skladom Unije.“.

Člen 67

Spremembe Direktive 90/425/EGS

Direktiva 90/425/EGS se spremeni:

1. naslov se nadomesti z naslednjim:

„Direktiva Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih pregledih, ki se zaradi vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini znotraj Unije z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi“;

2. v členu 1 se črta drugi odstavek;

3. člen 2 se spremeni:

(a) točka 2 se črta;

(b) točka 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. „pristojni organ“ pomeni osrednji organ države članice, pristojen za izvajanje veterinarskih pregledov, ali drugi organ, ki mu je ta organ poveril navedeno pristojnost;“;

4. v členu 3(1) se drugi pododstavek točke (d) nadomesti z naslednjim:

„Ta spričevala ali dokumenti, ki jih je izdal uradni veterinar, pristojen za gospodarstvo, center ali organizacijo porekla, morajo spremljati živali in proizvode do njihovega namembnega kraja.“;

5. člen 4 se spremeni, kot sledi:

(a) v odstavku 1 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) da imetniki živine in proizvodov iz člena 1 izpolnjujejo zdravstvene zahteve posameznih držav ali Unije, na katere se nanaša ta direktiva, na vseh stopnjah proizvodnje in trženja;“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice porekla sprejmejo ustrezne ukrepe, da kaznujejo vse kršitve veterinarske zakonodaje s strani fizičnih ali pravnih oseb, kadar se ugotovi, da so bila kršena pravila Unije, predvsem kadar se ugotovi, da spričevala, dokumenti ali identifikacijske oznake ne ustrezajo dejanskemu statusu živali ali njihovim gospodarstvom porekla ali dejanskim lastnostim proizvodov.“;

6. člen 19 se črta;

7. v Prilogi A se črta poglavje II.

*Člen 68***Prenos**

Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členoma 66 in 67, do 1. novembra 2018. Komisiji takoj sporočijo besedila teh predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to uredbo ali pa sklic nanje navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v veljavnih zakonih in drugih predpisih sklicevanja na direktive, razveljavljene s to uredbo, štejejo za sklicevanja na to uredbo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

*Člen 69***Začetek veljavnosti in uporaba**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. novembra 2018.

Člen 65 se uporablja od 19. julija 2016.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 8. junija 2016

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A.G. KOENDERS

PRILOGA I

PRIZNAVANJE REJSKIH DRUŠTEV IN REJSKIH PODJETIJ TER ODOBRITEV REJSKIH PROGRAMOV IZ
POGLAVJA II

DEL 1

Zahteve za priznavanje rejskih društev in rejskih podjetij iz člena 4(3)(b)

A. Združenja rejcev, rejske organizacije, zasebna podjetja, ki delujejo v zaprtih proizvodnih sistemih, in javni organi:

1. so pravna oseba v skladu z zakonodajo države članice, v kateri je vložena prošnja za priznanje;
2. imajo dovolj usposobljenega osebja ter ustrezne prostore in opremo za učinkovito izvajanje rejskih programov, za katere nameravajo zaprositi za odobritev v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12;
3. so zmožni opravljati preglede, potrebne za evidentiranje porekla čistopasemskih plemenskih živali, za katere se ti rejski programi izvajajo;
4. imajo glede vsakega rejskega programa na voljo dovolj veliko populacijo plemenskih živali na geografskih območjih, na katerih se ti rejski programi izvajajo;
5. so zmožni pripraviti, ali so dali pripraviti in so zmožni uporabljati zbrane podatke o čistopasemskih plemenskih živalih, potrebne za izvajanje teh rejskih programov.

B. Poleg zahtev, navedenih v točki A:

1. združenja rejcev, rejske organizacije in javni organi:
 - (a) imajo v vsakem od svojih rejskih programov zadostno število sodelujočih rejcev;
 - (b) sprejmejo poslovnike:
 - (i) za urejanje reševanja sporov z rejci, ki sodelujejo v njihovih rejskih programih;
 - (ii) za zagotavljanje enake obravnave rejcev, ki sodelujejo v njihovih rejskih programih;
 - (iii) ki določajo pravice in obveznosti rejcev, vključenih v njihove rejske programe, ter rejskih društev ali rejskih podjetij;
 - (iv) ki določajo pravice in obveznosti rejcev članov, kadar je predvideno članstvo rejcev;
2. poslovniki iz točke 1(b) rejcem, ki sodelujejo v rejskem programu, ne preprečujejo:
 - (a) proste izbire pri selekciji in reji svojih plemenskih živali;
 - (b) vpisa potomcev teh plemenskih živali v rodovniške knjige ali rodovniške registre v skladu s pravili iz poglavja IV te uredbe;
 - (c) da so lastniki svojih plemenskih živali.

DEL 2

Zahteve za odobritev rejskih programov, ki jih izvajajo rejska društva in rejska podjetja iz člena 8(3) in, kadar je ustrezno, člena 12

1. Rejski program iz člena 8(3) in, kadar je ustrezno, člena 12, vsebuje:

- (a) informacije o njegovem namenu, to je ohraniti pasmo, izboljšati pasmo, linijo ali križanca, oblikovati novo pasmo, linijo ali križanca ali obnoviti pasmo oziroma kombinacija navedenega;
- (b) ime pasme v primeru čistopasemskih plemenskih živali ali pasme, linije ali križane pasme v primeru hibridnih plemenskih prašičev, za katere se izvaja rejski program, da se prepreči zamenjava s podobnimi pasmami, linijami ali križanimi pasmami, vpisanimi v druge obstoječe rodovniške knjige ali registre;
- (c) v primeru čistopasemskih plemenskih živali, podrobne značilnosti pasme, za katero se izvaja rejski program, vključno z navedbo njenih bistvenih lastnosti;
- (d) v primeru hibridnih plemenskih prašičev, podrobne značilnosti pasme, linije ali križane pasme, za katere se izvaja rejski program;
- (e) informacije o geografskem območju, na katerem se izvaja ali naj bi se izvajal;
- (f) informacije o sistemu za identifikacijo plemenskih živali, ki zagotavlja, da so te živali vpisane v rodovniško knjigo ali registrirane v register šele, ko so posamezno identificirane v skladu s pravom Unije o zdravju živali v zvezi z identifikacijo in registracijo živali zadevnih vrst;
- (g) informacije o sistemu za evidentiranje porekla čistopasemskih plemenskih živali, vpisanih ali registriranih ter primernih za vpis v rodovniške knjige, ali hibridnih plemenskih prašičev, vpisanih v registre;
- (h) selekcijske in rejske cilje rejskega programa, vključno z navedbo glavnih ciljev tega rejskega programa, in, kadar je ustrezno, podrobna merila za ocenjevanje, povezana s temi cilji, za selekcijo plemenskih živali;
- (i) v primeru vzpostavitve nove pasme ali obnovitve pasme iz člena 19 informacije o podrobnih okoliščinah, ki utemeljujejo vzpostavitev te nove pasme ali obnovitev te pasme;
- (j) kadar rejski program zahteva lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti:
 - (i) informacije o sistemu, ki se uporablja za pripravo, evidentiranje, sporočanje in uporabo rezultatov lastne preizkušnje;
 - (ii) informacije o sistemu za ocenjevanje genetske vrednosti in, kadar je ustrezno, za genomsko oceno plemenskih živali;
- (k) kadar se vzpostavijo dodatni deli ali se glavni del razdeli v razrede, pravila za razčlenitev rodovniške knjige in merila ali postopke za vpis živali v te dele ali razvrščanje živali v te razrede;
- (l) kadar rejsko društvo ali rejsko podjetje določene tehnične dejavnosti v zvezi z upravljanjem rejskih programov odda zunanjim izvajalcem iz člena 8(4), informacije o teh dejavnostih ter ime in kontaktne podatke imenovanih zunanjih izvajalcev;
- (m) kadar rejsko društvo ali rejsko podjetje namerava uporabiti odstopanje iz člena 31(1), informacije o osemenjevalnem središču za pridobivanje ali skladičenje semen ali skupini za odvzem in pridobivanje zarodkov, ki izdaja zootehniška spričevala, in informacije o pogojih za izdajo teh zootehniških spričeval;
- (n) kadar se rejsko podjetje odloči, da navede informacije o rezultatih lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti, genetskih napakah in posebnostih v zootehniških spričevalih, izdanih za njegove hibridne plemenske prašiče in njihov zarodni material, kot je navedeno v členu 30(8), informacije o tej odločitvi.

2. Rejski program obsega dovolj veliko populacijo plemenskih živali in zadostno število rejcev na geografskem območju, na katerem se izvaja ali naj bi se izvajal.

DEL 3

Dodatne zahteve za rejska društva, ki vzpostavljajo ali vodijo rodovniške knjige za čistopasemske plemenske enoprste kopitarje

1. Poleg identifikacijskih zahtev, določenih v točki 1(f) dela 2, se smejo čistopasemski plemenski enoprsti kopitarji vpisati v rodovniško knjigo le, če so identificirani kot žrebeta pred odstavitvijo v spremnem spričevalu in kadar tako zahteva rejski program.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko država članica ali, če tako odloči, njen pristojni organ rejskemu društvu dovoli, da čistopasemske plemenske enoprste kopitarje vpiše v rodovniško knjigo, ki jo vodi to rejsko društvo, kadar se te živali identificirajo na kateri koli ustrezen vsaj enako zanesljiv način, kot so spremna spričevala, na primer s preverjanjem starševstva na podlagi analize DNK ali določitve njihove krvne skupine, če je tako dovoljenje v skladu z načeli rejskega društva, ki vodi izvirno rodovniško knjigo te pasme.

2. Poleg zahtev, določenih v delu 2, vsebujejo rejski programi, ki se izvajajo za čistopasemske plemenske enoprste kopitarje, odobreni v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12:

- (a) kadar je ustrezno, pogoje za vpis čistopasemskih plemenskih živali, ki so druge pasme ali iz posebne linije žrebca ali družine kobile v tej drugi pasmi, v glavni del rodovniške knjige;
- (b) kadar rejski program prepoveduje ali omejuje uporabo ene ali več reproduktivnih tehnik ali uporabo čistopasemskih plemenskih živali za eno ali več reproduktivnih tehnik iz člena 21(2), podatke o navedeni prepovedi ali omejitvi;
- (c) pravila o izdaji spremnih spričeval ali drugih ustreznih metodah iz odstavka 1 in, kadar to zahteva rejski program, identifikaciji žrebeta pred odstavitvijo;

3. Poleg zahtev iz delov 1 in 2 se za čistopasemske plemenske enoprste kopitarje uporabljajo naslednje posebne zahteve:

- (a) Kadar rejsko društvo pristojnemu organu da izjavo, da je rodovniška knjiga, ki jo je vzpostavilo, izvirna rodovniška knjiga za pasmo, za katero izvaja rejski program, to rejsko društvo:
 - (i) ima evidenco o vzpostavitvi rodovniške knjige in je načela tega rejskega programa dalo na voljo javnosti;
 - (ii) dokaže, da v času vložitve vloge iz člena 4(1) ni priznano nobeno drugo rejsko društvo v isti ali drugi državi članici ali tretji državi, ki je vzpostavilo rodovniško knjigo za isto pasmo ter ki izvaja rejski program za to pasmo na podlagi načel iz točke (i);
 - (iii) tesno sodeluje z rejskimi društvi iz točke (b), zlasti pregledno in pravočasno obvešča ta rejska društva o vseh spremembah načel iz točke (i);
 - (iv) je po potrebi določilo nediskriminatorna pravila za dejavnosti v zvezi z rodovniškimi knjigami, ki so jih za isto pasmo vzpostavili rejski organi, ki niso vključeni na seznam iz člena 34.
- (b) Kadar rejsko društvo pristojnemu organu da izjavo, da je rodovniška knjiga, ki jo je vzpostavilo, hčerinska rodovniška knjiga za pasmo, vključeno v njegov rejski program, to rejsko društvo:
 - (i) v svoj rejski program vključi načela, ki jih je vzpostavilo rejsko društvo iz točke (a), ki vodi izvirno rodovniško knjigo za isto pasmo;

- (ii) vse informacije v zvezi z uporabo načel iz točke (i) in njihov vir da na voljo javnosti;
- (iii) ima vzpostavljene mehanizme, ki zagotavljajo potrebne prilagoditve pravil, določenih v njegovem rejškem programu iz člena 8(3) in, kadar je ustrezno, člena 12 spremembam navedenih načel, ki jih je vzpostavilo rejsko društvo iz točke (a) tega člena, ki vodi izvirno rodovniško knjigo.

4. Za čistopasemske plemenske enoprste kopitarje se uporabljajo naslednje zahteve za priznanje rejskega društva:

- (a) z odstopanjem od točke B(1)(b) dela 1, kadar za eno pasmo na ozemljih, naštetih v Prilogi VI, več rejskih društev vodi rodovniške knjige za to pasmo in njihovi rejski programi iz člena 8(3) skupaj zajemajo celotna ozemlja, našeta v Prilogi VI, poslovniki iz točke B(1)(b) dela 1, ki jih določijo navedena rejska društva:
 - (i) lahko določajo, da morajo čistopasemski plemenski enoprsti kopitarji navedene pasme biti rojeni na določenem ozemlju Unije, navedenem v Prilogi VI, da se lahko vpišejo v rodovniško knjigo navedene pasme za namene izjave o rojstvu;
 - (ii) zagotovijo, da se omejitev iz točke (i) ne uporablja za vpis v rodovniško knjigo navedene pasme za namene razmnoževanja;
- (b) z odstopanjem od točke 3(a) tega dela, kadar načela rejskega programa določi izključno mednarodna organizacija, ki deluje na svetovni ravni, ter kadar niti rejsko društvo v državi članici niti rejski organ v tretji državi ne vodi izvirne rodovniške knjige za navedeno pasmo, lahko pristojni organ v državi članici prizna rejska društva, ki vodijo hčerinsko rodovniško knjigo za navedeno pasmo, če ta določijo cilje in merila iz točke 1(h) dela 2 v skladu z načeli, ki jih določa navedena mednarodna organizacija, in če ta načela:
 - (i) to rejsko društvo da na voljo pristojnemu organu iz člena 4(3) za namene preverjanja;
 - (ii) se vključijo v rejski program, ki ga izvaja to rejsko društvo;
- (c) z odstopanjem od točke 3(b) tega dela, rejsko društvo, ki vodi hčerinsko rodovniško knjigo, lahko določi dodatne razrede glede na genetske vrednosti, če se čistopasemski plemenski enoprsti kopitarji, ki so vpisani v razrede v glavnem delu izvirne rodovniške knjige ali v druge hčerinske rodovniške knjige pasme, lahko vpišejo v ustrezne razrede v glavnem delu te hčerinske rodovniške knjige.

PRILOGA II

VPIS V RODOVNIŠKE KNJIGE IN RODOVNIŠKE REGISTRE IZ POGLAVJA IV

DEL 1

Vpis čistopasemskih plemenskih živali v rodovniške knjige in vpis živali v dodatne dele

POGLAVJE I

Vpis čistopasemskih plemenskih živali v glavni del

1. Zahteve iz člena 18(1) so naslednje:

(a) žival izpolnjuje naslednja merila starševstva:

(i) za vrste goveda, prašičev, ovc in koz je žival potomec staršev in starih staršev, vpisanih v glavni del rodovniške knjige iste pasme;

(ii) za vrste enoprstih kopitarjev je žival potomec staršev, vpisanih v glavni del rodovniške knjige iste pasme;

(b) poreklo živali je vzpostavljeno po pravilih rejskega programa, odobrenega v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12;

(c) žival se identificira skladno s pravom Unije o zdravju živali v zvezi z identifikacijo in registracijo živali zadevnih vrst, in pravili iz rejskega programa, odobrenega v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12;

(d) v primeru prodaje ali vstopa živali v Unijo, kadar je ta žival namenjena za vpis ali za registracijo vpisa v rodovniško knjigo, jo spremlja zootehniško spričevalo, izdano v skladu s členom 30;

(e) kadar žival izhaja iz zarodnega materiala, ki se proda ali vstopi v Unijo, in je ta žival namenjena za vpis ali za registracijo vpisa v rodovniško knjigo, ta zarodni material spremlja zootehnično spričevalo, izdano v skladu s členom 30.

2. Z odstopanjem od točke 1(a)(ii) tega poglavja lahko rejsko društvo, ki izvaja rejski program čistopasemskih plemenskih enoprstih kopitarjev, v glavni del svoje rodovniške knjige vpiše čistopasemskega plemenskega enoprstega kopitarja:

(a) ki je v primeru križanja vpisan v glavni del rodovniške knjige za drugo pasmo, če so ta druga pasma in merila za vpis te čistopasemske plemenske živali določena v rejskem programu, odobrenem v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12; ali

(b) ki v primeru linijske reje spada v posebno linijo žrebca ali družine kobile druge pasme, če so te linije in družine ter merila za vpis te čistopasemske plemenske živali določena v rejskem programu, odobrenem v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12.

3. Poleg pravil, določenih v točki 1(c) tega poglavja, rejsko društvo, ki v svojo rodovniško knjigo vpiše čistopasemskega plemenskega enoprstega kopitarja, ki je že vpisan v rodovniško knjigo, ki jo je vzpostavilo drugo rejsko društvo, ki izvaja rejski program, odobren v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, navedeno čistopasemsko plemensko živali vpiše pod njeno identifikacijsko številko, ki ji je pripisana na podlagi Uredbe (EU) 2016/429 in ki zagotavlja edinstveno in neprekinjeno identifikacijo te živali in, razen v primeru odstopanja, o katerem se dogovorita zadevni rejski društvi, z istim imenom in z navedbo kode države rojstva v skladu z mednarodnimi sporazumi za zadevne pasme.

POGLAVJE II

Vpis živali v dodatne dele

1. Pogoji, navedeni v členu 20(1), so:

- (a) žival se identificira v skladu z zakonodajo Unije o zdravju živali v zvezi z identifikacijo in registracijo živali zadevnih vrst, in pravili iz rejskega programa, odobrenega v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12;
- (b) rejsko društvo presodi, ali žival ustreza značilnostim te pasme iz točke 1(c) dela 2 Priloge I;
- (c) žival, kadar je ustrezno, izpolnjuje vsaj minimalne zahteve proizvodnosti, določene v rejskem programu, odobrenem v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, za tiste lastnosti, zaradi katerih se čistopasemske plemenske živali vpišejo v glavni del in ki se preskušajo v skladu s Prilogo III.

2. Rejsko društvo lahko uporablja različne zahteve glede skladnosti z značilnostmi pasme iz točke 1(b) tega poglavja ali glede proizvodnosti iz točke 1(c) tega poglavja, odvisno od tega, ali žival:

- (a) pripada pasmi, čeprav nima znanega izvora, ali
- (b) izhaja iz programa križanja, omenjenega v rejskem programu, odobrenem v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12.

POGLAVJE III

Uvrstitev potomcev živali, vpisanih v dodatne dele, v glavni del

1. Pogoji, navedeni v členu 20(2), so:

- (a) v primeru goveda, prašičev, ovc in koz je samica potomka:
 - (i) matere in stare matere po materini strani, ki sta vpisani v dodatni del rodovniške knjige iste pasme, kot je določeno v členu 20(1);
 - (ii) očeta in obeh starih očetov, ki so vpisani v glavni del rodovniške knjige iste pasme.

Prva generacija potomcev samice iz uvodnega stavka prvega pododstavka in samca čistopasemske plemenske živali, vpisane v glavni del rodovniške knjige iste pasme, se prav tako šteje kot čistopasemska plemenska žival ter se vpiše ali registrira za vpis v glavni del te rodovniške knjige in je primerna za vpis vanj;

- (b) v primeru enoprstih kopitarjev žival izpolnjuje pogoje za vpis samcev in samic, potomcev živali, vpisanih v dodatne dele, v glavni del, kakor določa rejski program, odobren v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12.
2. Z odstopanjem od točke 1 tega poglavja in točke 1(a)(i) poglavja I lahko država članica ali, če tako odloči, njen pristojni organ iz člena 4(3) dovoli rejskemu društvu, ki izvaja rejski program za čistopasemske plemenske živali ogroženo pasme vrste goveda, prašičev, ovc in koz ali odpornih pasem ovc, da v glavni del svoje rodovniške knjige vpiše čistopasemsko plemensko žival, ki je potomec staršev in starih staršev, vpisanih v glavni ali dodatne dele rodovniške knjige navedene pasme.

Država članica ali, če tako odloči, njen pristojni organ, ki rejskemu društvu dovoli uporabo tega odstopanja, zagotovi, da:

- (a) rejsko društvo utemelji, zakaj mora uporabiti odstopanje, zlasti dokaže, da je premalo samcev čistopasemskih plemenskih živali te pasme za plemo;

- (b) je rejsko društvo vzpostavilo enega ali več dodatnih delov svoje rodovniške knjige;
- (c) so pravila, v skladu s katerimi rejsko društvo vpisuje živali v glavni ali dodatne dele te rodovniške knjige, določena v rejskem programu, odobrenem v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12.

Države članice, ki uveljavljajo to odstopanje, javno objavijo pasme, za katere velja odstopanje, in seznam iz člena 7.

DEL 2

Vpis hibridnih plemenskih prašičev v rodovniške registre

Zahteve iz člena 23 so naslednje:

- (a) hibridni plemenski prašič je potomec staršev in starih staršev, vpisanih v rodovniške knjige ali rodovniške registre;
 - (b) hibridni plemenski prašič se po rojstvu identificira v skladu s pravom Unije o zdravju živali v zvezi z identifikacijo in registracijo prašičev, in pravili iz rejskega programa, odobrenega v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12;
 - (c) poreklo hibridnega plemenskega prašiča se vzpostavi v skladu s pravili iz rejskega programa, odobrenega v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12;
 - (d) hibridnemu plemenskemu prašiču se, kadar se to zahteva, priloži zootehniško spričevalo, izdano v skladu s členom 30.
-

PRILOGA III

LASTNA PREIZKUŠNJA IN OCENJEVANJE GENETSKE VREDNOSTI, KOT JE DOLOČENO V ČLENU 25

DEL 1

Splošne zahteve

Kadar rejska društva ali rejska podjetja ali zunanji izvajalci, ki jih imenujejo ta rejska društva ali rejska podjetja v skladu s členom 27(1)(b) izvedejo lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti, opredelijo in uporabljajo metode za lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti, ki so znanstveno sprejemljive v skladu z uveljavljenimi zootehničnimi načeli in upoštevajo morebitna:

- (a) pravila in standarde, ki so jih vzpostavila zadevna referenčna središča Evropske unije iz člena 29(1); ali
- (b) če teh pravil in standardov ni, načela, ki jih je sprejel Mednarodni odbor za kontrolo proizvodnosti živali (ICAR).

DEL 2

Zahteve za lastno preizkušnjo

1. Lastna preizkušnja se izvaja na podlagi najmanj enega od naslednjih testnih programov, vzpostavljenih v skladu z metodami iz dela 1:
 - (a) individualno lastno preizkušnjo plemenskih živali samih ali plemenskih živali na podlagi njihovih potomcev, sorojencev ali sorodnikov stranske linije na testnih postajah;
 - (b) individualno lastno preizkušnjo plemenskih živali samih ali plemenskih živali na podlagi njihovih potomcev, sorojencev ali sorodnikov stranske linije ali drugih sorodnikov na kmetijah;
 - (c) lastno preizkušnjo na podlagi podatkov iz raziskav, zbranih na kmetijah, prodajnih mestih, v klavnicah ali pri drugih nosilcih dejavnosti;
 - (d) lastno preizkušnjo znotraj primerjalnih skupin plemenskih živali (primerjava znotraj primerjalne skupine);
 - (e) drugi programi lastne preizkušnje, ki se izvajajo v skladu z metodami iz dela 1.

Programi lastne preizkušnje omogočajo zanesljivo primerjavo med plemenskimi živalmi. Potomstvo, sorojenci ali sorodniki stranske linije, na katerih se izvaja preskušanje na testnih postajah ali kmetijah, se izberejo nepristransko in se ne obravnavajo selektivno. V okviru preskušanja na kmetijah se razdelijo med kmetije, tako da se omogoči zanesljiva primerjava med testiranimi plemenskimi živalmi.

Rejska društva in rejska podjetja, ki izvajajo navedene programe lastne preizkušnje na testnih postajah, v skladu z metodami iz dela 1 v protokolu preskusa opredelijo pogoje za sprejem plemenskih živali, informacije o identiteti in ustreznih prejšnjih rezultatih preskusov za testne živali, lastnostih, ki se preskušajo, uporabljenih preskusnih metodah in vse druge ustrezne informacije.

2. Rejska društva in rejska podjetja v svojih rejskih programih, priznanih v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, opredelijo lastnosti, ki se preskušajo ob upoštevanju selekcijskih ciljev iz teh rejskih programov.
3. Pri ocenjevanju lastnosti v zvezi s proizvodnjo mleka se evidentirajo podatki o lastnostih v zvezi s proizvodnjo mleka, lastnostih v zvezi s sestavo mleka in drugih ustreznih lastnostih, opredeljenih v metodah iz dela 1. Evidentirajo se lahko še dodatni podatki o drugih lastnostih, povezanih s proizvodnjo ali kakovostjo mleka.
4. Pri ocenjevanju lastnosti v zvezi s proizvodnjo mesa se evidentirajo podatki o lastnostih v zvezi s proizvodnjo mesa in drugih ustreznih lastnostih, opredeljenih v metodah iz dela 1. Evidentirajo se lahko še dodatni podatki o drugih lastnostih, povezanih z proizvodnjo ali kakovostjo mesa.

5. Pri ocenjevanju lastnosti, ki niso navedene v točkah 3 in 4 tega dela, se te lastnosti ocenjujejo v skladu z metodami iz dela 1. Lahko vključujejo lastnosti, značilne za posamezno vrsto in pasmo, kot so telesni okvir, plodnost, težavnost telitve, lastnosti, povezane z zdravjem, preživetje potomcev, dolgoživost, omišičenost, pitovne lastnosti, temperament, vzdržljivost in kakršne koli druge ustrezne lastnosti, povezane s cilji selekcije iz rejskega programa, odobrenega v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12.
6. Zbrani podatki o lastnostih iz točk 3, 4 in 5 se v ocenjevanje genetske vrednosti vključijo le v primeru, kadar se podatki pripravijo na podlagi sistema evidentiranja iz rejskega programa v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12.
7. Za vse evidentirane lastnosti iz točk 3, 4 in 5 in informacije o uporabljenih načinih lastne preizkušnje se v rejskem programu, odobrenem v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, opredelita uporabljeni protokol preskusa in, kadar je pomembno, uporabljena metoda za potrjevanje rezultatov preskusov.
8. Kadar se ocenjevanje genetske vrednosti izvaja na podlagi lastnosti iz točk 3, 4 in 5, se pri evidentiranju teh lastnosti zagotovi, da je mogoče ob končanem preskušanju za te lastnosti določiti zanesljive plemenske vrednosti.
9. Podatki iz raziskav iz točke 1(c) tega dela se lahko evidentirajo in vključijo v ocenjevanje genetske vrednosti le, kadar so ti podatki potrjeni v skladu z metodami iz dela 1.

DEL 3

Zahteve za ocenjevanje genetske vrednosti

1. Ocenjevanje genetske vrednosti plemenskih živali vključuje ustrezne proizvodne lastnosti in lastnosti, ki niso povezane s proizvodnjo, iz dela 2 v skladu s cilji selekcije iz rejskih programov, odobrenih v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12.
2. Ocenjevanje genetske vrednosti vključuje samo lastnosti iz dela 2, ki se evidentirajo v skladu z rejskim programom, odobrenim v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12.
3. Plemenske vrednosti plemenskih živali se ocenijo v skladu z metodami iz dela 1 na podlagi:
 - (a) podatkov o plemenskih živalih, zbranih na osnovi lastne preizkušnje iz dela 2;
 - (b) genomskih informacij o plemenskih živalih;
 - (c) podatkov, pridobljenih na podlagi katere koli druge metode iz dela 1; ali
 - (d) kombinacije informacij in podatkov iz točk (a), (b) in (c).
4. Statistične metode, ki se uporabljajo za ocenjevanje genetske vrednosti, so v skladu z metodami iz dela 1. Te statistične metode zagotavljajo nepristransko ocenjevanje genetske vrednosti, na katerega ne bodo vplivali glavni okoljski učinki in struktura podatkov, in upoštevajo vse razpoložljive informacije o plemenskih živali, njenih potomcih, sorojcih, sorodnikih stranske linije in drugih sorodnikih v skladu z načinom lastne preizkušnje.
5. Zanesljivosti ocenjenih plemenskih vrednosti se izračunajo v skladu z metodami iz dela 1. Pri objavi ocenjenih plemenskih vrednosti plemenskih živali se navedeta zanesljivost objavljenih plemenskih vrednosti in datum ocenjevanja.
6. Pri samcih čistopasemskega plemenskega goveda, katerega seme je namenjeno uporabi za umetno osenitev, se izvede ocenjevanje genetske vrednosti. To ocenjevanje genetske vrednosti se izvede na glavnih proizvodnih lastnostih ob upoštevanju rejskega programa v skladu z metodami iz dela 1, pa tudi druge ustrezne proizvodne in neproizvodne lastnosti v skladu z metodami iz dela 1. Kadar se za te lastnosti izvede ocenjevanje genetske vrednosti pri samcih čistopasemskega plemenskega goveda, katerega seme je namenjeno za umetno osenitev, se plemenske vrednosti v zvezi s temi lastnostmi objavijo, z izjemo lastnosti živali iz člena 21(1)(g) (netestirani biki).

7. Za samce čistopasemskega plemenskega goveda, katerega seme je namenjeno za umetno osemenitev, znaša minimalna zanesljivost plemenskih vrednosti vsaj:
 - (a) pri bikih mlečnih pasem (vključno s pasmami za dvojni namen), 0,5 za glavne lastnosti v zvezi s proizvodnjo mleka ali glavne sestavne indekse, ki združujejo plemenske vrednosti, ocenjene za več posameznih lastnosti;
 - (b) pri bikih mlečnih pasem (vključno s pasmami za dvojni namen), 0,3 za glavne lastnosti v zvezi s proizvodnjo mesa ali glavne sestavne indekse, ki združujejo plemenske vrednosti, ocenjene za več posameznih lastnosti;
 8. Zahteve v zvezi z minimalno zanesljivostjo vrednosti iz točke 7 ne veljajo za samce čistopasemskega plemenskega goveda, ki:
 - (a) se uporabljajo za namene preskusov v omejenih količinah, ki jih rejsko društvo potrebuje za izvedbo tovrstnih preskusov iz člena 21(1)(g) (netestirani biki);
 - (b) so vključeni v rejske programe, ki zahtevajo lastno preizkušnjo ter ocenjevanje genetske vrednosti in katerih namen je ohranitev pasme ali ohranitev genske raznovrstnosti pasme.
 9. Genomsko ocenjeni samci čistopasemskega plemenskega goveda se obravnavajo kot primerni za umetno osemenitev, če je njihova genomska ocena:
 - (a) potrjena v skladu z metodami iz dela 1 za vsako genomsko ocenjeno lastnost;
 - (b) ponovno potrjena za te lastnosti v rednih časovnih presledkih in vsakič v primeru velikih sprememb genomske ocene ali ocene genetske vrednosti ali referenčne populacije.
 10. Rejsko društvo ali rejsko podjetje, ali, na zahtevo navedenega rejskega društva ali rejskega podjetja, zunanji izvajalec, ki ga imenuje to rejsko društvo ali rejsko podjetje v skladu s členom 27(1)(b), da javnosti na voljo informacije o genetskih napakah in genetskih posebnostih plemenskih živali, ki so povezane z rejskim programom.
-

PRILOGA IV

REFERENČNA SREDIŠČA EVROPSKE UNIJE IZ ČLENA 29

1. Zahteve iz člena 29(4)(a);

Referenčna središča Evropske unije, imenovana v skladu s členom 29:

(a) imajo primerno kvalificirano osebje, ki:

(i) je ustrezno usposobljeno:

- na področju lastne preizkušnje in ocenjevanja genetskih vrednosti čistopasemskih plemenskih živali, kadar so ta središča imenovana v skladu s členom 29(1),
- na področju ohranitve ogroženih pasem, kadar so ta središča imenovana v skladu s členom 29(2);

(ii) ima navodila, da spoštuje zaupno naravo nekaterih zadev, rezultatov ali sporočil;

(iii) ima zadostno znanje na področju raziskovalnih dejavnosti na nacionalni ravni, ravni Unije in mednarodni ravni;

(b) ima v lasti ali ima dostop do infrastrukture, opreme in proizvodov, potrebnih za opravljanje nalog iz:

(i) točke (2), kadar so središča imenovana v skladu s členom 29(1); in

(ii) točke (3), kadar so središča imenovana v skladu s členom 29(2).

2. Naloge iz člena 29(4)(b)(i) za referenčna središča Evropske unije iz člena 29(1)

Referenčna središča Evropske unije, imenovana v skladu s členom 29(1):

- (a) sodelujejo z rejskimi društvi in zunanjimi izvajalci, ki jih rejska društva imenujejo v skladu s členom 27(1)(b), da se spodbuja enotna uporaba metod lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti čistopasemskih plemenskih živali iz člena 25;
- (b) obveščajo rejska društva, zunanje izvajalce, ki jih ta rejska društva imenujejo v skladu s členom 27(1)(b), ali pristojne organe, o metodah lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti čistopasemskih plemenskih živali;
- (c) redno pregledujejo rezultate lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti, ki ju opravijo rejska društva ali zunanji izvajalci, ki jih imenujejo ta rejska društva v skladu s členom 27(1)(b), in podatke, na katerih temeljijo;
- (d) primerjajo metode lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti čistopasemskih plemenskih živali;
- (e) na zahtevo Komisije ali države članice:
 - (i) zagotavljajo pomoč pri usklajevanju metod lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti čistopasemskih plemenskih živali;
 - (ii) priporočajo metode izračunavanja, ki jih je treba uporabiti pri lastni preizkušnji in ocenjevanju genetske vrednosti čistopasemskih plemenskih živali;
 - (iii) vzpostavijo platformo za primerjavo rezultatov metod lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti čistopasemskih plemenskih živali, ki se uporabljajo v državah članicah, zlasti z:
 - razvojem nadzornih protokolov za lastno preizkušnjo in ocenjevanje genetske vrednosti čistopasemskih plemenskih živali, ki se izvajata v državah članicah za izboljšanje primerljivosti rezultatov in učinkovitosti rejskih programov,

- izvajanjem mednarodnega ocenjevanja živine na podlagi kombiniranih rezultatov lastne preizkušnje in ocenjevanja genetske vrednosti čistopasemskih plemenskih živali, ki se izvajata v državah članicah in tretjih državah,
 - razširjanjem rezultatov tega mednarodnega ocenjevanja,
 - objavo formule za pretvorbo in povezanih informacij, na katerih temelji ta formula;
- (f) zagotavljajo podatke o ocenjevanju genetske vrednosti čistopasemskih plemenskih živali in usposabljanje za pomoč rejskim društvom ali zunanjim izvajalcem, ki jih ta rejska društva imenujejo v skladu s členom 27(1)(b), ki sodelujejo v mednarodnih primerjavah rezultatov ocenjevanja genetske vrednosti;
- (g) pomagajo pri reševanju nastajajočih težav v državah članicah, ki so povezane z ocenjevanjem genetske vrednosti čistopasemskih plemenskih živali;
- (h) sodelujejo na področju svojih nalog z mednarodno priznanimi organizacijami;
- (i) zagotavljajo strokovno znanje in izkušnje Stalnemu odboru za zootehniko na zahtevo Komisije.
3. Naloge iz člena 29(4)(b)(ii) za referenčna središča Evropske unije, imenovana v skladu s členom 29(2).

Referenčna središča Evropske unije, imenovana v skladu s členom 29(2):

- (a) sodelujejo z rejskimi društvi, zunanjimi izvajalci, ki jih rejska društva imenujejo v skladu s členom 27(1)(b), pristojnimi organi in drugimi organi držav članic, s ciljem spodbujati ohranitev ogroženih pasem ali ohranitev obstoječe genske raznovrstnosti teh pasem;
- (b) obveščajo rejska društva, zunanje izvajalce, ki jih imenujejo rejska društva v skladu s členom 27(1)(b), pristojne organe ali druge organe o metodah za ohranitev ogroženih pasem in ohranitev obstoječe genske raznovrstnosti teh pasem;
- (c) na zahtevo Komisije:
- (i) razvijajo ali harmonizirajo metode za ohranitev ogroženih pasem z in situ ali ex situ ukrepi ali za ohranitev genske raznovrstnosti znotraj teh pasem ali zagotavljajo pomoč pri tovrstnem razvoju ali harmonizaciji;
 - (ii) razvijajo metode, ki se uporabljajo za opredelitev statusa ogroženih pasem v zvezi z njihovo gensko raznovrstnostjo ali tveganjem njene izgube zaradi kmetovanja, ali zagotavljajo pomoč na tem področju;
 - (iii) spodbujajo izmenjave informacij o ohranitvi ogroženih pasem ali ohranitvi genske raznovrstnosti znotraj teh pasem med državami članicami;
 - (iv) zagotavljajo usposabljanje za pomoč rejskim društvom ali zunanjim izvajalcem, ki jih ta rejska društva imenujejo v skladu s členom 27(1)(b), pristojnim organom ali drugim organom pri ohranjanju ogroženih pasem in ohranjanju genske raznovrstnosti znotraj teh pasem;
 - (v) na področju svojih nalog sodelujejo z evropskimi in mednarodno priznanimi organizacijami;
 - (vi) Stalnemu odboru za zootehniko zagotavljajo strokovno znanje in izkušnje s področja svojih nalog.

PRILOGA V

INFORMACIJE, KI SE ZAGOTOVIJO V ZOOTEHNIŠKIH SPRIČEVALIH IZ POGLAVJA VII

DEL 1

Splošne zahteve

V naslovu zootehniškega spričevala:

- (a) je navedeno, ali je žival čistopasemska plemenska žival ali hibridni plemenski prašič ali če zarodni material izvira iz čistopasemskih plemenskih živali ali hibridnih plemenskih prašičev;
- (b) je sklicevanje na taksonomske vrste;
- (c) je navedeno, ali je pošiljka namenjena za trgovino ali za vstop v Unijo;
- (d) je sklicevanje na to uredbo.

DEL 2

Zootehniška spričevala za čistopasemske plemenske živali in njihov zarodni material

POGLAVJE I

Zootehniška spričevala iz člena 30 za čistopasemske plemenske živali

1. Zootehniška spričevala iz člena 30 za čistopasemske plemenske živali vsebujejo naslednje informacije:

- (a) ime rejskega društva ali, v primeru vstopa čistopasemske plemenske živali v Unijo, ime rejskega organa, ki spričevalo izda, in, kadar je na voljo, navede spletno stran tega rejskega društva ali rejskega organa;
- (b) ime rodovniške knjige;
- (c) kadar je ustrezno, razred glavnega dela, v katerega je vpisana čistopasemska plemenska žival;
- (d) ime pasme čistopasemske plemenske živali;
- (e) spol čistopasemske plemenske živali;
- (f) številko vpisa čistopasemske plemenske živali v rodovniško knjigo („št. v rodovniški knjigi“);
- (g) sistem identifikacije in individualno identifikacijsko številko, dodeljeno čistopasemski plemenski živali v skladu:
 - (i) s pravom Unije o zdravju živali o identifikaciji in registraciji živali zadevnih vrst;
 - (ii) s pravili rejskega programa, odobrenega v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, če ni veljavnega prava Unije o zdravju živali v zvezi z identifikacijo in registracijo živali, ki zahteva individualno identifikacijsko številko; ali
 - (iii) z zakonodajo tretje države v primeru vstopa čistopasemske plemenske živali v Unijo;
- (h) kadar se zahteva v skladu s členom 22(1) in (2), metodo, ki se uporablja za preverjanje identitete čistopasemskih plemenskih živali za zbiranje njihovega semena, jajčnih celic in zarodkov, in rezultate preverjanja te identitete;
- (i) datum in državo rojstva čistopasemske plemenske živali;
- (j) ime, naslov in, kadar je na voljo, elektronski naslov rejca (kraj rojstva čistopasemske plemenske živali);

(k) ime in naslov ter, kadar je na voljo, elektronski naslov lastnika;

(l) poreklo:

oče št. in del v rodovniški knjigi	stari oče po očetu št. in del v rodovniški knjigi
	stara mati po očetu št. in del v rodovniški knjigi
mati št. in del v rodovniški knjigi	stari oče po materi št. in del v rodovniški knjigi
	stara mati po materi št. in del v rodovniški knjigi

(m) kadar so na voljo, rezultate lastne preizkušnje in aktualne rezultate ocenjevanja genetske vrednosti, vključno z datumom navedenega ter genetskimi napakami in genetskimi posebnostmi v zvezi z rejskim programom, ki zadevajo samo čistopasemsko plemensko žival;

(n) v primeru brejih samic, datum osemenitve ali parjenja in identifikacijo samca osemenjevalca, ki se lahko navede v ločenem dokumentu;

(o) datum in kraj izdaje zootehniškega spričevala ter ime, naziv in podpis posameznika, ki ga je za podpis tega spričevala pooblastilo rejsko društvo, ki je spričevalo izdalo, ali, ki ga je, v primeru vstopa čistopasemske plemenske živali v Unijo, pooblastil rejski organ, ki je izdal spričevalo; ta posameznik mora biti predstavnik navedenega rejskega društva ali rejskega organa ali predstavnik pristojnega organa iz člena 30(2)(b).

2. Kadar se zootehniška spričevala izdajo za skupino čistopasemskih plemenskih prašičev, se lahko informacija iz točke 1 tega poglavja navede v enotnem zootehniškem spričevalu, če so te čistopasemske plemenske živali enake starosti in imajo isto genetsko mater in očeta.

POGLAVJE II

Zootehniška spričevala iz člena 30 za seme čistopasemskih plemenskih živali

Zootehniška spričevala iz člena 30 za seme čistopasemskih plemenskih živali vsebujejo naslednje informacije:

- (a) vse informacije iz poglavja I tega dela glede čistopasemske plemenske živali, od katere izhaja seme;
- (b) informacije, ki omogočajo identifikacijo semen, število odmerkov za odpremo, kraj in datum odvzema, ime, naslov in številko odobritve osemenjevalnega središča za pridobivanje ali skladiščenje semen ter ime in naslov prejemnika;
- (c) pri semenu, namenjenem za preskušanje čistopasemskih plemenskih živali, na katerih ni bila izvedena lastna preizkušnja ali ocenjevanje genetske vrednosti, število odmerkov navedenega semen v skladu z omejenimi količinami iz člena 21(1)(g), ime in naslov rejskega društva ali zunanjega izvajalca, ki ga to rejsko društvo imenuje v skladu s členom 27(1)(b) in je pristojno za izvajanje tega preskušanja v skladu s členom 25;
- (d) datum in kraj izdaje zootehniškega spričevala ter ime, naziv in podpis posameznika, ki ga je za podpis tega spričevala pooblastilo rejsko društvo, ki je spričevalo izdalo, ali, ki ga je, v primeru vstopa semen v Unijo, pooblastil rejski organ, ki je izdal spričevalo; ta posameznik mora biti predstavnik navedenega rejskega društva ali rejskega organa ali nosilca dejavnosti iz člena 31(1) ali člena 33(1) ali predstavnik pristojnega organa iz člena 30(2)(b).

POGLAVJE III

Zootehniška spričevala iz člena 30 za jajčne celice čistopasemskih plemenskih živali

Zootehniška spričevala iz člena 30 za jajčne celice čistopasemskih plemenskih živali vsebujejo naslednje informacije:

- (a) vse informacije iz poglavja I tega dela v zvezi s samico darovalko, od katere izhajajo jajčne celice;
- (b) informacije, ki omogočajo identifikacijo jajčnih celic, število slamic, kraj in datum odvzema, ime, naslov in številko odobritve skupine za odvzem ali pridobivanje jajčnih celic ter ime in naslov prejemnika;
- (c) kadar je v slamici več kot ena jajčna celica, natančno število jajčnih celic, odvzetih isti čistopasemski plemenski živali;
- (d) datum in kraj izdaje zootehniškega spričevala ter ime, naziv in podpis posameznika, ki ga je za podpis tega spričevala pooblastilo rejsko društvo, ki je spričevalo izdalo, ali ki ga je, v primeru vstopa jajčnih celic v Unijo, pooblastil rejski organ, ki je izdal spričevalo; ta posameznik mora biti predstavnik navedenega rejskega društva ali rejskega organa ali nosilca dejavnosti iz člena 31(1) ali člena 33(1) ali predstavnik pristojnega organa iz člena 30(2)(b).

POGLAVJE IV

Zootehniška spričevala iz člena 30 za zarodke čistopasemskih plemenskih živali

Zootehniška spričevala iz člena 30 za zarodke čistopasemskih plemenskih živali vsebujejo naslednje informacije:

- (a) vse informacije iz poglavja I v zvezi s samico darovalko in samcem osemenjevalcem;
- (b) informacije, ki omogočajo identifikacijo zarodka, število slamic, kraj in datum odvzema ali pridobivanja, ime, naslov in številko odobritve skupine za odvzem ali pridobivanje zarodkov ter ime in naslov prejemnika;
- (c) kadar je v slamici več kot en zarodek, natančno število zarodkov, ki imajo ista starša;
- (d) datum in kraj izdaje zootehniškega spričevala ter ime, naziv in podpis posameznika, ki ga je za podpis tega spričevala pooblastilo rejsko društvo, ki je spričevalo izdalo, ali ki ga je, v primeru vstopa zarodkov v Unijo, pooblastil rejski organ, ki je izdal spričevalo, ta posameznik mora biti predstavnik navedenega rejskega društva ali rejskega organa ali nosilca dejavnosti iz člena 31(1) ali člena 33(1) ali predstavnik pristojnega organa iz člena 30(2)(b).

DEL 3

Zootehniška spričevala iz člena 30 za hibridne plemenske prašiče in njihov zarodni material

POGLAVJE I

Zootehniška spričevala za hibridne plemenske prašiče

1. Zootehniška spričevala iz člena 30 za hibridne plemenske prašiče vsebujejo naslednje informacije:

- (a) ime rejskega podjetja, ki je spričevalo izdalo, ali, v primeru vstopa hibridnega plemenskega prašiča v Unijo, ime rejskega organa in sklicovanje na spletno mesto tega rejskega podjetja ali rejskega organa, kadar je na voljo;
- (b) ime rodovniškega registra;
- (c) ime pasme, linije ali križane pasme hibridnega plemenskega prašiča ter staršev in starih staršev tega prašiča;
- (d) spol hibridnega plemenskega prašiča;

- (e) številko vpisa hibridnega plemenskega prašiča v register („št. v registru“);
- (f) sistem identifikacije in individualno identifikacijsko številko, pripisano hibridnemu plemenskemu prašiču v skladu:
 - (i) s pravom Unije o zdravju živali o identifikaciji in registraciji prašičev; or,
 - (ii) s pravili rejskega programa, odobrenega v skladu s členom 8(3) in, kadar je ustrezno, členom 12, če ni veljavnega prava Unije o zdravju živali v zvezi z identifikacijo in registracijo živali, ki zahteva individualno identifikacijsko številko; ali
 - (iii) z zakonodajo tretje države v primeru vstopa hibridnega plemenskega prašiča v Unijo;
- (g) kadar se zahteva v skladu s členom 22(2) metodo, ki se uporablja za identifikacijo preverjanje identitete hibridnega plemenskega prašiča rezultate preverjanja te identitete;
- (h) datum in državo rojstva hibridnega plemenskega prašiča;
- (i) ime, naslov in elektronski naslov rejca, kadar je na voljo (kraj rojstva hibridnega plemenskega prašiča);
- (j) ime in naslov ter elektronski naslov lastnika, kadar je na voljo;
- (k) poreklo:

oče št. v registru pasma, linija ali križana pasma	stari oče po očetu št. v registru pasma, linija ali križana pasma
	stara mati po očetu št. v registru pasma, linija ali križana pasma
mati št. v registru pasma, linija ali križana pasma	stari oče po materi št. v registru pasma, linija ali križana pasma
	stara mati po materi št. v registru pasma, linija ali križana pasma

- (l) kadar tako zahteva rejski program, rezultate lastne preizkušnje ali najnovejše rezultate ocenjevanja genetske vrednosti ali oboje, vključno z datumom navedenega ocenjevanja ter genetskimi napakami in genetskimi posebnostmi v zvezi z rejskim programom, ki zadeva samega hibridnega plemenskega prašiča ali, kolikor je znano, njegovo potomstvo;
 - (m) v primeru bregih samic, datum osemenitve ali parjenja in podatek o samcu osemenjevalcu, ki se lahko navede v ločenem dokumentu;
 - (n) datum in kraj izdaje zootehniškega spričevala ter ime, naziv in podpis posameznika, ki ga je za podpis tega spričevala pooblastilo rejsko društvo, ki je spričevalo izdalo, ali ki ga je, v primeru vstopa hibridnega plemenskega prašiča v Unijo, pooblastil rejski organ, ki je izdal spričevalo; ta posameznik mora biti predstavnik navedenega rejskega društva ali rejskega organa ali predstavnik pristojnega organa iz člena 30(2)(b).
2. Pri izdaji zootehniških spričeval za skupino hibridnih plemenskih prašičev se lahko informacija iz točke 1 tega poglavja navede v enotnem zootehniškem spričevalu, pod pogojem, da so ti hibridni plemenski prašiči enake starosti in imajo isto genetsko mater in očeta.

POGLAVJE II

Zootehniška spričevala iz člena 30 za seme hibridnih plemenskih prašičev

Zootehniška spričevala iz člena 30 za seme hibridnih plemenskih prašičev vsebujejo naslednje informacije:

- (a) vse informacije iz poglavja I tega dela o hibridnem plemenskem prašiču, od katerega izhaja seme;
- (b) informacije, ki omogočajo identifikacijo semen, število odmerkov za odpremo, datum odvzema, ime, naslov in številko odobritve osemenjevalnega središča za pridobivanje ali skladiščenje semen ter ime in naslov prejemnika;
- (c) pri semenu, namenjenem za lastno preizkušnjo ali ocenjevanje genetske vrednosti hibridnih plemenskih prašičev, na katerih ni bila izvedena takšna lastna preizkušnja ali ocenjevanje genetske vrednosti, število odmerkov tega semen v skladu z omejenimi količinami iz člena 24(1)(d), ime in naslov rejskega podjetja ali zunanjega izvajalca, ki ga imenuje to rejsko podjetje v skladu s členom 27(1)(b), pristojno za izvajanje te preizkušnje v skladu s členom 25;
- (d) datum in kraj izdaje zootehniškega spričevala ter ime, naziv in podpis posameznika, ki ga je za podpis tega spričevala pooblastilo rejsko podjetje, ki je spričevalo izdalo, ali ki ga je, v primeru vstopa semen v Unijo, pooblastil rejski organ, ki je izdal spričevalo; ta posameznik mora biti predstavnik navedenega rejskega podjetja ali rejskega organa ali nosilca dejavnosti iz člena 31(1) ali člena 33(1) ali predstavnik pristojnega organa iz člena 30(2)(b).

POGLAVJE III

Zootehniška spričevala iz člena 30 za jajčne celice hibridnih plemenskih prašičev

Zootehniška spričevala iz člena 30 za jajčne celice hibridnih plemenskih prašičev vsebujejo naslednje informacije:

- (a) vse informacije iz poglavja I tega dela v zvezi s samico darovalko, od katere izhajajo jajčne celice;
- (b) informacije, ki omogočajo identifikacijo jajčnih celic, število slamic, datum odvzema, ime, naslov in številko odobritve skupine za odvzem ali pridobivanje zarodkov ter ime in naslov prejemnika;
- (c) kadar je v slamici več kot ena jajčna celica, natančno število jajčnih celic, ki so odvzete istemu hibridnemu plemenskemu prašiču;
- (d) datum in kraj izdaje zootehniškega spričevala ter ime, naziv in podpis posameznika, ki ga je za podpis tega spričevala pooblastilo rejsko podjetje, ki je spričevalo izdalo, ali ki ga je, v primeru vstopa jajčnih celic v Unijo, pooblastil rejski organ, ki je izdal spričevalo; ta posameznik mora biti predstavnik navedenega rejskega podjetja ali rejskega organa ali nosilca dejavnosti iz člena 31(1) ali člena 33(1) ali predstavnik pristojnega organa iz člena 30(2)(b).

POGLAVJE IV

Zootehniška spričevala iz člena 30 za zarodke hibridnih plemenskih prašičev

Zootehniška spričevala iz člena 30 za zarodke hibridnih plemenskih prašičev vsebujejo naslednje informacije:

- (a) vse informacije iz poglavja I tega dela o samici darovalki in samcu osemenjevalcu;
- (b) informacije, ki omogočajo identifikacijo zarodkov, število slamic, kraj in datum njihovega odvzema ali pridobivanja, ime, naslov in številko odobritve skupine za odvzem ali pridobivanje zarodkov ter ime in naslov prejemnika;

- (c) kadar je v slamici več kot en zarodek, natančno število zarodkov, ki imajo ista starša;
 - (d) datum in kraj izdaje zootehniškega spričevala ter ime, naziv in podpis posameznika, ki ga je za podpis tega spričevala pooblastilo rejsko podjetje, ki je spričevalo izdalo, ali ki ga je, v primeru vstopa zarodkov v Unijo, pooblastil rejski organ, ki je izdal spričevalo; ta posameznik mora biti predstavnik navedenega rejskega podjetja ali rejskega organa ali nosilca dejavnosti iz člena 31(1) ali člena 33(1) ali predstavnik pristojnega organa iz člena 30(2)(b).
-

PRILOGA VI

OZEMLJA IZ TOČKE 21 ČLENA 2

1. Ozemlje Kraljevine Belgije
 2. Ozemlje Republike Bolgarije
 3. Ozemlje Češke republike
 4. Ozemlje Kraljevine Danske razen Ferskih otokov in Grenlandije
 5. Ozemlje Zvezne republike Nemčije
 6. Ozemlje Republike Estonije
 7. Ozemlje Irske
 8. Ozemlje Helenske republike
 9. Ozemlje Kraljevine Španije razen Ceute in Melille
 10. Ozemlje Francoske republike
 11. Ozemlje Republike Hrvaške
 12. Ozemlje Italijanske republike
 13. Ozemlje Republike Ciper
 14. Ozemlje Republike Latvije
 15. Ozemlje Republike Litve
 16. Ozemlje Velikega vojvodstva Luksemburg
 17. Ozemlje Madžarske
 18. Ozemlje Republike Malte
 19. Ozemlje Kraljevine Nizozemske v Evropi
 20. Ozemlje Republike Avstrije
 21. Ozemlje Republike Poljske
 22. Ozemlje Portugalske republike
 23. Ozemlje Romunije
 24. Ozemlje Republike Slovenije
 25. Ozemlje Slovaške republike
 26. Ozemlje Republike Finske
 27. Ozemlje Kraljevine Švedske
 28. Ozemlje Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska
-

PRILOGA VII

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva Sveta 2009/157/ES	Ta uredba
Člen 1	Člen 2, točki 9 in 12
Člen 2(a), (b), (e)	Člen 3(1)
Člen 2(c)	Člen 8(3)
Člen 2(d)	Člen 4(3)
Člen 3	Člen 18(1)
Člen 4(1)	Člen 7(1)
Člen 4(2)	Člen 7(5)
Člen 5	Člen 30(1), člen 30(4), prvi pododstavek, člen 30(6) in točka 1(d) poglavja I dela 1 Priloge II
Člen 6(a)	Člen 26(1) in Priloga III
Člen 6(b)	Del 1 Priloge I
Člen 6(c)	Del 2 Priloge I
Člen 6(d)	Del 1 Priloge II
Člen 6(e)	Člen 30(9) in (10) in Priloga V
Člen 7(1)	Člen 62(1)
Člen 7(2)	Člen 62(2)
Člen 8	—
Člen 9	—
Člen 10	—
Člen 11	—

Direktiva Sveta 87/328/EGS	Ta uredba
Člen 1	Člen 21(1)
Člen 2(1)	Člen 21(4)
Člen 2(2)	Členi 12 in 13
Člen 2(3)	—
Člen 3	Člen 22(1) in (3)

Direktiva Sveta 87/328/EGS	Ta uredba
Člen 4	Člen 21(5)
Člen 5	Člen 29(1)
Člen 6	—
Člen 7	—

Uredba Sveta 96/463/ES	Ta uredba
Člen 1(1)	Člen 29(1)
Člen 1(2)	Člen 29(4)(a) in (b)(i)
Člen 2	—
Priloga II	Točki 1 in 2 Priloge IV

Direktiva Sveta 88/661/EGS	Ta uredba
Člen 1	Člen 2, točke 9, 10, 12 in 17
Člen 2(1)	Člen 3(1), člen 4(3) in člen 8(3)
Člen 2(2)	—
Člen 3	Člen 21(2)
Člen 4(1)	Člen 18(1)
Člen 4(2)	Člen 64(7)
Člen 4a, prvi pododstavek	Člen 7(1)
Člen 4a, drugi pododstavek	Člen 7(5)
Člen 5	Člen 30(1), člen 30(4), prvi pododstavek, člen 30(6) in točka 1(d) poglavja I dela 1 Priloge II
Člen 6(1)	Člen 30(9) in (10), dela 1 in 2 Priloge I, del 1 Priloge II, Priloga III in Priloga V
Člen 6(2)	—
Člen 7(1)	Člen 3(1), člen 4(3) in člen 8(3)
Člen 7(2)	Člen 1(3)
Člen 7a	Člen 7(1) in (5)
Člen 8	Člen 25(2)

Direktiva Sveta 88/661/EGS	Ta uredba
Člen 9	Člen 30(1), člen 30(4), prvi pododstavek, člen 30(6) in točka 1(d) dela 1 Priloge II
Člen 10(1)	Člen 30(9) in (10), dela 1 in 2 Priloge I, del 2 Priloge II, Priloga III in Priloga V
Člen 10(2)	—
Člen 11(1)	Člen 62(1)
Člen 11(2)	Člen 62(2)
Člen 11(3)	Člen 62(2)
Člen 12	Člen 1(3)
Člen 13	—
Člen 14	—

Direktiva Sveta 90/118/EGS	Ta uredba
Člen 1	Člen 21(1)
Člen 2(1)	Člen 21(4)
Člen 2(2)	Člena 12 in 13 ter člen 28(2)
Člen 2(3)	Člen 14 in člen 28(2)
Člen 3	Člen 21(5)
Člen 4	Člen 62(1)
Člen 5	—
Člen 6	—

Direktiva Sveta 90/119/EGS	Ta uredba
Člen 1	Člen 24(1) in člen 25
Člen 2	Člen 24(3)
Člen 3	—
Člen 4	—

Direktiva Sveta 89/361/EGS	Ta uredba
Člen 1(1)	Člen 1(1)
Člen 1(2)	Člen 1(3)

Direktiva Sveta 89/361/EGS	Ta uredba
Člen 2	Člen 2, točki 9 in 12
Člen 3(1)	Člen 3(1), člen 4(3) in člen 8(3)
Člen 3(2)	Člen 1(3)
Člen 4	Dela 1 in 2 Priloge I, del 1 Priloge II, Priloga III,
Člen 5	Člen 7(1) in (5)
Člen 6	Člen 30(1), člen 30(4), prvi pododstavek, člen 30(6) in točka 1(d) poglavja I dela 1 Priloge II
Člen 7	Člen 1(3)
Člen 8	Člen 62(1)
Člen 9	—
Člen 10	—

Direktiva Sveta 90/427/EGS	Ta uredba
Člen 1	Člen 1(1)
Člen 2	Člen 2, točki 9 in 12
Člen 3, prvi pododstavek	Člen 3(1)
Člen 3, drugi pododstavek	Člen 1(3)
Člen 4(1)(a)	Dela 1 in 3 Priloge I
Člen 4(1)(b)	Točka 1(c) poglavja I dela 1 Priloge II
Člen 4(2)	Člen 4(3), člen 19(4), člen 33, člen 34(1)(c), člen 30(9) in (10), člen 32, Priloga I, del 1 Priloge II in Priloga V
Člen 5	Člen 7(1) in (5)
Člen 6	Točka 3 poglavja I dela 1 Priloge II
Člen 7	Del 1 Priloge II in del 1 Priloge III
Člen 8(1)	Točka 1(c) poglavja I dela 1 Priloge II
Člen 8(2)	Člen 30(1), člen 30(4), prvi pododstavek, člen 30(6), člen 32 in točka 1(d) poglavja I dela 1 Priloge II
Člen 9	Člen 1(3)

Direktiva Sveta 90/427/EGS	Ta uredba
Člen 10	Člen 62(1)
Člen 11	—
Člen 12	—
Priloga	—

Direktiva Sveta 91/174/EGS	Ta uredba
Člen 1	Člen 2
Člen 2	Člen 3, člen 35(1) in člen 45(1)
Člen 3	—
Člen 4	—
Člen 5	—
Člen 6	—
Člen 7	—
Člen 8	—

Direktiva Sveta 94/28/ES	Ta uredba
Člen 1(1)	Člen 1(1)
Člen 1(2)	—
Člen 1(3)	—
Člen 1(4)	Člen 3(1) in člen 36(2)
Člen 2	Člen 2
Člen 3	Člen 34
Člen 4	Člen 36(1)(a), (c) in (d) ter člen 37(1)(a)
Člen 5	Člen 36(1)(b) in (d)
Člen 6	Člen 36(1)(b) in (d)
Člen 7	Člen 36(1)(b) in (d)
Člen 8	Člen 39(2)
Člen 9(1) in (2)	Člen 37(1)(b) in (2)

Direktiva Sveta 94/28/ES	Ta uredba
Člen 9(3)	—
Člen 10	Člena 57 in 60
Člen 11	—
Člen 12	Člen 62(1)
Člen 13	—
Člen 14	—
Člen 15	—

UREDBA (EU) 2016/1013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 8. junija 2016****o spremembi Uredbe (ES) št. 184/2005 o statistiki Skupnosti glede plačilne bilance, mednarodne trgovine s storitvami in neposrednih tujih naložb****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 338(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe bi bilo treba pooblastila, podeljena Komisiji na podlagi Uredbe (ES) št. 184/2005 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, uskladiti s členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (2) Visoko kakovostna in primerljiva statistika o plačilni bilanci, mednarodni trgovini s storitvami in neposrednih tujih naložbah je bistvena za tiste, ki so odgovorni za javno politiko v Uniji, za raziskovalce in vse evropske državljane. Komisija (Eurostat) bi morala sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi omogočila uporabnikom prijazen in enostaven spletni dostop do serij podatkov ter jim zagotovila smiselno predstavitev podatkov.
- (3) Evropska statistika glede plačilne bilance, mednarodne trgovine s storitvami in neposrednih tujih naložb je ključnega pomena za zagotavljanje informiranega oblikovanja gospodarske politike in pravih gospodarskih napovedi.
- (4) Zaradi sprejetja Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ se je Komisija z izjavo zavezala ⁽⁵⁾, da bo v skladu z merili iz PDEU pregledala zakonodajne akte, ki trenutno vsebujejo sklicevanja na regulativni postopek s pregledom.
- (5) Uredba (ES) št. 184/2005 vsebuje sklicevanja na regulativni postopek s pregledom, zato bi jo bilo treba pregledati v skladu z merili, določenimi v PDEU.
- (6) Zaradi uskladitve Uredbe (ES) št. 184/2005 s členi 290 in 291 PDEU bi bilo treba izvedbena pooblastila, ki so bila z navedeno uredbo podeljena Komisiji, nadomestiti s pooblastili za sprejemanje delegiranih in izvedbenih aktov.
- (7) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte, kadar je zaradi gospodarskih ali tehničnih sprememb treba posodobiti ravni geografske razčlenitve, ravni razčlenitve po institucionalnih sektorjih in ravni razčlenitve po gospodarskih dejavnostih iz tabel 6, 7 in 8 Priloge I k Uredbi

⁽¹⁾ UL C 31, 30.1.2015, str. 3.⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. maja 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 30. maja 2016.⁽³⁾ Uredba (ES) št. 184/2005 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. januarja 2005 o statistiki Skupnosti glede plačilne bilance, mednarodne trgovine s storitvami in neposrednih tujih naložb (UL L 35, 8.2.2005, str. 23).⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).⁽⁵⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 19.

(ES) št. 184/2005, če te posodobitve ne vplivajo na poročevalsko obremenitev in ne spreminjajo veljavnega osnovnega konceptualnega okvira. Na Komisijo bi bilo treba prenesti tudi pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte, kadar je treba odpraviti ali skržiti nekatere zahteve glede tokov podatkov iz Priloge I k navedeni uredbi, če takšna odprava ali skrčenje ne vpliva na kakovost statistike, izdelane v skladu s to uredbo. Taki delegirani akti bi morali zajemati tudi podaljšanje roka za poročilo o ugotovitvah študij o statistiki neposrednih tujih naložb glede na koncept končnega lastništva ter o statistiki neposrednih tujih naložb, ki razlikuje med transakcijami, povezanimi z novimi (greenfield) neposrednimi tujimi naložbami, in prevzemi. Komisija bi morala zagotoviti, da se s temi delegiranimi akti državam članicam ali dajalcem podatkov ne naloži znatno dodatno breme, ki presega tisto, kar je nujno za namene te uredbe, in da se ne spremeni veljavni osnovni konceptualni okvir. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016 ⁽¹⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov, Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

- (8) Zaradi zagotovitve enotnih pogojev izvajanja Uredbe (ES) št. 184/2005 bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za harmonizacijo oblike, strukture in pogostosti poročil o kakovosti. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011.
- (9) Komisiji pri izvrševanju njenih izvedbenih pooblastil svetuje in pomaga Odbor za plačilno bilanco iz člena 11 Uredbe (ES) št. 184/2005. V skladu s strategijo za novo strukturo evropskega statističnega sistema (ESS), katere cilj je izboljšati usklajevanje in partnerstvo z jasno piramidno strukturo znotraj ESS, bi moral Odbor za evropski statistični sistem (v nadaljnjem besedilu: Odbor ESS), ustanovljen z Uredbo (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, imeti svetovalno vlogo in Komisiji pomagati pri izvrševanju njenih izvedbenih pooblastil. Zato bi bilo treba Uredbo (ES) št. 184/2005 spremeniti tako, da se sklicevanja na Odbor za plačilno bilanco nadomesti s sklicevanji na Odbor ESS.
- (10) Sedanje dobro operativno sodelovanje med nacionalnimi centralnimi bankami in nacionalnimi statističnimi uradi ter med Eurostatom in Evropsko centralno banko (ECB) je dosežek, ki bi ga bilo treba ohraniti in nadalje razvijati zaradi izboljšanja splošne skladnosti in kakovosti makroekonomske statistike, kot je statistika plačilne bilance, finančna statistika, statistika državnih financ in nacionalnih računov. Nacionalne centralne banke in nacionalni statistični uradi in naj še naprej tesno sodelujejo pri pripravi vseh odločitev v zvezi s statistiko plačilne bilance, mednarodne trgovine s storitvami in neposrednih tujih naložb, in sicer z udeležbo v ustreznih strokovnih skupinah, odgovornih za statistiko plačilne bilance, mednarodne trgovine s storitvami in neposrednih tujih naložb. Sodelovanje med ESS in Evropskim sistemom centralnih bank (ESCB) se na strateški ravni usklajuje v okviru evropskega statističnega foruma, ustanovljenega z Memorandumom o soglasju glede sodelovanja med člani evropskega statističnega sistema in člani Evropskega sistema centralnih bank, ki je bil podpisan 24. aprila 2013.
- (11) Da bi še okrepili sodelovanje med ESS in ESCB, bi morala Komisija zahtevati mnenje Odbora za monetarno, finančno in plačilno-bilančno statistiko, ki je bil ustanovljen s Sklepom Sveta 2006/856/ES ⁽³⁾, o vseh zadevah, ki so v njegovi pristojnosti, kot je določeno v navedenem Sklepu.
- (12) V skladu s členoma 127(4) in 282(5) PDEU bi se bilo treba z ECB posvetovati o vseh predlaganih aktih Unije z njenega področja pristojnosti.
- (13) Države članice bi morale podatke, potrebne za pripravo evropske statistike glede plačilne bilance, mednarodne trgovine s storitvami in neposrednih tujih naložb, zagotavljati pravočasno, v ustrezni obliki in ustrezne kakovosti.

⁽¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ter razveljavitvi Uredbe (ES, Euratom) št. 1101/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu zaupnih podatkov na Statistični urad Evropskih skupnosti, Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 o statističnih podatkih Skupnosti in Sklepa Sveta 89/382/EGS, Euratom, o ustanovitvi Odbora za statistične programe Evropskih skupnosti (UL L 87, 31.3.2009, str. 164).

⁽³⁾ Sklep Sveta 2006/856/ES z dne 13. novembra 2006 o ustanovitvi Odbora za monetarno, finančno in plačilno-bilančno statistiko (UL L 332, 30.11.2006, str. 21).

- (14) Od sprejetja Uredbe (ES) št. 184/2005 so se mednarodni kapitalski tokovi okrepili in postali kompleksnejši. Zaradi bolj razširjene uporabe pravnih oseb s posebnim namenom in pravnih struktur za usmerjanje kapitalskih tokov je težje nadzorovati te tokove ter tako zagotavljati njihovo sledljivost in preprečevati dvojne ali večkratne vknjižbe.
- (15) Uredbo (ES) št. 184/2005 bi bilo treba torej posodobiti, da bi izboljšali preglednost ter razdrobljenost podatkov glede plačilne bilance, mednarodne trgovine s storitvami in neposrednih tujih naložb.
- (16) Za zbiranje ustreznih informacij, ki so potrebne v skladu s to uredbo, bi morale države članice uporabiti vse zadevne in primerne vire, vključno z upravnimi viri podatkov, kot so poslovni registri ali register EuroGroups. Preglednost bi lahko povečali tudi z uporabo novih inovacij, kot so globalni identifikator pravnih subjektov ter registri o dejanskem lastništvu, vzpostavljeni v okviru Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (17) Za izdelavo statistike neposrednih tujih naložb glede na koncept končnega lastništva ter statistike neposrednih tujih naložb, ki razlikuje med transakcijami, povezanimi z novimi neposrednimi tujimi naložbami, in neposrednimi tujimi naložbami s prevzemi, zaradi katerih se v določenem obdobju bruto investicije v državah članicah običajno ne povečajo, bi bilo treba razviti in izboljšati ustrezno metodologijo za ta področja. To bi bilo treba storiti v sodelovanju z ustreznimi deležniki, kot so Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj, Mednarodni denarni sklad in Konferenca Združenih narodov za trgovino in razvoj.
- (18) S pilotnimi študijami bi morali določiti pogoje, vključno z metodološkim okvirom, za uvedbo novega zbiranja podatkov o letni statistiki neposrednih tujih naložb ter oceniti stroške zadevnega zbiranja podatkov, kakovost statistike in primerljivost med državami. Komisija bi o rezultatih teh študij morala pripraviti poročilo in ga predložiti Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (19) Zaradi zagotavljanja kakovosti statističnih podatkov, ki jih predložijo države članice, bi morala Komisija uporabiti vse ustrezne posebne pravice in pooblastila, predvidene v členu 12 Uredbe (ES) št. 223/2009.
- (20) Uredbo (ES) št. 184/2005 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 184/2005 se spremeni:

1. v členu 2 se doda naslednji odstavek:

„3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 10, kadar je zaradi gospodarskih ali tehničnih sprememb treba posodobiti ravni geografske razčlenitve, razčlenitve institucionalnih sektorjev ter razčlenitve gospodarskih dejavnosti iz tabel 6, 7 in 8 Priloge I, če te posodobitve ne vplivajo na poročevalsko obremenitev in ne spreminjajo veljavnega osnovnega konceptualnega okvira.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 10, kadar je treba določene zahteve glede tokov podatkov iz Priloge I odpraviti ali skrajšati, če takšna odprava ali skrajšanje ne zmanjša kakovosti statistike, izdelane v skladu s to uredbo.

Komisija pri izvajanju teh pooblastil zagotovi, da se državam članicam in dajalcem podatkov z delegiranimi akti ne naloži znatno dodatno breme.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

Komisija poleg tega ustrezno utemelji ukrepe iz teh delegiranih aktov, pri čemer po potrebi upošteva stroškovno učinkovitost, vključno z obremenitvijo dajalcev podatkov in stroški priprave v skladu s členom 14(3) Uredbe (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ter razveljavitvi Uredbe (ES, Euratom) št. 1101/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu zaupnih podatkov na Statistični urad Evropskih skupnosti, Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 o statističnih podatkih Skupnosti in Sklepa Sveta 89/382/EGS, Euratom, o ustanovitvi Odbora za statistične programe Evropskih skupnosti (UL L 87, 31.3.2009, str. 164).“;

2. člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Merila in poročila o kakovosti

1. V tej uredbi se za podatke, ki jih je treba prenesti v skladu s členom 5 te uredbe, uporabljajo merila kakovosti, določena v členu 12(1) Uredbe (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta.

2. Države članice Komisiji (Eurostatu) predložijo poročilo o kakovosti prenesenih podatkov (v nadaljnjem besedilu: poročilo o kakovosti).

3. Pri uporabi meril kakovosti iz odstavka 1 za podatke, na katere se nanaša ta uredba, Komisija z izvedbenimi akti določi oblike, strukturo in pogostost poročil o kakovosti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(2).

4. Komisija (Eurostat) oceni kakovost prenesenih podatkov na podlagi ustrezne analize poročil o kakovosti, pri čemer ji pomaga Odbor za evropski statistični sistem iz člena 11(1), ter pripravi in objavi poročilo o kakovosti evropske statistike, na katero se nanaša ta uredba. To poročilo se predloži v vednost Evropskemu parlamentu in Svetu.

5. Države članice sporočijo Komisiji (Eurostatu) vse večje metodološke ali druge spremembe, ki bi lahko vplivale na prenesene podatke, najpozneje v treh mesecih po začetku uporabe takšnih sprememb. Komisija o vseh takšnih sporočilih uradno obvesti Evropski parlament in druge države članice.“;

3. člen 5 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 5

Tokovi podatkov

1. Statistika, ki se izdelava, se za prenos Komisiji (Eurostatu) razdeli v skupine glede na naslednje tokove podatkov:

- (a) mesečna statistika plačilne bilance;
- (b) četrtletna statistika plačilne bilance;
- (c) mednarodna trgovina s storitvami;
- (d) tokovi neposrednih tujih naložb;
- (e) stanja neposrednih tujih naložb.

2. Komisija (Eurostat) in države članice v sodelovanju z zadevnimi mednarodnimi partnerji razvijejo ustrezno metodologijo za zbiranje statistike neposrednih tujih naložb glede na koncept končnega lastništva, poleg načela o gospodarstvu izvora naložb, ter statistike neposrednih tujih naložb, ki razlikuje med transakcijami, povezanimi z novimi neposrednimi tujimi naložbami, in prevzemi.

3. Najpozneje 20. julija 2018 Komisija (Eurostat) začne pilotne študije, ki jih morajo države članice izvesti v zvezi z letno statistiko neposrednih tujih naložb glede na koncept končnega lastništva ter statistiko neposrednih tujih naložb, ki razlikuje med transakcijami, povezanimi z novimi neposrednimi tujimi naložbami, in prevzemi. Namen takšnih študij je določiti pogoje, vključno z metodološkim okvirom za uvedbo novega zbiranja podatkov o letnih statistikah neposrednih tujih naložb, obenem pa oceniti stroške zadevnega zbiranja podatkov in implicitno kakovost statistike ter primerljivost med državami.

4. Za lažjo izvedbo študij iz odstavka 3 lahko Unija državam članicam zagotovi finančno podporo v obliki nepovratnih sredstev v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

5. Najpozneje 20. julija 2019 Komisija (Eurostat) pripravi poročilo o ugotovitvah študij iz odstavka 3. To poročilo se pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu, če je to ustrezno, pa se v njem opredelijo preostali pogoji, ki jih je treba izpolniti, da bi lahko razvili metodologijo iz odstavka 2.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 10, da se za 12 mesecev podaljša rok za poročanje, ki je določen v odstavku 5 tega člena, kadar Komisija v oceni pilotnih študij iz navedenega odstavka ugotovi, da je opredelitev preostalih pogojev ustrezna.

Komisija pri izvajanju teh pooblastil zagotovi, da se državam članicam in dajalcem podatkov z delegiranimi akti ne naloži znatno dodatno breme.

Komisija poleg tega ustrezno utemelji ukrepe iz teh delegiranih aktov, pri čemer po potrebi upošteva stroškovno učinkovitost, vključno z obremenitvijo dajalcev podatkov in stroški priprave v skladu s členom 14(3) Uredbe (ES) št. 223/2009.

7. Komisija najpozneje 12 mesecev po datumu objave poročila iz odstavka 5, kjer je primerno in zlasti na podlagi svoje ocene glede rezultatov pilotnih študij iz odstavka 3, predlaga spremembe te uredbe zaradi opredelitve zahtev glede metodologije in podatkov za letno statistiko neposrednih tujih naložb glede na koncept končnega lastništva ter za letno statistiko neposrednih tujih naložb, ki razlikuje med transakcijami, povezanimi z novimi neposrednimi tujimi naložbami, in prevzemi.

(*) Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).“;

4. člen 9 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Razširjanje

1. Komisija (Eurostat) evropsko statistiko, ustvarjeno na podlagi te uredbe, razširja s podobno pogostostjo, kot je določena v Prilogi I. Ta statistika je na voljo na spletnem mestu Komisije (Eurostata).

2. Države članice in Komisija (Eurostat) v skladu s členom 18 Uredbe (ES) št. 223/2009 in brez poseganja v varstvo zaupnosti statističnih podatkov, zagotovijo razširjanje podatkov in metapodatkov, ki se zahtevajo na podlagi te uredbe, pa tudi natančno metodologijo, ki se uporablja za njihovo zbiranje.“;

5. člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 2(3) in 5(5) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 19. julija 2016. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz členov 2(3) in 5(5) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016 (*).

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 2(3) in 5(5), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

(*) UL L 123, 12.5.2016, str. 1“.

6. člen 11 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 11

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za evropski statistični sistem, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 223/2009. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).“;

7. člen 12 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 12

Poročila o izvajanju

Komisija najpozneje do 28. februarja 2018 in nato vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te uredbe.

V tem poročilu zlasti:

- (a) oceni kakovost podatkov o plačilni bilanci, mednarodni trgovini s storitvami in neposrednih tujih naložbah;
- (b) oceni koristi za Unijo, države članice ter ponudnike in uporabnike ustvarjenih statističnih informacij glede na stroške;

(c) navede področja, ki se lahko izboljšajo, in spremembe, ki se štejejo za potrebne z vidika pridobljenih rezultatov.“;

8. vstavi se naslednji člen:

„Člen 12a

Sodelovanje z drugimi odbori

Komisija v skladu s Sklepom Sveta 2006/856/ES (*) Odbor za monetarno, finančno in plačilno-bilančno statistiko, ki je bil ustanovljen z navedenim sklepom, zaprosi za mnenje o vseh zadevah, ki so v njegovi pristojnosti.

(*) Sklep Sveta 2006/856/ES z dne 13. novembra 2006 o ustanovitvi Odbora za monetarno, finančno in plačilno-bilančno statistiko (UL L 332, 30.11.2006, str. 21).“;

9. Priloga I se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 8. junija 2016

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A.G. KOENDERS

PRILOGA

Priloga I k Uredbi (ES) št. 184/2005 se spremeni:

1. Uvodno besedilo k tabeli 2 se nadomesti z naslednjim:

„Periodičnost: vsako četrletje

Prvo referenčno obdobje: prvo četrletje leta 2014

Rok: t + 85 od leta 2014 do 2016; t + 82 od leta 2017 ⁽²⁾

⁽²⁾ Prehod na t + 82 ni obvezen za države članice, ki ne sodelujejo v monetarni uniji.“;

2. V tabeli 2, v delu E. „Stanje mednarodnih naložb“, se vnos „Izvedeni finančni instrumenti (razen rezervacij) in delniške opcije za zaposlene“ nadomesti z naslednjim:

„Izvedeni finančni instrumenti (razen rezervacij) in delniške opcije za zaposlene Po rezidenčnem sektorju (Sek 2)	Geo 2 ⁽¹⁾			Geo 2 ⁽¹⁾			Geo 2 ⁽¹⁾ “
--	----------------------	--	--	----------------------	--	--	------------------------

3. Tabela 4.1 se spremeni:

- (a) vnos „Neposredne naložbe v tujini (DIA) – transakcije“ se nadomesti z naslednjim:

„Neposredne naložbe v tujini (DIA) – Transakcije	Geo 6	Geo 6 (*)	Geo 6 (*)“
--	-------	------------------	-------------------

- (b) vnos „Neposredne naložbe v poročevalskem gospodarstvu (DIRE) – Transakcije“ se nadomesti z naslednjim:

„Neposredne naložbe v poročevalskem gospodarstvu (DIRE) – Transakcije	Geo 6	Geo 6 (*)	Geo 6 (*)“
---	-------	------------------	-------------------

- (c) doda se naslednja končna opomba:

„(*) Geo 6: Geo 6 v krepkem tisku, obvezno od leta 2015 naprej.“;

4. tabela 4.2 se spremeni:

- (a) vnos „Neposredne naložbe v tujini (DIA) – Dohodki“ se nadomesti z naslednjim:

„Neposredne naložbe v tujini (DIA) – Dohodki	Geo 6	Geo 6 (*)	Geo 6 (*)“
--	-------	------------------	-------------------

- (b) vnos „Neposredne naložbe v poročevalskem gospodarstvu (DIRE) – Dohodki“ se nadomesti z naslednjim:

„Neposredne naložbe v poročevalskem gospodarstvu (DIRE) – Dohodki	Geo 6	Geo 6 (*)	Geo 6 (*)“
---	-------	------------------	-------------------

- (c) Doda se naslednja končna opomba:

„(*) Geo 6: Geo 6 v krepkem tisku, obvezno od leta 2015 naprej.“;

5. tabela 5.1 se spremeni:

- (a) vnos „Neposredne naložbe v tujini (DIA)“ se nadomesti z naslednjim:

„Neposredne naložbe v tujini (DIA)	Geo 6	Geo 6 (*)	Geo 6 (*)“
------------------------------------	-------	------------------	-------------------

- (b) vnos „Neposredne naložbe v poročevalskem gospodarstvu (DIRE)“ se nadomesti z naslednjim:

„Neposredne naložbe v poročevalskem gospodarstvu (DIRE)“	Geo 6	Geo 6 (*)	Geo 6 (*)“
--	-------	------------------	-------------------

- (c) doda se naslednja končna opomba:

„(*) Geo 6: Geo 6 v krepkem tisku, obvezno od leta 2015 naprej.“

UREDBA (EU) 2016/1014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 8. junija 2016
o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede izjem za trgovce z blagom
(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ investicijska podjetja, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje dejavnosti v zvezi s finančnimi instrumenti, določenimi v točkah 5, 6, 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, in za katera se 31. decembra 2006 ni uporabljala Direktiva Sveta 93/22/EGS ⁽⁶⁾ (v nadaljnjem besedilu: trgovci z blagom), izvzema iz zahtev glede velikih izpostavljenosti in kapitalskih zahtev. Ti izjemi veljata do 31. decembra 2017.
- (2) Uredba (EU) št. 575/2013 prav tako določa, da mora Komisija do 31. decembra 2015 pripraviti poročilo o ustreznosti ureditvi bonitetnega nadzora trgovcev z blagom. Poleg tega mora Komisija v skladu z navedeno uredbo do istega datuma pripraviti poročilo o ustreznosti ureditvi bonitetnega nadzora investicijskih podjetij na splošno. Poročiloma naj bi po potrebi sledila zakonodajna predloga.
- (3) Pregled bonitetne obravnave investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: pregled investicijskih podjetij), vključno s trgovci z blagom, je v teku, vendar še ni zaključen. Pregled in sprejetje nove zakonodaje, ki bi bila lahko potrebna glede na rezultate pregleda, bosta zaključena šele po 31. decembru 2017.
- (4) V skladu s sedanjo ureditvijo bodo za trgovce z blagom po 31. decembru 2017 veljale zahteve glede velikih izpostavljenosti in kapitalske zahteve. Zaradi tega bi bili lahko prisiljeni močno povečati kapital, ki ga potrebujejo za nadaljnje izvajanje svojih dejavnosti in posledično bi se lahko povečali stroški, povezani z izvajanjem takih dejavnosti.

⁽¹⁾ UL C 130, 13.4.2016, str. 1.

⁽²⁾ Mnenje z dne 27. aprila 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. maja 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 30. maja 2016.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

⁽⁶⁾ Direktiva Sveta 93/22/EGS z dne 10. maja 1993 o investicijskih storitvah na področju vrednostnih papirjev (UL L 141, 11.6.1993, str. 27).

- (5) Odločitev o uporabi zahtev glede velikih izpostavljenosti in kapitalskih zahtev za trgovce z blagom ne bi smela biti posledica poteka veljavnosti izjeme. Taka odločitev bi morala biti podrobno utemeljena, izhajati bi morala iz zaključkov pregleda investicijskih podjetij, morala pa bi biti tudi jasno izražena v zakonodaji.
- (6) Zato je treba določiti nov datum, do katerega bi se morali uporabljati izjemi za trgovce z blagom. Uredbo (EU) št. 575/2013 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 575/2013 se spremeni:

1. v členu 493(1) se drugi stavek nadomesti z naslednjim:

„Izjema velja do 31. decembra 2020 ali do začetka veljavnosti morebitnih sprememb v skladu z odstavkom 2 tega člena, kar koli nastopi prej.“;

2. v členu 498(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Izjema velja do 31. decembra 2020 ali do začetka veljavnosti morebitnih sprememb v skladu z odstavkoma 2 in 3, kar koli nastopi prej.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 8. junija 2016

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

A.G. KOENDERS

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL